A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS

COLLECTED DURING THE TRIENNIUM

1919-20 TO 1921-22

FOR THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

MAHĀMAHŌPĀDHYĀYA VIDYĀVĀCASPATI

S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A.

Curator, Government Oriental Manuscripts Library and Professor of Sanskrit and Comparative Philology, Presidency College, Madras

Prepared under the orders of the Government of Madras

Volume IV—Part 2—Tamil

MADRAS

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1930

PRICE 5 *rupees*

A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS

COLLECTED DURING THE TRIENNIUM

1919-20 TO 1921-22

FOR THE

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS LIBRARY, MADRAS

BY

MAHĀMAHŌPĀDHYĀYA VIDYĀVĀCASPATI

S. KUPPUSWAMI SASTRI, M.A.

Curator, Government Oriental Manuscripts Library and Professor of Sanskrit and Comparative Philology, Presidency College, Madras

Prepared under the orders of the Government of Madras

Volume IV—Part 2—Tamil

MADRAS

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT, GOVERNMENT PRESS

1930

TABLE OF TRANSLITERATION.

—	Consonants.	Semi-vowels, Sibilants and Aspirate.	Vowels.	Diphthongs
Gutturals	k, kh, g, gh, ṅ ...	h, ḥ ...	a, ā ...	e, ē, ai.
Palatals	c, ch, j, jh, ñ ...	y, ś ...	i, ī, ...	
Linguals	ṭ, ṭh, ḍ, ḍh, ṇ ...	r, r̤, l̤, ṣ ...	ṛ, ṛī ...	...
Dentals	t, th, d, dh, n ...	l, ḻ, s ...	ḻ, ḷī ...	...
Labials	p, ph, b, bh, m.	v ...	u, ū ...	o, ō, au.

ALPHABETICAL SYNOPSIS OF SUBJECT HEADINGS.

[Reference is given to the pages of the Subject Index.]

SUBJECT INDEX

OF THE

WORKS DESCRIBED IN THE TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

[The letters in column 2 are used with the following significance :—

L. = that there were no copies of the work in the Library ; P. = that the manuscript contains a portion which was not in the Library ; T. = that there were not more than three copies of the work in the Library.]

Grammar (இலக்கணம்).

Lexicography (நிகண்டு).

Prasiddhakāvyam (பிரசித்த காவியம்).

Nītikāvyam (நீதிகாவியம்).

Purāṇam (புராணம்).

Akapporuḷ (அகப்பொருள்).

Prabandhaṅgal (பிரபந்தங்கள்).

Antādi (அந்தாதி).

Veṇpā (வெண்பா).

Kaliveṇpā (கலிவெண்பா).

Kalittuṟai (கலித்துறை).

Kōvai (கோவை).

Nāṭakam (நாடகம்).

Itihāsam (இதிகாசம்).

Māhātmyam (மாஹாத்மியம்).

Biography (சரித்திரம்).

Rhythmic Songs (இசை நூல்).

Vaiṣṇavamatam (வைஷ்ணவ மதம்).

Religious Hymns (திவ்ய பிரபந்தம்).

Vaiṣṇavamatam—Digests and tracts.

Stōtram (ஸ்தோத்ரம்).

Vēdāntam (வேதாந்தம்).

Astrology (ஜோதிடம்).

AUTHOR INDEX

OF THE

TAMIL PART OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.

INTRODUCTION.

THIS second part of the fourth volume of the Triennial Catalogue of Manuscripts is prepared on the same plan as that of the second part of the third volume and as described in the introduction thereto. The numbers of the manuscripts and the pages of this part are in continuation of the similar part of the third volume. Attention is drawn below to a few of the more important works described in this volume.

Pradyumnacaritam, R. No. 411.—This is an important work containing the Jaina version of the story of Pradyumna, son of Lord Kṛṣṇa, which differs in some details from the story narrated in the Sanskrit Harivaṁśa. It may be noted here that some of the puranic stories have been suitably altered and incorporated in the Jaina religion, probably to make that religion as popular as possible.

Alagar Piḷḷaittamil, R. No. 417.—Although this work was once printed, it is very difficult now to get any printed copy. This library copy is complete and will be of some use to those who wish to print this work.

Śaṭhakōpādivya Carittiram, R. No. 427 (*b*).—This is a rare poem of importance and the library copy thereof contains only 106 stanzas and is incomplete. It would be useful to get a complete copy.

Māṟankalambakam, R. No. 428 (*q*).—This is another rare poem about Saint Śaṭhakōpa or Nammāḻvār. The work has not yet been printed and the library copy being injured contains many lacunæ.

Ilakkumi Veṇbā, R. No. 430 (*c*).—This is a unique work describing in verse the conduct of the worship of Goddess Lakṣmī. Another work of this kind on the worship of Goddess Lakṣmī is rarely to be met with in Tamil literature. Although the style of this work is commonplace, it would

be useful to get a complete copy, as the library manuscript is incomplete.

Kiṭkindhākāṇḍam with commentary, R. No. 431.—The commentary is considered good and does not appear to have been printed. The text of Kiṭkindhākāṇḍam (of Kambarāmāyaṇam) in this manuscript is useful as affording noteworthy variations in the readings.

Māṟan Piḷḷaittamil, R. No. 432.—This is an unprinted work containing a beautiful description of saint Śaṭhākōpa or Nammāḻvār. The library copy is incomplete and it would be useful to get a complete copy.

Navanītappāṭṭiyal, R. No. 433.—This is a rare work, a portion of which alone is hitherto known to be printed. The library copy is complete.

Iṟaiyanār ahapporuḷ udāraṇacceyyuṭkaḷ, R. No. 435.—The importance of this work consists in the fact that some of the illustrative stanzas quoted herein are taken from certain rare classical works such as '*Kiḻavi mālai*', '*Śiṟṟaṭṭakam*', '*Kiḻavi Viḷakkam*', etc.

Māṟantiruvavatāraccaritai, R. No. 439.—This is a good poem on Nammāḻvār by Irattina Kavirāyar of Tirukkurukūr. It does not appear to have been printed.

Prabandhamarabhiyaḷ, R. No. 439 (*c*).—This is a rare work in verse describing the distinctive features of the 96 varieties of Tamil Prabandhas. This work has not been printed and the library copy is incomplete.

Nāṭṭiyalpu, R. No. 439 (*d*).—This work contains some geographical information of value. It gives descriptions of some places and mountains in the Madura country and in the Konganāḍu, etc., wherein certain medicinal substances and gold ores could be traced out. It may be noted here that much legendary descriptions are mixed up in this work.

Tentiruppērāi tiruppaṇimālai and Vaittamānidhitiruppaṇimālai, R. No. 440 (*a*) *and* (*b*).—Both these poems are of some historical importance, as they mention the names of

persons and kings who constructed the different portions of the temple of God Viṣṇu in Tiruppērai and Tirukkōḷūr, respectively. Some of the persons and kings mentioned herein are given below :—

1. Vīrarājēndra Śiṅgan.
2. Tiruvañji Vikraman.
3. Ratikāntan.
4. Kaligōpan.
5. Naravīrakēralan.
6. Alakairājan.
7. Alagapati Kubēran.
8. Nainantemman.
9. Varaguṇamaṅgai vaḻuthi.
10. Uttuṅgāvēlnainān.
11. Jagannātha Araśan.

As in the case of similar volumes previously published, the present volume is also furnished with a subject index, an author index, and a general index. It is regretted that in spite of great care some errors have crept in.

A TRIENNIAL CATALOGUE OF MANUSCRIPTS.
1919-20 TO 1921-22.

VOLUME IV.

PART 2—TAMIL.

R. No. 410.

Paper. 11 × 6½ inches. Foll. Vol. I 227, II 88, III 253, IV 180, V. 180. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1919-20 from a MS. of M.R.Ry. V. Svāminātha Ayyar Avargal, Mahāmahōpādhyāya, Madras.

மாயூரத்தலபுராணம்.
MĀYŪRATTALAPURĀṆAM.

This work deals with the holiness and religious importance of Māyūram or Mayavaram, a place in the Tanjore district. It is based upon what is contained regarding that place in the Sanskrit Pūrāṇas Skāndha, Brahmakaivarta and Brahmāṇḍa. It contains on the whole 6519 stanzas distributed over 119 Sargas, the names of which are given at the end of the manuscript. From the introductory stanza in the beginning, it is made out that the work was composed at the instance of Tīrādavinaitīrthān, son of Vaidyanātha of Māṟai village, by Ādiyappan of Ponviḷaindakaḷattūr in the Śaka year 1642 corresponding to 1720 A.D. The author gives in the Pāyiram stanza in the beginning the names of the other Stalapurāṇas composed by him. The work has not been printed.

Complete.

Beginning:

மாயூரத்தலபுராணம்.

மன முதற்கரணம் புனிதமுற நறுமலர் தூஉய்ப் போற்று
[மேலோர்க்
இருவினையிற் சுழன்றுபிறந் திறவாத . . . . . யால்வெள்
ளருவியிம கிரியீன்(ற) . . . ப்பிளை . . . பாகத்தண்ணலார் . . . .
மருவியொரு கால்வலம்வந் தினியகனி பெறுங்களிற்றை வணங்குவாம்,
(* * * *)

வேறு.

அண்டர்வந் திறைஞ்சுங் [ெ]கவுரிமா யூர
மான்மிய மனந்தழூண் டவற்றிற்
பண்டுநான் மறைக்கும் வரம்புசெய் வியாதன்
பக . . . . புராணத்தில்
மண்டிய காந்தத் துரைத்தனன் சருக்க
மருவுநாற் பத்துமூன் றெவர்க்குந்
தண்டனை யொழித்து நல்லறம் பயக்கும்
பிரமகை வர்த்தனந் தன்னில். (கள)

(வேறு.)

வரமாண்ட சருக்கநாற் பத்தை . . . ற்சொற்று
னுரமாண்ட முனிவர்தம்மி லொருவன் மூப்பத் தொன்றாகப்
பிரமாண்ட வுபபுராணத் தோதினன் பெட்பி னெண்ணிற்
பரமாண்ட சருக்கநூற்றுப் பத்தொன்ப தென்ன லாமால். (கஅ)

(இங்கு)[னு](ரு)வல் வடகலையிற் சருக்கமெல்லா
மிலகுபசுந் தமிழ்மொழியா லெவர்க்குந் தோன்றப்
பொங்குபுகழ் வணிகர்கோத் திரத்தின்மேவும்
பொன் மாறைப்பதிபுரக்கும் போசன . . . தத
செங்குவளைத் (தெரி)யல்வயித் தியநாதன்சேய்
தீராத வினைதீர்த்தான் செப்பென் றோதச்
சங்கவயற் பொன்விளைந்த களத்தூர்மேய
தமிழு[த]ரைய னுதியப்பன் சாற்றினனால். (கக)

(* * * *

பொன்னுருந் (திருக்)களர்நங் கொள்ளம் பூதூர்(ப்)
பூளைவனம் பருதிவனம் போற்றுந் தஞ்சை(த்)
தென்னுருங் கொடிவீதிக் கண்ணார் கோயில்
சிறந்தவைகற் பதியிவைக்குஞ் சிவபு ராணம்
பன்னுநந் தனியோங்கு(ந் தமி)ழாற் செய்தேன்
பகர்சூத னுரைத்தபடி பரன்பால் வைகு
மின்னுரு மாயூரப் பதிக்கு மீண்டு
விளம்புகேன் வழுவுறினும் விரும்பு வாரே. (உஉ)

ஓய்வி லுரை யுணர்புலவ ருவகையொடு . . . கம
வுறுச காத்த
மாயிரத்தோ டறுநூற்று நாற்பத்தி ரண்டுக்
கப்பா லிங்ஙன்
மேயவரு டஞ்சாருவரிதனிற்சித் திரைமதியில்
விண்ணோர் போற்று
நாயகன்வாழ் மாயூரத் தலபுரா ணம் . . . . ரடி
நவின்ற தாமால்.

அனுக்கிரமணி பாயிரம் முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ராணத்தில் முதலாவது திலீப மகாராசா வசிட்டரைத்தல
விசேடங் கேட்ட சருக்கம்.

நாறிருங் கதுப்பி னல்லார் நல்கிய போக மன்றி
வேறொரு திறனுந் தேரா(ெ)வவ்விய கயவ ரேனு
நீறணிந் தகத்தி லுன்னித் தன்பெயர் நிகழ்த்தி லன்னோர்க்
கூறுசெய் பிறவி தீர்க்கு மெந்தையை யுளத்தில் வைப்பாம். (க)

திருக்கிளர் மாயூ ரத்தின் றகுதியு மிமயச் செல்வி
யருக்கிய முதல்வ னாதி யர்ச்சனை புரியும் வீறு
முரைக்குமப் பிரமாண் டத்தி னுபபுரா ணத்தின் வாய்ந்த
சருக்கமோர் நாற்ப தாதி சருக்கமுப் பத்தொன்றுமால். (உ)

உரைக்குமச் சருக்கந் தம்மி லொண்டணி யிமைக்குமோன
விரைத்துழா யிறைக்கு மேனுள் மிலைச்சிய முனிபான் மேவித்
தருக்கறு திலீபன் சாற்று மம்முதற் சருக்கந் தன்னை
விருத்திபிற் காதை கூர்ந்த விற்றென விரிப்பன் மாதோ. (ங)

End:

மூழ்கினர் முறையி னாடி மும்மலங் கடிந்து முத்தி
வாழ்வினை யணுகி யுய்ந்தார் வழுத்துமா யூர மேயி
ரேழ்புவி தமக்கு மிக்க திறையளா விதனிற் றங்கி
யூழ்வினைப் பிறவி தீருஞ் சிவபத முறைய லாமே.

பரமனஞ் செழுத்தும் வாழி பரவிய நீறு வாழி
யுரைபெறு மறையோர் வாழி யுயர்முடி யமரர் வாழி
திரையின மிகவும் வாழி திறையுடை யரசர் வாழி
கருமுகில் பொழிய மல்கு காசினி வாழி வாழி.

Colophon:

மாயூரவள்ளலார் துணை.

மாயூர நந்தல புராணஞ் சருக்கம் ௬௰௩க்கு.

திரு விருத்தம் - ௬௩௫௰௩௰௧.

திருச்சிற்றம்பலம்.

(கு-பு.)—

இது மாயூரம் (மாயவரம்) என்னுந் தலத்தின் பெருமையை விரிவாகக் கூறுவது. வடமொழியிலுள்ள ஸ்காந்தம், உபபுராணங்கள், பிரமகைவர்த்தம், பிரமாண்டம் என்னும் புராணங்களில் கூறப்படும் இத்தல மகிமையைத் தமிழில் விரிவாகக் கூறுவதிந்நூல். இது நூற்றுப்பத்தொன்பது சருக்கங்களையுடையதாய் ஆறுயிரத்தைந்நூற்றுப் பத்தொன்பது பாடல்களாலாயது. செய்யுள்நடை சாதாரணமானது. மாறைநகரத்து வைத்தியநாதன் மகன் தீராத வினைதீர்த்தானென்பவன், இதனையியற்றித் தரவேண்டப் பொன்விளைந்தகளத்தூர் ஆதியப்பனென்னுங் கவிஞன் செய்ததாகப் பாயிரச்செய்யுட்களாற் றெரிகின்றது. சகாப்தம் 1642 (கி-பி 1720) என்று பாயிரத்தானே புலப்படுகின்றது. இஃது இன்னும் அச்சிடப்பெறவில்லை. இந்தப் பிரதியினிறுதிப்பத்துப் பக்கங்களில் இந்நூற் சருக்கங்களின் அட்டவணை எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

R. No. 411.

Palm-leaf. 11 × 9½ inches. Foll. 121. Lines, 20 in a page. Grantha and Tamil. Good.

Transcribed in 1919-20 from a MS. of V. S. Gōpālācāriyar of Villiyambākkam, Chingleput district.

ப்ரத்யும்நசரிதம்.

PRADYUMNACARITAM.

A treatise describing in accordance with Jainism the leading incidents in the life of Pradyumna, the son of Lord Kṛṣṇa. The work is written in Maṇipravāḷa style of composition, which admits of a harmonious mixture of Tamil and Sanskrit expressions.

Complete.

Beginning:

ஓம் ஶுபமஸ்து. அவிக்நமஸ்து.

ப்ரத்யும்ந சரிதப்ராரம்ப:.

ஶ்ரீமந்நேமி ஜிநேந்த்ரேஶம் த்யாநாக்நிதக்தகாதிகர்மகம். ப்ராப்தாபாரயஶோராஶிம் நயதே வாணாத்ஜமதிநேதா ஶ்ரேயஸ்ஸம்பதே || ஶ்ரீமத் — அந்தரங்க பஹிரங்க லக்ஷ்மீ [யுடன்] ஸஹிதராயும், த்யாநமாகிற அக்நியினாலே சுடப்பட்ட ஸமஸ்தமான காதிகர்மமாகிற ஆரண்யத்தையுடையவராயும், மோஹநீய கர்மமாகிற மன்மதனை ஜயிக்கப்பட்டவராயும் இராநின்ற நேமி தீர்த்தங்கரரை நமஸ்காரஞ் செய்தபிறகு, யாதொரு வர்த்தமான ஸ்வாமியினுடையவராயும், இராநின்ற பாஹ்யாபரணமான வஜ்ரவ்ருஷப நாராச ஸம்ஹநநத்தை ஶரீர ஸௌபாக்யாகாரத்தைப் பார்த்துத் தேவேந்திரனானவன், ஸந்தோஷ பாவத்தால் திருப்தியடங்காமல் ஸஹஸ்ரநேத்ரங்களை ஒருங்காக ஒரு ஸமயத்தில் நிர்மாபணஞ் செய்து அநந்த நர்த்தனங்களினால் ஸ்ரீ விராஜமான் என்ற நாமதேயஞ் செய்தான். அதீததீர்த்தங்கரான ஸ்வாமியை நமஸ்காரஞ் செய்து பூர் வ்ருஷபாதி ஜிநேஶ்வரருடைய முககமலத்தில் உத்பந்நமான ஆகமஶாஸ்த்ர ரூபத்தையுடைய ஸரஸ்வதி தேவியை நமஸ்காரஞ் செய்தபிறகு (* * * *) உபேந்த்ர ராஜரென்று நாமதேயத்தை யுடையவராயும் இராநின்ற கிருஷ்ணருக்குப் புத்ரனாயிராநின்ற மன்மத ரூபமான ப்ரத்யும்நருடைய பவித்ரமான கதாவதார சரித்திரத்தைப் பரமாகமத்தில் கணதராதி மகா முனீஶ்வரரால் சொன்ன ப்ரகாரம் என்னுடைய சக்தியினால் சொல்லு[கு](கி)றேன்.

End:

பின்பு பலதேவரானவர் ஸுகுப்தாசார்ய ஸமீபத்தில் நிர்க்கந்த தீக்ஷையை யடைந்து தபோனுஷ்டானத்தினால் தன் சரீரத்தைவிட்டு அச்யுத கல்பத்தில் தேவேந்திரனாயின[ன்](ர்); இப்பால், நேமி ஸ்வாமியுடன் ப்ரத்யும்ந

பகவானுனவர் ஊர்ஜ்ஜயந்த பர்வதத்தின்மிசை மோக்ஷத்தை அடைந்தார்.* * * * * ஸத்யபாமை முதலான ஆர்யாங்களை(கள்) யதாக்ரம தபோனுஷ்டானத்தினுல் தேவலோகத்தை யடைந்தார்கள், * * * * * * * [illegible] ||

Colophon:

ஸமாப்தம் ப்ரத்யும்நசரிதம். ஶுபமஸ்து.

பிங்களஹூ ஐப்பசிமீ° மசவ மங்களவாரம் பௌர்ணமி 25-0. ரேவதி நக்ஷத்திரம் 28-0. கும்ப லக்னத்தில் நேமீஶ்வரஸ்வாமி ஸ்ரீதர்ம் அம்மன் பாதார்ச்சனனுகிய காஶ்யபகோத்ர அஹநீய ஸூத்ரவ்ரஷப்ரவரேப்ரமானுசாகா உத்பன்னக சாந்திநாத [illegible].

[illegible]

(கு-பு.)—

இது ஸ்ரீகிருஷ்ண பகவானுடைய புத்திரனுகிய ப்ரத்யும்நனுடைய சரித்திரத்தை விரிவாகக் கூறுவது. ஜைனமதத்தைச் சார்ந்தது; ஆதலின் சரித்திரத்தில் சிற்சில மாறுபாடுகளையுடையது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இது அச்சிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

R. No. 412.

Palm-leaf. 11 × 9¼ inches. Foll. 13. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1919–20 from a MS. of V. S. Gōpālācāriyar of Villiyambākkam, Chingleput district.

நேமிநாதர் பதிகம்.
NĒMINĀDAR PADIKAM.

A eulogy in ten stanzas on Nēminātha, one of the 24 Tīrthankaras of the Jainas. The name of the author is not given.

Complete.

Beginning:

ஶுபமஸ்து.

நேமிநாத தீர்த்தங்கரர் தேவாரம்.

செந்தளிர் துதைந்த திரு சந்தன மரங்கள்சூழ்
திருநாதர் குன்றில்வாழும்
தேவனே யாதிஜின நாதனே நாபிமகிழ்
மாதுமரு தேவிபுதல்வா

அந்தனி ரசோகுகுடை துந்துபி மணிக்கவரி
யாசனம் பூமாரியு
மமரர்செய மண்டிலம் பவியர்வினை யகலவெவ்வூ
தொனியுட னமர்ந்தகோவே

சந்ததம் புகழ்சம்புதீப பாதந்தனில்
சன்னிகள விலங்குமனிதர்
தாவிலீரொன்பது கோடிகோடிக்கடல்
தவிர்தரும முறைசெய்புனிதா

கந்தமலர் கொண்டுதித முந்தனடி வந்தனைசெ
யன்புமிகு பவியவுயிருக்
ககதிதரு மையைந்து மலமகனற் காட்சி?
யருளநற் காவமிதுவே. (க)

End:

சீர்மேவு சித்தைநகர் தன்னிவிரு சிகரியிற்
சிறந்ததிரு நந்தை சுதனே
செம்மலே சித்தசனை வென்றுசிவ மங்கைகண்
ணம்புபட் டுருகு சிவனே

தார்மேவுபுருடனின் றிடையிலிரு கையைவைத்
திருகால் விரித்த வடிவாய்(க்)
தாவிலா மூவாதஞ் சூழுலகி லுயிர்தொறு
முயிர் மூன்றுரைத்த தவனே

கார்மேவு புவியிலுன் ஞானமெனுங் காயமதில்
லோக மொருமீன தாகுங்
காமர்திரு ஞானமுச் சோதியுனை யறியாமற்
காலங் கழித்தெ னந்தோ

பார்மேவு பவியர்வினை பணிநகுல ரூபனே
பரமமா முனித்த லைவனே
பாகு பலிநாதனே பாவிவினை கடியுநின்
பதமலர் மனத்தி லருளே. (ஙு)

ஶுபமஸ்து.

(கு-பு.)—

இது ஜைனமதத்துத் தீர்த்தங்கரர்களில் ஒருவரான நேமிநாததீர்த்தங்கரர் மீது பாடப்பெற்ற தோத்திரப் பதிகம். நடை சாதாரணமாகவுளது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

R. No. 413.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 16. Lines, 20 in a page. Tamil and Malayalam. Good.

Transcribed in 1919-20 from a MS. of the Raja of Nilambūrkovilagam, Calicut.

(a) கண்வைத்தியம்.
KAṆVAITHIYAM.

Foll. 1a—11a.

A treatise describing the various kinds of diseases affecting the eye, together with their respective curative medicines and the method of preparing them. The latter portion of the work is written in Malayalam characters.

Beginning:

கண் ணூந்தூ பாட்டு.

மாது[மெ](மை) பாகன்சொன்ன வடமொழிநூ[லெ ஆகி](லையாய்)ந்து
தீதுகள்வாராதென்னில் திருவளத்துரித்தப்பாது
ஆதிமா முனிவன் சொன்[னோ](னவா)ருபதேச நூலை
நாத[நா](ரு)ரருளிச் செய்த நயனம்மவிதியு ந்தானே. (க)

உதி[ந](த்)திடு நயநந்தன்னில் உருபல வியாதிகளா
யந்தணராகும் இந்த நாயகனருளிச் செய்தான்
பற்றறுமாறும் வண்ணம் பகருமிக்(கி)ரி(ஸ)யதன்னை
மருந்துமா மலையி லுள்ள மாமுனி அருளிச் செய்தான். (உ)

End:

சங்குதிப்பிலி, அதிமதுரம், அரிதாரம், [உ](பு)ங்கின் தோலி, பீதரோகிணி, துத்தம் மனோசிலை இவை ஒருகழஞ்சு; நந்தியா[ர்] வட்டச்சா[ர்](று)விட்ட(ை)ரச்சு, பின்னே புளிமரத்தின் மேல் தேனில(ை)ரச்சு தேனிலெழுதுக. பித்தகாயந்தீரும். நிச்சயம். குருவாக்கியம் சத்தியம்.

(கு-பு.)—

இதில், கண்ணிலுண்டாகும் பலவகை வியாதிகளும் அவை உண்டாகுங் காரணமும், அவற்றைப் போக்குதற்குரிய மருந்துகளும், அவைகளைச் செய்யு முறைகளும் கூறப்பட்டுள்ளன. இது மிக உபயோகமுள்ளது. இதன் தொடக்கம் தமிழிலும் பிற்பகுதி மலையாளத்திலுமாகவிருக்கிறது.

(b) ஜ்வரசாஸ்திரம்.
JVARAŚĀSTIRAM.

Foll. 11b—16b.

Gives the characteristics of the different kinds of fever, with the preparation of medicines for curing them and the method of administering these medicines.

Incomplete.

Beginning:

நாலுவிதமாய் மலங்கழியும் நடுவெ[யத்தி](யிற்றி)ல் நோவுண்டாம்
ஊணின்விருந்து கந்திக்கும் உள்ளில் கொடுத்த மருந்தழியுந்
தானே[ரே]கை காலவிட்டென்னும் தண்ணீர் கேட்டுதவிப்பரும்,
பேனே ஊர்ப்பபோலேறும்பும் பித்தஜ்வரத்தி[ந்நே](ன்)குணந்தானே.

இதன் கஷாயம்.

கடுக்காய், துளசி, களிப்பாக்கும் கனேக மிளகும், பேல்கொம்பும்
அடுக்கும் நெல்லிக்காய், தானிக்காய், ஆடா தொடிசீந்தி, பே(ய்)ப்புடல்
கடுக்கப்பாலில் நாலொன்றாய் மிகவேகா(ய்)ச்சித்தோல் வீரம்
எடுக்கும் பித்த ஜ்வரத்தின்னும் எல்லா ஜ்வரமுந்தீ(ர்)ந்திடுமே.

End:

கூவிளத்தின்வேர், குறுந்தோட்டி வேர், தமிழாமா செறுளா, கொடித்துூவ, ஆ[வ](ம)ணக்கின்வேர், புத்தரிச்சுண்ட, சிறுவழுதிணை, கொத்தம்பாவேரி, தேவதாரம், ஆடவோடகத்தின்வேர் இ(ை)வ ஒரு கழஞ்சு கஷாயம் தேன்மேப்பொடி . . . பணிசமிக்கும்.

ஸந்திக்கோராஜ திருவடிகுளிக கூட்டுவான் மருந்து.

ரஸம், நெல்லிக்கா(ய்)கந்தகம் . . . .

(கு-பு.)—

இதிற் பலவகைப்பட்ட ஜ்வரங்களும், அவைகளின் குணங்களும் அவற்றைப் பரிகரிக்கும் பல மருந்துகளின் முறை, அனுபானம் முதலியனவும் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளன. பிரதி அபூர்த்தியுடையது.

R. No. 414.

Palm-leaf, 11¾ × 1 and 14 + 1¼ inches. Foll. 27. Lines, 4-5 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1919-20 by Sivanpillai of Nallepalli, Cochin State.

(*a*) காமாலைவகை முதலியன.

KĀMĀLAIVAHAI MUDALIYANA.

Foll. 1*a*—17*a*. Foll. 16*b* and 17*b* are left blank.

Gives a brief description of the 13 kinds of Kāmāli (Jaundice) and the symptoms of certain other diseases.

Beginning:

காமாலை யிருக்குப் பெயர்.

விளம்பக்கேள் பாண்டுமுற்றி யிருக்கும்போது
மீறியே பித்தவஸ்து தனைப்[பொ](பு)சித்தால்
புலம்பியே மங்கையுடன் புணர்ச்சி செய்தா[ல்ப்](ற்)
பூண்டிடுமே காமாலையென்னும் ரோகம்
தளம்பியே காமாலை பதி(ன்)மூன்றாகுஞ்
சார்வான பேருமி(த)ன் குணகுணங்கள்
உளம்பியதோர்சாத்திய சாத்தியங்களெல்லா
முண்மையாயுரைக்கிறேனுற்றுக்கேளே.

End:

வறட்சி பித்தம்.

தலையும் வலித்துவுடலுலர்ந்த தாதுங்கெட்டுத்துயருண்டாம்
அலையுந்திரியவொட்டாது அடுத்துமிகவே கிறுகிறுக்கும்
உலையுமிகவேமன மடிக்குமோடியடங்கும் வறட்சி பித்தம்
கலைகள்மிகவே கற்றுணர்ந்து கண்டமுனிவர் கழறினரே.

(கு-பு.)—

இதில் காமாலை என்னும் நோயின்வகையுங் குணமுதலியனவும், செங்கமாரி, பித்தம் இவைகளின் குண முதலியனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. எழுதினவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

(b) வைத்திய விலக்கணம்.

VAITTIYA VILAKKAṆAM.

Foll. 18*a*—27*b*.

A medical treatise enumerating the various kinds of diseases, the precautionary methods to guard one's self against their attacks, the characteristics of proper physicians, etc.

Beginning:

ஸ்ரீமாஹாகணபதயே நம:.

திருவளர்[கை](கயி)லை நாதன்செய்ய பொற்பதங்கள்போற்றி
மருமலர்(க்)குழலாளாதி மாதுமை வணங்கிக்கேட்பக்
கருவளருலகையீன்ற காரணபூரணனுவென்
றொருவளர்மனுடர் செய்திக்கொரு மொழிபுகலவென்றாள்.

End:

ஆன அம(ர)வாசி யஷ்டமிஷஷ்டிய . . த்த பவுரணை பிரதோஷம்
வானக்கிரகணமிரண்டினுடன் மற்றுமிவை நாள்பகைவெள்ளி
ஞானப்புதனும் வெள்ளி சனி நாடிப்பகை நாளிவைதள்ளி
மானேபிணிக்கு மருந்து செயில் மாறிப்போமேவண்ணேயே (௫௰)

(கு-பு.)—

இது மனிதர்களுக்குண்டாகு நோய் இத்தனையென்பதையும், அவற்றைத் தீர்க்கும் வைத்தியர்களுக்கு உரிய இலக்கணங்களையும், நோய் அணுகவொட்டாமற் காத்துக்கொள்ளு முறைகளையுங்கூறுவது. உமையாள் கேட்பச் சிவபெருமான் சொன்னதாகச் செய்யப்பட்டுளது. 50 விருத்தப் பாக்களாலாயது. செய்தவர் பெயர் முதலியன அறியக்கூடவில்லை.

R. No. 415.

Palm-leaf. 11¾ × 1 inches. Foll. 18. Lines, 4 in a page. Tamil. Good.

Presented in 1919-20 by Śivanpiḷḷai of Nallepaḷḷi, Cochin State.

கல்லடைப்புவகை முதலியன.

KALLAḌAIPPUVAHAI MUḌALIYANA.

Foll. 2b and 16b are left blank.

Describes the characteristics and symptoms of certain diseases, such as Jaundice, gravel, etc., and states which of these diseases are curable

Beginning:

தெளிந்ததோர் கல்லடைப்பு(த்)தன்னைக்கேளு
சிறிதுநாள் துடங்கியே மேகந்தன்றால்
சுழிந்ததோர் சலப்பையிலுதிரந்தோய்ந்து
சர்றுசற்றாகவே பருத்துக்கொள்ளும்
வழிந்ததோர் வாதபித்தங்கோ பித்த[ர]க்கால்
வந்து பெருங்கல்லாய் நீர்வழியடைத்து
ந[ழி](ளி)ந்ததோர் நாலுவித கல்லடைப்பாம்
நண்பாக வரலாறு நாட்டக்கேளே.

End:

கொள்ளவேவாதத்தின் பாண்டுகேளு
குடல்[பி](பு)ரட்டியடி வயிற்றில் வலிதானுண்டாந்
தள்ளவே தாகமொடுபசியுமில்லை
தழலான சாசரப்பாய்(ச்)ச[ற](ர்)மந்தானும்
நல்லாக நரம்பெல்லாங் கறுப்புமாகு
நடுக்கமொடு கண்சிவப்பு மலபந்தந்தான்
விள்ளுவேன் தலைவலிக்குமேனி வீங்[கு](கி)
வெளுப்பாகும் வாதத்தின் பாண்டுவாமே.

(கு-பு.)—

இதில், கல்லடைப்பு, மூத்திரக்கிறுச்சு, பெரும்பாடு, சோகை, பாண்டு என்னும் ஐந்து வியாதிகளின் வகை, அவற்றின் உற்பத்தி, குணம், குறி, ஆகிய இவைகளும், இவ்வியாதிகளில் மருந்தால் தீரக்கூடியவை யிவை, தீராதவை யிவை யென்னும் விவரமுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனை எழுதிவைத்தவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

R. No 416.

Palm-leaf. 16¼ × 1¼ inches. Foll. 158. Lines, 7—11 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1919-20 by Alarmēlammaṅgār, wife of Gōvindācāriyar, Mēlattirumāḻikai of Tiruvāymoḻippiḻḻai, Aḻwartirunagari.

பலதிரட்டு.

PALATIRAṬṬU.

Foll. 1b—158a.

A collection of select stanzas taken from various works, the names of which are given in the Tamil remarks below. Some stray stanzas are also found in this collection.

Beginning :

சங்க[ரர்க்](ற்)கு மாறுதலை சண்முகற்கு மாறுதலை
யையங்கரற்கு மாறுதலை யானதுவே—சங்கங்கை
பெற்ருற்கு மாறுதலை . . யற்கு மாறுதலை
கற்ருற்கு மாறுதலை காண்.

சேவற்கொடியுஞ் செபிக்கு மயூரமுஞ் செய்யதினைக்
காவற் கொடியுங் கமலபதமுங் கனகநகர்
தேவற்கொடியுந் திருவடிவேலுஞ் சிவனிடத்தி
லாவற்கொடிபெறுஞ் செவ்வே[ழு](ளு)முண்டெனக்காதரவே.

கம்பராமாயணத்தில் சூளாமணிப்படலத்தில்.

மூவரும் நடுவு மீறு மில்லதோர் மும்(மை)ம(த்) தாய
காலமுங் கணக்கு நீத்த காரணன் கைவில் வேந்தி(ச்)
சூலமுந் திகிரி சங்குங் கரகமுந் துறந்து தொல்லை
யாலமுமலரும் வெள்ளிப் பொருப்பும்விட் டயோத்திவந்தான்.

*   *   *   *

*   *   *   *

நந்திக்கோவை ஷை கலம்பகத்தில்.

திருத்தேர்புகழ்நந்தி(த்) தேச(ப்) பண்டாரித்தெனனுரைவெற்பில்
மருதமேதர்[ர்]குழலிக்குக் கார்முந்தும் போதமகுட ர[ற்று]த்தப்
பரித்தேரும் பாகனுமென்பட்[டு](ட)தோவென்று பங்கயக்கை
நெரித்தேவ[யத்து](யிற்றி)ல்வைத்தே நிற்பளே வஞ்சி நெஞ்சுலர்ந்தே.

கருமாணிக்கங் கோவையில்.

கார்போலுங் கைத்தலத்தான் கருமாணிக்கங்கற்பன் வெற்பிற்
கூர்போலுங் கிஞ்சுகவாய்க்கிள்ளை காள்நங்கொழுநன் வந்தால்
ஊர்போகினளென்றார வழியே சென்றுரைக்கிலெங்க(ண்)]
ணீர்போன தவ்வழியே வரவேசொல்லும் நீங்க[ழு](ளு)மே.

End :

சனகன் மொழிகேட்டுத் தவமுனிவன் சொன்னான்
தினகரனார் தெய்வக் குலத்தோன்—மனமகிழ
வந்தசிறு சேவகனை மன்னா வறியீரோ
விந்தவகை யென்னினைந்தீ ரென்று. (ம௮).

தயரதனும் புத்திரருந் தாமரையோன் பெற்ற
நயமுனியுந் தானையுடன் நண்ணச்—சயமுடைய
கோதமன்றன் புத்திரனைக் கொண்டு மிதிலேசன்
ஏதமிலான் வந்தானென்றிர்.

வசிட்டருங் கோசிகரு மன்னவருங் கூடி
விசித்திரமாய் மங்கலச்சொல் விண்டு—சசிக்குநிகர்
மாமுகத்தி சீதைக்கும் வாழு முருமிளைக்கும்
மாமுகூர்த்த மிட்டார் மகிழ்ந்து.

* * * *

சூரியனார் வங்கிசந் துதிக்குந் தசரதனை
மாரியனை யிங்கே யழைமினென்றான்—மூரி
வளைக்குலங்கள் முன்றில்சொறு மாமுத்த மீன்று
இளைக்குமிதி லைக்கரசன் தேர்ந்து. (உ)

(கு-பு.)—

இது, கம்பராமாயணம் முதலிய பல நூல்களினின்று தொகுக்கப்பட்ட பல பாடல்களையுடையது. அச்சிடப்படா நூல்களின் சில பாடல்களும் இதிலுள்ளன.

இதில் வந்துள்ள நூல்களின் பெயர்கள் :—

(1) கம்பராமாயணம்.
(2) பாகவதம்.
(3) கூர்மபுராணம்.
(4) பெரியபுராணம்.
(5) வராகிமாலை.
(6) வில்லிபாரதம்.
(7) திருக்கோவையார்.
(8) ஆரூர்க்கோவை.
(9) நெல்லைக்கோவை.
(10) நந்திக்கோவை.
(11) நந்திக்கலம்பகம்.
(12) பாபவிநாசக்கோவை.
(13) நைடதம்.
(14) குலோத்துங்கசோழன் கோவை.
(15) தஞ்சைவாணன் கோவை.
(16) கருமாணிக்கக்கோவை.
(17) பரஞ்சைக்கோவை.
(18) சங்கரமூர்த்திக்கோவை.
(19) அசதிக்கோவை.
(20) சுந்தரக்கோவை.
(21) கலிங்கத்துப்பரணி.
(22) சமுத்திரவிலாஸம்
(23) வரகுணன் பாட்டு.
(24) கவில்க்ஷணம்.
(25) சோதிடப்பாடல்.
(26) கணக்கதிகாரம்.
(27) ஜீவகசிந்தாமணி.
(28) மருதூரந்தாதி.
(29) நீதிநூல்.
(30) கருவையந்தாதி.
(31) மணம்புரிக்கோவை.
(32) சபாபதிரத்தினமாலை.
(33) ஆறெழுத்தந்தாதி.
(34) காளமேகக்கவி.
(35) தண்டலையார்சதகம்.
(36) இராமாயணவெண்பா.

இவையன்றித்தனிப் பாடல்கள் பலவும், மீனாட்சியம்மை யாசிரிய விருத்தம் முதலிய வேறு சிலவும் உள்ளன. இதிலுள்ளவற்றுட் பெரும்பாலன அகப்பொருள் விஷயமானவை.

R. No. 417.

Palm-leaf. Size, $14\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 38. Lines, 9 on a page. Tamil. Good.

Presented in 1919–20 by Alarmēlammaṅgār wife of Gōvindācāriyar Mēlattirumāḷikai of Tiruvāymoḻippiḷḷai, Alawrtirunagari,

அழகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

ALAGAR PILLAITTAMIL.

Foll. 1b, 24b and 38b are left blank.

A kind of Prabandha known as Pillaittamil extolling the greatness of god Sundararāja, a form of Viṣṇu, worshipped in Madura: by Vēppattūr Saṅgattār, the author of Alagar Kalambakam, Tiruvilaiyādarpurāṇam.

Complete.

Beginning:

அந்தமுறு சோலை யழகர் திருநாமம்
[லை]பந்தமுறு செந்தமிழாற் பாடுதற்குச்—சுந்தாஞ்சேர்
தொந்தியிற் றைந்தகரத் தும்பிமுகத் தங்[கு](க)புகழ்(க்)
கந்தனுக்கு முன்பிறந்தோன் காப்பு.

நீரரு மானதப் பெருவாவி பூத்ததுளே
நெடுநாள முளரி யேறி
நீறுபடு பொற்சுண்ண மாடிமது வுண்டுமகிழ்
திலவுதருதூவி யன்ன
மாரரு தகளவும் புனலரு கருஞ்சேற்றி
லடைவாடு புல்லி தழ்ப்பூ
வாம்பலின் மணந்தது கடுக்குமறை யொரு[ஞா](நா)ன்
காற்றுநெடு மாலா யிரம்
பேரரு தோதுநா வீறுபெறு குருகைமுனி
பிரமன் பராசரன் முதற்
பெற்றமுனி முதலோர்கள் தன்னில்முகந் தன்னிலே
பெருவிளைவு கொண்டிருக்கும்
வாரரு தண்ணுந்தெ மூந்ததுணை முலைவாணி
மதித்வழ வமுது பாயு
மா[ல](வி)ருஞ்சோலைமலை மாலலங் காரனை
வழுத்துமென் னுவாழ்ந்த தே. (க)

* * * *
* * * *

வி[ளி](ரி)கடல் மத்தகத்துச்சிதாழ் சுழிக்கடல்
விளைதடம் விட்டெழு கோட்டுவாரணத்தினர்
விறைவுள நெற்றியில் கொட்குவாலெழிக்குரம்
விரைபரிப்பத் திரட்டித்த வான்மருத்தவர்
இருசடையுட் குழைத்தொற்றை மேருவைத்தொடு
மிமையவர் பத்தொடொற்றிற்று வேறுகைப்பவர்
இருபதிலெட்டொழிப்பித்த தேர்துரப்பவ
ரெனவிவர் தொக்களித்தற்கு நாம் வழுத்ததும்,
சொரிபுகு முத்திணர்க் கக்குபூக நெட்டிலை
தொகெடை நெற்குலைக் குப்பை[ஞ](நா)வளைத்துழு

சரிவளை யடக்கைப்பற்ற மேதியுட்[க்]குளி
தொடுகுள முக்குளித் தெற்றுநீ லொலிப்பெழு
மறையுயர் பொற்புறக் கொட்டையாழ்படச் சிறை
மடைவளம் விட்டெழுப் பெட்டைவாளைச் செயப்
புகமலரவழீ புக்குலக் கத்தருகோத
களிவளர் பொழிவெற்பின் பச்சைமால் தழைக்கவே.
காப்பு முற்றும். (௰௧)

அருள்விரி முழுமுதல் வாழைக்க[ந](ண)ற்[க்]
குலையினில் மிடறுடை(ப்) பூகப்பாளை
தலையினில் நறைநடுவிண்டா முஞ்சி
தா . . சுனையினின் முகைநெகிழ் காவிதாழிப்
புடையின னெடுமனன் வாரித்தாதைக்
கலனினில் மகளிர்களங்கொடுஞ்சாலை
கவரினில் வப்வரு முசக்காலிற்
பழிவினி லொழுகிய [செர](சோ)லைக் தனிச்
சுழிவிழு மகளிர்கழங்கு குடைந்தாடுங் காவிற்
சரியுமி[ரு](ழு)டல் பொதியோலைத் தாளை(ப்)
* பரியலரயினின் மறுகுகத் தேடி(க்)
கலரிகள் முலையிற் விழிந்தூறும் பாலிற்
கரைத[விழ](வழ்) முத்திரை பிலாய நெட்டோடைச்
சுழியினின் வழியிவரி னீர்குத்தோதை
சிறையினின் மழைவாலம் பாயுஞ்சாலிற்
கழனியிலரைதிரன் காய்நெற்சோலை
தலைவளைதலையரி தூரிற்றும
குழலிடை மடவியர் வண்டொடுஞ் சூடி
கடையினி லுதவியதாரிர்முவி

* * * * *

திருமலையழகர் தடாகத் தோடை(ப்)
புகர்முக மதகரி கூறச் சேனப்
பீடர்வரு மழைமுகில் செங்கோ செங்கீரை
திருமடமகள் மகிழ்கூறப் பாட(க்)
குருமணியிடறிய மார்பிற்பீடத்
திளையிடு மழைமுகில் செங்கோ செங்கீரை. (௧)

End:

பொங்காலை வெம்பற் கடுங்கொழுந் தழலெழும்
புகையுடற்றலை புதைப்ப(ப்)
பூமன்னகழ வத்தனையென்று பைப்பெடை
புலந்துபோய்ச் சிறைபுடைப்ப(த்)
தங்காதலம்பிள்ளை வெண்குருகுவாயிலாத்
தாளிணைச் சென்றிறைஞ்சி(த்)
தாயரைப்பொற் பழகம் பொதியு மேனியைத்
தெலைந்து தூலங்கோதி(க்)

கொங்கா[று](ரு)நறுமலர் குயிற்றிமென் சேக்கையிற்
குடிபுகுத்திற் கயத்தித்
திரைத்தலைக் கோஅலைகொடலகு கொத்தணத்
துள்ளருத்தி
செங்கா்ன் மடக்குருகு புலவிதீர்த்துளமுருகு
திருமணம்புணரு மருதஞ்
செல்வமலி சோலைமாலலங்காரனே
சிறுதேருருட்டியருளே
சிலைவிசயன் விடுபெருந்தேர் கடவுமழகனே
சிறுதேருருட்டியருளே. (ம)

Colophon:

அழகர் பிள்ளைத்தமிழ் முற்றும்.

(கு-பு).—

இந்நூல் திருமாலிருஞ்சோலைமலையில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியுள்ள அழகர் என்னும் சுந்தரராஜர் விஷயமானது. இது தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றான பிள்ளைக்கவி. செய்யுள்நடை சிறந்தது. இந்நூலாசிரியர் அழகர்கலம்பகம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய நூல்களியற்றிய வேப்பத்தூர்ச் சங்கத்தார் என்பவர். இது அச்சிடப்பட்டுள்ளது; ஆயினும் நூல்கிடைக்க அரிதாகவுளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

R. No. 418.

Palm-leaf. 15¾ × 1¾ inches. Foll. 156. Lines, 6-7 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Presented in 1919-20 by Alagappayaṅgār, Alwartirunagari, Tinnevelly district.

(*a*) கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்புவியாக்யானம் (நஞ்சீயர்படி).

KAṆṆINUṆŚIṞUTTĀMBUVIYĀKKYĀNAM (NAÑJĪYAR-PAḌI).

Foll. 2*a*—12*a*. Foll. 12*b* is left blank.

A commentary by Nañjīyar on Kaṇṇinuṇśiṟuttāmbu, which work has been described under No. 671 of the Descriptive Catalogue of Tamil MSS., Vol. II.

Complete.

Beginning:

நஞ்சீயர்படி.

ஸூத்ரவுக்கு உத்பத்திஸ்தாநமென்[று](ற) ஸாமாந்யமாவன; விஷவித்தஜ் தஜயங்களாய், அவைத்தில் ஸூ(ர)ஸ்ரோதஸ்தஷிதெதாஷங்களாலே ப்ராக்ருதிகத்(ம்) ஸயம[ம]ஸாமாந்யாயம். ஜந்மோபாணாதிஷ்டாவ விகாரமூலக திரதிமய ஸம்வர்த்தமாயிருந்[து](த)தேயாகிலும்

ஹமவஷேகாக்ஷமான கல்யாணகுணங்களையுடையத்தாலேதெரிவரியவள
வில்லாச் சிற்றின்பமான ஆத்மாவை ஸேவ்ய பரமாத்மாவாகச் சொல்லு
வர்கள்.

End:

அவர்களெல்லாருக்கும் ப்ரியஞ்செய்கையாவது ஜ்ஞாநவ்ருத்தன் பக்கலிலே ஸ்நேஹித்திருக்கை. திருநாட்டை வ்யாவ்ருத்தமாகச் சொல்[லுத்து](விற்று). அயோத்யா, நம்புவாரிடந் [தடந்]தானே வைகுந்தமென்னவுமாம். திருநாடென்றும் லீலாவிபூதியென்றும் விஹாரமில்லையோவென்னில், நம்பி திருவழுதி வள[ர்] நாடர்வார்த்தை. கூரத்தாழ்வான்மகன் பிறந்தபின்பு இ(டை)டச் சுவர்தள்ளியொருபோகியாய்த்துக்காணென்று பணித்தார்.

ஸ்ரீசௌரிராஜாய நம:.

Colophon:

நஞ்சீயர்படி எழுதிமுடிந்தது.

(கு-பு.)—

இது, கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு என்னும் பதிகத்துக்கு நஞ்சீயர்செய்த வியாக்யானம். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியின் முதலேட்டில் ஆயாசின் ஆசாலு சடகோபன் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்புக் கு(ப்) பெரிய வாச்சா[ம்](ன்) பிள்ளை வ்யாவ்யாநம், கண்ணிப் பெரியபடி வ்யாவ்யாநம், நஞ்சீயாருளிச்செய்த வ்யாவ்யாநம், தம்பி[ரு](ரா)ன்மாரருளிச்செய்த வ்யாவ்யாநம் ஆக ச வ்யாவ்யானமிதிலிருக்கிறது" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

(b) கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வியாக்கியானம் (தம்பிரான்மார்படி).

KAṆṆINUṆṢIṚUTTĀMBU VIYĀKKIYĀNAM (TAMBIRĀNMĀṚPAḌI).

Foll. 13a—26a. Fol. 26b is left blank.

This commentary on the Kaṇṇinuṇṣiṛuttāmbu is by Tambirāṇmār. Complete.

Beginning:

ஸ்ரீய:பதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வேஶ்வரனான ஸர்வேஶ்வரனு வாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே ஸம்ஸாரிகளோடே ஸாம்யத்தைப் பெற்றால் தன்னையென்றும், திருவாஜ்ஞையின்படி நடவாதவர்களை ஶிக்ஷிப்பவனாய் நிக்ரஹாநுக்ரஹ ஸமர்த்தனாய் என்னுஞ் சொல்லுகிறபடியே அநேகாவதார ப்ரஜையாய்.

End:

தவப்ரபாவத்தால் தெ[ன]ன(என்)றவவ் விஷயமாழ்வா[ற்](ர்க்)கு தவ வ்யவஸாயத்தாலே நிக்ரஹிக்கச் சொல்லுகிறப்போலே எனக்கு மாழ்வார்

ப்ரவாஹத்தாலே நிகழ்வடுவலீரய்ச்சொல்லப்பெற்றேன். என்னுவுக்கே பின்னை யெங்களுக்கு ரஸிக்கிற[து] இல்லை[யீ]யென்னில், முதலடியான ஹமவிஷயம்கூட ரஸியாதிருக்கிற வுங்களுக்கு, அதிலெல்லையிலே நிற்கிற வெனக்கு ரஸிக்குமாப்போலே ரஸிக்குமோ. என்னுவுக்கே – அநாதியாக விஷயாந்தரங்களை ரஸித்துப்போந்த வென்னுவுக்கே யிவ்விஷயம் ரஸிக்கிறதென்னென்னவுமாம்

Colophon :

கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வியாக்கியானம் முற்றிற்று.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதிபோன்றது. ஆயினும் இவ்வியாக்யானம் தம்பிரான்மார் இயற்றியது; இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(c) கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வியாக்கியானம்.

KAṆṆINUṆSIṚUTTĀMBU VIYĀKKIYĀNAM.

Foll. 27*a*—56*b*. Foll. 57 and 58 are left blank.

Same work as that described under R. No. 31 (*b*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. I, Part 2. By Periyavāccāṉpiḷḷai.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 31 (b) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(d) கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு வியாக்கியானம் (பெரியபடி).

KAṆṆINUṆSIṚUTTĀMBU VIYĀKKIYĀNAM (PERIYA-PAḌI).

Foll. 59*a*—115*a*. Fol. 115*b* is left blank.

Same work as that described under R. No. 381 of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. III, Part 2. By Aḻagiyamaṇavāḷapperumāḷ.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக் 381 - ஆம் நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(e) ஷட்விதகுருபரம்பரை.

ṢAḌVIDAGURUPARAMPARAI.

Foll. 116*a*—127*a*. Fol. 127*b*. is left blank.

Explains the sixfold nature and aspects of the Guruparamparai with a view to properly understanding it.

Complete.

Beginning:

ஸம்ப்ரதாய ஸூத்ரம், ஸம்ப்ரதாய ப்ரகாரம், ஸம்ப்ரதாய ப்ரயோஜநம், ஸம்ப்ரதாய ப்ரபாவம், ஸம்ப்ரதாய பாரம்பர்யம், ஸம்ப்ரதாய விஶேஷம் என்று ஆறு படிப்பட்டிருக்கும். இதில் ஸூத்ரமாவது, ஶ்ரீமத் ஸம்ப்ரதாய நம: என்று தொடங்கி நாராயண ஸூக்தளவுஞ் செல்லவழிகை.

End:

பாரம்பர்யம் ஸம்பூர்ணம் ஸப்தவிதங்கள் ப்ரகார(ம்)ஸித்தம் ப்ரயோஜநங்கள் ப்ரபாவ(ம்) பரிபாலநபாரம்பர்யவிஶேஷம் ஸம்ப்ரதாய ஸி [தெ]ஷ(ர) தத்வஸம்ஸ்க்ருத ப்ரமாணாதிதர்ஶநங்களும் ப்ரயோஜநே தத்வநிஷ்டா, ஆசார்யாத்ஸ் பரமேஶ்வரநிஷ்ட பாரம்பர்ய ஸித்திர்பயஸ் ரவிபா.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இதில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ குருபரம்பரை ஆறுவகையினையுடையதென்பதும், அவற்றின் பெயரும், அவற்றைத் தெரிந்து அனுஷ்டிக்குமுறையும் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. பிரதி பூர்த்தியுடையது.

(*f*) நாலுதண்டிகள் விவாதம்.

NALUDAṆḌIGAḶ VIVĀDAM.

Foll. 128*a*—131*b*.

Deals with the conversion of a learned person accompanied by 4 ascetics, to Śrīvaiṣṇavism by Rāmānuja, who overpowered them in religious controversy and established the superiority of Śrīvaiṣṇavism.

Complete.

Beginning:

எம்பெருமானார், கோ[வி](யி)லிலே அனைத்து முதலிகளுடன் எழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே அப்போது ராஜ[ா]வல்லபனாய் விஜ்ஞானமாய்(ப்) பின்னை நாலு [த]ண்டிகள் ஸேவிக்க ஒரு பாவ ஸூரி வந்து, எம்பெருமானாரைப் பார்த்து [ஓ](உ)ங்கள் தர்ஶனமிருக்கும்படி யெங்ஙனேயென்று கேட்[க்]க, உடையவரும் எங்கள் தர்ஶநம் வேததர்ஶநமாயிருந்ததென்ன, ஆமாகில் ஒருவன் செவியிலே ஒருவன் மந்த்ரத்தை ப்ரஸாதித்துத் திருநாமத்தையுஞ் சாத்திவிட்டவாறே அவன் பாத்ர தீர்த்த கல்ப ஶ்ரவண க்ஷேத்ராதிகளும் ஸர்வமே யிருக்க, அவன் செ[ற்று](த்து)ப்போன வகந்தாஸ

டாரவேடித்துக்குப் போனுனென்று திருக்கொண்டாடாநின்றீ [கோ](ர்க)ள்; பரமபதந்தான் உங்களளவும் வந்ததோவென்ன, இவரும் ஒருவன் செவியிலே ஒருவன் விஷஹரண மந்த்ரத்தைச் சொல்ல, அவன் விஶ்வஸிக்கஹுவித்தபடி கண்டாயே.

End:

வஜ்ரவஸ்னுக் கஷிஷோஸூதி ஷூமதை யல்ல[ா]அவமதை என்றரு ளிச் செய்து இப்படி பஹுமானேவ ஸாக வருளிச்செய்தருள, அவனும் விஸ்மிதனாய் உக்த திவ்ய ஸூக்திகளுக்குப் பிரதிபட்டகை ஸகல்பமாவியைக் காறியுமி[ழ்]ந்து உடையவர் திருவடிகளிலே ஸக்ஷ்யஜ்ஞையையுடைய வனாய் "ஶ்ரேஷ்டாஷ்யவிகாஸ: வஜ்ரஸூக்தி விகாஸ: | வைஷ்ணவ நர: கமுஜாத: ஸஹஸ்தாஸியந்தி" ஆகையாலே ஸ்ரீவைஷ் ணவர்கள் வபாஷகாரமாக உடையவர் திருவடிகளிலே யாஶ்ர யித்து வாஸோன ஸஜ்ஜரவஜெஸங்களேயும் பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ண வ[ரா](ன)யிருந்தா[ர](ன)ன்றருளிச் செய்தருளுவார்கள். இத்தால் டிஷையும்திருத்தி ரக்ஷிக்கிறதிவை உடையவருக் குண்டென்று கருத்து.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(த-பு.)—

இது, புறச்சமயத்தாரொருவன் நாலுதண்டிகளுடன் இராமானுஜரிடத்தில் வந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதத்தைப்பற்றி வாதஞ்செய்து, வாதத்தில் தோற்றுப்பின் அவரிடம் உபதேசம்பெற்று ஸ்ரீவைஷ்ணவ மதத்தனுகி வாழ்ந்தான் என்னும் விஷயத்தைத் தெரிவிப்பது. எழுதினவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. பிரதி பூர்த்தியுடையது.

(g) சரமோபாயதாத்பர்யம்.

CARAMŌPĀYATĀTPARYAM.

Foll. 132*a*—136*a*. Fol. 136*b* is left blank.

A treatise purporting to prove that grace of the Ācārya or one's spiritual preceptor conduces to salvation. From the Sanskrit stanza in the beginning, it is made out that the author is Dēvarāyar.

Incomplete.

Beginning:

சரமோபாயதாத்பர்யம் யதீந்த்ரவிஷயேகநோக்தம் |
யஸ்யோபய்யம் சாஸ்வதே தேவராஜாஹ்வயம் மஹாப்ரயு ||

ஸமஸ்த வஸ்துநிபந்தகமான ஸம்ஸாரத்தில் அநாதி பிறந்து ஸமஸ்தபுருஷாரண வஸ்து வாக்ஷி ஈஷ்வரான மோக்ஷத்தி லிச்சை

பிறந்தவதிகாரிக்கு ஶிஷ்யத்வமாக ஸர்வேஶ்வரனான எம்பெருமானு ரபிமானத்திலே யொதுங்கி தத்விஷய ப்ரபத்தி நிஷ்டையுடையவனு யிருக்கவேணும்.

End :

ப்ரமாணகாரெ உக்தாதி—அதாவது ஸித்தோபாயங்கள் உபாய மல்லாமையாலே நிர்ஹேதுகமாகக் கடாக்ஷித்து நோக்கிக்கொண்டு போரும். ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தனான எம்பெருமானார் இவன் நம்முடையவன் என்று அபிமானிக்குமந்த வபிமானமே இவனுக்கு ஸம்ஸாரோத்தார(க)மென்றபடி. ஆசார்யாபிமானமே உத்தாரக மென்று ஸ்லோகரத்னத்தில் முடிவிலே ஸுஸ்பஷ்டமாக ஆளவந்தா ரருளிச் செய்தாரிறே. இந்த ஆசார்யாபிமானந்தான். ஆங்கமோ, ஸ்வதந்த் ரோபாயமோவென்ன உபயமுமாயிருக்கும். எங்ஙனே யென்னில் :—

இந்த ஆசார்யாபிமானந்தான் ஸர்வ விஸ்வாஸ ஸாபேக்ஷமான ப்ரபத்தி ஸாபேக்ஷ ஸித்தங்களா . . . .

(தூ-பு.)—

இது வைஷ்ணவ மதத்தில் தென்கலை ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. ஆசார்யாபிமானமே சிஷ்யனுக்கு மோக்ஷத்தை அளிக்க வல்லதெனக் கூறுவது. இயற்றியவர் தேவராஜர் என்பது முதலிலுள்ள வடமொழி சுலோகத்தால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை.

(h) சடகோபரந்தாதி.

ŚAṬAKŌPARANDĀDI.

Foll. 137*a*—152*a*. Fol. 152*b* is left blank.

A centum of stanzas in praise of Nammāḻvār. The authorship of the work is attributed to Kambar. The work has been printed.

Complete.

Beginning :

கம்பரந்தாதி காப்பு.

நஞ்சடகோபனைப் பாடினையோவென்று நம்பெருமாள்
விஞ்சியவ(ர)தரத்தாற் கேட்டருள விரைந்துரைத்த
செஞ்சொலந்தாதி கவித்துறை நூறுந் தெரியும் வண்ண
நெஞ்சடியேற்கருள் வேதந்தமிழ் செய்த நின்மலனே.

* * * *

வேதத்தின் முன்செல்க மெய்யுணர்ந்தோர் விரிஞ்சன் முதலோர்
கோத[த்த](ற்ற) ஞானக்கொழுந்து முன்செல்க குணங்கடந்த
போதக் கடலெங்க டென்குரு கூர்ப்புனிதன் கவியோர்
பாதத்தின் முன்செல்லுமோ தொல்லை மூலப் பரஞ்சுடரே. (க)

End:

மனையும் பெருஞ்செல்வமு மக்களு மற்றை வாழ்வுந் தன்னை
நினையும் பதமென நின்றபிரான் குருகூர் நிமலன்
புனையுந் தமிழ்க் கவியாலிருணீங்கிப் பொருள் விளங்கி
வினையுந்திரி வுற்றனகுற்ற நீங்கின வேதங்களே. (ஈ)

Colophon:

நம்மாழ்வார் விஷயமாக நம்பெருமாள் நியமனத்தாலே செய்த கம்பனந்தாதி முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது நம்மாழ்வார் விஷயமானது. நூறு கட்டளைக் கலித்துறைகளாலாயது. கம்பர் இதனை யியற்றியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. செய்யுள்நடை நன்றாயிருக்கிறது. இது அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்த்தியாயிருக்கிறது.

(i) கைசிகபுராணம்.

KAIŚIKAPURĀṆAM.

Foll. 153a—155a. Fol. 155b is left blank.

Contains a small portion of the Kaiśikapurāṇa together with the commentary of Bhaṭṭar.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இதில் கைசிக புராணத்தின் முதற்சிறுபாகம் பட்டர் வியாக்கியானத்துடனுள்ளது. இது அச்சிடப்பெற்றிருக்கிறது. இதன்பின் இறுதியேட்டில் தனிப்பாடலொன்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

R. No. 419.

Palm-leaf. 13⅜ × 1 inches. Foll. 225. Lines, 6—7 in a Page. Tamil. Much injured.

Presented in 1919-20 by Rāmakṛṣṇa Bhaṭṭācāriyar of Chittur, Cochin State

பழமொழித்திரட்டு.

PAḶAMOḶITTIRAṬṬU.

A collection of over 5,000 proverbial and pithy sayings, some of which are vulgar and obscene. From the introductory stanzas in the beginning it is made out that the collection is based upon the proverbs contained in Sanskrit, Telugu, Tamil, Malayalam and Kanarese languages and that the author is Aṇṇāvayyar of Varāhanagar.

Beginning :

பலவ[ளி](ழி)த் துறைகள் தன்னில் பாங்குடன் நினைத்துச் சேர்த்து(ப்),
ப[ள](ழ)மொ[ளி](ழி) வ[ள](ழ)க்கச் சொல்லைப் பரிவுடன் மகிழ்ந்தே
[செப்ப

வழிவகையாகவிந்த வராகமாநகரில் வாழும்
இனிமொழியுமையாள் பெற்ற [கெ]கணபதி காப் த்தானே. (க)

பழமொழி பெரியோர் சொன்ன பழக்கமாம் வழக்கச் சொல்லை
நளினமாய் அண்ணுவய்யன் நயத்துடன் இணக்கிச் சேர்த்துப்
பிழையற உரைப்பதற்குப் பிரியமாய் உகந்து கேட்டுக்
களரியில் விளங்கும் வண்ணம் கருத்துடன் உரைத்திட்டேரே. (உ).
திருவுற்றவராக நகர்க் கிருஷ்ணமூர்த்தி திருவுளத்தால் வழக்கச்சொல்
[நாலு பாஷை
கருவுற்ற வந்தணரிலண்ணுவையன் கற்பனையாய் அகார முதல்
[வகாரமட்டும்
பரிவுற்ற பலவகைச் சொல் பொறுக்கிச் சேர்த்துப் டண்புடனே பழ
[மொழிகள் பகர்ந்தே செப்பத்
திருவுற்ற வகஸ்தியகிரி வெங்கடேசர் தாளிணைகள் அநுதினமும் வாழ்
[த்துவேனே. (௩)

வடமொழி தமிழுதவடுகு கன்னடம்
தடமலையாள [மைதளநயாநத] மென்றைந்துபாஷையில்
இடமதாய்ச் சேர்த்திய வ[ள](ழ)க்கச் சொல்தனை
அ(டை)டவுடன் படிப்பவர் அறிவுள்ளாளரே. (௪)
பல(ர்) மொழி வழக்கச் சொல்லைப் பாங்குடன் பிரசங்கமாக
உலகினில் விளங்கவேண்டி உண்மையாய் அண்ணுவையன்
நலமதாய்ப் பொறுக்கிச் சேர்த்து நாடியே செப்புதற்கு
மலைமகள் உமையாள் பெற்ற மதகிரி காப்பதாமே. (௫)

ஹரஹரஹெஹ்ரநமஃ

அத்திமுகக் கணபதியை அநுதினமும் தொழுது போற்று.
அவ்வையார் சொல்லுக்கு அழிவு ஒரு நா[ளது]ளு(ம்) வ[றதமி]
[(ருவதி)ல்லை.
அன்னமிட்டவர் அரங்கேறுவார், கன்னமிட்டவர் கழுவேறுவார்.
அணுவுக்கு அணு, மகாமேருவுக்குச் சமானமாயிருக்கு.
அகல உழுகிறதை ஆழ உழு.
அஃகஞ் சுருங்க [அ](எ)ல்லாஞ் சுருங்கும்.
[அ](ஐ)ங்காதம் போனாலுந் தன்பாவம் தன்னோடேயே.

End :

தரித்திரப்பட்டு, அலைச்சல்பட்டு, விசனப்பட்டு,
கஷ்டப்பட்டு, வெகுரோ[ரதை](தனை)ப்பட்டு, துன்
ப[டை](ப்)பட்டு, துக்கப்பட்டு, மனசு இடப்பட்டு,
[பி](பு)றப்பட்டு வழிப்பட்டுவந்தேன். ஆகப்பத்துப்

பட்டுக்கொண்டுவந்தேன். இப்போ(து) இந்தப் பத்துப்
பட்டும்போய் இந்த உ்ஹ ஒரு சேப்புப்பட்டுக்[கு]
(க்கொ)டுத்[துயி](நி)ருக்[கா](கிறா)ர். ஜோராஜது
ஸந்தோஷப்பட்டு, ஆஸ்ரயப்பட்டு ஸமவருப்பட்டு

* * * *

(கு-பு.)—

இதில் உலக வழக்கிலுள்ள சுமார் 5,000 பழமொழிகள் தொகுத்து எழுதப்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் மிகத் தாழ்ந்தனவும் இடக்கருமானவை பல. வடமொழி, தமிழ், வடுகு, கன்னடம், மலையாளம் ஆகிய ஐந்து பாஷைகளிலும் ஆங்காங்கு வழங்குவனவற்றைப் பொறுக்கி வராகரகர் அண்ணவையரென்பவர் இவ்வாறு தொகுத்தாரென்று, முதலிலுள்ள 4 செய்யுட்களாற் றெரிகிறது. பிரதியில் பிழைகள் மிகுதி. மிகச்சிதிலம். இடையிடையே சில ஏடுகள் எழுதாமல் விடப்பட்டிருக்கின்றன அச்சிடப்பெற்றுள்ள பழமொழியகராதிக்கும் இதற்கும் பல வேறுபாடுகளுண்டு.

R. No. 420.

Palm-leaf. 17 × 1¼ inches. Foll. 369. Lines, 8 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1919-20 by M.R.Ry. Rāmakrṣṇa Bhaṭṭācāriyar of Chittur, Cochin State.

இராமாயணவசனம்.
IRĀMĀYAṆAVACANAM

A narration of the story of Rāma in prose with connecting poetical stanzas here and there. In the beginning of the work, the previous incarnations of god Viṣṇu and the efficacy of reading and hearing the story of Rāma are described in 39 stanzas.

Complete.

Beginning :

அவிக்கினமஸ்து.

விஷு(வரு) சித்திரைமீ மஉ வெள்ளிக்கிழமையும், தி[றி](ரு)தி[கை](யை)யும் அனுஷ நட்சத்திரமுங்கூடிய சுபதினத்தில், உதிச்சு சாமத்துக்கு ரிஷப லக்கினத்தில் பன்னிமடை அண்ணஜோசியர் மகன் சீனச்சாமன் நடை ஸ்ரீராமாயணம் எழுதப்பெற்றது. செயமங்களம்.

நாடிய பொருள் (. . . .) கூறுவோர்க்கே.
ஆதிகேசவனுல் வேதனனந்த [ஞ](நா)ரணன் சீர்பாதம்
நீதியாலிரண்டு போதும் நெஞ்சினிற் பதித்துப்போற்றி
மாதவர் முனிவர்தேவர் வ . . . . . . ர் நோக்கிச்செய்த
பாதகந் தம்மைக்கொல்லப் பத்தவ தாரமானர்.

* * * *

இந்த ராமகதை யி[நிட](னுடைய) சாக[ற](ர)த்தில் சொ[ர](ற்)பி[ழை](ழை) எ[ளு](ழு)த்துக்குற்றம் உண்டாயிருந்தாலும் அறிவுடைய ம[கு](கா)த்மாக்கள் த[ற்](ர்)மகதை ஆகையினாலே யிக[ளா](ழா)மல் கைக்கொள்வ ரென்பதினாலே என்புன்சொல்லினாலும் உரையெ[ளு](ழு)தினே னென்றவாறு.

இப்பால் ஸ்ரீவைகுண்டமூர்த்தியான விஷ்[ட]ணு திருப்பாற்கடலில் அனந்தசயனமேற் பள்ளிகொண்டிருக்குங் காலத்தில் நடந்[து](த) கிருத்தியஞ் சொல்லத்துடங்கிய தென்போல வென்னில்;

End:

லஷ்[ஷ](ட்)சுமணரை அழைத்து வாராய் தம்பி, என்னுடைய அப்பனை அன்றியிலே [யி](எ)மதூதரை என்பக்கலுக்கு விடலாமோ நீயென் வசன மறுத்தபோதே உன்னிருப்பிடமே ம[ஆனுக](வுன)மாய்ப்போ வென்று சொல்லி ஸ்ரீராமரும் நறுமலர் மந்தாரம் முல்லை நவர[ற்றி](த்தி)னப் பொன்விமானத்தி லேறிக்கொண்டு அந்தச் சரீரத்தோடே போமளவில் ஸ்ரீராமர் வருகிறார் என்று தெய்வலோகத்தையும் அலங்காரஞ்செய்து தேவர்கள் முனிவர்கள் எ[து](தி)ர்கொண்டு கூட்டிப்போய் ஸ்ரீராமரிருந்த அச்செடுத்துப் பூலோகத்தில் ராசாவாய் ராவணவேட்டை ஆடின தோஷமும் இந்தச் சுபாவ[க]ம் போம்படிக்குந் தெய்வ கங்கையிலே மூழ்கிவிட்ட டியினாலே ஸ்ரீராமர் வேறே நிறமாய் தெய்வநாயகராய்த் தோன்றக்கண்டு தேவர்கள், முனிவர்கள், அஷ்டவசுக்கள், சந்திர சூரியர், [வி](பி)ருமா, ருத்திரர் மற்றுமுண்டானவர்களெல்லாஞ் செயசெய போற்றியென்று புஷ்பமலர் கொண்டர்ச்சித்து வேண்டிய [ஷசோ](தோ)த்திரஞ் செய்தும் [ஆ] அலங்காரத்துடனே ஸ்ரீ வைகுந்தம் சேர(ர்)ந்தா ரென்றவாறு.

* * * *

(விருத்தம்)

பாற்[க]கடல் ஆதிராமர்க் கடிமையாய்ப் படிந்தபேர்கள்
ஏற்கவே குகன்மாருதி எரிகதிர்ப்பதல்வன் அங்கி
ஊ[ற்](க்)கமாய் வீடணன் சர்ம்டவருற்றவர் பெற்றதன்மை
தீற்கமாம் ஸ்ரீராமகாதை[ச்] சிறப்புடன் கேட்போர்க்கெல்லாம்.

The scribe adds:

[வெ](வி)யஹு உத்தராயணகாலம் [ச](சிசி)ர ருதுவில் பங்குனிமீ எஉ ஞாயிற்றுக்கிழமையும் பஞ்சமியும் அனுஷ நட்சத்திரமும் வச்சிரநாம யோகமும் தைதலவாகரணமும் பெற்ற சுபதினத்தில் சூரிய உதயத்துக்கு மீனலக்கினத்தில் பன்னிமடை அண்ணுசோசியர் புத்திரன் சீனசசாமு, செங்காளிபாளையம் தொப்பையண்ண பிள்ளை எழுதின மேல்[ப்]பாடம் பார்த்து எழுதின நடை ராமாயணம் [எழுதி]முடிந்தது. முற்றும்.

சம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீராமசகாயம்.

(க-பு.)—

இதில் இராமசரிதம் முற்றும் வசன நடையிலிருக்கிறது. விஷயங்கள் விரிவாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதலிரண்டேடுகளில் இஃதெழுதினோர்

பெயர் முதலியனவும், 'நாடிய பொருள் கைகூடும்' என்னும் கம்பராமாயணச் செய்யுளும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. நூலின் தொடக்கத்தில், திருமாலின் அவதாரங்களுள் இராமாவதாரத்திற்கு முந்தின அவதாரங்களின் வரலாறுகளையும், இராம கதையைப் படித்தல், கேட்டல் முதலியவற்றா லெய்தும் பயன்களையும் கூறும் 39 செய்யுட்கள் உள. பின்பு பெரும்பாலும் வசனமும் இடையிடையே சில விடங்களில் விருத்தப்பாவுமாக அமைந்துளது. நடை சாதாரணமானது. இதனை யியற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இஃது அச்சிடப்படவில்லை.

R. No. 421.

Palm-leaf. 17 × 1⅝ inches. Foll. 100. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1919-20 by Alarmēlmaṅgammaṅgār, wife of Govindācāriyar, Mēlattirumāḻigai of Tiruvāymoḻippiḻḻai, Alwartirunagari.

ஸ்ரீவசனபூஷணவ்யாக்யானம்.
ŚRĪVACANABHŪṢAṆAVYĀKHYĀNAM.

An exhaustive commentary on the Śrīvacanabhūṣaṇa, described under No. 49(c) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. I. It is different from the commentary of Varavaramuni and is attributed by some to his Guru, Tiruvāymoḻippiḻḻai. A statement made in the MS. before the beginning of the work is in support of this view.

Complete.

Beginning :

ஸ்ரீவசனபூஷணத்துக்கு(த்) திருவாய்மொழிப் பிள்ளை அருளிச்செய்த வியாக்யானம். திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருமாளிகை பொன்னப்பங்காரது.

நம: ஶ்ரீஶைலநாதாய குந்தீநகரஜந்மநே |
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யஶாலிநே ||
ஸ்வாமிநே தேஶிகேந்த்ராய தேவராஜஸுதாய ச |
வசோபூஷணஸாரஸ்ய வ்யாக்யாம் யோ க்ருதவாந் புரா ||

பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஶ்ரிய:பதியாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனான ஸர்வேஶ்வரன் தன் நிர்ஹேதுக க்ருபையாலே . . . தத்வஹித புருஷார்த்தங்கள் ஒருவர்க்கும் அவகாஹித்தறிய வரிதாகையாலே தத்வ ஜ்ஞாந வக்தாக்களான நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்த வசன ஶ்ரேஷ்டங்க

ளாலே அலங்கிருதமான அவ்வர்த்த விசேஷங்களை(ப்) பிள்ளை தம் பரமகிருபையாலே இவ்வசன பூஷண ப்ரபந்தமுகேந அருளிச்செய்கிறார் :— வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது ஸ்மிருதி இதிஹாஸ புராணங்களாலே. இத்தால் இப்பிரபந்த ப்ரதிபாத்யங்களான அர்த்த விசேஷங்களுக்கெல்லாம் ப்ரதிபாதக ப்ரமாணம் ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ ஸம்ஹிதாதி ரூபமான வேதமென்னுமிடம் உபக்ரமத்திலே 'உளன்சுடர்மிகுசுருதியுள்' என்று பரமாசார்யரான ஆழ்வார் அருளிச் செய்கையாலும் . . . . . இவரும் வேதார்த்த மறுதியிடுவதென்று உபகரமித்து அருளிச் செய்கிறார். வேதார்த்தம் அறுதியிடுவது—ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாண ரூபமான நிகில வேத வேதார்த்த தாத்பர்ய நிர்ணயம் பண்ணுவது.

End:

இந்த மகாவிஸ்வாஸ ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பித்த வநந்தரம் இவனுக்குப் பரபக்தி பரஜ்ஞான பரமபக்திகளென்ன, தத்வேஷ்வீ: ஸாம்ஸாரிக ஸர்வ ஸமாப்தி என்றும் 'அந்தமில் பேரின்பத்தடியரோ டிருந்தமை' யென்றும் சொல்லுகிறபடியே நிரதிசயாநந்த ரூபமான ப்ராப்யாநுபவ மென்ன, அவ்வநுபவ ஜநித ப்ரீதிகாரிதமாய் ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசிதமான ஸர்வப்ரகார பரிபூர்ண கைங்கர்யமென்ன, ஏவம் விதமானவையெல்லாம் ஸித்திக்கும் என்று, முதலிலே புருஷகார வைபவமும், உபாயவைபவமும் என்று தொடங்கி உபபாதித்த உபாயயாதாத்மியத்தையும், தத்பல சேஷத்தையும், இவ்வளவாக விஸ்தர விஸ்தரமாம்படி யருளிச்செய்து தலைக்கட்டினார்.

பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

ஸாரகாரணிகம் ஸ்ருதகவித்ரயம்
ஸாரதேஹஸ்ரதாம் விதக்ஷாம் மதிம் |
வசநபூஷண வேஹவர்த்தாயகம்
வசநபூஷண கிம்கரோமாச்ரயே ||

ஸ்வாமி நவேஸிகம் வதெதவேஸாயமர்வித்ரவேஸவயா |
வசநபூஷாப்ரபந்தஸ்ய வ்யாக்யாம் யோக்ரதஸாதரம் ||

Colophon:

திருவாய் மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

[யி](இ)தில் குறையை வானமாமலை ஆத்தான் ஸ்ரீநிவாஸய்யங்கார் [யெ](எ)ழுதி முடித்தார். ஸுபமஸ்து.

(கு-பு.)—

இவ்வுரை நூல் மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 49 (c) நம்பரில் வந்துள்ள ஸ்ரீவசனபூஷண மென்னும் நூலின் விரிவுரை. மணவாளமாமுனிக வியற்றியுள்ள உரையினும் இது வேறானது. இவ்வுரை யாசிரியர் மணவாளமாமுனிகளின் ஆசார்யராகிய திருவாய்மொழிப் பிள்ளை யென்பர் சிலர். இந்நூலின் தலைப்பில் எழுதப்பட்டுள்ள வாக்கியம் இதற்கு ஆதாரமாகின்றது.

R. No. 422.

Palm-leaf. 16½ × 1½ inches. Foll. 46. Lines, 8 in a page. Tamil. Good.

Presented in 1919-20 by Alarmēlmaṅgammaṅgār, wife of Gōvindācāriyar, Mēlattirumālikai of Tiruvāymolippiḷḷai, Alwartirunagari.

(a) நூற்றெட்டுத்திருப்பதிக்கலித்துறை.

NŪṞṞEṬṬUTTIRUPPADIKKALITTUṞAI.

Foll. 1a—16b.

Complete.

A poem in praise of the 108 admittedly holy shrines dedicated to the worship of god Viṣṇu. The name of the author is not known.

Beginning:

நூற்றெட்டுத் திருப்பதிக் கலித்துறை.

சீரேற்ற செஞ்சொல்மறைத் தமிழ்செய்து தண்டென்குருகை
யூரேறென வந்தருள் சடகோபனை யுற்றுநிதம்
பா(டே)ரதனிற் றெழுதாற்றுற வாளன் செம்பங்கயத்தாள்
மார்(டே)ப(ய)மருந் திருமால்பதி பாடவருமனனே.

சீரரங்கத்துறை நித்தர்தத்தச் சிரம்பத்து திர்த்த
வீரரங்கத்துறை தந்தபொற்குளர் வெற்றிதுளபத்
தாரரங்கத்துறை போகியவேதியர் தாந்துதிக்கும்
பேரரங்கத்துறை யாகுமெய்போதும் பெருந்திருவே. (க)

End:

சிறப்பவருந் திருவாய்ப்பாடியிற் செல்வர் சேவடிவாய்
திறப்பவருக்பாவ ணங்கிநிற்போர் நெடுங்கண்ணிணை மா
னிறப்பவரும்பவிழ் நீலமன்னூர்க் குற்றவின்பமெல்லா ந்
துறப்பவரும்பதந் தந்தென்னை யாள்வர்தொழும் புகொண்டே
(௱உ௰)

*   *   *   *
*   *   *   *

திருவரங்கம்பெருங் கோயிலுள் மாயவன் திங்களங்கத்
திருவரங்கட்டுனை வோரிலையோர சென்று போற்றநின்ற
திருவரங்கம்பெற விற்குனித்தோன் பதஞ்சிந்திப்பதே
திருவரங்கம்பொரும் வெங்காலதூதரென்சீ ரெண்ணியே. (௱உ௯.)

Colophon:

நூற்றெட்டு(த்)திருப்பதிக் கலித்துறையந்தாதிக் கவி முற்றும். ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஆழ்வார்கள் பாடல்பெற்ற நூற்றெட்டு விஷ்ணு ஸ்தலங்கள் விஷயமாகவும் அங்கு எழுந்தருளியுள்ள விஷ்ணுவின் ஸ்தோத்திர ரூபமாக

வும் அமைந்துள்ளது. நடை நன்றாகவிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னா ரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) எதிராசரந்தாதி.

ETIRĀJARANDĀDI.

Foll. 17*a*—18*a*. Fol. 19 is blank.

Complete.

A eulogy in ten stanzas on Yatirāja or Rāmānuja, the leading exponent of the Viśiṣṭādvaita - Vēdānta : by Aḻagiyamaṇavāḷadāsar or Piḷḷaipperumāḷayyaṅgār.

Beginning :

எதி[ரு](ரா)சரந்தாதி.

பூமான்பிறந்துசிறந் ததுவேலை புவிபடைத்த
கோமான்பிறந்து சிறந்தது[னா](நா)ன்மறை கூடற்சங்க
[னா](நா)மான்பிறந்து சிறந்தது பண்டெதிராச னென்னுஞ்
சீமான்பிறந்து சரணாகதியுஞ் சிறந்ததுவே. (க)

*   *   *   *
*   *   *   *

பின்னே [து](தொ)டரும் பிறவிப்பெருப்பிணிபோக்கும் வண்ண
மின்னேயிதற்கு மருந்தறிந்தே னிந்தமேதினியிற்
றன்னேரொருவரொவ்வா[யெ](வெ)திராசன் சரணமென்று
சொன்னே னறிந்திலையேமனமே யிந்தத்துக்கம் விட்டே. (உ)

End :

வையகத்தே தன்னை வள்ளலென் றேத்திலும் வாய்திறவாக்
கையகத்தேநின்று கண்குளிர்வீர் கருணாகரனை
மெய்யகத்தே வைத்தபூதூர் முனிதன் விரைமலர்த்தாள்
பொய்யகத்தேநிற்கிலு மகலாள் மணப்பூமகளே. (௯)

சந்தார்புயத் தெங்களாழ்வார் தமக்குந்த தியருக்கு
மந்தாதிபத்து மணவாளதாத னல[த்தி](ற்றி)யதால்
நந்தாதகுற்ற முண்டாகாதவர்க்கொரு நாய்கங்கைநீர்
தந்தாபந்தீ ரக்குடித்தாலுந் தீர்த்தத்தின் றாழ்வில்லையே. (௰)

Colophon :

பிள்ளைப் பெருமாளையங்கா ரருளிச் செய்தது.

(த-பு.)—

இப்பதிகம் விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தப் பிரவர்த்தகராகிய எதிராசரது தோத்திர ரூபமானது. திருவரங்கக் கலம்பகம் முதலிய அஷ்டப்ரபந்தங் களையுமியற்றிய திவ்விய கவி அழகியமணவாள தாசரென்னும் பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் இயற்றியதென்று இதன் 10-வது பாட்டில் "அந்தாதி பத்து மணவாள தாதனலற்றியதால்" என்பதால் தெரிகின்றது. செய்யுள் நடை நன்றாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) திருவரங்கத்தந்தாதியுரை.
TIRUVARAṄGATTANDĀDIYURAI.

Foll. 20a—46b.

Complete.

Same commentary as that described under No. 256 of the D.C.T. MSS., Vol. I, wherein see for end.

Beginning:

மணவாளரவிந்தை மார்நோக்கவிம்மை மறுமையின்மா
மணவாளர்தம் பதம்லாய்த்திடுங்கோ யிலில்வந்தவந்த
மணவாளர்பொற்றிருப் பாதாம்புயங்கட்குமாலையென
மணவாளர்சூடும் யமகவந்தாதியை வாசிமினே.

திருஞானமுத்திரை துணை.

முதற் பாட்டு.

திருவரங்காவென்பது, பெரியபிராட்டியார் உள்ளுமனையாக நீங்காத மார்பை யுடையானே, பிரமதேவன் சேவிக்கவும், யாழ்த்தேவர் அவ்விடத்து விசுவசித்து இனிய சங்கீதம் பாடவும், சிறந்த கண்ணுறங்கா நின்ற சிரங்கத்தையுடையவனே, உன்னுடைய பூர்வ தாசனை எனக்குக் கிருபை பண்ண வெழுந்திருப்பாயாக. பெருமைக் காடையை விரும்பினேன்; உன்னிடத்திலே கைங்கர்யம் பண்ணுவதற்கென்றவாறு. திருவரங்கா உனக்குத் தொண்டு செய்வதற்கு வரங் காதலித்தேன், உன் பழவடியேற்கு அருள் செய்ய எழுந்திருவெனக் கூட்டுக. சிவனயன் சேவிக்கவும் என்க என்னும் நாம் வருவிக்கவும். கொள்வார்க்குக் கொடுப்பார் கொடுத்தல் இருந்து கொடுத்தல் வெகுமானமாகையால் எழுந்திரு என்றாரெனக் கூறுக.

ஓராதெழுதினே ஞயினு மொண்பொருளை
யாராய்ந்துகொள்வ தறிவுடையோர்—சீராய்ந்து
குற்றங்களைந்து குறைபெய்து வாசித்தல்
கற்றறிந்த மாந்தர் கடன்.

Colophon:

இது திருவாய்மொழிப் பிள்ளை திருமாளிகை ஸ்வாமி பெரிய திருவடிப் பிள்ளை ஊாஸன் திருமலாசாரியன் எடு.

(கு-பு)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 256-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. அதில் 54 வது செய்யுள் தொடங்கியிருப்பதால் நூலின் முதற் செய்யுளும் உரையும் இங்கு எழுதப்பட்டன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 423.

Palm-leaf. 14 × 1½ inches. Foll. 21. Lines, 11 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1919-20 by M.R.Ry. A. Alagappa Ayyaṅgār Avargal, Vaḍakkurathavīdhi, Alwartirunagari.

(*a*) பராங்குசநாடகம்.

PARĀṄKUŚANĀṬAKAM.

Foll. 1*a*—20*b*.
Complete.

A drama embodying the birth of Nammaḻvār and his greatness as well as the greatness of the four works written by him, viz., the Tiruvāymoḻi, the Tiruviruttam, Tiruvāśiriyam, Tiruvantādi : by Śēṣakavi, a disciple of Kandāḍai Aṇṇan of Srirangam.

Beginning:

ஹரி: ஓம். ஸ்வஸ்தி.

ஸ்ரீபராங்குச சரிதம். ஆழ்வார் நாடகம்.

பருதிநிகரு[ை]தயமெனப் பார்புகழுந் திருப்புளிக்கீழ்
ப்பரிவாய்க்காரி
யொருபராங்குசசரிதை தண்டமிழால னுதினமும்
பாடியாடத்

திருவளருங்குருகைமால் சேவடியை நினைந்து
தொழுஞ் சேனைநாதர்
வருநாதமுனிகருடன் மதுரகவி மலரடிகள்
காப்பதாமே.

முனிவனுமந்த மொழி தவறாமல்
மனமகிழ்ந்துரைக்க வந்து நம்மாழ்வார்
மாதவர் போற்றும் மாமறைத் தமிழை
நாதமா முனிக்கே நாலாயிர
முரைத் துலகோற்குரைத் திடுமென்னத்

திருத்தமாய் முனிவன் செப்பவிப்புவியோ
ரனுதினமுரைக்க வனுசந்தானமும்
மனமகிழ் பொற்றூண் மண்டபந்தனிலே
சேடப்புளியுந் திருமஞ்சனமும்

பாடுந்தமிழ்ப்பிரபந்தக் கோட்டிகளும்
தத்துவமு ரைக்கும் முத்திரைக்கையன்
எத்திசை புகழ நித்தியோத் ஸவமும்
உளங்களிகூர விளங்கனு தினமும்
நாகரிகமுகுந்தன் நம்மாழ்வா ராய்த்

திருவவதாரஞ் செய்திடுஞ் சரிதை
நாடகமாக நவின்றிடும் படிக்கே
பாடினேன் பெரியோர் பதத்துணை தொழுதே.

*   *   *   *

*   *   *   *

புன்னாகவராளி.

இங்குல கெங்கும் பொற்
பங்கயப்பதம் போற்றும்
நங்கையார் தோன்றினு[ள](ர).
குங்குமத்திலகமும் தங்கரேகை போற்றீட்டி(ப்)
பைங்கிளி மொழி[த்]திகழ் பெண்கள் கிரீடி.-இங்கு.

விருத்தம்.

கருமுகிலா திநாதர் கழலிணை தன்னைப் போ[த்தி](ற்றி)ப்
பரிவுடன் குருகைவாழும் பராங்குச நாடகத்தை
யுரைசெயத் தமிழ்[நா](ன) லிவ்வுலகினிற் பாடியாடப்
பரகதிபெற்ற வாழ்வார் பதி(ன்)மருங்காப்பதாமே.

காசினிபுகழரங்கக் கந்தாடையண்ணனுக்கே
தாசனென்றுலரக்குஞ் சேஷகவி ஞன்தண்டமிழாற்செய்து
வாசமாய்க்குருகைதன்னில் வாழ்பராங்குச சரித்திரம்
பேசநற் பெரியோரென் சொற்பிழைபொறுத்தருளுவீரே.

தொடையம்.

ஜயஸத்ஜநகாரண ! ஜயலக்ஷ்மீ ரமண !
ஜயஸம்ஸாரவாரண ! ஜயவக்ஷோஹாரண ! ஜயஜய.
ஜயாச்ர்யகீர்த்தே ! ஜயஜயஸ்ரீசேஷநிகேதந !
ஜயகுணநிலயகேதந ! ஜயகாஞ்சீகேதந ! ஜயஜய.

தெள்ளுமறைத் தமிழ்விசித்ர ! திருவிசாக நட்சத்ர !
வள்ளற் காரியருள்புத்ர ! மாதவ சரித்ர ! ஜயஜய.

மங்களம் மகிழ்மாறர்க்கு மங்களம்
நங்கைசுதாகரனுக்கு மங்களம். மங்களம்.

*   *   *   *   *

*   *   *   *   *

ஆதிநா[ல்]தரைப்பணிந்தே யரவத்திருப்புளிக்கீழ்
மாதவம்புரியுநம் மாழ்வாராய் வந்தவர்க்கு
மங்களம், மகிழ்மாறர்க்கு மங்களம்.

அகவல்.

அருள்மிக நிரம்புமகத்தியன் செந்தமிழ்ப்
பொருளுயர்ந் திலங்கும் பொதியமாமலையான்
வருகயல்தூவும் பொருநையாறுடையான்
பொழிமலர்த்தேன் சொரி வழுதிநன்னாடன்
திருவளர் கின்றதென் குருகைமாநகரான்

*   *   *   *   *

*   *   *   *   *

கொடையினிற் கன்னன் கொ[த்த](ற்ற)வன்காரி
தந்தபராங்குசன் சரித்திரந் தன்னைச்

செந்தமிழாலே செப்பு மாகமங்கள்

* * * *

காரிநங்கையைக் கலியாணஞ் செய்து
பேரினிவிளங்கப் பிள்ளை யிறைசையால்
ஆதிநாத[ரை](ர்) பொன் னடியிணை போற்றத்
தீதிலா திருக்குந் திருக்குறுங் குடிமா
நாதனே புத்திரன் நல்குவனென்ன
மாதுடனேகி மாதவம் புரியவப்
போது நம்பியு மாகாசவாணியாய்
இப்பிறப்[பிறப்]பினிற் சே யில்லை யென்றுரைக்க
வரசனுந்தான் கேட் டா[த்து](ற்று) மப்பொழுது
நாகரிநம்பி நாமே யுமக்குப்
பிள்ளையுமாவோம் பெருமைசேர் மன்று
வுள்ளமுந்தான் மகிழ்ந் துவந்து செல்கென்னச்

* * * *

கார்முகில்நம்பி கருணையால் நங்கை
கர்ப்பமுமாகிக் காதல னுதிக்க

* * * *

அன்னைமுலைப்பா லருந்திலே மைந்த
னென்னவோ வென்றே யிருக்க வேழாநாள்
காப்பிடப்பிள்ளைமா ராப்புட னக்குக்,
குத்தவுங்காது குறத்தி மெய்க்குறியு
மு[த்த](ற்ற)தைச்சொல்ல வுகந்தாதி நாதன்
சன்னிதியதிற் சேப் தனைக் கொணர்ந்திடவும்
பன்னகப் புளிக்கீழ்ப் பராங்குசனிருக்க
வயித்தியர் வந்து சயித்தியவுட்டணஞ்
சொல்லவுமே நோ யில்லையென் றுரைக்கச்
சாத்திரக்காரர் பார்த்துச் சாதகமும்
திருப்புளியின் கீ ழிருப்பனென் றுரைக்க
மாதவம் புரியும் மதுரகவிக்கே

* * * *

சேவையு மளிக்கத் திருக்கோளூரான்
ஆவலாய்வந்தே யடிபணிந் தேத்திச்
செத்தத்தின் வயி[த்தி](ற்றி)லே சிறியதுகிடந்தால்
எத்தைத்தின் றெங்கே யிருக்குமோவென்ன
வத்தைத்தான் தின்றே யங்[க](ங)னே கிடக்குமென்
றுத்தரஞ்சொல்ல வுகந்தந்த முனிவன்
வண்சடகோபன் வருமுறை யெல்லாம்
கண்களிகூரக் காரியர்க் களிக்கச்
செய்திடத்தாந் த[ட்](ம்)சேத்திர மேவ
கமமுகில்வண்ணர் வைகுண்ட ரப்போ(து)
செந்தமிழ்ப் பிரபந்தஞ் செப்புமென் றுரைக்க
வந்துநூற் றெட்டு மால் தென்குருகைச்

சேடப்புளிக்கீழ்த் தேசிக ரெம்மைப்
பாடுமென் றுரைக்கப் பராங் குசனப்போ
தருமறைத் தமிழந் தாதி விருத்தந்
திருவாசிரியமு ந் திருவாய்மொழியு
முறைசெயப் பிரபந்த முலகோர்படிக்கப்
பாகதிபெறலால் பிரபந்தமு மிறக்கத்
திருவளர் விஷ்வக் சேனரையழைத்துத்
தரணியிற் பிரபந்தந் தானனிவிளங்க
வாரண முறைக்கு மந்தணராக
வீரநாராயணன் மேவு தலத்தில்
மாதவம்புரியும் நாதமாமுனியாய்த்
தரணியி லுதித்து வருகுவீரென்ன
நாதமாமுனிவரும் போரதொரு மறையோன்
ஆராவமுதனை யருளேதயத்தில்
பாராயணஞ் செய் பிரபந்தந்தனிலா
யிரத்துளிப்பத்து முறைத்ததைக் கேட்டுக்
குருகையைநோக்கி வரவுமே முனிவன்
பரிவுடனந்தப் பராங்குச நம்பித்
திரமாய்க் கண்ணிநுண் சிறுத்தாம் [பன்னீ](பினைநீ)ர்
நேயமாய்ப் பன்னீ ராயிர முருத்தான்
செய்திடுமிப்போ(து) செங்கையில் முத்திரைக்
கையனும்வாரைக் காணலா மென்ன.

End:

மனமகிழ்ந்து,

சேஷன்கவி தமிழ்புனையும் பொற்றுள்
அனுதினமும்-அன்பாய்-அடியவர்க்கரு
ளுந்தயாள, உனது
அடிமையென்றிந்த சென்மமு மீடேற
உண்மைசொன்னே னுனதனடிக்கே யாளாக்கும்,
இசைநோக்கும்—தமிழ்வாக்கும்—துயர்நீக்கும் சடகோப,
திவ்விய குணரத்தின தீபப் பிரதாபா!

வசனம். விருத்தம்.

ஞானதேசிகனுமந்த நாதமாமுனிக் குகந்து
தா னவர்பிரபந்த முற்றுந் தா னுரைத்திட்டெந்நாளும்
மாநிலத்தவர்க்குநீரும் மறைத்தமிழ்ப் பிரபந்தந்தேவ
கானமாயுரையுமென்று களிப்புடன் முனிக்குச்சொன்னார்.

*   *   *   *

நாதமாமுனிக்குச்சேவை நல்கியே நம்மாழ்வாரும்
பூதலம்புகழ்ந்து போற்றப்பொற்றாணின் மண்டபத்தின்
மாதவத்திருப்புளிக்கீழ் மஞ்சன மாடி யாதி
நாதனைப்போற்றிசெய்தே நாளுந்தென்குருகை வாழ்ந்தார்.

*   *   *   *

மங்களம்.

மதுரகவி யெதிராசர் மணவாளமாமுனிக்கு
நதிதாமிரபரணி யாதிநாதனுக்கு
பதிமாமறைத் தமிழ்ப்பிரபந்தம் பாடும்
நாதமாமுனிக்கு
கதியருளுந் தென்குருகைக்காரி மாறற்குச்
செயமங்களம், நித்தியசுபமங்களம்.

காரேநிகர் கருணைவள்ளல்காரி ராசேந்திரனுக்குப்
பாருலகிலுடைய நங்கை பாலனுக்கு
மாறன்திரு வண்பரிசாரந் திருவாழ்மார்பனுக்குச்
சீருலவும் புயன்வகுள தேசிகனுக்குச்
செயமங்களம்-நித்தியசுபமங்களம்.

விருத்தம்.

அருமறையின் தமிழ் நாலாயிரமும்வாழி
யர(ங்க)நகர்க் கந்தாடையண்ணன்வாழி
திருவளரும் நாதமுனி யாதிநாதன்
திருக்கோளூர்முனிவன் தென்குருகைவாழி
கருணைவளர் நூற்றெட்டுப் பதியும்வாழி
காசினியிற் சேஷகவிப்பிரபந் தம்வாழி
தருவளருந் தாமிரபர்ணி நதியும்வாழி
தலத்தாருஞ் சடகோபர் நாளும்வாழி.

தரணியில் நம்மாழ்வார் தஞ்சரித்திரந் தன்னையன்பாய்ப •
பரிவுடன் படிப்போர்கேட்போர் பாதமாய் நடிக்கின்றோரும்
நரகரி முகுந்தனாதி நாதநற் கிருபையினாலே
பரகதிக்கன்பராகப் பாருலகாள்வர் தாமே

Colophon:

ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம் மு[த்து](ற்று)ம்.

The name of the scribe and the date of transcription are given thus :

[illegible]
[illegible]

கொல்லம் [illegible] வருஷம் ஆவணி மீ ௨௨ செவ்வாய்க்கிழமையும் அஷ்டமியும் [illegible] கரணமும்பெற்ற [illegible] நக்ஷத்திரத்துநாள்[யி](இ)ந்த ஸ்ரீ பராங்குச நாடகம் எழுதி முகிஞ்சுது முற்றும். ரெகுநாதாசாரியர் தாஸன் சுந்தரராஜன் எழுத்து. . . . . இந்த ஆழ்வார் நாடகம் ராமாயண சாத்தாதவரும் பார்த்து, சுவாமி ஸந்நிதியிலே அரங்கே[த்தி](ற்றி)னது.

(கு-பு.)--

இந்நூல், சடகோபரென்னும் நம்மாழ்வாருடைய திருவவதாரம் முதலிய வைபவங்களையும், வரலாற்றையும், அவரருளிய பிரபந்தங்கள் நான்கின் பெருமைகளையும் விளக்குவது. இசைப்பாட்டாலாகியது. ஸ்ரீரங்கத்துக் கந்தாடை அண்ணன் என்பவரது சிஷ்யராகிய சேஷ கவியினால் இயற்றப்பட்டது. நூலின் முதலிலுள்ள அகவற்பாவினால் நம்மாழ்வாரின் சரிதம் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

(b) ஆழ்வார் உற்சவப்பாட்டு.

ĀḺVĀR UṞSAVAPPĀṬṬU.

Foll. 21*a*. Fol. 21*b* is blank.

Incomplete.

Rhythmic songs in praise of the festival of Nammāḻvār celebrated for ten days in the month of Vaiśākha. The colophon given below apparently relates to the work described above.

Beginning:

எருதுக்குக் கொண்டாட்டம் திரணம்,—பெண்களிணை
முலைக்கணிவதும் முத்தாபரணம்
டரிதிக்கோராயிரங் கிரணம்-ஆழ்வார்-
பத்தாந்திருநாள் சத்தாபரணம்,
சேவிக்க வாருங்கோள் பெண்காள்.

End:

சடகோபர் தாளிணை போ[த்தி](ற்றி)
சகலர்க்குஞ்-சந்தோஷமாகத் திருவிடாயாற்றி
சேவிக்க வாருங்கோள் பெண்காள்—எங்கள்
வாழ்விக்குருகை வகுளாபரணரைச்,
சேவிக்க வாருங்கோள் பெண்காள்.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். ஸ்ரீஜெயநமஃ.

Colophon:

இந்த ஆழ்வார் நாடகம் படித்த பேருக்கு ஐச்வரியம் உண்டாம். புத்ர ஸம்பத்துண்டாம். நல்ல ஸ்திரீ உண்டாம். இஹபரஸௌக்யங்களுண்டாம். . . . . ஸ்வாமி ஆழ்வார் ப்ரத்யக்ஷமாக எழுந்தருளியிருப்பர். ஆக இவ்வளவு காரியம் உண்டானபடியினாலே இந்த ஆழ்வார் நாடகத்தை(ப்) பண்ணோடே யிசையோடே படிக்கவும். பண்ணோடே யிசையோடே படிக்கத் தெரியாதேபோனல் தெண்டாகாரமாயாகிலும் படிக்கவும்.

(கு-பு.) —

இது, ஆழ்வாரின் வைசாகோற்சவம் பத்து நாட்களிலும் உபயோகிக்கப்படும் வாகனங்களைப்பற்றிய இசைப்பாட்டு. பத்தாம் திருவிழாவுக்கும், விடாயாற்றி யுற்சவத்துக்குமே இந்தப் பிரதியிலுள்ளன. 20 என்னும் எண்ணமைந்த ஏடு இல்லாமையால் 1-9 திருவிழாப் பாடல்கள் இதிலில்லை.

R. No. 424.

Palm-leaf. $10\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 24. Lines, 4 in a page. Tamil. Slightly injured.

Presented in 1919–20 by Alarmēlmaṅgammaṅgār, wife of Gōvindam Ayyaṅgār, Mēlaittirumāḻigai of Tiruvāymoḻippiḷḷai, Ālvartirunagari.

(a) நம்மாழ்வார்திருக்கோலக்கவி.

NAMMĀḺVĀRTIRUKKŌLAKKAVI.

Foll. 1*a*—12*b*. Fol. 1*b* is blank.

Complete.

A poem extolling Nammāḻvār of Tirukkuruhūr by way of describing the greatness of the daily festival celebrated for ten days in the month of Vaiśākha of each year.

Beginning:

ஹரி : ஓம் திருக்கோலக்கவிதைக்குக் கடவுள் வாழ்த்து.

நாராயணன்றுள் மிசைவேத நான்குந் தமிழாயுரைசெய்து
பாரா(ர்) துயர்தீர்த்தருள்மாறன் பரனத்தியயனத் திருநாளில்
நேராயணிந்த திருக்கோல திகழ்த்துங்கவிகள் த[ளை](மை)ப்பாடக்
காரார் கருணைமதுரகவி கமலம்புரையுங் கழல்துதிப்பாம்.

திருக்கோலங் கொண்டருளுகிற திருநாட்கவி.

அஞ்சவென வடியவரையாள வேண்டி
யரசர்கள் சிரோமணியாங்காரி ராசன்
தஞ்சிறுவனென வுலகில் வந்துதோன்றித்
தமிழ்மறை யோராயிரமு மருளியாங்கு
மஞ்சரியுலாவு பொழிற் குருகையூரில்
மால்கொளுமார் சார்ங்கமொடு மருவுமாறன்
செஞ்சரணந் தொழுமடியார் தம்மைநாளுந்
தெரிசிப்பார் தாளெனது சிரம்வைத்தேனே. (க)

பல்லக்கில் திருக்கோலம்.

மல்லிகையு முல்லையொடு மருவுவாச
மதுநிறைந்த வகுளமு மென்குழலிற்சூட்டி
யல்லின் வருமுழும்திய முகத்துமாத
ரரும்பரத நடனமிட்டிசைகள் பாடச்
சொல்லியம்பு மறைத்தமிழ் தோடியர்தாமுஞ்
சூழ்ந்திறைஞ்ச ராசரங்கந் தோன்றவேளை
வெல்லவுந் தன்வடிவுகொடு சிவிகைமீது
மேவுமகிழ் மாறனடி விரும்பினேனே. (உ)

End:

பத்தாந்திருநாள் பல்லக்கில்.

உம்பர்தொழுமா மாயனரவின் மீதே
யொண்ணுதலார் மலர்மடந்தை யிருதாள்பற்ற
நம்புமடியா ரிடர்கள் களைய வேண்டி
ஞானதித்திரை பொருவு ம(ை)டவுபோல
அம்புவியி லார்ந்தவளக் குருகையூரி
லணிரத்தினப் பொற்கட்டின் மணிகள்சேர்த்துப்
பம்புமொளி சிறந்தவனச் சிவிகைமீது
பராங்கு(ச)னூர் வருமழகைப் பரவினேனே. (உ0)

பலச்சுருதி.

செங்கமலத்திரு மார்பனருள் சேர்மாறன்
திருக்கோலங் கொண்டருளுந் திருநாள்தன்னில்
அங்கவன்ற னுதிமுதற் பத்துநாளி
லணிந்த வெழிற் கோலமதிலாசையாகி
மங்களஞ்சேர் கவிதையெனவரு நாலைந்து
மணவாள மாமுனிவனருளாற் சொன்னேன்
இங்கி[வையை](வற்றை)ப் படிப்பவர்கள் குருகூர்மாற
னிணையடிக் கீழிடைபிரியாதிருப்பர் தாமே.

திருகோலக் கவிதைப் பாட்டு இருபது. பலச் சுருதிபாட்டொன்று. ஆக இந்த இருபத்தொரு பாட்டு(ம்) இந்த ஸம்புடத்தில் இருக்[கு](கிற)தென்று அறியத்தக்கது.

(கு-பு.)—

இது, திருக்குருகூரில், நம்மாழ்வாருடைய திருவிழா பத்துநாட்களின் சிறப்பைப்பற்றிய நூல். காப்பு, பல சுருதிப் பாடல்களுடன் 22 பாடல்களாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) குளந்தைபெருமாளுபசாரக்கவி.

KUḶANDAIPERUMĀḶUPACĀRAKKAVI.

Foll. 13a—15b.

Songs composed by way of respectfully offering of worship to god Viṣṇu in Kuḷandai or Perungulam, a place near Alwartirunagari.

Beginning:

ஆசிரியம், உபசார கவி.

நாரணா நால்வேதகாரணா செந்தமிழ்
நாலாயிரக் கவிதையால்
நாவீறர்முதலான வாழ்வார்கள் பதி(ன்)மரும்
நாடோறு மேதுதிக்க
வாராலு மறியாத வோராயிரம் பதத்
[தய்](தை)யனே மலர்(க்)கை[ய்]யனே
யாதாரமாகு தின்பாதா ரவிந்த மல
ர[டு](டி)மைக்கு நிலைமையாமே.

காரார்கு[ள](ழ)ற் கமலைவாரார் தனத்தழகு
    கண்டுமயல் கொண்டமுகிலே
காமித்தகைகேசி நேமித்த கானகக்
    கண்வருகானை வென்றும்
பேராயிரம் முடைசிரீராம நேமிகை
    பிடித்துவி லொடித்துநின்று
பே(ய்)ச்சிமுலையுண்ட நன்மாலாதி மறையவர்
    பெருந்திரு கண்ணுடிநோக்கே. (க)

End:

வெண்பா.

சென்னெல்புடை சூழ்குளந்தைத் தேவனெனு மாயவனே
கன்னல்மொழி மாதர்தட்டி கையெடுத்தார்—சன்னிதியில்
அண்டர்தொழ வந்துநின்று ரந் திருவந் திக் காப்புக்
கொண்டருள வேண்டு மருள் கூர்ந்து.

காயாம்பூ வண்ணு கஞ்சமலர்ச் செங்கண்ணு
மாயா குளந்தை வருமாலே—நேயமொடு
மாவனஞ்சூ ழுங்கமல மான்வதுவை செய்வாலி
காவனவா கண்டருளிக் கா.

(கு-பு.)—

இது ஆழ்வார் திருநகரிக்கு அடுத்த குளந்தை (பெருங்குளம்) யென்னும் தலத்தில் கோயில் கொண்டருளிய திருமாலுக்கு உபசாரமாக வியற்றப்பட்ட பாடல்களையுடையது.

இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. 16 எண்ணமைந்த வட்டில் " இவ்வளவு கண்ணினுள் " என்று தொடங்குஞ் செய்யுளும், பின்புறத்தில் வடமொழி சுலோகமொன்றும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(c) இராமாயணச்சிந்து.

IRĀMĀYAṆACCINDU.

Foll. 17*a*—27*b*.

Complete.

A kind of rhythmic composition briefly narrating in sixteen stanzas the story of the Rāmāyaṇa. From the last stanza it is made out that the author was Tirukkuruhūr Vaikuṇḍar.

Beginning:

சதுரங்க-சேனையுடன் தசரதனும் வரவே
சானகியை மாலையிட்டுத் தளத்துடனே திரும்ப
அதிகோபத்துட னெதிர்த்த முனிபரசு ராமன்
அடல்குலைத் துவில்பறித் தன்புடனே சென்ற
மதிமுகத்தான் ரெகுராமன் மலரடியைப் பரவும்
மாருதிதன்னடி யிணையை மறவாதே மனமே.

End:

துலங் கவி[பூ](பீ)ஷணர்க்கு முடிசூ(ட்)டும் ரகுவீரன்
நலமு[கிள்](கூர்)த்தந்தனில் வசிட்டர் வேதியர் முடிசூட்ட(த்)
தாமதமில்லாமல் விண்ணோர் மலர்வாரி[ச்] சொரிய(த்)
தம்பிமார்மூவர் குடை சாமரங்கள் போடச்
சாமிபராக் கென்று சொல்லிக் கட்டியங்கள் கூற(ச்)
சதுர்வேத முழங்கச் சிம்மாசனக் கொலுவிருந்து
பூமிதனை யாளும் ரகுராமரடி பரவும்
புயம்பெரிய மாருதிதன் பொற்பாதந் துணையே
பெருகவி குலத்தரசை ய[ளை](ழை)த்துவரங் கொடுத்து(ப்)
பிரபலமாய்த் தேசமதை யாண்டிருவென் றனுப்பி(த்)
திருவரங்கர்த[னை]க் கொடுத்து வி[பூ](பீ)ஷணரை யனுப்பி(த்)
தேசமதி லாற்லொரு கடமை[ய](க)ளும் வாங்கி(க்)
குருகூர் வைகுண்டன் தமிழ்க்கருள்புரிந் தெ[ன்னு](ந்நா)ளும்
குவலயத்தை யாளும் ரகுராமருமே வாழி
யருகிருக்குந் தம்பியருஞ் சீதையரும் வாழி
யடியிணையைப் பரவனுமனனுதினமும் வாழி. (௰௬)

Colophon:

ஶ்ரீராம?. பேரில் சிந்துமுற்றும்.
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ராமாயணம் சிந்துப்பாட்டு ௰௬ க்கு ௭௰௪.

(கு-பு.)—

இது, இராமாயணக் கதையைச் சுருக்கமாக விளக்குவது. ஒருவகை யிசைப்பாட்டிற் சேர்ந்தது. திருக்குருகூர் வைகுண்டன் என்பவராலியற்றப் பட்டுள்ளதென இறுதிப்பாட்டால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்று மிருக்கிறது.

R. No. 425.

Palm-leaf. 9½ × 1½ inches. Foll. 138. Lines, 10 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented in 1919-20 by Alarmēlmaṅgammaṅgār, wife of Govindāc-cariar, Mēlaittirumāḷikai of Tiruvāymoḻippiḷḷai, Alwartirunagari.

(*a*) ஸ்ரீஶைலநாததிவ்யசரிதம்.
ŚRĪŚAILANĀTHADIVYACARITAM.

Foll. 1*a*—11*b*.
See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*b*) பரவஸ்துநிர்ணயம்.
PARAVASTUNIRṆAYAM.

Foll. 12*a*—20*a*. Fol. 20*b* is blank.

States in Maṇipravālà style of composition that Bhaṭṭarpirān or Periyāḻvār established in the court of Vallabhadēva, king of the Pāṇḍia country that god Viṣṇu is the Supreme Brahman and obtained the promised wealth for his high proficiency in the Vēdas and Śāstras.

Complete.

Beginning :

ஸ்ரியஃபதியாய் அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், கல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேச்வரன் மகாப்ரளயாவஸானத்தில் "பஹு ஸ்யாம்" என்று ஸங்கல்பித்து, அந்த ஸங்கல்பத்தாலே ப்ருதிவ்யப்தேஜோவா[யுரா](ய் வா)காசாத்மகமான பூதபஞ்சகங்களை ஸ்ருஷ்டித்து, ... தஸ்ய ஹ வா ஏதஸ்ய [க]மாக "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தா"னென்கிறபடியே ஸ்வ நாபீகமலத்திலே சதுர்முகனை ஸ்ருஷ்டித்து . . . . , ... தத்த்வாரேண ஸதேவாஸுரமானுஷாதிகளையும் ஸ்ருஷ்டித்து, தத்பரிபாலநார்த்தம் சந்த்ர ஸூர்யாதிகளை ராஜாவாக்கி, அவர்களைக்கொண்டு ஸகல ஜகத்ரக்ஷணம் பண்ணியருளினான். இப்படி ஜகத்ரக்ஷகனான சந்திரவம்சத்தில் . . . . ஸோமவம்ஶ ப்ரதீபனாய், ஸகலஶாஸ்த்ர ஸகலகலா நிபுண என்று புராணப் பிரஸித்தையாய்ப் புவநதலாலங்காரபூதையான மதுராபுரியிலே தனாய், க்ஷத்ரியாக்ரணியான ஸ்ரீவல்லபதேவ மகாராஜாவானவன், ஒரு நாள் தன் நகரசோதனார்த்தமாக . . . . வீதியிலே வரும்பொழுது . . . . தேசவாஸி பிராமணன்,

வர்ஷார்த்தமஷ்டௌ ப்ரயதேத மாஸாந்
நிசார்த்தமர்த்தம் திவஸம் யதேத ।
வார்த்தக்ய ஹேதோர்வயஸா நவேந
பரத்ர ஹேதோரிஹ ஜந்மநா ச ॥

என்று பஞ்சமவேதப் பிரஸித்தமான ச்லோகத்தைப்பண்ண, அதைக் கேட்டு ராஜாவும்

End :

ஸ்ரீமந்நாராயணன், ஸ்வஸௌசுவருப்ய தர்சனார்த்தமாகக் கிருஷ்ணன், அர்ச்சுனனுக்கு "திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு:" என்று திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக் [கு](கொ)டுத்தா[ப்](ற்)போலே தானும் ராஜாவோடு, செல்வநம்பியோடு, பிரஜைகளோடு வாசியற எல்லாருக்கும் திவ்யசக்ஷுஸ்ஸைக்[கு] (கொ)டுத்து எல்லாருக்கும் ஸேவை ஸாதித்தருளினான். உடனே ராஜாவும், "பல்லாண்டடிண்டோள் மணிவண்ணா" என்று பெரியாழ்வார் மங்களாசாஸனம் பண்ணினபடியே "ஸர்வநாராயண ஸஹஸ்ரஸஹஸ்ரமஸ்து" என்று விஷ்ணுவித்தஸன்னனான அந்த ச்ரியப்பதியை ஸேவித்து, இவனே பரவஸ்துவென்று

நிச்சயித்து, "ஶ்ரீமதே வஜ்ரதேககாரணம் வேதவேத்யம் வரவேதஸே ஷண்ண | நாராயணாதிநிஜஸமாஸ்ரிதம் வாசுதேவநிரம்ஸஹஜாதிதே ||" என்று சரணாகதிபண்ணி, தத்க்ருபா பலமான ஸர்வஶ்ரேயஸ்ஸையுமடைந்து க்ருதார்த்தனானன். இப்படி ஸ்ரீவல்லபதேவ மகாராஜாவையநுக்ராஜீகரித்து(ப்) பெரியாழ்வாரையிட்டு, ஸர்வலோக ப்ரஸித்தமாய், ஸர்வசேதநோஜ்ஜீவந ஹேது பூதமான வஸ்து நிர்ணயம் பண்ணியருளி ஜகத்தை வாழ்வித்தருளி(ன)ன். ஸ்ரீ வடபத்ரராஜனும் ஸடரிகரனாய்க்கொண்டு ஸஹஸ்ரநாமம் விஷ்ணுஸஹஸ்ரம் என்கிற தம்முடைய கோவிலேற எழுந்தருளினர்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்த பட்டர்பிரான் என்னும் பெரியாழ்வார், வல்லபதேவனென்னும் பாண்டியவரசன்சபையில் ஸ்ரீமகாவிஷ்ணுவே பரமான் தத்துவப் பொருள் என்று கூறி ஜயித்து அவன் வித்யாசுல்கமாகக் கட்டியுள்ள பணக்கிழியையறுத்தா ரென்னும் பழைய வரலாற்றை விவரமாகத் தெரிவிப்பது. மணிப்ரவாள நடையிலாயது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(c) கைசிகபுராணம்.

KAIŚIKAPURĀṆAM.

Foll. 21*a*—42*b*.

Same work as that described under No. 420 of the D.C. T. MSS. Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 420-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. ஆயினும் இதன் முதலில் பூர்வ பீடிகையாக 4 பக்கங்களில் சில விஷயங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இது முன்றுமிருக்கிறது.

(d) கஜேந்த்ரமோக்ஷம்.

GAJĒNDRAMŌKṢAM.

Foll. 43*a*—56*b*.

Complete.

For the subject-matter of this work see No. 1106 of the D. C. T. MSS. This MS. contains the stanzas in the Adhyāyas 2 to 4 of the eighth Skandha of the Bhāghavata with meaning in Tamil stnaza by stanza and with an introduction.

Beginning:

ஶ்ரிய:பதியாய் அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய் ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனை ஸர்வேசுவரன்

தேவகார்யாணி ஸர்வாணி க்ருத்வா ஸர்வயாமோ ஜகத்பதி: |

ஸ்வேதவிஷ்ணு ஸரீஸ்ருக்தா ஹரேர்நாமவஸேதஸ்வா ||

என்றும், சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதியென்றும்,

அத்யர்கானலதீப்தம் தத் ஸ்தானம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந: |

என்றும் சொல்லுகிறபடியே நிரதிஶயதேஜோரூபமான ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே . . . .

* * * *

நம்மை ஆச்ரயிக்க வருவாரோவென்று யோகநித்ரா வ்யாஜத்தாலே அவஸரப்ரதீக்ஷனாய்க் கொண்டெழுந் தருளியிருக்குமளவில், பாகவதோத்தமமான கஜேந்திராழ்வான், ஒரு நீர்ப்புழுவான முதலையின் கையிலேயகப்பட்டு நோவுபட அத்தைத் திருவுள்ளம்ப[த்தி](ற்றி), அம்முதலை கிடந்த மடுவின் கரையிலே வந்து, அவ்வவஸ்த(யைப்) போக்கிப் போர்த்த பிறப்பொடு நோயொடு மூப்பொடிறப்பவை பேர்த்துப் பெருந்துன்பம் வேரற நீக்கித் தன்தாளிணைகீழ்ச்சேர்த்து" என்கிறபடியே தன் திருவடிகளிலே நித்திய கைங்கர்யத்தைக்கொடுத்து ரக்ஷித்த மஹாப்ரபாவத்தை அருளிச்செய்கிறார். எங்[க][ங]னேயென்னில் :—

ஆஸீத் கிரிவரோ ராஜந் த்ரிகூட இதி விஶ்ருத: |
க்ஷீரோதேநாவ்ருத: ஶ்ரீமாந் யோஜநாயுதமுச்ச்ரித: ||
தாவதா விஸ்த்ருத: பர்யக் த்ரிபி: ஶ்ருங்கை: பயோநிதிம் |
திஶ: கம் ரோசயந்நாஸ்தே ரௌப்யாயஸஹிரண்மயை: ||

என்கிறபடியே, க்ஷீரஸாகரமத்யத்திலே பர்வதங்களுக்குள்ளே ச்ரேஷ்டமாய் த்ரிகூடமென்று பிரஸித்தமான பேரையுடைத்தாய் . . . .

* * *

அநேக நதீதடாகங்களாலலங்கிருதமான பர்வதத்திலே

End:

ஏவம் விமோக்ஷ்ய கஜயூதபமப்ஜநாப:
தேநாபி பார்ஷத(ம)திம் கமிதேந யுக்த: |
கந்தர்வஸித்தவிபுதைருபகீயமாந
கர்மாத்புதம் ஸ்வபவநம் கருடாஸநோ காத் ||

ஸ்ரீமந்நாராயணனு மிப்படிக் கஜேந்திராழ்வானுக்கு ஸாரூப்யத்தைக் கொடுத்து, என்னையும் உன்னையு மிந்த ஸரஸ் முதலான [து](ஸ்தவ)ங்களையும் யாவர் சிலர் பிராதக்காலத்திலே நினைக்கிறார்களோ, அவர்களுடைய ஸர்வபாபங்களும் போம். இந்த ஸ்தோத்ரத்தைக்கொண்டு யாவர் சிலர் என்னைத் துதிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு ஸர்வோத்கிருஷ்டமான ஜ்ஞானத்தைக் கொடுக்கிறேனென்று அனுக்கிரகித்துக் கஜேந்திராழ்வானோடும் பாஞ்சஜன்யகோஷத்தோடுங்கூடப் பெரிய திருவடி திருத்தோளிலே யேறியருளி, விதிசிவஸனகாதிகளாலே ஸ்துயமானராய்க்கொண்டு தம்முடைய கோவிலேற எழுந்தருளினார்.

Colophon:

இதி ஸ்ரீபாகவதே அஷ்டமஸ்கந்தே கஜேந்த்ரமோக்ஷணம் நாம சதுர்த்தோத்யாய:.

ஸவ-ெஉஸஉஸாகாஜெஷ்வ்ராஹதவாஸாகஜா |
ஸாஜாநஜாய-ெஜிவ்ராஜ்ஞாவஜ்-ெதாஜிவஜ்-ெதாஜ ||

ஸ்ரீஜெ ஸ்ரீஜெஸெ கஜெதிஜெ ஸ்ரீஜொகாவாய-ெவாஜெஜாஜெ நஜெ.

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை மேலைத்திருமாளிகைப் பெரிய திருவடி ஸ்வஹஸ்தலிகிதம்.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1106 நம்பரில் வந்துள்ளதே, இதில் வடமொழி பாகவத சுலோகமும் அதற்குப் பொழிப்புரையுமாகவுளது. அங்கு இக்கதை தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கு முதலில் அவதாரிகை விசேஷமாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில இது முற்றும் இருக்கிறது. பொழிப்புரையியற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(e) மோஹனக்ஷேத்ரமாகாத்ம்யம்.

MŌHANAKṢĒTRAMÂHATMYAM.

Foll. 57a—63b.

On the greatness and religious importance of Mōhanakṣētra or Tirumōhūr, a place dedicated to the worship of god Viṣṇu under the name Kālamēghasvāmi and situated 6 miles from Madura.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீயஃபதியாய் அவாப்த ஸமஸ்த காமனாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனாய் . . . .
நித்ய ஸூரிகளுக்குக் காட்சிகொடுத்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதன், அந்த நித்யஸூரிகளோபாதி லீலா விபூதியிலுள்ளாருந் தம்மை ஆச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கைக்கு விரகேதோவென்று பார்த்து,

*   *   *   *

பகவான் அமிர்தப்ரதான ஸமயத்திலே யாதொரு இடத்திலே ஜகந்மோகன வடிவைப் பிரகாசித்தருளின[ன்](னோ) அந்தத்தேசமானது, மோகன க்ஷேத்திரம் திருமோகூரென்று பேரையுடைத்தாயிருக்கும்.

க்ஷெத்ரஜெஹநக்ஷெத்ர ஸவ-ெகாஜெஜஜெஹா |
உதிஸஜெயாஜெஸ-ஃ ஜெஜெஹாஜெஸ-ஸாஃ ||

என்று, பிரமாதிகளான ஸகல தேவர்களும

End:

புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமான இத்திருமேனியோடே ஸவ-ெஜநவக்ஷ-விஷயனுக்கொண்டு நகரி வலம்வருகையில் அஸ-ெயாபாரான பாஷண்டிகளுடைய திருஷ்டி தோஷ பரிஹாரார்த்தமாக சாஸ்த்ரவிஹிதமான புஷ்பயாக பூர்வகமாகக் காப்பிட்டு,

" வகையால் மனமொன்[னி](றி) மாதவனை நாளும்
புகையால் விளக்கால்[ப்] புதுமலரால் நீரால்
திசைதோறமரர்கள் சென்றிறைஞ்சநின்ற "

என்னும்படி ஸர்வோபசார ஸஹிதமான திருவாராதனங்கொண்டருளி அமுது செய்தருளி, ஸேவார்த்திகளாய் வந்த ப்ரஹ்மாதி ஸகலதே வதைகளுக்கும் ஸேவை ஸாதித்து விடைகொடுத்தருளித்து.

ஶ்ரீமோஹநவல்லீஸமேத ஶ்ரீகாளமேகஸ்வாமிநே நம:.
ஶ்ரீமத்ஶ்ரீ[illegible] ஶ்ரீலோகாசார்ய[illegible] நம:.

(கு-பு.)—

இது, மதுரை ஜில்லாவிலுள்ள திருமோகூர் என்னும் திவ்யஸ்தலத்தில் நித்யவாஸஞ் செய்கின்ற ஶ்ரீகாளமேகஸ்வாமியென்னும் திருமால் விஷயமானது. அத்தலத்தின் மகிமையும், அதில் திருமால் வந்திருப்பதற்கு உரிய காரணமும் இதில் விரிவாகவுள்ளன. இது மணிப்ரவாள நடையிலாகியது இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(f) ஶ்ரீஜயந்தீமாகாத்ம்யம்.

ŚRĪJAYANTĪMĀHĀTMYAM.

Foll. 64*a*—81*b*.

Determines what day in each year should be fixed as the birthday of Lord Kṛṣṇa and deals with the sacredness and importance of religiously observing that day as a holy day.

The stanzas contained in the twenty-seventh Adhyāya of the Skāndapurāṇa with meaning in Tamil of each stanza is given here.

Beginning:

> நம: கமலஸம்பூதாய ஸர்வஜ்ஞாநகபஸ்திநே |
> விஶ்வஸ்ருஷ்டிப்ரவீணாய [illegible]ஜ்ஞாநதேஜஸே ||
> ஶ்ரீநாரத உவாச.

ஸ்காந்த புராணத்திலே நாரத ப்ரமருஷி பிரமாவினிடத்தில் நின்றும் சில வ்ரதங்களினுடைய மாகாத்ம்யங்களையும் அனுஷ்டானப்ரகாரங்களையும் கேட்டு, அநந்தரம், ஜயந்தியினுடைய மா(கா)த்ம்யத்தையும், அநுஷ்டான ப்ரகாரங்களையும் கே[ழ்க்](ட்)கக் கடவளுய்க்கொண்டு பிரமாவைப் பார்த்து ஒரு வார்த்தை சொன்ளுன்.

> ஜயந்த்யா: ப்ரபவோ மாஹாத்ம்யம் கத்யதாம் ஸவிதாமஹ |
> [illegible] ||

வாரீர் பிரமாவே! யாதொன்றைக் கேட்டுத் தான் பரமபதத்தை அடைவே[ன்](ணே)! அந்த ஜயந்தீ மாகாத்ம்யத்தை எனக்குச் சொல்லுவீராக.

ப்ரஹ்மோவாச:—

> [illegible] |
> [illegible] ||

வாராய் பிள்ளாய்! ஜயந்தியினுடைய மாகாத்ம்யத்தையும் சொல்லக் கேள். இது புண்ய ஜயத்தையும், பாபக்ஷயத்தையும் பண்ணும். . . . . .

* * * *

[illegible] |
[illegible] ||

* * * *

[illegible] |
[illegible] ||

திருவோணத்தோடே கூடின ஏகாதசி அதிகமான பலத்தைக்[கு](கொ)டுக்குமா[ப்]போலே ரோகிணியோடேகூடின அஷ்டமியும் அதிகமான பலத்தைக்கொடுக்கும்.

[illegible] |
[illegible] ||

அர்த்தராத்திரிக்[கி](கு)மேல் ஒரு கலையாகிலும் அஷ்டமி கூடினால் அதில் சந்திரோதயத்தில் வஸுதேவஸுதனை கிருஷ்ணனைத் திருவாராதனம் பண்ணக்கடவன்.

End:

[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] ||

[illegible] பிரயோஜநாந்தர பரரான ஸம்ஸாரிகளுக்குத் தித்யந்தமான பிராதக்காலத்திலே பாரணை யென்றும், [illegible] முமுக்ஷுக்களுக்கு, உத்ஸவாந்தமான திருவவதாரானந்தர ராத்ரியிலே பாரணையென்று(ம்) விதிக்கப்பட்டது.

[illegible] |
[illegible] ||

முனியே, நீயும் என்னுடைய ஆஜ்ஞையினாலே இந்த ஜயந்தியை அனுஷ்டி. அந்[த்ய](த)த்திலே நிச்சயமாக மோக்ஷத்தையடைவை.

Colophon:

இதி [illegible] ஜயந்தீ மாஹாத்ம்யம் நாம [illegible] அத்யாய: |

நமஃ பாரமகஷ்ரண நமஷெ விஷ்ஃமெ |
வாஸுடுெவாய ஸாஜாய யஷுநாஂபகயெநமஃ ||
ஸவஷெஸ . . . . குஷிவயகாழ||
. . . . திருவாய்மொழிப்பிள்ளை மேலைத் திருமாளிகைஸ்வாமி பொன்னய்யங்கார் குமாரன் பெரிய திருவடிப்பிள்ளை ஸ்வஹஸ்த லிகிதம். ஸ்ரீ ஜயந்தி மாகாத்மியம் ஸம்பூர்ணம்.

ஸுஷ்ஹஸ்ரு.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானுடைய அவதாரதினத்தின் மகிமையைக் கூறுவது. வடமொழி ஸ்காந்தபுராணத்திலுள்ள ச்லோகங்களும் அவற்றிற்குப் பொழிப்புரையுமாக அமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*g*) வேதவிண்ணப்பம்.

VĒDAVIṆṆAPPAM.

Foll. 82*a*—83*a*. Fol. 83*b* is blank.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*h*) ராமாயணபாராயணகாலெபஂநீயஶ்லோகாஃ.

RĀMĀYAṆAPĀRĀYAṆAKĀLĒPAṬHANĪYAŚLŌKĀḤ.

Foll. 84*a*—85*a*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*i*) ராமாவதாரமகிமை.

RĀMĀVATĀRAMAHIMAI.

Foll. 85*b*—89*b*.

Incomplete.

Deals with the greatness and importance of the incarnation of god Viṣṇu as Rāma and of the Rāmayaṇa which relates the story of Rāma.

Beginning:

ஸ்ரீயஃபதியாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் ஸமஸ்த கல்யாணகுணாத்மகனான ஸர்வேச்வரன், வைகுண்டெ து பரெலொகெ ஸ்ரீஸஹாயொஜகநாதஃ | உஹாஹாஂ ஹவிநீஜாஹாஂ ஸெவிதஃ பாரமெஸ்வரஃ என்றும் வைகுண்டெ . . . . . . ஹாமவமெதஸூஹ என்றும், சுடரொளியாய் நின்ற தன்னுடைச் சோதி யென்றும், தெளிவிசும்பென்[னு](று)ம்.

End:

யத்தஜெஸஂஷாஹஂ ஷொதவணஷஷஷு ஶஸூதஜஜாணிவாஜஷ ஐகஷாதி ஶ்ருதிவஜதிவாஜஂனன ஸர்வேச்வரன், தசரத

குமாரராய் ராமாத்மநா ஆவதரிக்கையாலே, வேதந்தானும் ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் பக்கல் நின்றும் ஸ்ரீராமாயண ரூபேண அவதீர்ணமாகையாலே வ்யாவ்ருத்தமாயிருக்கும். இ(ந்)த ஸ்ரீ ராமாயண ப்ரதிபாத்யனான ஸர்வேச்வரன் விதாம் ரொரவயாரோஸ கரு.ர ஊஹரயஞரவர் என்கிறபடியே.

(கு-பு.)—

இது, திருமால், தசரத சக்கரவர்த்தியின் குமாரராக வவதரித்த பிரபாவத்தையும், ராமாயணத்தின் பெருமையும் தெரிவிப்பது. மணிப்ரவாள நடையிலாவது. இந்தப்பிரதியில் முற்றுப்பெறவில்லை. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(j) ராமாயணபட்டாபிஷேகம், தமிழுரையுடன்.

RĀMĀYAṆAPAṬṬĀBHIṢĒKAM WITH TAMIL COMMENTARY.

Fol. 90a—116b.

Contains the stanzas relating to the coronation ceremony of Rāma; as found in last Sarga of the Yuddhakāṇḍa in Vālmiki's Rāmāyaṇa with meaning in Tamil of each stanza.

Beginning:

ஸ்ரிய꞉பதியாய் அவாப்த ஸமஸ்தகாமனாய் ஸமஸ்த கல்யாண குணாத்மகனான ஸர்வேச்வரன் ராவணஸம்ஹாரார்த்தமாக வெங்கதிரோன் குலமென்று ஜகத்பிரஸித்தமான சூர்யவம்சத்திலே எல்லையில் சீர்த்தயரதன் தன் மகனாயென்று . . . .

* * * *

ஸஸ்ரீரவாதி ஸகல ஸமிஜந ஸம்வ்ருதராய்(க்)கொண்டு . . .

ஸம்பூர்ணம் ஹர்காஹஜ꞉ என்று ஸ்ரதிஜ்ஞாதமான பதினாலு வருஷமுங் கழிந்து அஞ்சாநாள் ஸுரத்வாஜாச்ரமத்திலே யெழுந்தருளி, முனிவசன ஸந்துஷ்டராய்க்கொண்டு நந்திக்கிராமத்திலே யெழுந்தருளி(ப்) பரதாழ்வானை ஆச்வஸிப்பித்து க்ருதக்ருத்யராய் எழுந்தருளியிருந்தாரென்று பூர்வ ஸர்க்க ஸங்க்ரஹ கதை.

ஶிரஸ்யஞ்ஜலிமாதாய கைகேய்யாநந்தவர்த்தந꞉ ।
பபாஷே பரதோ ஜ்யேஷ்டம் ராமம் ஸத்யபராக்ரமம் ॥

கைகேயிக்கு ஆனந்த வர்த்தகரான பரதாழ்வான், திருமுடியிலே அஞ்சலி பண்ணக்கொண்டு ஜ்யேஷ்டப்ராதாவாய், ஸத்யபராக்ரமசாலியான பெருமாள் ஸந்நிதியிலே ஒரு வார்த்தை விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்.

பூஜிதா மாமிகா மாதா தத்தம் ராஜ்யமிதம் மம ।
தத்ததாமி புநஸ்துப்யம் யதா த்வமததா மம ॥

தேவரீர் வனவாசத்துக்கு எழுந்தருளினதினாலே என்னுடைய தாயார் மிகவும் பூஜிக்கப்பட்டாள். தேவரீர் அடியேனுக்குத் தந்த ராஜ்யத்தை அடியேன் மறுபடி தேவரீர் பொ[று](ரு)ட்டு ஸமர்ப்பிக்கிறேன். அங்கீகரித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்,

End :

யதார்ஹம் பூஜிதாஸ்ஸர்வே . . . . ஸர்வே ஜக்முர்யதாகதம் ||

அநந்தரம் அக்லிஷ்டகர்மாவான பெருமாளாலே நன்றாக(ப்) பூஜிக்கப்பட்டபேர்களாய்க்கொண்டு சுக்ரீவ விபீஷண ஜாம்பவ ப்ரப்ருதிகளான ஸகல வானரமுதலிகளும் தங்கள் தங்கள் ஸ்தானங்களைக் குறித்துப் பயணம் புறப்பட்டார்கள். . . . .

ஸுக்ரீவோ வாநரைஸ்ஸார்த்தம் த்ருஷ்ட்வா ராமாபிஷேசநம் |
பூஜிதஶ்சைவ ராமேண கிஷ்கிந்தாம் ப்ராவிஶத்புரீம் ||

அநந்தரம் ஸகலமான வானரமுதலிகளும் மகாராஜரும் பெருமாளுடைய திருவபிஷேக மகோத்ஸவம் ஸேவித்துப் பெருமாளே பூஜித்து அனுப்புவிக்கப்பட்டபேர்களாய்க்கொண்டு கிஷ்கிந்தையில் போய்ப் பிரவேசித்தார்கள்.

விபீஷணோऽபி தர்மாத்மா த்ருஷ்ட்வா ராமாபிஷேசநம் |
லப்த்வா குலதநம் ராஜா லங்காம் ப்ராயாந்மஹாயஶா: ||

விபீஷணனும் . . . . . இக்ஷ்வாகு குல தனமான ஸ்ரீரங்க விமானத்தையும் எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு லங்காபட்டணத்தைக் குறித்துப் புறப்பட்டான்.

* * * *

ஹ்ருஷ்டா ராமஸ்ய சரிதம் ஸம்ஹிதாமார்ஷிணா க்ருதாம் |
யே ஶ்ரத்தயா ஶ்ருண்வந்தி நரா: தேஷாம் வாஸ: த்ரிவிஷ்டபே ||

ஆர்ஷமான இந்த ஸ்ரீராமாயண ஸம்ஹிதையை யாதொரு[த்த](வ)ர் பக்தியோடே யேறியருளப்பண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் த்ரிவிஷ்டபம் என்கிற பரமபதத்திலே சூழ்ந்திருந்தேத்துவர் பல்லாண்டென்கிறபடியே பல்லாண்டுபாடியிருப்பார்கள்.

Colophon :

இத்யார்ஷே ஸ்ரீமத்ராமாயணே யுத்தகாண்டே ஸ்ரீவால்மீகீயே சதுர்விம்ஶத்ஸஹஸ்ரிகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் ஸ்ரீமத்யுத்தகாண்டே ஆதித: ஶததமஸ்ஸர்க:. ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:. ஸ்ரீமத்ஸ்ரீவரவரமுநயே நம:.

(கு-பு.)—

இது வான்மீகி ராமாயணத்துள்ள ஸ்ரீராமபிரான் பட்டாபிஷேக ஸர்க்க சுலோகங்களுக்குத் தமிழில் மணிப்ரவாள ரூபமாக வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயப்படி எழுதப்பெற்ற விரிவுரை. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

(*k*) குருபரம்பரைத்தனியன்.

GURUPARAMPARAITTANIYAN.

Foll. 117*a*—118*b*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*l*) காளமேகப்பெருமாள்கட்டியம்.

KĀḶAMĒHAPPERUMĀḶKAṬṬIYAM.

Foll. 119*a*—137*a*. Fol. 137*b* is blank.

Incomplete.

Eulogistic addresses made at the time of anointing the image of God Viṣṇu worshipped under the name Kāḷamēghapperumāḷ in Tirumōhūr, a sacred place near Madura in the Madura district.

Beginning:

பூர்வத்திலே ஸ்ரீயப்பதியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸர்வேஸ்வரனாய், பரமபத நிலயனாய், அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், வீ[த்தி](ற்றி)ருந்தேழுலகுந்தனிக்கோல் செல்ல எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீமந் நாராயணன், தன்னுடைய பரம கிருபையாலே ஸம்ஸாரி சேதனர்படுகிற கிலேசத்தைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாதே யிரங்கியருளி

* * * *

ஸௌவர்ணகலஶைர்திவ்யைஸ்ஸுவாஸிதஜலைஸ்ஸ்ருதம்
ஸாகேதாஜாம் ஸஹஸ்ரேண ஸாந்திகம் ஸஹஸ்ர|
அக்ஷதஸ்ஸமஸ்ரேணி அபிஷேகம் ஸமாசர
[ஸுவர்ணகலஶை] ஸ்ரீகாளமேகஸ்வாமின் ஸஹஸ்ரகலஶைஸ்ஸஹ ||

நாயி[ன்றே](ந்தே) ஶுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஸமஸ்தானமான அஞ்சன மேனியழகு பொலிய மஞ்சனமாடி யெழுந்த[று](ரு)ளி நிற்கிற தேவரை உள்ளபடியறிந்து ஸத்தை பெற்றவர்கள், ஒரு இந்திரனாக விண்ணப்பஞ் செய்யா நின்றார்கள். எங்ஙனே யென்னில் :—ஸௌவர்ண . . . ஸஹஸ்ர அந்த இந்திரனானவன் ஸாம்ராஜ்யமான ஸ்வர்க்கத்தினுடைய ரக்ஷணத்திலே தீக்ஷிதனுமாய்

End:

வாங்கக்குடம் நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும் பசுக்கள் என்னும்படி பால் வெள்ளமாய் வாசநறுங்குழலாய்ச்சியர் ம[ற்றி](த்தி)னவோசைபடுத்த தயிர ரவமென்னும்படி தாழி நிறைந்த தயிரைத் தானே நின்று கடைந்து . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இது, திருமோகூர் என்னும் விஷ்ணு ஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள காளமேகம் என்னும் திருமாலின் திருமஞ்சன காலத்தில் சொல்லப்படும் கட்டியம். ஸ்தோத்திர ரூபமானது. மணிப்பிரவாள நடையிலாயது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 426.

Palm-leaf. 14¾ × 1¼ inches. Foll 32. Lines, 7 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1919–20 by Sundarammā of Alwartirunagari.

மகரநெடுங்குழைக்காதர்பிள்ளைத்தமிழ்.

MAKARANEḌUṄKUḺAIKKĀDARPIḶḶAITTAMIḺ.

A kind of Prabandha eulogizing God Viṣṇu worshipped under the name Makaraneḍuṅkuḻaikkādar worshipped in Ten-Tiruppērai. The name of the author is not known ; but he may probably be a pupil or a descendant of Tirumēnikavirāyar or Periya Tiruvaḍikavirāyar whose names are respectfully mentioned at the end of the work.

Complete.

Beginning :

குழைக்காதர் பேரில் பிள்ளைத்தமிழ், காப்பு.

ஊருக்கு மாறுமுகத்தோனொ டைம்முகத்தோனுக்குமுப்
பாருக்கு முப்பத்து முக்கோடி தேவர்க்கும் பார்க்கில்மறை
வேருக்கு நான்முகத் தோன்றனக்கும் வியன்தனைசக்கு ?
மாருக்குந்தானந் திருப்பேரைவல்லிக் கடைக்கலமே (க)

* * * *

வெண்பா.

சொற்சேறுந் தேனொழுகுஞ் சொல்லும் பரிமளிக்குங்
கற்றோர்க ளாவுங் கனியுமே—முற்றுமொரு
மாவலிபால் மூவடிமண் வாங்குந் திருப்பேரைக்
காவலவன் பிள்ளைக் கவி.

பூமாதுகுடிகொண்டு வீற்றிருந்தரசுபுரி
பொற்புலவு பற்மாசனப்
பொழிகருணையொடு பெருகிஞானவெள்ளத்தலை
புரட்டுதிரு முத்திரைக்கைக்
கோமானையெழுதரிய சதுமறையுமள்ளிக்
கொழித்துவண்டமிழ்(ப்) படுத்திக்
கூறுதிருவாய் மொழியோர் நாலாயிரஞ்செய்த
குருகைமுனியைப் பரவுதுந்

சேமாநறுங்கனித்தேன் மதகினூடு பாய்
திருவழுதிவள நாடனைத்
தென்றிருப்பேரை நகர் காவலனை நூற்றெண்மர்
சிந்தைகுடி கொண்டிருக்கு
மாமாலைவருணன் வந்தடிபரவுமாழி நீர்
வண்ணனைப்புயல் வண்ணனை
வானப்பிரானை நங்குலநாதனைப் புகழும்
வண்டமிழ்ச் சொற்றழையவே. (க)

* * * *

வானுடரும்பொற் பொகுட்டாசனப்பரம
மண்டபத்தினி திருக்கும்
மறைக்கிழவனுஞ் சடைமுடிக்கடவுளுங்குலிச
வச்சிராயுதத்தலைவனும்,
பூ[ஞ](நா)றும்வெட்சியந் தெரியல்புனை குமரனும்
புகர்முகத்தவனு மதியும்
பொங்கு சுடரிரவியுந் துங்கமுனிவருநெடும்
பொற் கோவில் வலம்வந்து நங்,
கோனும் வருணனாராதனை செய்மஞ்சனக்
கொலுவில் வந்தடிவணங்கிக்
கும்பிடுநின்று சேவிபபநற்சேவைபுரி
கோசலைக்கிருக(ண்)மணியே,
தேனுறுபச்சைப்பசுந் துழாய்மேகமே
செங்கீரையாடியருளே
செல்வத்திருப்பேரை வல்லிக்குமணவாள
செங்கீரையாடியருளே.

End:

மருவார்நறுமென்மலர் கொணர்ந்து
வணங்கியிருசேவடி சொரிந்து
மயங்கும் புலன்களைந்து மொன்றாய்
வருணன் செயும் பூசனையுவந்த
திருமாமுகிலே தமிழ்க்குருகுஞ்
செல்வக்குழகா (· ·) ட்டயர்ந்து
சிறைவண்டலம்பிக் கண்படுக்குஞ்
செழுந்தார்த் துளவபுயமுகுந்தா
வருநான்மறை நூற்றெண்மரும்வந்
தங்கீகரித்து வடம்பிடிப்ப
வம்போரு கப்பூந்திருவு முன்னீ
ரவனித் திருவுமருங்கிருப்பக்
குருமாமணிப்பொன் மருங்கினொடுங்
கொடிஞ்சித்தடந் தேருருட்டுகவே
கொழிக்குந்தமிழ்த்தென் திருப்பேரைக்
கோவே தடந்தேருருட்டுகவே. (ய)

Colophon:

சிறுதேர் முற்றும்.

திருமேனி கவிராயர், பெரிய திருவடி கவிராயர் கு[ரு](ர)வே நம.

(கு-பு.)—

இது தென் திருப்பேரையென்னும் விஷ்ணு ஸ்தலத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள மகரநெடுங் குழைக்காதர் என்னும் திருமாலின் தோத்திர ரூபமான தொரு தமிழ்ப் பிரபந்தம். இதில் காப்புப் பதினன்கு செய்யுட்களாலும் செங்கீரை முதலான மற்றையொன்பது பருவங்களும் பப்பத்துச் செய்யுட்களாலுமமைந்துள்ளன. ஆகச் செய்யுளின் தொகை ஒரு நூற்று நான்கு. செய்யுள் நடை நன்றாக விருக்கிறது. இந்நூலாசிரியர் இன்னரெனத் தெரியவில்லை. நூலின் இறுதியில் திருமேனி கவிராயர், பெரிய திருவடி கவிராயர் எனக் குறிக்கப்பட்டிருக்கின்றமையால், அவ்விருவர் வம்சத்தினர், அல்லது அவர்களின் மாணுக்கருள் ஒருவராக இருக்கலாமெனத் தோற்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் முதலிரண்டு ஏடுகளில் குழைக்காதர் தோத்திர ரூபமான வண்ணமும் இரண்டொரு பாடல்களும் உள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. 22, 23 என்னும் எண்ணமைந்த ஏடுகளின் முன்புறம் முறிந்துள்ளது.

R. No. 427.

Palm-leaf. 12¾ × 1⅝ inches. Foll. 16. Lines, 8–10 in a page. Tamil. Good.

Presented in 1919–20 by Sundarammā of Ālvārtirunagari, Tinnevelly district.

(*a*) **வைத்தமாநிதிப்பெருமாள்விடுகவிதை.**

VAITTAMĀNIDIPPERUMĀḶVIḌUKAVITAI.

Foll. 1—5*b*.

A number of stray stanzas, probably composed by the same author at different times, in praise of God Viṣṇu worshipped under the name Vaittamānidipperumāḷ in Tirukkōḷūr in the Tinnevelly district.

Contains 19 stanzas.

Beginning:

சுவாமி வைத்தமாநிதிப்பெருமாள் பேரில் விடுகவிதை.

விண்ணும் புவனமுங் கொண்டாட மாறன் முன்பேசும் வி[ரி]ரு
தெண்ணும் பொருள் முற்றும் பட்டோலை கைக்கொண்டெழுதி [வெளிப்)
பண்ணுந் திறத்தினிற் கைம்மாறுண்டோ நம்பழவடியார்
கண்ணுங்கருத்து நிறைந்தாய் மதுரகவித் தெய்வமே. (க)

விருத்தம்.

துதிதவமுஞ் செழுந்தமிழா லறிவிலரை முகந்திருத்தித்
[து](தொ)டர்ந்து வெந்தீக்
கதிதவமுங் கொடு நரகுக்கிலக் காகிய[ளை](லெ)வேற்குக்
கடைக்கண் பாராய்

நிதிதவழு மடமகளிர் விளையாடு மணிமாட
நீடுமேல் வான்
மதிதவழுந் திருக்கோளூர் வைத்தமாநிதியே
பூமடந்தையானே.

End :

குணங்கித்திரியு மறிவினர் குணத்தை யறிந்துமவர்களுட
னிணங்கித்தனியாய்(ப்) பசிதணிக்கு மியல்பாயலைந்து திரிவேனோ
அணங்கிற் கழுதவடிவழக ளுமென்ற[ழு](ள)லகக் கதிபன்முடி
வணங்கி(த்)துதிக்குந் தமிழ்ப்புகுழூர்வாழ்வே வைத்தமாநிதியே.

சரிவண்டிலங்கு மூன்கை வனிதையர்க்குள் மயங்கித்தயங்கியன்பு
புரிவண்டனுக்கு ஞானம் புத்திபோதித் தெனையாட்கொள்வாயோ
தெரிவண்டிடங்கா நடுங்கமடுச் சினையாமையின மீதூரில்
(வரி)வண்டிசை பாடும் புகுழூர் வாழ்வே வைத்தமாநிதியே.

(க-பு.)—

இது, திருக்கோளூர் என்னும் விஷ்ணு ஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள வைத்த மாநிதியென்னும் திருமால் விஷயமான தோத்திரம். இந்தப் பிரதியில் பத்தொன்பது பாடல்கள் உள்ளன. இந்நூல் முற்றுப்பெற்றதாகத் தோன்றவில்லை. எளிய நடையினுலாயது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

(b) சடகோபதிவ்யசரித்திரம்.

ŚAṬAKŌPADIVYACARITTIRAM.

Foll. 6a—16b.

A treatise giving an account of Nammāḻvār or Saint Śaṭhakōpa, the author of the well-known Tiruvāymoḷi. The work appears to be subdivided into several Paṭalas. The name of the author is not known.

Contains the Nāṭṭuppaṭala, Nagarappaṭala and breaks off in the Tirukkuruṅguḍippaṭala.

Beginning :

ஹரி ஓம் ; நன்றாக குருவே துணை.

சடகோபதிவ்விய சரித்திரமூலம்.

ஆசாரியர்கள் வணக்கம்.

நீர்மைகொண் மெய் யடியர் பர வடியுஞ் செய்ய
திறங்கொடு பொற் றிருவரை யி னிலவுந் தூசும்
மார்பிலகு மணிவடமுந் திகழ்[மு](பூ)ணூலு
மரைமலர்ச் செங் கரத்தினிடை வளர் முக் கோலுஞ்
சீர்கெழுபாட் டிய முரைத்த பவள வாயுஞ்
சேதனர் பா லருளொழுகு திருக்க ணோக்கும்
ஏர்கொடிரு முகத்தொளியு மிலங்க நின்ற
வெதிராசன் விரைமலர்த் தா ளிறைஞ்சியுய்வாம். (க)

வேறு.

மதுரவின் சுவையின்மேலாய் மறைத்தமிழுரைத்தஞான
வதுலன் தன்சரிதைகூற வருந்தணையாகும் வாசப்
பதுமமேலயற்கு மேனாட் பாலனத் துருவமாகிச்
சதுமறை நவின்றமாயோன் ஞட்டிணைக் கமலப்போதே.

வேறு.

மணிகொணெடுந் திரையாழிப் புடவி மாது
மதிமுகவொண் டில தமெனவயங்கு மாடத்
தணிதிகழ்தென் குருகையினு வீறன் மாற
னருண்மாரி வைபவமென் னறிவாற் சொல்லத்
துணிகுவனின் ன முதிலெழு திருவே பிம்பத்
துவரிதழ்ச் செந் தாமரை மேற் றுலங்கு மானே
பணிமொழி மென் குயிழ்மறிந்து குழைபாய் கைவேற்
படைமதர்க் கட் கடையருணீ பாலிப் பாயே. (௩)

(* * * *)

தேனினமுரன்றுபாடு மகிழ்மலர்த் தெரியல்வேய்ந்த
ஞானதேசிகனுரைத்த நான்மறைத்தமிழ்ச்சுடர்க்கு
மேனியைத் தகழியாக்கி மெய்யறிவிடுநெய்யாக்கி
மானிலம் விளங்கச்செய்த வரவரமுனி தாட்கொள்வாம். (கஉ)

அவையடக்கம்.

நந்தணிமகரயாழ்க்கை நங்கையார் குழவி சேர்த்திச்
செந்தமிழ் தனி(ய)ஞுயேன் செப்புவானெடுத்துக்கொண்ட
அந்தகவ் ககனமீனை யைய மற்றெணுவேனென்ன
வந்தவாறமையு மு[ன்னீ](ந்நீ)ர்கவயக மதனின்மாதோ. (கச)

(* * * *)

அவையடக்கம் முற்றும்.

நாட்டுப்படலம்.

சீர்வளரெதிராசன் பொற்றிருவடிக் கமலம்போற்றிக்
கார்வளர் மேனியெம்மான் கண்ணையுற்றுயிர்களுய்ய
ஏர்வளர் மாறனகவெழுந் தவதாரஞ்செய்யும்
பார்வளரிசைகொள் செல்வப் பாண்டி நாட்டணிவிரிப்பாம். (க)

உலகெலாந் தனிப்புரக்குமுயர் மழைமுகிற்குழாங்க
ளலை விலாதரியதிம்ப யோததியெனவான் சென்று
பலவளம்பெருகு தெண்ணீர்(ப்)ப[ற](ர)வைநீர்பருகிச்சூலாய்
நிலவியதாளமீனு நீனிறக்கடல்போன்மீண்ட. (உ)

(* * * *)

கோடினோடந் திகிரியுங் கொண்டுமேல்
ஈடிருமரைக் கண்ணிடையிற்பசு
மாடுமேவி ம[ரி](றி)கடற் சேர்தலால்
ஓடுமெப்புனல் நாரணனொக்குமால். (௧௦)

மலேகளூந்திடை மாதரைச்சேர்ந்துமீ
துலேகுருந்த மொசித்து மருதிற்போய்
விலேயுயர்ந்திடுமொன் பினமேவலால்
அலேகொளப்புனல் கண்ணனையன்னதே. (௧௧)

End:

இவ்வணமகிழ்ந் தினிதிருந்தருள் சுரந்து
நவ்விநயன[து](ம்மு)டைய நங்கையொடு நீலப்
பவ்வவலேசூழ்புவி புரிந்துமுறைசெங்கோல்
செவ்விதினியற்று பொழுதுற்றதுரைசெய்வாம். (௩௭)

Colophon:

திருநகரப்படல முற்றுப்பெற்றது.

ஆகப்படலமிரண்டுக்குக்கவி அ௫. திருஞானமுத்திரை துணை.

திருக்குறுங்குடிப்படலம்.

வெண்டிரைகறங்குங் கடனிலேவரைப்பின்
மிடைந்துயர்ப்பயி . . . : டுக்கலியா
மண்டுவெங்கதிரோன் மிக்குடல்வெதும்பி
யழிதராதல கலின்ஞான
மண்டுவிண்மாரிபெ . . . . . தருளிய
ராமாநுசன்றாட்டு (ணை)வணங்கி(க்)
கொண்டல்கண் படுக்குந் தண்டலேயுடுத்த
குறுங்குடிப்படல மின்றுரைப்பாம். (௧)

(* * * *)

துப்பித(ம்) . . . . டளவிள முகையணிமுறுவற்
றேகை நன்னெறியிலோர்மகவைக்
கைப்பெறினேழுபிற(ப்பினு)மியற்றுங்
கடும்பவந்தொலேத்து மாவிரதைக்
கப்புறமிருத்து மெனிற்புவிதுறந்தா
ரணிய முற்றைம் பொறியடக்கித்
தப்பிலதுடலங் கருகவைந்தழலுட்
டவஞ்செயல்தரும் பயனெவனோ. (௫)

(த-பு.)—

இந்நூல், நம்மாழ்வார் என்னும் சடகோபரது வரலாறு முதலியவற்றை விளக்குவது: நாட்டுப்படலம், நகரப்படலம் முதலாகப் பல படலங்களையுடையது. செய்யுள் நடை நன்றாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் முதலிரண்டு படலங்களும், மூன்றாவதான திருக்குறங்குடிப் படலத்தின் முதலைந்து பாடல்களுமேயுள்ளன. இது இத்தனை படலங்களையுடையதென்றும் இயற்றியவர் இன்னாரென்றும் விளங்கவில்லை.

R. No. 428.

Palm-leaf. 16 × 1¼ inches. Foll. 76. Lines, 4-8 in a page Tamil. Injured.

Presented in 1919-20 by Sundaramma of Āḷvārtirunagari.

(a) சுப்பிரமணியமந்திரம்.
SUBBIRAMANIYAMANTIRAM.

Deals with the Mantra relating to God Subrahmaṇya.

Complete.

Beginning:

ஓங்-ஆங்-அவ்வும். இருங்-இறீயுங்-குரேங்-அய்யுங்-கிலீயுங்-குரோங்-கிலீயுங்-சவ்வுங்-சரவணபவ சத்தியுத்தாய் - திரிபுரபவகுக்குடத்துவசாய - திக ெ[ள](மு)ாளிபவ- . . . .

சுப்பிரமணியாய நம ஓம் சரவணபவ.

* * *

புன்னிரு குழையும் பணிபல வாகி
வயிரத் தோடும் மகரகுண் டலமும்.

End:

அண்டர்கள் பிரானுர் மைந்தன் அறுமுகனருளுங் கெங்கை
கை[ய்]யில் குழையே தென்னில் கந்தன்வேல் தழைத்த[கோ]காப்பு.

அய்யர்தா னுண்டநஞ்சை யமுதாக்கிய சஞ்சீவி
மெய்யினில் விசாதிபோக்க வேலவன் தந்தசஞ்சீவி.

அய்யனுர் தமையனுரான மைத்துனனுர்
அறுமுகவனுர் தந்தசஞ்சீவி காணே.

(கு-பு.)—

இது முருகக்கடவுளின் மந்திர சம்பந்தமானது. இந்தப் பிரதியில் முற்று முள்ளது.

(b) தனிப்பாடல்.
TANIPPĀḌAL.

Fol. 3a. Fol. 3b is left blank.

A stanza extolling the means of obtaining salvation by the practice of Jñānayōga.

Beginning:

மாபெல்(லைத்) தின்றிறந்தாலு முத்தியோ
மரமட்டை தின்றுழலுவீர்
மண்கேடீனுமை சலமூழ்கில் முத்தியோ
வருந்தியே சலமூழ்குவீர்,
ஆடுதழை சருகுதின்றிறந்தாலு முத்தியோ
யடவியிற் சருகுதின்பீர்

End:

ஊடுவழியூடுருவி நாடிவழி யூடே
யுள்ளொழுகி மண்டியுயிர்போ
யுறையும்வகை யறியாமலுழலுமவ ருபதேச
[யு](வு)ண்மையிது காணுக்குமே.

(கு-பு.)—

இந்தப் பாடல்; கருமயோகத்தால் மோக்ஷமடைய முயல்வதினும் யோகாப்பியாஸஞ் செய்து முத்தியடைவதே நன்றெனத் தெரிவிப்பது.

(c) விக்கிரமசோழனுலா.

VIKRAMAŚŌḺANULĀ.

Foll. 4*a*—6*b*.

Contains only 31 Kaṇṇis.

Same work as that described under R. No. 279 of the Descriptive Catalogue of Tamil MSS.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 279-வது நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் ஒன்றுமுதல் முப்பத்தொரு கண்ணிகளே யுள்ளன.

(d) கம்பராமாயணப்பாடல்.

KAMBARĀMĀYAṆAPPĀḌAL.

Fol. 7.

Contains only three stanzas from the well-known Kambarāmāyaṇa.

(கு-பு.)—

இதில் கம்பராமாயணப் பாடல்கள் மூன்றேயுள்ளன.

(e) தனிப்பாடல்.

TANIPPĀḌAL.

Fol. 8*a*. Fol. 8*b* is left blank.

Contains two stray stanzas.

(கு-பு.)—

இதில் இரண்டு பாடல்கள் உள்ளன.

(f) எம்பெருமானார்நெஞ்சுவிடுதூது.

EMBERUMĀNĀRNEÑJUVIḌUTŪDU.

Foll. 9*a*—14*b*.

Fol. 15*a* contains a stanza of an astrological nature. Fol. 15*b* is left blank.

An artificial poem of the Śabda-citra variety, extolling the greatness of Rāmānuja.

Incomplete.

Beginning:

எம்பெருமானார் நெஞ்சுவிடு தூது.

சீதார்ந்த வண்கருணைச் சீபெரும்பூ தூர்முனிமேற்
றூதார்ந்து நெஞ்சுவிடு தூதினுக்கு—வாதார்ந்த
வஞ்சமல மில்லா மகிழ்மாற னுருடைய
கஞ்சமலர்த் தாளிணையே காப்பு.

வாதியரை வென்றுதினம் வாழ் பெரும்பூ தூர்முனிமேற்
சோதிவிடு நெஞ்சுவிடு தூதினுக்கு—நீதியுடன்
வாழ்வா ன துபெருகும் வண்குருகூர் மாறன்முத
லாழ்வார்கள் தானே யரண்.

கற்றவர்தங் கண்ணுடி(க்) காதிவரும் வாதியரைச்
செற்றுவரும் வேதாந்தச் சிற்றுய—னற்றவர்சே
ரேதமொன்று மில்லா வெதிராசன் சேவடிக்கே
தூதுவிட்டே னெஞ்சைத் துணிந்து.

* * * *

சீரார் செழுங்கமலச் சேயிழையார் சேர்ந்திலங்குங்
காரார் திருமேனிக் கண்ணபிரான்—ஏராரு
முந்திக் கமலத்து நான்முகனை யுண்டாக்குஞ்
சிந்திக்குங் கார(ண)மே சித்தமே—வந்திதன்
னெஞ்சமே நீயென்னை நேராகக் கைவிட்டாற்
றஞ்சமே யாகுந் தகைமையார்—அஞ்சலெனத்

End:

. . . . மறைகொள்ளும்
வேதியர்த மூர்தோறும் வெற்றிக் கொடிபுனைந்து
வாதியரை வெல்ல வருந்தாதே—

(கு-பு)—

இது, வைஷ்ணவ ஸித்தாந்தப் பிரவர்த்தகராகிய இராமாநுஜர் விஷய மாக வியற்றப்பட்ட ஒருவகைப் பிரபந்தம். அவரது பக்தருள் ஒருவர், அவரை அடைய விரும்பித் தமது மனத்தைத் தூது செல்ல விடுத்ததாக வமைந்துள்ளது இந்நூல்; இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை, இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. 15-வது ஏட்டின் முற்புறத்தில் பஞ்சபக்ஷி சாஸ்திர விஷயமான பாடலொன்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

(g) கம்பராமாயணப்பாடல். KAMBARĀMĀYAṆAPPĀḌAL.

Foll. 16a—19a.

Contains certain stanzas taken from certain Paṭalas of the Kambarāmāyaṇa. The names of these Paṭalas are Mitilaikāṭcippaṭala, Kārmukappaṭala, Sētubandanappaṭala.

(கு-பு.)—

இதில், மிதிலைக்காட்சிப் படலம், கார்முகப்படலம், சேதுபந்தனப்படலம் ஆகிய விவற்றினின்று எடுத்தெழுதப்பட்ட சில பாடல்களுள்ளன.

(*h*) தனிப்பாடல்.
TANIPPĀḌAL.

Fol. 19*b*.

A collection of certain select stanzas. The first of these stanzas is in praise of God, stanzas 2 to 4 are in praise of Nammāḻvār; stanza 5 gives the names of some of the sacred shrines dedicated to the worship of God Viṣṇù.

Beginning:

கடத்தடக்கைக் கோட்டுக் கதத்தத்தி செற்ற
இடத்தடக்கைக் கோ(த்திரத்)தைச் செப்(பா)—(தடற்பிடி)க்குப்
பிச்சித் தொடைசூட்டிப் பெற்றதே தப்பேதைக்
கிச்சைத் தொடை கொடாதே. (க)

End:

குடந்தை குருகூர் குறுங்கை யன்பிலா
வி_ந்திகழ் புல்லாணிறைக்கூர்?—மடம்பூண்
டரதீன்ற? கஞ்ச வனந்தேவி வாணிக்
கிரை நூல் மாகீரஞ் சூமோ? (ரு)

(கு-பு.)—

இதில் 2, 3, 4, எண்ணமைந்த மூன்று வெண்பாக்கள் நம்மாழ்வார் துதியாகவும், 5-வது வெண்பா விஷ்ணு ஸ்தலங்களின் பெயரை யுணர்த்துவதாகவும், முதலது கடவுள் தோத்திர ரூபமாகவும் அமைந்துள்ளன. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. ஈற்றதாகிய வெண்பா மிகப் பிழையுடன் காணப்படுகிறது.

(*i*) கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.
KAḺINEḌILĀŚIRIYAVIRUTTAM.

Fol. 20*a*. Fol. 20*b* is left blank.

Expresses herein the supplicant's desire to become the servant of God Śiva who is herein requested to protect the supplicant from being led away by the tempting allurements of wicked women.

Beginning:

கொங்கையால் விழியா லெவளையு மருட்டிக்
கூடியே யவன்னகயிற் பணத்தை(யும்) பறித்துக்
கொள்ளைகொண் டதற்பின் வகையில்லை யென்றால்
கொட்டிக்கொண் டவன்கையி லோட்டையுங் கொடுத்துப்

* * * *

End :

சங்கரா மருதம் பிடைதனி வமய? மநத்ததுதையா வுடைத்
தலைவனே கருவூர் முனியுடன் பேசிய சம்புவே சாந்தநா யகனே.

(கு-பு.)—

இச்செய்யுள், பக்தரொருவர், துட்டவேசையர் மீதுண்டாங் காதலை மாற்றித் தன்னை யாட்கொள்ளுமாறு சிவபிரானை நோக்கிப் பிரார்த்தித்ததாக வமைந்துள்ளது.

(i) ஆழ்வார்திருவனந்தல்.
ĀLVĀRTIRUVANANDAL.

Foll. 21*a*—23*a*. Fol. 23*b* is left blank.

A poem in praise of Saint Śaṭhakōpa, also well-known as Nammāḻvār. The poem is in the form of lullaby songs sung to make Nammāḻvar go to sleep. The name of the author is not given.

Beginning :

பொருவரிய தவநிலை புரிந்தரியை வாழ்த்துவோர்
புரவியரி கதி[ர]ருதய மாகுமுன் குணபாலி
னருணவுதை யங்கண்டு தண்பொருனை நீரி[ல்]
[நீரா](லா)டியிசை பாடிநின் சந்நிதியி லே[ற்ற](த்த)லாற்
கருணைமழை பொழிமேக மேதிரு வனந்தலோ
கமலநய நாரவிந் தா(?)திரு வனந்தலோ
திருவழுதி வளநாட னேதிரு வனந்தலோ
செண்பகச் சடகோப னேதிரு வனந்தலோ. (க)

End :

கொங்கலரு மணிமுறுக் குடையநறை மழைதூவு(ங்)
குமுதமுகை யாகவிது வுடலமும் வெளுப்பவே
சங்கின முழங்கவண் டிசைபாட மயிலேறி
தனதுகொடி யொடுகெருங் கொடிபல விசைத்ததால்
நங்கையக மகிழ்மாற னேதிரு வனந்தலோ
நாவணர்தம் பிரா னேதிரு வனந்தலோ
செங்கமல மலராச னுதிரு வனந்தலோ
செண்பகச் சடகோப னேதிரு வனந்தலோ. (க)
தென்குருகை மகிழ்மாற னேதிரு வனந்தலோ
செண்பகச் சடகோப னேதிரு வனந்தலோ.

(கு-பு.)—

இது, திருக்குருகூரில் அவதரித்த நம்மாழ்வார் என்னும் சடகோபர் விஷயமான தோத்திரம். "செண்பகச் சடகோப னேதிரு வனந்தலோ" என்பதை மகுடமாக வைத்துப் பாடப்பட்டுள்ள டன்னிரண்டு பாடல்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியிலுள்ள இவ்வேடுகளிரண்டும் நுனி முறிந்துள்ளன. இதனை இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(k) அழகரகவல்.
ALAGARAHAVAL.

Fol. 24.

A kind of poetic composition called Ahaval in praise of God Viṣṇu worshipped under the name of Aḻagar in Tirumālirumśōlai, near Madura. God Aḻagar is conceived as Lord and the person wishing to attain salvation is conceived as falling in love with God and this work is allegorical in nature.

Beginning:

தோயுங் கல்வித் துறைமுடிவு திரம்பி
யாயுங்கலைக ளறுபத்து நான்கு
மாசறவுணர்ந்த தேசபுரி கொள்கை
சிலச்சொலும் பான்மை நலத்தகை . . . .
மின்னவிர் கிரணப் பொன்னுலகு நீங்கு

End:

பணைக்கை வெண்மருப்பு நினைத்து நின்றியங்கியும்
பின்னியிடைவிடாத பன்னக முயங்கியுந்
தடமயங்கு சின்னெறி மட . . . . ட்டால்
வரைத லன்றி வருத
லுரைபகர் முறையோ வுணர்ந்தரு ணீயே.

சிலம்புதித்துறைவன் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இவ்வகவல் திருமாலிருஞ்சோலை அழகர்மீது அகப்பொருட்டுறை யமையப் பாடப்பட்டுள்ளது. செய்யுள் நடை நன்றாகவுளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(l) தனிப்பாடல்.
TANIPPĀḌAL.

Fol. 25*a*. Fol. 25*b* is left blank.

A collection of stray unconnected stanzas.

Beginnin; :

மானே கிளியே மயிலே குயிலே வரிவண்டே
கானே சுனையே கழையே வழையே கனியாறே
யானே றுடையா . . . . . . சென்றடையார் போ
லூனே வருமே யுயிரோ வெனுமே யுய்யாவே.

* * * *

* * * *

உத்தமன் முத்தானத்தினிடத் தோருற்பல
மற்றோருயர் மாலைத
வித்தகனெத்தானத் திலுதிற் போன் வெற்பு
நெறிக்கே மீ[ம்](ள்)வானே
சித்ரமுலைக்கே முத்து நகைக்கே செற்று தழற்கே
திருவான[ப்]
பத்திவிழிக்கே நெய்த்த கவிற் கேபட்ட
றுதற் கேபட்டே[ா]னே.

* * *

சங்கு துயில்கின்ற வெண்கமல மொன்று
தண்கலைமடந்தை தகுமாதைப்
புங்கவன்விளங்கு பம்பை நதி வந்து
புந்திமகிழ்கின்ற புள்ளீரே
யெங்களுயிரென்று முங்களுயிரனறு
மிங்ஙினிவி . . . .
. . . .
. . . .

(கு-பு.)—
இவ்வேட்டில் சிற்றின்ப விஷயமான ஐந்து பாடல்களுள்ளன.

(*m*) நிகண்டு.
NIGAṆḌU.

Foll. 26*a*—29*a*. Fol. 29*b* is left blank.

A lexicon of synonymous words. Contains the words from அ to ஐ. The work appears to be different from Divākaram and Piṅgaḷam though it resembles them in several places.

Beginning:

பதினொன்றாவது ஒரு சொற்பல் பொருட் பெயர்த்தொகுதி.
அமரருங் கவிகளுமாடுவாரும் பாடுவாரும்
பொரு நருமறிஞரு(ம்) புலவரெனப்படுமே.
அலரி பூமலருமருக்கனு மாகும்.

End:

ஏவல்வியங்கோளு மாணையு மாகும்.
ஏற்றல் கோடலு மெதிர்ந்து பொருதலும்.
ஏணை வலியு நிலையு(மு)டைமையுமாகும்
ஏவல்மெய்ப்பாடு வாஞ்சனை ருளோ
யானைவயு(ம்) விறல் செயலு மாணைக் கிளவி
ஏனைய தொழிவு மிடைச் சொல்லுமாகும்.
ஏணியுலகு மெல்லையுமாகும்.
ஐயம் பலியுமோர் தலுமாகும்.

(கு-பு.)—

இது, சேந்தன் திவாகரம், பிங்கலம் ஆகிய இவற்றினும் வேறுகியும் சிற் சிலவிடத்து ஒப்புமையுடையதாகவு மிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் அகர முதல் ஐகாரம் வரையுளது. இயற்றியவர் இன்னுரெனத் தெரியவில்லை.

(n) தனிப்பாடல்.

TANIPPĀḌAL.

Fol. 30.

Contains 4 stray unconnected stanzas. Two stanzas deal with errotics, one stanza gives the names of the 9 wives of Jīvakan and the other stanza is in praise of a wealthy person named Kōnēriyappan.

Beginning:

மாவுறங்கின புள்ளுறங்கின வண்டுறங்கின தண்டலைக்
காவுறங்கின வின்ன மென்(ம)கள் கண்ணுறங்கில[ல்] (ள்)கையனைக்
கோவுறங்கு கடத்தலைக்குல தீபவள்ளோ குதட்டதின்
ருவுறங்கு புகாரசஞ்சல வஞ்சலென்னவடுக்குமே.

End:

உற்பாதகமா யொருமுத வென்ருேரகத்தே
திற்பாரிருந்த திருநெல் வேலி நாடனையீர்
சொற்பாலனையவுங்கள் தோகை தோழ(ற்) சேருதற்குப்
புற்பாய் பரியாகப் போதக் கடவேனே.

(கு-பு.)—

இதில் சிருங்கார விஷயமான பாடல் இரண்டும், ஜீவகன் மனைவியர் ஒன் பதின்மர்பெயரையுணர்த்தும் பாடலொன்றும், கோனேரியப்பன் என்னும் பிரபுவின் விஷயமான பாடலொன்றும் ஆக நான்கு பாடல்களேயுள்ளன.

(o) ஆழ்வார் துதி.

ĀḺVĀRTUDI.

Foll. 31*a*—32*a*. Fol. 32*b* is left blank.

Contains 8 stanzas in praise of Nammāḻvār of Tirukkuruhūr; stanzas 5, 6 and 7 are the same as those found in subdivision (*h*).

Beginning:

பேழ்வாய் மறலியின் குன்றுலென் மேல்வரும் பெற்றி முற்றுந்
தாழ்வாயல்லாது பலிக்குங் கொல்லோ சகதண்டமுட்ட
வாழ்வார்பரம்பரையாய்த் தமியேன் பொன்மதிட் குருகை
யாழ்வார்க்கடிமை பொலிந்து நின்ருருக்கு மப்படியே. (க)
ஒன்றுமிரு வினைமும்மையு மேற்ப தொழிந்திட நான்
குன்றும்படிக்கை வராறுமுகா தெழுகோளையெட்டி
னின்றுமிருந்தங் கிடந்தொன்பதாகி நிறைந்த பெம்மா[ன்]
னென்றும் பதி(ன்)மர்தொழுங்குரு கூரில்வந் தெய்துவனே. (உ)

End:

வெளவீரவாழியோ வீயாவயலீர்வா
ள(வ்)வீரவேல் விழியோ வாள வா ளாழ்வாரே
யல்லொழியா யழியாயுயிரா யிளவா
வல்லே வருவீர் வரில்

இது இடையினப் பாட்டு இடையினம் ய, ர, ல, வ, ழ, ள வெனவாறே.

கோக்காக்கைக் காகாக் கூக் கூக்லகக்கக் கொக்காக்லக
காக்கைக்கே கூகைக்குக் கைக்காக்காக்—காக்கைக்காக்
கைகைக்கோக் கைகை(க்)கைக் [க]கூக்காக்கை கேகாக்கோக்
கைகைக்கே கூக்காக்கை கை.

(கு-பு.)—

இது திருக்குருகூர் நம்மாழ்வார் மீதுபாடப்பட்டுள்ள சில சித்திரக்கவிகள் அடங்கிய துதி. முதலில் மூன்று கட்டளைக் கலித்துறைகளும் பின்னரைந்து வெண்பாக்களுமாக எட்டுப்பாடல்களையுடையது. 5, 6, 7, பாடல்கள் இந் நெம்பர் (h)ல் வந்துள்ளவைகளே.

(p) கோவைசாரம்.

KŌVAISĀRAM.

Fol. 33. Foll. 34*a*—40*b* are left blank.

Contains some important and select stanzas taken from Tañjaivāṇankōvai and other such works. Contains 1 to 9 stanzas and a portion of the 10th stanza.

Beginning:

கோவைசாரம்.

மாவின் கொழுந்தளிரீன்று பொற்கோங்கிடை வந்தரும்பி
மேவுங்கமல மலர்ந்தல்லி பாய் விம்முதேன் பொதிந்து
தாவுஞ் சிலவரி வண்டினங் கொண்டு தளைய விழ்பூங்
காவின்புறம்படர் வல்லிகண்டேகண் க(ளி)க் கின்றதே. (க)

காழ்பட்டகண்டா கடம்பாடவி நின்ற கன்னியிட
மூழ்பட்ட தெண்டிரையோ வரையோ பொன்னுலகு மற்றே
வீழ்பட்டதாமரையோ விவர்தாமிங்குமேவ வங்குப்
பாழ்பட்ட தெவ்விட மவ்விடம் யாதென்று பார்த்திலமே. (உ)

End:

செறிவே[ள](ழ)வெஞ்சிலை வேள்தஞ்சை வாணன்றிருந்தலர்மே
லெறிவேலைவென்ற கண்ணென்னுயிர்க் கேவியிருண்டறல் போல்
நெறிவேயல(ங்)கல் முடித்தலை சாய்த்திங்[க](ங)ளிற்பதுதா
னறிவேயறிந்தவுனக்கலர் மாளிகை யாரணங்கே. (கூ)

வழுதியர் நாமம் வளர்க்கின்ற வாணன்றென் (மாறை வண்டு)

(கு-பு.)—

இது, தஞ்சை வாணன் கோவை முதலிய கோவை நூல்களினின்று தொகுக்கப்பட்டுள்ள சாரமான பாக்களையுடையது எனத்தோற்றுகிறது. இந்தப்பிரதியில் 1—9 பாடல்களும், பத்தாவதன் முதலடிமட்டுமேயுள்ளன.

(q) மாறன்கலம்பகம்.
MĀṞANKALAMBAKAM.

Foll. 41*a*—68*b*.

A kind of Prabandha called Kalambakam dealing with the greatness of Nammāḷvār. The author's name cannot clearly be made out but he appears to be a Vaiṣṇava Brahman of Tirukkuruhūr.

Beginning:

கார்பூத்த மேனிக்கரிய நெடுமால் மார்பிற்
சீர்பூத்தகஞ்சத் . . . . . கந்தொழுங் கருணைப்
பார்பூத்ததிருக் குருகைப்பதிவாழு நாவலவன்
வார்பூத்தகோ . . . .
. . . . மிலங்கத்
தார் பூத்தகுழல் மட(வா)ர் தண் கவரி தான் வீசக்
கோடாதசெல்வக் கொழுங் கொ . . . .
. . . . , இருப்புவிக் கீழ் வீற்றிருக்கு
மாறன் பொருனை வழுதி வள நாடான்
. . . . தான்றயங்க
வன்பான நூற்றெட்டு வாலையத்தே . . .
. . . .
. . ரன் பாருலகுதரப் பொன்னுலகின்
ம . . . . ;
. . . . . . ; மாறனே கேட்டருளீர்.
தாவுமுற்றும்.
தேவாதி தேவர் தொழுஞ் செல்வத் திருக்குருகை
. . . . மாறனே. (க)

* * * *

அருள்பெறு சதுமறையது தமிழெனவுரை
பொருள் பெற நினைவொடு புயலென வுதவினை. (க)
இமையவர் தொ . . . . . துகையிலு தவினை
யமையவுமறை தமிழது வென வருளினை. (உ)
மருவியகுருகையிலொரு முதலெனவளர்
குரு . . . . வருள் குறையறவுத வினை. (ங)
கலியுகவரதரு மிவரென வுலகினின்
மெலிவற வளர்புகழ் மிகு நிழன் மருவினை. (ச)
. . . பொழிலுறை குருகையிலருள் பெறு
சதுமறை விழைவது தழையவு முதவினை. (ரு)
இவையைந்துமராகம்.

End:

கலித்துறை.

ஆரையராவும் விழியான தென்னெஞ்சயர்ந்துவிட
வாரை . . . . மடவீர் மகிழ்மாறர் வெற்பிற்
றுரையராவுங்குழல் சோரமேகலை தானவிழப்
பே ரையராவுங் கலவியெ [ன்று](ந்நா)ளும் பொறுக் . . . .

வெண்பா.

எ[ன்று](ந்நா)ளுமிச் செனன மெடுத்துவாட் கொண்டு
பன்னாட் பரமபதம் பாலிப்பாய்—முன்னாளின்
மூண்டவினைபோ . . . . வ[ய](வ)ாழ்வாரே
யாண்டவனே நின்று ளருள். (௯௯)

கலித்துறை.

பேர்வாழி சொன்ன கலம் பகம் வாழிப்பெருமறை நூற்
சீர் . . . . . . மையங்கள் வாழி திருநகரி
யூர்வாழி நற்றமிழ் நாவாணர் வாழியுலகனைத்துங்
கார்வாழி ஞானச் சடகோபர் வாழியெக் காலமுமே. (௱)
தெய்வநாயகன் திருவடிகளே சரணம்.

Colophon:

சுவாமி ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பாவே(ய்)தமிழன் குரு கூரன் வேதம் . . . வுரைத்த
தாவேதமென்ற தனுட்பொருள் யாவுந் தரந் தெரிந்து
மாவேதரணிக்குள் மேலாம் பரனெனு மாறனையிக்
காலே தடையின்றிப் போற்று நெஞ்சேயக்கதி பெறவே.

(த-பு.)—

இந்நூல் திருக்குருகூர்ச் சடகோபர் விஷயமானதொரு வகைப் பிரபந்தம். நடைநன்றாக விருக்கிறது. இந்தப்பிரதியின் ஏடுகளிற் சில முறிந்துள்ளமையால் இடையிடையே சிலசில பாகமில்லை. நூலாசிரியர் திருக்குருகூரிலிருந்த ஒரு ஸ்ரீ வைஷ்ணவரென்று தெரிகின்றதன்றி, அவரது பெயரைக்குறிக்கும் செய்யுளேடு முறிந்துள்ளமையால் பெயர் நன்கு புலப்படவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(ர) மாறன்பதிகம்.

MĀṞANPADIKAM.

Foll. 69*a*—71*b*.

A poem in ten stanzas in praise of Māṟan, also called Saint Śaṭhakōpa or Nammāḻvār.

omplete.

Beginning :

இனமுறவரவே தொழுவெதிர் செலவே
[வி](யி)ரு விழி புனலோ வடிவது விலகா
ரனமெனு நடையார் துயாதுபெ . .
. . பவரெவரோ விதிவசமெனவே
கனமதுவயர்வே கருதவும் வசமோ
கருணையின் மகிழ்மாறரு மொழி . . .
மனமுறுகுரு காபுரி சடகோபர்
மலரடி துணையே வகுப்பதுதினமே (க)

End :

மன தினிவிருப்போர் வண்சடகோபர்
வகுளாபரணர் வளர்புளி வாசர்
கனதையில் திருவாய்மொ(ழி) . . . வோர்
காரணர் மாடத்திருக்குருகூரர்
தன திடம் வேதத்தமிழாகரனர்
தாயும் பொருளைத் திருச் . . . கணி
. . . . ரிமையோர்குருபரர்
இலைக்கொரு தெய்வமா நமைப்பாலெனவே. (ம)
சுவாமி ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இப்பதிகமும் திருக்குருகூர்ச் சடகோபர் விஷயமானதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

---

(8) நம்மாழ்வார்துதி.

NAMMĀḺVĀRTUDI.

Foll. 72*a*—74*b*.

Similar to the above.

Incomplete.

Beginning :

இந்தமதிகாய வெந்துசருகான தெந்தவகை பாவமே
வந்தசடகோபர் தந்தமகிழ் மாலை . . . சூடவே
சிந்தமதஅாய னின்றுகணை தூவு சிந்தையயர்வாகுவே
கந்தமலர் வாவிதண்பொருனை . . . . (க)
அத்தியிற் பெருத்தசித்திர மொத்த நற்றனத்தி நட்பு
மற்பமர்ச்சனைக்கு ளொப்ப . . யிர்ச்சிமிக்கவுற்றபட்ச
மொத்த புத்திபட்டுழற்று மக்கிர முற்றதே
சித்திபெற்றதற் பரற்குளி . . ட்டி மட்டளித்த சித்த.

End :

நேசம் விரும்பிய . . நீதி புகுந்தன்ர்தாள்
பூசைவிரும்பிய தேசுபரம் பரபோதமடர்ந்தவனே
யாசரு . . . விரும்பியயாதியர் தன்பத மேல்
வாசமெனுந் தொடையாகிய நம் . ளி மரமகிழ்தி . . . . . (ம)

(கு-பு.)—

இப்பதிகமும் சடகோபரது தோத்திரரூபமானதே. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளமையால் சிற்சில பாகமில்லை. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை,

R. No. 429.

Palm-leaf. 11⅜ × 1½ inches. Foll. 84. Lines, 8—11 in a page. Tamil. Slightly injured.

Presented in 1919-20 by Sundarammā of Alwartirunagarī, Tinnevelly district.

(a) மதுரகவியாழ்வார்பேரிற்கவிதை.

MADURAKAVIYĀḺVĀRPĒRIṞKAVITAI.

Fol. 1*a*. Fol. 1*b* is left blank.

A poem in praise of Madurakaviyāḻvār, the disciple of Nammāḻvār or Saint Śaṭhakōpa.

Contains 4 stanzas, two stanzas of which being written in Veṇbā metre and the remaining two belonging to the Kaṭṭaḷaikalitturai variety.

Beginning:

மதுரகவியாழ்வார்பேரிற் கவிதை.

வெண்பா.

புவிப்புலவர் வாழ்த்தும் புகுழூர் மதுர
கவிப்புலவர் ஞானக் கனியே—செவிக்கு
முழுதுந் தெளியமுதே முக்கனியே முன்னீ
யெழுதுந் தமிழா யிரம். (க)

கலித்துறை.

விண்ணும் புவனமுங் கொண்டாட மாறன்முன் வேதம் விரித்
தெண்ணும்பொருள்முற்றும் பட்டோலைகைக்கொண்டெழுதிவி[ளி](ழி)
பண்ணுந்தரத்தினிற் கைமாறுண்டோ நம்பழவடியார்
கண்ணுங்கருத்து நிறைந்தாய் மதுரகவித் தெய்வமே. (உ)

End:

வெண்பா.

போற்றினேன் மாயப் புலைச்சன்ன மத்தனையு
மாற்றினே னந்தாம வாழ்வுபெற்றேன்—ஏேற்றும்
விதுரனிடஞ் சென்ற விருந்தனடி யேத்து
மதுரகவி தாட்டா மரை. (ச)

(கு-பு.)—

இது, திருக்கோளூர் என்னும் திவ்ய க்ஷேத்திரத்தில் அவதரித்து நம் மாழ்வாரை ஆசாரியராக அடைந்த மதுரகவியாழ்வார் விஷயமானது. இரண்டு வெண்பாக்களும், இரண்டு கலித்துறைகளுமாக நான்கு பாடல் களே இதில் உள்ளன.

(b) மாறன்சிங்காதனக்கவிதை.

MĀṞANSIṄGĀDANAKKAVITAI.

Foll. 2*a*—4*b*. Fol. 5 is left blank.

A poem in praise of the throne on which Nammāḻvār is sitting in Tirukkuruhūr or Alwartirunagari.

Contains 12 stanzas.

Beginning:

சிங்காதனக்கவிதை.

மாறன் சிங்காசனமான தவாவியவ்வாவியி[ல்த்](ற்)றே—
னூறுஞ் செந்தாமரை பொன்மேனியம்மல ருற்றுநறை
யாறென்கலாந் திண்புயமாலேபூம் பொருட்டையன்முக
வீறென்கலா மதிற்க[ஸ்]த்தூரி நாமம்விளரி வண்டே. (க)

குடிவாழநங்கை குடர்வாழத்தென்குரு கூரினம்பி
வடிவாகநீவந்த வாறுகண்டோமகிழ் மாறநின்பொன்
னடிவாழ்வுபெற்ற பொற்சிங்காதனந் தனக்கம்முதற்பேர்
பிடியாதபேரென் றுடஞ்சயரியணைப் பேர்பெற்றதே. (உ)

* * * *

End:

வெண்பா.

சிந்தையினுஞ் சென்னியினுஞ் சேர்த்தினேன் பெற்றெடுத்த
தந்தையினுந் தாயினும்வந் தாதரித்தான்—செந்தமிழ்நா
வீறன்சிங் காசனத்தில் வீற்றிருக்குங் காரிமகிழ்
மாறன் பதத்தா மரை.

* * * *

விருத்தம்.

பன்னகாசனத்தர் திருமாலாதி நாதனேயே பாடிப்போற்று
மன்னவாகனமாற ரடியிணையைத் தொழுதோறு மதனுலன்றே
வன்னமாமணியழுத்து [நவரெற்றி](ரத்)ன[ச்] சிங்காசனத்தில்வரு மகி
[மைகாண
வென்னமா தவம்புரிந்தான் தென்புதுமூர் மதுரகவி யெம்பிரானே. (௰உ)

(கு-பு)—

இது, நம்மாழ்வாருடைய சிம்மாசனத்தின் சிறப்பை விளக்குவது. முத
லில் 4 கட்டளைக்கலித்துறையும் இரண்டு ஆசிரியவிருத்தங்களும், சந்தவிருத்த
மொன்றும், அறுசீர்க்கழிநெடில் விருத்தமொன்றும், கலித்துறையொன்றும்,
வெண்பாவொன்றும், கலித்துறையொன்றும், விருத்தமொன்றும் ஆகப்
பன்னிரண்டு பாடல்களையுடையது. 6-வது ஏட்டின் முன்புறத்தில் திருக்குரு
கூர் ஆதிநாதசுவாமி 8-வது உற்சவமாகிய குதிரைவாகனச்சிறப்பின் 5-வது
பாடலின் பிற்பகுதியும் ஆறுவதுபாடலும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(c) குருந்தவாகனக்கவிதை.
CURUNDAVĀHANAKKAVITAI.

Fol. 7*a*. Fol. 8 is left blank.

During the festival of Nammālvār, celebrated in Tirukkuruhūr, the image of Nammālvār is placed on a vehicle resembling the Kurundai tree and is carried in procession through the streets and the stanzas are in praise of the vehicle representing the Kurundai.

Contains 3 stanzas.

Beginning:

கலித்துறை.

அருந்தரிதாமொலி நீராழிசுற்று மவனியெல்லாம்
வருந்தி யலைந்துழலா துனைப்போற்ற மகிழ்ந்தருள்சீர்
பொருந்தியதென் குருகா புரிவாழப் பொலிந்துயர்ந்து
குருந்தேறி வீதிவரு மச்சுதானந்த கோவிந்தனே. (க)

End:

கருவரிவேல்விழிக் கார்முகில்கூந்தனற் கன்னியர்கள்
மருவித்தடாகந் தனிலேவிளையாடல் வந்துகண்டு
முருகுநறுவனமணிக் குருகூரன் முதுகுருந்தின்
தருவினிதிற்றுகில் கவர்ந்துகொண்டேறினன் காக்கினன்றே.

(5-பு.)—

இது, திருக்குருகூரில் ஆதிநாதசுவாமியுற்சவத்தில் குருந்தமர வாகனத்தின் சிறப்புணர்த்துவது. மூன்றுபாடல்களாகியது. இந்த ஏட்டின் பின்புறத்தில் ஆழ்வார் உற்சவத்துப் பத்தாவதுநாளில் வெட்டிவேர்ச்சப்பரத்தின் சிறப்புணர்த்தும் பாடலிரண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. 9-வது ஏட்டின் முன்புறத்தில் திருக்குருகூரிலுள்ள சேனைமுதலியார் விஷயமான தோத்திரச்செய்யுள் ஒன்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

(d) கிருஷ்ணன்திருக்கோலக்கவிதை.
KRṢṆANTIRUKKŌLAKKAVITAI.

Fol. 10.

In praise of Ādināthasvāmi of Tirukkuruhūr who is adorned and made to appear like the figure of Krṣṇa in the festival celebrated at Tirukkuruhūr.

Contains 5 stanzas.

Beginning:

கிருஷ்ணன் றிருக்கோலக்கவிதை.

கலித்துறை.

நாறுத[ற்](க்)கோலக்குழலாளசோதையென்னப்பிறுகஞ்
சீறுதற்கோபன்கெடுநாள்வெங்கானந்திரிந்தவுடம்
பூறுதற்கோகண்ணுறங்குதற்கோமண்ணையுண்டவெதுப்
பாறுதற்கோவெண்டயிர்வாரிவாரியருந்தியதே. (க)

End:

விண்ணனைத்துந் தொழுமாலாதி நாதனைவீசுமழை
வண்ணனைச் சுந்தரத்தோ[ழ](ள)னைநான்குமறைத் தமிழ்ச்சொற்
பண்ணனைத் தென்குருகூரனை வண்டுபடர்கமலைக்
கண்ணனைக் கண்டுகொண்டே னும்பர்நாடெங்கள் கைவசமே. (ரு)

(ரு-பு.)—

இது, திருக்குருகூர் ஆதிநாதஸ்வாமியின் உற்சவத்தில் கிருஷ்ணதிருக்கோலத்தின் சிறப்பைக்கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் ஐந்துபாடல்களே உள்ளன.

(*e*) ஆதிநாதர்தண்டிகைக்கவிதை.

ĀDINĀTARDAṆḌIKAIKKAVITAI.

Fol 11.

In praise of the palanquin and palanquin festival of Ādinātha, a form of God Viṣṇu, worshipped in Tirukkuruhūr.

Contains 6 stanzas.

Beginning:

வெண்பா.

வண்டிகைக்குந் தண்டுளவ மாலே நின் சேவைக்குந்
தண்டிகைக்கும் வேறு தரமுண்டோ—கண்டிகைக்கும்
பெய்யம் புளகடலாம் பேருவகை யாலடியார்
மெய்யம் புளக மெழு மே. (க)

தண்டிகையி லேறிவருந் தாமோ தரக்கனியை
வண்டிகைக்குந் தண்டுளவ மாமுகிலைக்—கண்டு
பருகாத கண்ணும் பணியாத கையு
முருகாத நெஞ்சுமுள வோ. (உ)

End:

கலித்துறை.

விண்டிகைவாழிந்திரன் முதலோர்கள் விரும்பியவர்
கண்டிகையாமற் பாவியிப்பாரவர்[க்]காதலிப்ப
வண்டிகையார் கொங்கைப்பூங் கோதைநாதன் வருங்கனக
தண்டிகைசசேவைக் கெதிரிலைப்போற்ற முத்தாரணிக்கே (சு)

(கு-பு.)—

இதுவும் ஆதிநாதப்பெருமாளின் தண்டிகையுற்சவச்சிறப்பைப்பற்றியதே. ஆறுபாடல்களாலாயது.

(*f*) ஆதிநாதர்வாகனமாலை.

ĀDINĀTARVAHĀNĀMĀLAI.

Foll. 12*a*—13*b*.

In praise of the different vehicles used in the course of the festival of Ādinātha, a form of Viṣṇu, worshipped in Tirukkuruhūr.

Contains only the benediction stanzas.

Beginning:

வாழி திருக்குருகூர் வல்லியார் நீடூழி
வாழி பொலிந்துநின்ற மாமாயன்—வாழிபசந்
தண்ணிலஞ்சி மாலைத் தமனியக்குன் றென்னிரண்டு
கண்ணிறைந்த ஞானக் கடல். இதுவெணபா. (க)

கலித்துறை.

திருவாழி யாழிப் பிரான்வாழி சேடத் திருப்புளிப்பூந்
தருவாழி கல்விச் சடகோபன் வாழி ததியர்க்கெல்லாங்
குருவாழி நாதமுனிவாழி தென்குருகூரிலின்னம்
பெருவாழி காரிப் பெருமானு நங்கைப் பிராட்டியுமே. (உ)

* * * *

End:

மாமாறன் பாதம் வழுத்துந் திருக்குருகூர்ப்
பாமாறன் வாழிமறைப் பாவாழி—யாமாறு
மூதூர் வழிதிறந்து முத்தியடி யார்ககருளும்
பூதூரன் வாழி பொலிந்து (எ)

(கு-பு.)—

இது, திருக்குருகூர் ஆதிநாதப்பெருமாள் திருவிழாவில் வாகனங்களின் சிறப்பை விளக்குவதெனத் தோற்றுகிறது. இந்தப்பிரதியில் வாழ்த்துப் பாடல்களேழுமட்டுமே யுள்ளன.

(g) ஆதிநாதர்சிங்காசனக்கவிதை.
ĀDINĀDARŚIṄGĀSANAKKAVITAI.

Fol. 13. Fol. 14 is left blank.

In praise of the throne of God Adinātha of Tirukkuruhūr.

Contains 5 stanzas.

வெண்பா.

சந்ததம்வா னோர்போற்றத் தந்தச்சிங் காசனத்தில்
வந்து பொலிந்துநின்ற யாதவனைச்—செந்தமிழாற்
பாடிப் பணிந்து பரமபதத் தையென்றுந்
தேடித் தொழுவாய்நெஞ் சே. (க)
இந்திரனோர் போற்ற விலங்குபொற்சிங் காசனத்திற்
சந்திரகருமேக சாமளம்போல்—விந்தைபெற
வந்தகுரு காபுரிவா[ள்](ழ்)மாலாதி நாயகனைச்
சிந்தனையாய்ப் போற்று நன்னெஞ் சே. (உ)

End:

ஆதித்த மண்டலமோ வாடரா மண்டலமோ
வாதித்தபேரிதய மண்டலமோ—போதித்த
வந்தப் பொற்சிந்தை யகலாக் குருகூரன்
தந்தப்பொற் சிங்கா சனம். (ரு)

(கு-பு.)—

இது, திருக்குருகூர் ஆதிநாதப்பெருமாள் சிங்காசனச்சிறப்பை விளக்குவது. ஐந்துபாடல்களாலாயது.

இதன் 15-வது ஏட்டில்,

தளர்ந்தே கோ னூன்றுமட்டுந் தருணமட்டு(?)நீண்டு
வளர்ந்தேனுன் சிந்தித்து வாழ்ந்தேன்—செழுந்தேன்
துளிக்குமகிழ் மாலைச் சடகோபா குந்த
மளிக்குந் தருணமிது வாம்.

தளர்ந்தே னுனைப்பணிந்துன் தா[ழ்](ள்)தொழுதேன் செல்வம்
வளர்ந்தேன் சிறியனேன் வாழ்ந்துங்—களந்தேன் (?)
தென்குருகூர் மாறு தெரிசித்தே னென்னைவிடாய்
நன்குபெறப் பண்ணுவது ழும்.? என்னும் நம்மாழ்வார் விஷய

மான பாட விரண்டுள்ளன. 16-வது ஏடு வெற்றேடு.

(h) வைத்தமாநிதிசுவாமிதிருப்பணிமாலை.
VAITTAMĀNIDISUVĀMITIRUPPAṆIMĀLAI.

Fol. 17.

Gives some account of the persons who built the different portions of the temple of Vaittamānidhipperumāḷ in Tirukkōḷūr.

Contains only 1 to 5 stanzas.

Beginning:

நீர்பூத்த மலர்த்தடஞ்சூழ் திருக்கோளூர் வைத்தமா
நிதிக்கன்பாகச்
சீர்பூத்து விளங்குகெர்ப்ப கிரகமுகத்தழகிய
திவ்வியவிமான
மேர்பூத்த நவமணியா லுண்டாக்கிப் பூசை
செய்தானெதிர்த்தோரஞ்சப்
போர்பூத்த பெருந்திறற்கு(ப்)பொன்வளந்
திகழளகை புரக்கும் வேந்தே. (க)

சன்[ன](னி)தியிற் கெருடேசன் வீற்றிருக்குங்
கோயிலுஞ் செந்தமிழ் நூல்வாய்த்த
வின்னிசையோர் கொண்டாடுஞ் சேனையர்கோன்
கோயிலுமுன் னியல்பாய்க் கண்டு
செந்நெல்வயற் புகுமூரர் திருவுளத்தின்
படிக்குமகா சிறப்புச்சேர்த்தான்
பொன்னுலவு தமிழளகாபதி(தனக்)கு(ப்)பொன்
வடபால் புரக்கும் வேந்தே. (உ)

End:

சோலைமலர்த் தடம்புடைசூழ் புகுமூராரகமகிழத்
தூய்தாமன்ன
சாலைமடைப் பள்ளியுநீ[ழ்](ள்)குடவறையு
மமைத்துமுது தமிழ்க்கோளூரிற்
பாலமதன் மேல்புறத்து நிலமும் விடுவித்து
வெகு பரிவுசெய்தான்
வேலையுலகம்புகழும் வரகுணமா மங்கையில்
மீனவர்கள் கோவே. (ரு)

உல . . . .

(கு-பு.)—

இது, திருக்கோளூர்வைத்தமாநிதிப்பெருமாள் ஸந்நிதி முதலியவற்றைக் கட்டுவித்தவர் பெயர் முதலிய வரலாற்றைத் தெரிவிப்பது. இந்தப் பிரதியில் முதலைந்து செய்யுட்கள் மட்டுமேயுள்ளன.

(*i*) வரமங்கைநாதன்துதி.

VARAMAṄGAINĀTANTUDI.

Fol. 18*a*. Fol. 18*b* is left blank.

A eulogy on Dēvanātha, a form of God Viṣṇu, worshipped in the shrine at Vānamāmalai.

Contains 1—3 stanzas.

* * * *

Beginning:

. . . .

அந்தணரைப் பெரியோரைப் பரமசிவனடியாரை யகந்தையாகச்
சிந்தைதனிலே நினைந்து மனதுருகியன்பர் நிதந்தேடுவோர்க்கு(ப்)
புந்திதனிலேயிருந்து நினைத்தவர[ம்](வ்)வைகுண்டம் புகுவர்தாமே. (க)

End:

உலகமெலா மோரடியா யளந்தநாதன்
உண்பதந்? தங்கள்மனது இக்குநாதன்
சிலையைய யுருவாக்கிவைத்த தேவநாதன்
சிரீவர மங்கைக்குகந்த தேவநாதன்
அலைகடலில் பள்ளிகொள்ளவ [ழ](ளர்)ந்த நாதன்
ஆயிரநாமம் தரித்தவாதி நாதன்
மலையெனவே வ[ழ](ளர்)ந்த வரமங்கை வாழும்
வாணுவர மலைநாதன் நாதன் தானே. (௩)

(கு-பு.)—

இது சிரீவர மங்கை (வானமாமலை) யென்னும் விஷ்ணு ஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள தேவ நாதன் என்னும் திருமால் விஷயமான தோத்திரம். இதில் மூன்று பாடல்களேயுள்ளன. முதற்பாடலின் முதலடி இந்தப் பிரதியில்லை.

R. No. 430.

Palm-leaf. 9½ × 1 inches. Foll. 138. Lines, 4 in a page. Tamil. Injured. Old.

Presented in 1919-20 by Sundarammā of Alwartirunagari.

(*a*) 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍀𑌹𑍃𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃.

LAKṢMĪHṚDAYASTŌTRAMANTRAḤ.

Fol. 1*b*.

See the Sanskrit part of the Triennial Catalogue.

(*b*) 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍀𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃.

LAKṢMĪMANTRAḤ.

Foll. 2*a*—4*b*.

See the Sanskrit part of the Triennial Catalogue.

(c) இலக்குமிவெண்பா.
ELAKKUMIVEṆBĀ.

Foll. 5a—138a.

A eulogy on Goddess Lakṣmī. The author's name is not given, but he appears to be a Vaiṣṇava. From the colophon it is made out that this work contains more than 218 stanzas.

Contains 136 stanzas.

Beginning:

திருவாசல் காப்புத் திறமினென் னெஞ்சென்னு
முருவார்கோ யில்காத் துறைவீர்—மருவாருந்
தாமரைப்பூ மேலிருப்பாள் தண்டுளவோன் மார்புறைவாள்
தூமலர்த்தாள் கண்டு தொழ. (க)

வரமங்கை யோகி மலர்க்கமலப் பொற்றாள்
சிரமங்கை சேர்த்திறைஞ்சல் செய்வேன்—பிரமன்
திருத்தாய் மால் மார்பிலுறை செல்விவாழ் வெல்லாம்
பெருத்தா ளருள்யான் பெற. (உ)

நீலமே கத்துள்மின்போல் நின்றன் றுலகளந்தான்
கோலமார் பிற்றிகழ்பூங் கொம்பனையாய்—ஞாலமெங்குங்
கூவினகாண் கோழிகுயில் கூர்ந்துநுங்கோன் பேர்பிதற்றல்
மேவினகாண் புட்குலம்வெவ் வேறு. (ங)

* * * *

Colophon:

பக்தனைச்சார்ந்தகவி அுமுற்றும். மகாலக்ஷ்மி திருவாராதனக்ரமம் கவி 218முற்றும்.

End:

நல்லறிவா ளர்க்கினிய நாரணன்மார் பிற்றிகழு
மெல்லியலே வாழ்வுதரு மெய்த்திருவே—சொல்லிவைத்தே
னன்பாற் றெழேனுன்னை யாராதி யேனுனீ
யென்பாற் பராமுகஞ்செய் யேல். (சா)

(கு-பு.)—

இது இலக்குமியின் தோத்திர ரூபமானது. வைணவமதத்தினரியற்றிய தெனத் தெரிகின்றது. செய்யுள் நடை சாதாரணமானது. இந்நூலினிறுதியிலுள்ள வாக்கியத்தால், இதில் வெண்பா இருநூற்றுப் பதினெட்டுக்கு மேலிருக்கவேண்டுமெனத் தோற்றுகிறது. இடையிடையே பல வேடுகளில்லையாதலின் இதிலுள்ள வெண்பாக்கள் 136. நூலாசாரியர் இன்னாரென விளங்கவில்லை.

R. No. 431.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 316. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920–21 from a MS. of K. Lakṣmīnārāyaṇa Ceṭṭiyār of Pudunagaram, Cochin state.

கிட்கிந்தாகாண்டம், உரையுடன்.

KIṬKINDĀKĀṆḌAM WITH COMMENTARY.

The Kiṭkindākāṇḍam of Kambarāmāyaṇa with a commentary which, in some places, is elaborate and in other portions somewhat short. The name of the commentator is not given, but it appears that the commentator's native place is Pudunagaram in Cochin State.

Complete.

Beginning:

கிட்கிந்தையா காண்டம்.

(பம்பைப்படலம்.)

நாடியபொருள் கைகூடும் . . . . . கூறுவோர்க்கே.

இங்ஙனம் ஆரணியகாண்டம் ஒருவகையான் முடித்துக் கிட்கிந்தையர் காண்டம் கூறுவான் தொடங்கி முதற் செய்யுளால் கடவுளை வாழ்த்து கின்றார்.

(கலிவிருத்தம்)

மூன்றுரு வெனக்குண மும்மையா முதற்
றோன்றுரு வெவையுமம் முதலை சொல்லுதற்
கேன்றுரு வமைந்தவ ரிடையினின்றவர்
சான்றுரு வுணர்வினுக் குவந்ததாயினார்.

(எ-து) இதனைக் குண மும்மையான் மூன்றுருவென முதற்[றெ] (றோன்று)ருவுமம் முதற் சொல்லுதற்கேன்று அமைந்த வுருவெவையும் இடையினின்றவர் சான்றுரு வுணர்வினுக்கு உவந்ததாயினாரெனக் கூட்டுக.

(இ-ள்) முக்குணத்தின் விகாரப்பா[டலா](ட்டா)லுலகத்திற்கு முன்னே தோன்றிய மூவுருவங்களும், அம் மூவுருவங்களில் முதலாகச் சொல்லுதற் கேற்ற எல்லாவுருவங்களும், முற்கூறிய முக்குணத் தொழில்களின் நடுவாகிய தொழிலின்வழி நின்றொருவருருவங்களே. அவ்வொருவர் தம்புந்திக்கு வந்த அவதாரமாயினா ரென்றவாறு.

எனவே, மும்மூர்த்தியுருவங்களு மற்றுமெல்லா வுருவங்களு மளிக்குந் தொழிற்குத் தலைவராய் நின்ற நாராயணக் கடவுளுருவங்களே; அ[ன்னா](ந்நா) ராயணக்கடவுள் இராமவதாரமாக விச்சையால் வந்தருளினாரென்பதாம்.

படைப்பளிப்பழிப்பென்னுந் தொழில்களை விரும்பிப்பிரமன் விண்டு சிவனென நிற்கின்றவன் நாராயண னொருவனுமேயென்று விண்டு புராணங் கூறிய முறைமைதோன்ற மூன்றுருவென முதற்றோன் றுருவென்று, மந்திராதித்த வித்தை முதலாகிய வேதாந்தங்களினும், பகவத்கீதை யினும் அவனுலகத்திற் கெல்லாம் அந்தர்யாமியென்னு முறைமை தோன்றவுருவமைந்த வெவையுமென்றும், அவனளிக்குந் தொழில்வழி நின்றானென்பது தோன்ற இடைநின்றவரென்றும், அவன் சீவகோடி களுக்கு இன்ப துன்பங்களை வினைவழியாற்றுய்ப்பிப்பதன்றி யாவரிடத்தும் வெறுப்பு விருப்பில்லா னென்பது தோன்றச் சான்றுருவென்றும் அவனிச்சையாலவதரிக்குமென்று புருஷஸூக்தத்தினுங் கீதையினு மோதிய முறைமைதோன்ற உணர்வினுக்கு வந்ததாயினாரென்றுங் கூறியவாறு கண்டு கொள்க.

குணங்களைக் கடந்த விண்டு மூர்த்தியையுங் குணவிகாரப்பாடுடையா னென் றீண்டுரைத்தது, அவனக்குணத்தை யிச்சையாற்கைக்கொண்டத னுலென்றறிக. அவன் குணங்களைக் கடந்தவனென்பதுங் குணத்தை யிச்சை யாற்கைக்கொண்டானென்பதும் நாரதீய முதலிய புராணங்களாலறிக.

இவ்வாறவன் பெருமையைக் கூறவே வாழ்த்தியதாயிற்று.

அவனை வாழ்த்துதலாலிக்காப்பியத்தோடு இச்செய்யுளுங் குளகமாம். இதனுள் மூன்றுரு—மும்மூர்த்தி யுரு. முக்குணம்—சாத்திக, ராசத தாமதம். முதற்றோன்று:ா வென்றது உ[ண] (ம்)மைத் தொகை. இ : டயினின்றவ ரென்று – இராமா மனற்கு(?)ளிடையினின்றவரென்றுமாம்.

இனியங்ஙனங் கடவுளை வாழ்த்திப் பம்பையென்னும் வாவியினது சிறப்பை இருபத்தொரு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

End:

மின்னெடுங் கொண்ட(ல்) தாளின் வீக்கியகழல் கொடார்ப்பக்
கன்னெடுந் தோற்றம்வானோர் கட்புலத் தெல்லைதாவ
அன்னெடுஞ் சிகரகோடிமகேந்திர மண்டந்தாங்கும்
பொன்னெடுந் தூணிற்பாதச் சிலையெனப் பொலியநின்றான்.

(எ—து) தனது பாதத்து வீரக்கழலொடு முழங்கத் தனது தோற்றந் தேவர் கண்ணுக்கு மெட்டாதாக . . . . தூணை[வ]வும் மகேந் திர மலை அதற்குப் பாதச் சிலையாகவுந் தோன்றும்படி நின்றா னென்ற வாறு. (உஎ)

மருத்தின்வேக[ண](ன்)மனோ சமன்மாறருப்
பிரித்த விந்திரியன்மதி யின்பதி
விரித்த சீதைதன் சோகவி[னு] [நா]சனன்
அரித்திரட்கிறை தாடொழுவாமரோ. (உஅ)

Colophon:

மகேந்திரப்படலம் முற்றும்.

ஆகப்படலம் ௰௬ க்குத் திருவித்தம் ௲௬௬. தர்மபரிபாலன நாராயணன் செட்டியார் கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பனவர் நூற்கப்பட்ட இராமா யண கதை விருத்தத்துக்குப் பொருள்விளக்குவதரி தென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவதாகிய கதைக்கு: தெரிந்தமாத்திரம் கிட்கிந்தாகாண்டம் ஒரு காண்டத்துக்கு உரை செய்து அதற்கு இலக்கணச்சொல்லு மெழுதவேணு மென்று சொன்னபடியினாலே எழுதி முடிந்தது.

(கு-பு.)—

இது கம்பராமாயண கிட்கிந்தா காண்டத்தின் உரை. இவ்வுரை சில விடங்களில் விரிவாயும், சில விடங்களில் சுருக்கமாகக் கருத்துக்களை விளக்கி யும் எழுதப்பட்டுள்ளது. சிலவிடங்களில் இவ்வுரைகாரர் கூறும் கருத்துக் கள் மிக அழகாயிருக்கின்றன. இவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. கொச்சிராஜ்யத்தைச் சார்ந்த புதுநகரமென்பது இவரூராயிருக்கலா மென்று தோற்றுகிறது. இவ்வுரை இந்தப் பிரதியில் கிட்கிந்தாகாண்ட முழு மைக்கும் உளது.

R. No. **432.**

Paper. 11×9½ inches. Foll. 15. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920–21 from a MS. of Malayappiḷḷaikavirāyar of Alwartirunagari, Tinnevelly district.

மாறன்பிள்ளைத்தமிழ்.
MĀṞANPIḶḶAITTAMIḺ.

A kind of poem technically known as Piḷḷaittamiḻ written in praise of Māṟan, also known as Saint Śaṭhakōpa or Nammāḻvār, well-known as the author of Tiruvāymoḻi.

Incomplete.

Beginning:

தேனருமகிழ்த் தொடையலு மௌலியுந்திருக்கிளர் குழைக்காதுங்
கானரு மலர்த்திருமுகச் சோதியுங்கயிரவத்துவர்வாயு
மோனமாகிய வடிவமு மார்பமு முத்திரைத் திருக்கையு
ஞானதேசிகன் சரணதாமரையு மென்னயனம் விட்டகலாவே.

*   *   *   *

சுவாமி ஆழ்வார் பிள்ளைத்தமிழ்.

கார்கொண்ட திருமேனிப் பசும்பொருப்பினடுவே
கதிரெறிக்கு மின்போலக் குடியிருக்கு மொருத்தி
தார்கொண்ட மூவுலகுமீந்தித் தழும்பிருந்த மார்பத்
தனிப்பெரு நாயகக் கடவுள் சரணமலர் தொழுவாஞ்
சீர்கொண்ட மணிமாடந்திகழ் குருகூர் நங்கை
திருவயிறு வாழவந்ததிருக்குழவி மாறன்
பார்கொண்ட மறைநூலின் பயன்கொண்டு தமிழ்நூல்
பாடவல்ல பெருமாளைப் பராங்குசனைக் காக்கவே.

End:

அம்புலி.

சந்திரபுட்கரணியிடை யென்று நீசேர்கின்ற
தவநிலைக்கருள் செய்தவத்
தம்பிரானைப் பழையவும்பர் நாயகனை மெய்த்
தமிழ்பாடு மவனிவன்கா,
ணிந்திரற் கரியதிகிரிப்பரமரிவனோது
மியலுக்கு மயலாகிவந்
-திந்தப் புளித்திருவிலைக்கொருவராய் நின்ற
தின்ன நீயறியாய் கொலோ,
மந்தரப் புவிவாழ ஞானமுத்திரைகொண்டு
வந்தவதரித்த வொளிகாண்
மறையைப்பிழிந்து திரையமுதொழுகுகவிபாட
(வந்த) பெருமாளிவன்கா,
ணந்தரத்திடையிழிந்தரு குவந்துளமகிழ்ந்
தம்புலீயாடவாவே
யாழ்வார்கள் தம்பிரா னெம்பிரானுடன் மகிழ்ந்
தம்புலீயாடவாவே. (க)

(கு-பு.)—

இது தமிழ்வேதமாகிய திருவாய்மொழியைச் செய்தருளிய நம்மாழ்வார்மீது பாடப்பெற்ற பிள்ளைக்கவி. பிரபந்தவகைகளிலொன்று. பத்துப் பருவங்களையுடையது. இந்தப்பிரதியில் முதல் ஆறுபருவங்களும் ஏழாவது பருவத்தின் முதற்செய்யுளுமேயுள. ஆதலால் அபூர்த்தியாகவுளது. இஃது அச்சிடப்படவில்லை.

R. No. 433.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 12. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920–21 from a MS. of Vaḍamalainambi Ceṭṭiyār of Pudunagaram, Cochin state.

நவநீதப்பாட்டியல்.

NAVANĪTAPPĀṬṬIYAL

A work in verse in Kaṭṭaḷaikalitturai metre, laying down the general poetic conditions to be satisfied in the composition of the Tamil Prabandhas: by Navanītan. The work is divided into three sections, viz., Mudanmoḻi, Seyyuḷmoḻi and Podumoḻi. The work is printed, but in the printed edition only 24 stanzas belonging to Mudanmoḻi are found.

Complete in 102 stanzas.

Beginning:

நவநீதப்பாட்டியல்.

கார்கொண்டமேனிக் கறைகொண்ட நேமிக்கமலக்கண்ணன்
பார்கொண்ட பாதத்தையேத்திப் பகருவன்பாட்டியலைத்
தேர்கொண்ட வல்குற்றுடி கொண்டசிற்றிடைச் செந்துவர்வாய்
வார்கொண்ட பூண்முலைவேல் கொண்ட வாள்விழிவாணுதலே. (க)

மங்கலஞ் சொல்லெழுத்தொன்றியதானம் வருமிருபாற்
பொங்கியவுண்டிவருணம் பகுத்திடு நாட்பொருத்தந்
தங்கிய நாற்கதி யெண்கணமென்று தமிழ்தெரிந்தோ
ரிங்கிவைபத்து முதன் மொழியா மென்றியம்பினரே. (உ)

End:

இறப்பவுயரவிறப்ப விழிய விசைகளுஞ் செய்யுட்
டிறத்தன யாவையுந் தீதென்றுரைப்பர் செய்யாதொழிந்த
வுறத்துளவாயினுந் தொன்னூன் முறைமை யுறழப்(படு)
திறத்திற் குவளையுங் காவியும் போன்ற நெடுங்கண்ணியே, (௱க)

Colophon:

ஈட்டிய வெண்ணெண் கலையோடியலிசை நாடகமுங்
காட்டிய போதக்குறு முனியாதி கலைஞர் கண்ட

பாட்டியலானவை யெல்லாந் தொகுத்துப் பயன்பெறவே
நாட்டிய வேதத்தவனறு நீதநடனென்பவே. (௱௪)

நவநீதப்பாட்டியலெழுதி முடிந்தது.

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது பிரபந்தங்கள் பாடு முறையையும் அவற்றிற்குரிய பொருத்த முதலிய இலக்கணங்களையுந் தெரிவிப்பது. கட்டளைக் கலித்துறையாலாயது. முதன் மொழி, செய்யுள் மொழி, பொது மொழி என மூன்று பகுதியுடையது. இதிலுள்ள கலித்துறைகள் 102 அச்சுப் பிரதியில், இதன் முதற் பிரிவினுள் 24 செய்யுட்களேயுள்ளன. அவற்றிலும் பாடபேதங்கள் மிகவுள. இதனையியற்றியவர் பெயர் நவநீதன் என்பர்.

R. No. 434.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 27. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920–21 from a MS of Vaḍamalainambi Ceṭṭiyār of Pudunagaram, Cochin state

கதம்பக்கோவை.
KADAMBAKKŌVAI.

A collection of 252 stanzas taken from various poems, viz., Tiruvārūrkkōvai, Tirucirrambalakkōvai, Tañjaivāṇakkōvai, Kapparkkōvai, Kūdārkkōvai, Asadikkōvai, Puliyūrkkōvai, etc., most of these Kōvai having been printed. Some stanzas in this MS. contain mistakes and some contain differences in the readings.

Beginning:

வெள்ளைக் கலையுடுத்து வெள்ளைப் பணிபூண்டு
வெள்ளைக் கமல (மேல்) வீற்றிருப்பாள்—வெள்ளை
யரியா சனத்திலரசரோ டென்னைச்
சரியா சனத்தில் வைத்த தாய்.

கதம்பக்கோவை.

தேர்கொண்ட காமன் கவிகையும் வேழமுஞ்செஞ்சிலம்பும்
(போர்கொண்ட வம்பு மகுடமுங்) கொண்டொரு புற்றிடத்தே
வேர்கொண்டிருப்பவரா ரூரர்வீதிவிடங்கர் வெ(ற்பிற்)
(கார்கொண்டகாவி) லொரு பசுந்தோகை யென்கண்ணுற்றதே. (க)

திருவாரூர்க்கோவை.

குலைகொண்ட . . . வாபுலியூரிற் ருவடத்தே நறைவெ . . . .
(சிலை)கொண்டுவாளிகொண்டம் போருகங்கொண்டு தேனுங்கொண்டு
கலைகொண்டு மேய்கொண்டு செங்காந்தள்கொண்டு கமுகங்கொண்டு
மலைகொண்டு வள்ளைகொண் டின்பான கொம்பொன்று வாழ்கின்றதே. (உ)

End :

முகத்தைத்துடைத்துப் பெருமூச்செறிந்து முலை[களு](க்கழு)து
வ[குத்தை](யிற்றைக்) குழைத்து வருமையனே மயில்வாகனனே[ர[(ன)
செகத்திற் றுதிக்கின்ற தென்னவராயனைச் சேவகனே
அகத்துக் கழைத்துவந்தாற் றருவேன் முலையாரமுதே. (உ௫௧)

சதிராக்கிநந்தி பாமனைக்கூடிய தையலரை
யெதிராக்கி யென்னை யிளந்தலையாக்கி யிருள்குழலை
அதிராக்கி மேனியழுக்காக்கிப் பின்னுமங்காடிக்கிட்ட
பதராக்கி யென்னையும் பற்றாசை நீக்கியபாலகனே. (உ௫உ)

(கு-பு.)—

இதில் திருவாரூர்க் கோவை, திருச்சிற்றம்பலக்கோவை, தஞ்சைவாணன் கோவை, கப்பற்கோவை, கூடற்கோவை, அசதிக்கோவை, புலியூர்க்கோவை முதலிய பல கோவைகளிலிருந்து தொகுக்கப்பட்ட 252 செய்யுள்களுள. இக் கோவைகளுட் பெரும்பாலன அச்சிடப் பெறுதன. இப்பிரதியிலுள்ள செய்யுட்களுட் சில பிழையுள்ளனவாயும், சில பிரதிபேதமுள்ளனவாயும் இருக்கின்றன. இறுதியிற் சில செய்யுட்கள் கோவைச் செய்யுளல்லாத தனிப் பாடல்களாகத் தோற்றுகின்றன. அவை தாழ்ந்த நடையாவாயவை.

R. No. 435.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 75. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920–21 from a MS. of Malayappiḷḷai Kavirayār of Ālwartirunagari, Tinnevelly district.

இறையனாரகப்பொருளுதாரணச்செய்யுட்கள்.

IṚAIYANĀRAHAPPORUḶUDĀRAṆACCEYYUṬKAḶ.

Illustrative stanzas to the various themes or topics dealt with in the Ahapporuḷ of Iṛaiyanār, which work is described under No. 40 of D.C.T. MSS., Vol. I. Most of these stanzas are taken from Tamil classical works and a list of these works are given at the end after the extracts.

Imperfect.

இறையனாரகப்பொரு[ள்த்து](ட்டு)றைக்குச் சங்கச்செய்யுளாக
வுதாரணமெழுதியது.

உரியவேணு வனத்தெல்ல ? வெளியினூடு தோன்றி
யுலகமெலாம் போற்றுங், கரியமாணிக்க மல்லாத
வேய்முத்த[ர]ங்கையினூலுந் தொடோமுறுகண்ணதாய்
விரியுமொட்டுமுத்துளன குறமான்முலைவிலைக்கு
நேரொர(க்)குமோரணபனே விடை, யரியராவின்மடிக்கீழ்க்
கிடந்தபொன்மாணிக்கந்தரில் வாங்குவாரி(ல்)லையே.

* * * *

பூமருக்கண் ணிணை(வண்டாப் புணர்)மென் முலையரும்பாத்
தேமரு செவ்வாய் தளிரா(ச்) செருச்சென்னிலந்தைவென்ற
மாமருதா(னை யெங்கோன்வை)யையார் பொழிலேர்மணந்த
காமரு பூங்கொடி கண்டே களித்த வெங்கண்ணிணையே.

(பாண்டிக்கோவை).

*　　*　　*　　*

தொடிவானரம(ங்)கை யன்றிமைக்குங்கண்கள் தோயுதிலத்
தடிவானரந்தமலரும் புலருமயன்தலையைத்
தடிவானரன் . . . . . தாழ்சடையோன் றில்லைப்பூசல்வல்லிக்
கொடிவானரம்புரியும் பொழில்வாய்ந்த கோல்வளையே.

(தில்லையந்தாதி).

End:

நாளைவரகுணர்கோ ஞங்கையிலே தங்கலா
மீ[ழு](ளு) மமரும் விடிந்துபோ—நீளமுமோ
ரம்பிட்டெயுந்தூரமிவ்வூ ரயில்வே[ல](ற்கட்)
கொம்புக்குங்காலர்றக்கொண்டு.　　(பழம்பாட்டு).

*　　*　　*　　*

நீயுமிவளுமின்றேசென்று சேர்தி(ர்)நெல்வேலியொன்னார்
தேயும்படிசெற்றதென்னவன் (றென்)புனனாட்டிளையோர்
வாயுமுகமுமலர்ந்த கமலமணி(த்தடத்துப்)
[பே]பா[ய](யு)ங்கயலவர்கண்போற் பிறழும்பழனங்களே.

(பாண்டிக்கோவை).

வில்லார்நுதலியுநீயு மின்றேசென்றுமே[ா]வுதிரு
நெல் . . . .
. . . .
. . . .

*　　*　　*　　*

துணைவனெனும்பெயர் : தோழனுங் கணவனுந்
துணைவனென்றாகும் . . . . . .

படையின் பெயர் : தாரே தண்டம் அனீகம் அநீகினி, தானை பதாதி பதாகினி, யூபம், பாணியதிகம் பாடி பகுதி.

Colophon :

இறையனாரகப்பொருள் துறைக்குச்
சங்கச் செய்யுளாக வுதாரணமாக
வெழுதியது முற்றும்.

முன்பின் சோர்ந்துபோயிருப்பதினாலே விசாரித்
தெழுதிவைக்க வேண்டியது.

(கு-பு.)

இதில் இறையனாரகப்பொருட்டுறைகளுக் கிலக்கியமாகக் காட்டப்பெற்றுள்ள பழைய செய்யுட்கள் சுமார் 400 க்கு மேல் உள்ளன. இவை பல கோவைகளினின்றும், எட்டுத் தொகையுட் சிலவற்றினின்றும் வேறு சில பழைய நூல்களிலிருந்தும் தொகுக்கப்பெற்றவை. தனிப்பாடல்களும் சிலவுள. இவற்றைத் தொகுத்தவின்னாரென்றும், அவர் கால முதலியனவும் புலப்படவில்லை. பிரதியில் எழுத்துப் பிழைகள் அதிகம். இடையிடையே விடப்பட்டுமுள்ளது.

இதில் வந்துள்ள நூல்களின் பெயர்கள் வருமாறு—

(1) திருக்கோவை.
(2) பாண்டிக்கோவை.
(3) களவித்தெளிவு.
(4) களவிமாலை.
(5) குறுந்தொகை.
(6) பொருளியல்.
(7) சிற்[ெ]றட்டகம்.
(8) பலசந்தமாலை.
(9) அகத்திணை.
(10) களவிவிளக்கம்.
(11) நற்றிணை.
(12) நெடுந்தொகை (அகநானூறு).
(13) கண்டனலங்காரம்
(14) கோயிலந்தாதி.
(15) வங்கர்கோவை.
(16) நந்திக்கலம்பகம்.
(17) சிலப்பதிகாரம்.
(18) ஐங்குறுநூறு
(19) ஐந்திணை.
(20) நறையூரந்தாதி.
(21) வெண்பாமாலை.
(22) மழவைஎழுபது.

R. No. 436.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 144. Lines 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920–21 from a MS. of M.R.Ry. Vaḍamalainambi Ceṭṭiyār Avargaḷ of Pudunagaram, Malabar.

கணக்கதிகாரம், உரையுடன்.

KAṆAKKADIKĀRAM WITH COMMENTARY.

Same work as that described under R. No. 199(*c*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 199(a) நம்பரில் வந்துள்ளதே. ஆயினும், இந்தப் பிரதி அதனினும் விரிவாகவுள்ளது. இது பூர்ணமாகவிருக்கிறது.

R. No. 437.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 56. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920–21 from a MS. of Lakṣminārāyaṇa Ceṭṭiyār, Puduagaram, Malabar.

செய்யுளியல் மூலமும், உரையும்.

SEYYUḶYIAL WITH COMMENTARY.

The work forms the 4th part of the Poruḷadikāram of the Ilakkaṇaviḷakkam which is a work on Tamil grammar. By Vaidyanātha-dēśikar who also wrote the commentary under notice. The author lived in Tiruvalur about more than 250 years ago. Although the work is printed, there are one or two additional Sūtras in this manuscript in addition to variations in the commentary.

Contains Sūtras 30 complete with commentary, the 31st being incomplete.

Beginning :

சுயம்பிரகாசச் சோதியை வணங்கி
யியம்புவன் செய்யுளி யலைவிரித்தே.

என்பது சூத்திரம். இவ்வோத்துச் செய்யுளதியியல்புணர்த்திற்றாகலாற் செய்யுளியலென்னும் பெயர்த்து. இதனுளித்தலைச் சூத்திரம், வழிபடு தெய்வவணக்கமு மதனாற் கூறப்படு பொருளு முணர்த்துவதாகிய சிறப்புப்பாயிரங் கூறுகின்றது ; "வணக்கமதிகாரமென் றிரண்டுஞ் சொலச், சிறப்பென்னும் பாயிரமாம்" எ-ம், " தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு மெய்தவுரைப்பது தற்சிறப்பாகும் " எ-ம் கூறுபவாகலின்.

(இதன்பொருள்)—இயல்பாகத்தானே சோதிப்பிரகாச வடிவா யெழுந்தருளியிருக்கின்ற பொருளைத் தொழுதியான் செய்யுளதிலக்கணத்தை விரித்துக் கூறுவே னென்றவாறு.

விரித்தே யென்றதீண்டீற்றசையேகாரம் '(தேற்றம் வினாவெண் பிரிநிலை யெதிர்மறை, யீற்றசையெனவாறே காரம்மே) ' என்புவாகலின். (க)

செய்யுளென்பது தெரிவுறக் கிளப்பிற்
பல்வகைத் தாதுவி னுயிர்க் குடல்போற்பல
சொல்லாற் பொருட்கிடனாக வுணர்வினின்
வல்லோரணிபெறச் செய்வன செய்யு
ளென்றுகூறிய வியல்பிற்றாகி
யெழுத்தசை சீர்தளையடி தொடையென்ற
மூவிரண் டுறுப்பு மேவரச் சிவணிப்
பாவுமினமு மெனவிரு பாற்றே.

இது, மேலியம்புவனென்ற செய்யுளதிலக்கணத்திற் செய்யுட்குப் பொதுவிதியும், அஃதித்துணையுறுப்பிற்றாயித் துணைத்தாமென்பதூஉங் கூறுகின்றது.

End :

சுரிதகமிடையிடைவந்த கொச்சகச் செய்யுளும் வெண்பாவினோடு மாசிரியத்திஞேடு மயங்கிவந்த மயங்கிசைக் கொச்சகச் செய்யுளும் வந்துழிக் காண்க.

இன்னும், மரபென்ற மிகையானே, தரவொரு போகு முதலாகவுடையன வெல்லா மதனாற் பெயர் கொடுத்துக் கொச்சக வொருபோகென்று வழங்கப்படும். " தரவின்றாகித் தாழிசை பெற்றுந்,தாழிசையின்றித் தரவுடைத்தாகியு மெண்ணிடையிட்டுச் சின்னங்குன்றியு, மடுக்கியலின்றி யடிநிமிர்ந்தொழுகி

யும், யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமையுடையது கொச்சக வொரு போகாகுமென்ப " என்றாசிரியர் தொல்காப்பியனாரும். " கூறிய வுறுப் பிற் குறைபாடின்றித், தேறிவிகற்பிற் றேவபாணியுந், தரவே குறையினுந் தாழிசை குறையினு, மிருவகை முத்திறத்தெண்ணே நீங்கினு, மொரு போ கென்ப வுணர்ந்திசினோரே " என நற்றத்தனாரும் பிறருங் கூறுபவாகலின் அவற்றின் இலக்கியமும் பிறவும் யாப்பருங் கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

அடியெனைத்தாகியு மொத்துவந்தளவினிற்
கடையடி மிகுவது . . . .

(கு-பு.)—

இது இலக்கண விளக்க மென்னுந் தமிழ் இலக்கண நூலின் ஒரு பகுதி யாகிய செய்யுளியலாகும். இந்நூல் பிரசித்தமானது ; அச்சிடப்பட்டிருக்கி றது. எனினும் இந்தப் பிரதியில் இரண்டொரு சூத்திரம் அதிகமாகவும், உரையில இடையிடையே சில பாடபேதங்களுமுள்ளன. இவ்வியலின் சூத்தி ரம் ருக. இந்தப் பிரதியில் ௩0 சூத்திரங்கள் முழுதும் உரையுடனும் ௩௧- வது சூத்திரம் அபூர்த்தியாகவுமுள்ளன. ஆதலால் இது முற்றுப் பெற விலலை. இந்நூல் மூலம், உரையாகிய விரண்டையுஞ் செய்தவர், சுமார் 250 வருஷங்களுக்கு முன் திருவாரூரிலிருந்த வைத்தியநாத தேசிகரென்ப வர்.

R. No 438.

Paper. 11 × 9½ inches. Foll. 54. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920–21 from a MS. of Vaḍamalanambi Ceṭṭiyār of Pudunagaram, Malabar.

ஹோரா சாஸ்திரம்.

HORĀŚĀSTRAM.

A rendering in Tamil of the Sanskrit Brahatjātaka of Varāhamihira : by Iḷiṅga, a trader by birth, whose native place was Pudunagaram in the Malayalam country.

Complete.

Beginning :

நன்றாக.

வராகரோரை சாஸ்திரம்.

பூங்கொன்றை மாலேவேய்ந்த புண்ணிய மூர்த்தி தந்த
தூங்கலின் வதனப்பிள்ளை சோமனைக் கோடென்றெண்ணி
யாங்கதை(ப்) புழைக்கைபற்றி யன்புறவிணைத்து நோக்குந்
தேங்கமழ் களிற்றின் செய்ய சேவடி சென்னிவைப்பாம்.
ஸ்ரீவெங்கடாசலபதி ரெங்கராயர் திருவடித்தாளே சரணம். (க)
உலகெலாம் பூத்துக் காய்த்து நித்தலு முடையோனாகி
நிலவுறு மூ[ற](ர்த்) தியாகிப் பிறப்பிறப்பிலனாய் நின்ற
வலகறு சோதியாகி யனுமுத லெவையுமாகிக்
கலைகளின் முடிவாய் நின்ற கதிரினைச் சிந்தைசெய்வாம் (உ)

* * * *

இசைபிரதம மாமோரைக் கிராசியாதி பனேயாகும்
அசைவிலா விரண்டா மோரைக்கில(ா)பேசனதிபனாகு[ம்]
முசிவறு திரேக்காணே சன்முன்னம் வியேசனந்த[ம]
மிசையுறு மிலாபமாள்வோன் அதிபனாமென விளம்பே. (கஉ)

End:

குருவே துணை.

மடுவிடந்தனிற் புயங்கஞ் சுற்றிய வடிவனாகிக்
கடிய வத்திரமில்லாதே வனத்தினிற் கள்வர்தன்னாற்
படியினிலங்கி தன்னாற் பாவகமுறு மொருத்தன்
கடிகமழ் குழலாய் மீனங்கடைத் திரேக்காணமாமே.

Colophon:

மாவியன் மறைவலோர் முன்வகுத்திடும் வடநூல்தன்னைத்
தேவர்க்குங் காலமோர்வான் செப்பினன் வராகனென்போன்
நாவலன் வணிகர்தம்மில் நல்லவனரு ளிலிங்கன்
ரூவிய புவியின்மீதே தமிழினிற் சாற்றினானே. (ஙஎ)

*　　　*　　　*　　　*

ஆக விவ்வத்தியாய மறைந்தன விருபத்தைந்தும்
ஓலைகயாலிந்நூல் தன்னை யுணர்ந்துல கோர்க்குணர்த்திற்
போகமா முலகுதன்னிற் கதிரெனப் புகழின்வாழ்ந்து
ஏகமாய்ப் பிரமமாகி யின்ப முற்றிடுவரன்றே. (சயக)

ஆக அத்தியாயம் உயடுக்கு கூடிய விருத்தம், சா.

சகரவாண் . . னூற்றிற் சார்ந்திடு மைம்பத்தைந்தின்
பகர்தரு தைப்பூசத்திற் பனையுறுந் தாமனாட்டில்
புகல்தரு புத்தூர்தன்னிற் புகழுடை நல்லவன்றன்
மகவெனு மிலிங்கனானை வகுத்தரங் கேற்றினானே.

The scribe adds:—

விகுருதி௵ மாசி௴ யஉ தத்தமங்கலத்திலிருக்கும் சைவம், குழந்தை வேலாயுதம் வாத்தியார் மகன் சாமிநாதன், புதுநகரத்திலிருக்கும் இராமன் செட்டியாரவர்களுக்கு ஓரா சாஸ்திரம் எழுதி நிறைந்தது. சம்பூர்ணம்.

நீடூழிவாழ்கவும்.

அத்தியாய அட்டவணை.

விருத்தம்.		விருத்தம்.	
(1) இராசி பேதம் ..	(உ0)	(13) சந்திர யோகம் ..	(கூ)
(2) கிரக பேதம் ..	(உக)	(14) துவிக்கிரக யோகம் ..	(ரு)
(3) வியோனி சென்மம் ..	(அ)	(15) பிரவிருத்தி யோகம் ..	(ச)
(4) நிஷேகம் ..	(உஉ)	(16) ராசி சீலம் ..	(சஎ)
(5) சென்மம் ..	(உசா)	(17) திருட்டி பலம் ..	(கூ)
(6) சத்தியோ மரணம் ..	(கங)	(18) பாவ பலம் ..	(கக)
(7) ஆயுத்தாயம் ..	(கங)	(19) ஷட் வர்க்கம் ..	(சா)
(8) [தி](த)சாபலம் ..	(உங)	(20) காரக பலம் ..	(சா)
(9) அஷ்டவர்க்கம் ..	(அ)	(21) அரிட்ட யோகம் ..	(கஎ)
(10) கன்ம சீவன லாபம் ..	(ச)	(22) ஸ்திரீ சாதகம் ..	(கசா)
(11) இராச யோகம் ..	(உ0)	(23) துன்மரண யோகம் ..	(கரு)
(12) நாபச யோகம் ..	(ககூ)	(24) நட்ட சாதகம் ..	(கஎ)
		(25) திரேக்காண சொரூபம்.	(ச0)

அட்டவணை முற்றும்

(த-பு.)

இது வடமொழியில் வராகமிசிரரென்பவரால் செய்யப்பட்டுள்ள பிருகத் ஜாதகமென்னும் சோதிட நூலின் மொழிபெயர்ப்பாகவுள்ளது. 25 அத்தியாயங்களாகப் பகுக்கப்பட்ட 400 பாடல்களையுடையது. சாதாரண நடையாலாயது. இதனைத் தமிழில் இயற்றியவர் வணிக வகுப்பினராகிய இலிங்கனென்பவர். இவரூர் மலையாள தேயத்திலுள்ள புதுநகரம் என்பது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதன் பின்னர் 5 ஏடுகளில் சூரியன் முதலிய கிரகங்களின் தசை முதலியவை எழுதப்பட்டுள்ளன.'

R. No. 439.

Paper. 10½ × 9¼ inches. Foll. 48. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920–21 from a MS. of M.R.Ry. A. M. Malayappiḷḷai Kavirāyar Avargaḷ of Alwartirunagari, Tinnevelly district.

(a) மாறன் திருவவதாரச் சரிதை. MĀṞANTIRUVAVATĀRACCARITAI.

Foll. 1—14a. Fol. 14b is left blank.

A poem describing the birth and greatness of Nammāḻvār or Māṟan. Some stanzas are of the nature of Piḷḷaittamil.

Beginning:

மாறன் திருவவதாரச் சரிதை.

(மி)ன்னனங் குறுநுண் (ணிடை)டக்கணங் களிக்கும்
வெற்பெனப் பணைமுலைத்திரை சூழ்
மன்னனங் கெனவே பொறைமலி கயற்
கண்மதி நுதற்திரு மடந்தையொடு
மின்னணங்களித்தில் வறத்தினி [று](து)றை நா
விண்டையாசனத்து வீற்றிருக்கும்
பொன்னனங் குவந்து குடிபுகுந் தகலாப்
பொறிகுலாந் துளப மார்புடையோன். (க)

எழுவகைத் தோற்றத் துலப்பில் பல்வடிவத்
திழைத்தலும் தொலைதரு நெறித்தாய்ப்
பழுதறு திறத்திம் மனுகுலம் படைத்தும்
படுகொலைக் கணிச்சிவாய்ப் படுவான்
கழு மலுற்றனராய்ப் புலன வித்தறியார்
கழிந்த பேரின்ப வாழ் வளிக்கும்
முழுநிலத்தடை வாரொரு பதாம் [வி](பி)றப்பின்
முன்னுதற் குளத்தினிற் குறித்தான். (உ)

வேறு.

பார்வைப் பறவால் வனட்புறவு
படுக்குமவர் பொற்புதர் மறைந்து
வார்வைத்திள மானினை வளைப்பான்
மர்ன்கொண்டே[ன்] செல்கு[ன](ந)ர் பேர்நூன்

போர்வைப் படிவத்திரு நிலத்துள்
புலவர்க் கரசாய் வருவலெனுச்
சேர்வைத் தமருளிருவரை முன்
செப்புந் திறத்தின் விடுத்தானே. (௩)

வாளுர் விழிப் பூ[க்](ம)கள் கொழுநன்
வரத்தின் விடுத்த விருவர்களும்
வேளுர் பசுந்தென் றவின் குழவி
விரைமென் மலர்த்தா தளோர்து மைந்தர்
தோளுர்ந்தவர் மங்கையர் கொங்கைச்
சுவட்டிற் றவழ்ந்துாடலே யுணர்த்துங்
கோளுநரினும் வண்டமிழ் கொழிக்கும்
குருகூரினும் வந்துதித்தாரே. (௪)

திருமால் விடையினிலத் துதித்த
திருத்தொண்டனரின் திருப்புளியாய்
வருமாதர வொன்றிய|சேடன்
மலர்க் கணுங்காத வதரிப்பப்
பெருதான் மறை யந்தணர் குலத்துட்
பிறந்தே மதுரகவி யெனப்பேர்
தருமாற கிலதலம் வலம்வந்
தனனுங்கலுழன் றிரிதருமே. (௫)

* * * *

மும்மையாமுகம் போய்க் கலியுக மடிக்கொள்
முப்ப . . தொடு பன்மூன்று நாட்
செம்மையார் மதிவைகாசி பன்னிரண்டாந்
திருவிசாகத் தினிவசுரர்
தம்மையாள் குரவன் கிழமையிற் கடகந்
தழைந்தொளி சிறந்த பூரணையில்,
எம்மையாண்டருளு முதல்வனைப் புதல்வ
னெனத் திருந்திழை கருவுயிர்த்தாள். (௮)

* * * *

திங்க ளிரண்டுபுகுந் தெய்வத் தனிச்சுடரை
நங்கை திருவயிற்றில் வந்துதித்த நன்மணியை
யங்கண் வழுதிவள நாடர்குலத் தாரமுதா
மெங்கள் பெருமானை யெம்பெருமான் காக்கவே
எனோர்க்கும் பெம்மானை யெம்பெருமான் காக்கவே. (௬௮)

End:

முன்னே முனிவரென மூவுலகத் துள்ளமைந்தோர்
பின்னோர்வரின் மின்மினித்தா நிறை மதியந்
தன்னேர் வருவதெனத் தத்துவஞானந் தழைந்த
பொன்னே மணியேசெம் பொற்றேட்டி வாடுகவே
போர்கழியார் வாழ்வே செம் பொற்றேட்டி வாடுகவே. (௮௨)

எழுதிரைப் பாருள்ளா ரெமக்கிடு(ம்) (பேர்கே)ட்கும்
பொழுதகனுளுள்ளே பொருமிய துன்பத்தால்—
அழுதகண்ணீர் மாற்ற வருள்புரிந்தே வந்த
வழுதி வளநாடா மணித் தொட்டி லாடுகவே
வண்குரு கூர்மாறு மணித் தொட்டி லாடுகவே.

Colophon:

ஆழ்வார் திருவவதாரச் சருக்கம் முற்றும்.

திருஞானமுத்திரை துணை. பெரிய திருவடி, திருமேனிக் கவிராயர் வ[ங்கிஷ](ம்ச) பூஜாபலரான இரத்தினகவிராய குரவேநம:. கூஎ௰௫ [அற்](ஐப்)பசி ௴ ௧௩௳ ஆதித்த வாரமும் சதய நட்சத்திரமும் பெற்ற சுபதினத்தில் எழுதி முடிந்தது.

திருஞானமுத்திரை தரித்த கைத்தாமரைச் செண்பகக் காரி மாறன் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

கருடாய நம:.

மாறன் திருவவதாரச் சரிதை முற்றும்.

(கு-பு.)

இந்நூல், மாறன் என்னும் சடகோபரது திருவவதாரச் சிறப்பினை யுணர்த்துவது. பிள்ளைத் தமிழ் போன்று, செங்கீரை, தாலாட்டு, சப்பாணி முதலியன வமையப்பாடப்பட்டுள்ள எண்பத்து மூன்று செய்யுட்களையுடையது. நடை நன்றாகவிருக்கிறது. இயற்றியவர், திருக்குருகூர்த் திருமேனிக் கவிராயர் வம்சத்தினராகிய இரத்தின கவிராயரெனத் தோற்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(b) கொக்கோகம்.

KOKKŌKAM.

Foll. 15*a*—29*b*. Fol. 30 is left blank.

A rendering in Tamil of the Ratirahasya of Kōkkōka Kavi.

Incomplete.

Beginning:

வெண்பா.

ஏடு. 122.

கன்னலன்றி வேம்புநுகர் காமத் துரோகிகள்போல்
பின்னைமற்றோர் தெய்வத்தைப் பேசேனே—யின்னமின்னஞ்
சாற்றுவதுங் காமகலை சாதிப்ப துங்காணம்
போற்றுவதுங் காமனடிப் போது.

குருபாதந் துணை.

விருத்தம்.

திருமலி கரும்புவென்றிச் சிலையினுலுலக மெல்லாம்
பொருது செங்கோல் நடத்தும் புகழ்புனையேக வீரன்
விரிகடற் பிறந்ததிங்கள் வெண்குடை நிழலில்வைகும்
மருமலி மலர்க்கைவாளி மைந்தனைச் சிந்தைசெய்வாம்.

* * * *

தேரிளந் தென்றலாகச் செழுங்குடை மதியமாகத்
தூரியங் கடல்களாகச் சொற்குடை மதங்கராக
நாரியர் சேனையாக நறைவண்டு விடுதூதாகப்
பாரினில் விசயஞ்செய்யும் படைமதன் சரணம்போற்றி.

கடவுள் வாழ்த்து முற்றும்.

மாலின்புதல்வனிரதியுடன் மணக்குங்காலே யவனியற்றும்
ஆலிங்கனங்கள் நகக்குறிக ளருந்தாடனங்கள் சும்பனங்க
ளேலுங்கரணம் பற்குறிகள் முதலாமிவற்றின் விளையின்பம்
ஞானந் தன்னிலாடவ[ற்](ர்க்)கு நீங்காதென்றும் நண்ணுகவே.

* * * *

வரலாறு.

எல்லாவுலகும் படைத்த விதியயற்றுந் தருமம் பொருளின்பம்
வல்லோருணரச் சொன்னவற்றுள் மற்றையிரண்டும் பிறர் செய்தார்
நல்லா நந்தியின்ப நூல் ஞாலமெடுக்கவது சுருக்கிச்
சொல்லாரி ய[ற்றுவீ](த்தா)(ை)ரஞ் ஞூறத்தியாயம் பெறச் சொன்னான்.

பின்னரதனை முறை முறையே சுருக்கியுரைத்த பெரியோர்கள்
மன்னுஞ் சுவேத கேதுவொடு மருவுதவத்துப் பாஞ்சாலர்
சொன்னவதனை யெழுவகையாய்த் தொகுத்தா ரெழுவரதைத்திரட்டிப்
பன்னியுரைத்தான் பெருந்தவத்துப் பழிப்பில் வாற்சாயனப்பகவான்.

இவர்கள் முதனூலுரைத்த தெலாமெவர்க்கும் விளங்காதிது விளங்க
வுவரி யுலகத்துரைத்தியென வயினதத்த னுரைத்திடலும்
கவினுருவக்குங் கொக்கோக னென்னும் வடநூற் கவிராசன்
அவனிமுழுதும் திலகற்க வநங்காகமத்தை வகுத்துரைத்தான்.

(என்பது) உலகமெல்லாம் படைத்த ஆதிப்பிரமன்
அறம் பொருளின்பமென்று மூன்றுவித முண்டாக்கி
யிதனாலே வீடு பெறும்படிக்கு அருளிச்செய்தார்.

* * * *

இது பூவுலகத்திலெல்லாருக்கும் விளங்கும் பொருட்டாக வயினதத்தர் முன்னிலையாய்க் கொக்கோகர் வடமொழியிற் சுருக்கிச் சொல்லுகையால் கொக்கோக மென்னும் பெயராயிற்று.

இது[முன்] மூன்று பாட்டும் வரலாறு முற்றும்.

* * * *

பண்டுவாற் சாயன . . . . முனிவர் கொக்கோகர்
கண்டாரியத்தாற் குறித்துரைத்த கலைஞானத்தைத் தமிழ் வல்லோர்
கொண்டாதரிக்க வியற்றமிழாற் கூறியிட்டோர் தொன்மையதா
யுண்டாம் பொருளே யுரைத்ததல்லால் புதிதாயொன்றுரைத்திலமால்.

எ-து.-இந்நூல், வாற்சாயன பகவான், கொக்கோகன் இவர்கள் வடநூலாற் சொன்னபிரகாரம், தமிழ் நாட்டிற் பாண்டியன் மரபில் வரதுங்க ராமன் தமிழ் விருத்தமாக்கிக் கொக்கோகமென்னும் பெயரினால் அத்தியாயமாகச் செய்தானென்றவாறு.

* * * *

இந்த நூலின்படி பல சமயத்தாரும் பொதுவாகிய இல்வாழ்க்கையி னின்று வழங்கி . . . மவ[ற்](ர்)[தனை](துணை)யாய் நரகத்தையுங்கடந்து இகத்திலே சுகத்தையுடைந்திருந்து அந்தியத்தில் பரத்தையு[ய][ம]டைவர் என்றவாறு.

முற்றும்.

கொக்கோகத்தின் பிற்பகுதி.

களித்திடுமிளமை தாடனத்தாலே கன்றிய விதயம் பற்குறிகள்
நெளித்திடும் பிறைபோலுகிர் வடுவணியானிறைந்த சிங்காரமுமுடைய
துளித்தலே மேகக்குழலன்னார் பயிற்சி சுபாவ முற்றறிந்திலனேனும்
அளித்திடுங்கலவிக் குச் சமாய் விடாமல ணைவனேலவன் வசமாவார்.

End:

மங்குலைப்போலிருண்மலி கூந்தலா
விங்கிதக்கலவியிவிதத்தபற்கு(றி)
. . . . . . பலசாற்றினேமினி
யங்குலி சுரதமென்ற றையப்பட்டதே.

எ-து. பெண்களை அநுபவிக்கிற கலவிக்கு[யி](இ)தமாகியபற்குறி . . . . சொன்னோம். இனிமேல் விரற் புணர்ச்சியின் விதம் சொல்லுவோமென்றவாறு.

Colophon:

அஞ்சா மத்தியாயம் முற்றும்.

கொக்கோகத்தின் பிற்பகுதி முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வட மொழியில் கோக்கோகரென்னுங் கவி இயற்றியுள்ள ரதி ரஹஸ்யமென்னும் காம சாஸ்திரத்தின் மொழிபெயர்ப் பாகும்.

இந்தப் பிரதியில், கடவுள் வாழ்த்து, நூல்வரலாறு, நூற்பயன், சுரதாரம்பம், புறத்தொழில் ஆகிய இவைகளேயுள்ளன. ஆதலின் இது முற்றுப் பெற வில்லை.

(c) பிரபந்தமரபியல்.

PRABANDHAMARABIYAL.

Foll. 31*a*—36*a*. Fol. 36 *b* is left blank.

A work on the distinguishing peculiarities and characteristics of the 96 varieties of Tamil Prabandhas. The name of the author is not known.

Contains the Seyyuḷ Ilakkaṇam.

Beginning:

வானவரேத்து மறையோர் முதலிய
மக்களின்னோர்க்குத் தக்கதன்மையின்
பிள்ளைக்கவிமுதற் புராணமீறாத்
தொண்ணூ(ற்றாறு) தொகையதான
முற்பகரியன் முன்னுறப்பாடும்
பிரபந்தமரபியலது பிரபந்த மரபியலே. (க)

செறிகொலை நீக்கித் தெய்வங்கா . .
. . . .
எனத் தொகைவரையு மிசைவகுப்பகவல்
விருத்தந்தன்னால் வினவுமுறை காப்புச்
சாற்றுசெங்கீரை தால்-சப்பாணி
வழங்கு . . . . வையம்புலி
சிறுபறைசிற்றில் சிறுதேர்ப்பத்தும்
ஈற்றின் மூன்றொழித் தேந்திழையார்தமக்
குறுகழங்கம்மானை யூசல் . . . . .
மூன்று முதலிருபத் தொன்றனுளொற்றைப்
பெறுமதி கொளலாம் பிள்ளைக்கவியே. (உ)

* * * *

நூறுதேவர் தொண்ணூற்றைந்து
பார்ப்பார்க்கரசர் தொண்ணூறமைச்சர்க்
கெழுபஃதைம்பான் வைசியர்க் காறைந்து
சூத்திரற் . . . . யல்புணர்ந்தோரே. . . . . (௩)

End:

கொள்ளான்பனுவலைக் கொள்வோன்றனக்குப்
பெயர்முதலவற்றைப் . . . வன்றிருவிவன்பாலடையு

* * * *

சான்றோர்விதித்த தன்மையின்வழு
. . . . பிணிற்[க்]கேட்கச்
செல்வமுஞ்சீர்த்தியுஞ் சிறக்கும்வாணாள்
இருமகப்பேறொடு தருமமுடைத்தாய்
மனத்துயர்தே[ஞ](நா)யி . . . . .
. . . . . டுக்குமக்கவி கேட்கிலச்
செல்வமகலுந் தீராநோயுறுஞ்
சுற்றமும்புக[ழு](மு)ஞ்சூனியமாகுங்
காலமிருந்துங் கடு . . . .
. . . . சுரழிகெனிற்றல்
பாதிப்பலன்கவி சாற்றினவர்க்கே. (௩௫)

Colophon:

பிரபந்தமரபியல்பு மூலபாட முற்றும்.

ஆக வியல் பு-ரு. பாயிர . . . . . . செய்யுளியல்பு மூலபாடம் முற்றும். முருகனே தெய்வம்.

(கு-பு.)—

இது, தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களின் இலக்கணம் இன்னதென விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில் செய்யுளிலக்கண மாத்திரம் உள்ளது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

(d) நாட்டியல்பு

NĀṬṬIYALPU.

Foll. 37a—48a.

Contains some geological and geographical information about certain places in South India.

Incomplete.

Beginning :

நாகார்ச்சுன தேவன் செய்துவைத்தது.

மதுரை நாடு.

பரிச வேதிகள், உதக மூலிகைகள், தலங்கள், சுனைகள் இவைகளிலுள்ள புதுமைகளைச் சொல்லுகிறார்.

மதுரை நாட்டிலே நாகமலையென்றும் பசுமலையெனறும் உண்டு. நாகமலை, முகப்பில் தலைபோலேயிருக்கும். அவ்விடத்திற் சென்று நாகமலையிரண்டு கடவாய்க்குக் கீழாகச் சித்திரை மாதத்திலே பாலசந்தண்டு. [வட்ட](ஒற்றை) சாண் நீளம் அகப்பை போலே உண்டுபண்ணி இரண்டு கடவாய்க் கீழாக(ச்) சாணுழம்மண்ணைத் தோண்டினால், கீழே பொற் பிரகாசம் போலேயிருக்கும். அந்த மண்ணைக் காற்றுப்படாமல் பொற் பிரகாசமாயிருக்கும் உடம்பில் ஊ[த்தை](ற்றுகை)யில் நாகலோகம் பேதிக்கும்.

End :

கொங்கு[ணு](நா)டு.

இ[ன்ஞ](ந்நா)ட்டில்[னீ](நீ)லம்பேரூரென்பதொரு ஊருண்டு. அந்த ஊருக்கு வடக்கே நதெளு மண்ணெ[ண](ன்)ஞெரு கல்லுண்டு. அந்தக் கல்லுக்கு வட பு[ர](ற)த்தில் ஒரு சுனையுண்டு. அந்தச் சுனைக்கரையில்[த்]தேரைக்கல்லுண்டு. அதைப் பொடி செய்து பஞ்சலோகம் உரு[கு]கி[ர](ற) முகத்தில்[கு](கொ)டுக்கத்தங்கமாம்.

இ[ன்ஞ](ந்நா)ட்டில் நீலம்பூரிலே உக்கிரமாகாளியென்று பகவதி கோயிலுண்டு. அதின் முன்னே ஒரு கல்லுக்கிணறு உண்டு. அதின் வடபு[ர](ற)த்திலே சந்(தி)மத்தியான வேளையிலே பார்க்க மின்மினிப்புழுப்போலே ஒரு இடைகல்லெல்லாம் ? அதில் பஞ்சலோகம் தாக்கினல் பேதியாம். இந்தக் கல்லிலே ஒரு மாவின் பொடி செய்து பஞ்சலோக முரு(கு)கி[ர](ற)முகத்தில் போடப் பேதியாம்.

Colophon :

(இவ்வாறு குறையோடு) நாட்டியல்பு முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, தென்னிந்தியாவில் சிற்சில மலைகளின் அருகிலும் ஊர்களின் அருகிலும் பரிசவேதி முதலியனவும், சிலகற்களும், பொன் முதலியனவும் இருப்பதாகவும், சில மூலிகைகளால் சிலவிடத்து மண்ணைப் பொன் முதலிய லோகங்களாக்கலாமென்றும் கூறுவது. முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 440.

Paper. 10½ × 6¼ inches. Foll. 36. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920-21 from a MS. of M.R.Ry. Malayappiḷḷai Kavirāyar Avargaḷ, Alwartirunagari, Tinnevelly district.

(a) தென்திருப்பேரை திருப்பணிமாலை.

TENTIRUPPĒRAI TIRUPPAṆIMĀLAI.

Foll. 1—11*b*. Fol. 12 is left blank.

Gives the names of the various persons who constructed the different parts of the temple of Viṣṇu in Tiruppērai and who otherwise endowed it with gifts of vessels, vehicles of various kinds, etc.

By Tirumēnikavirāyar.

Complete.

Beginning:

தெ[ந்](ன்)திருப்பேரை சுவாமி மகரநெடுங்கு[ளை](ழை)க்காதர் பேரில் [ப்]பாடிய திருப்பணி மாலை.

மருப்பொலியும் நீலமணி வண்ணர்கு[ளை](ழை) க்காதர்
திருப்பணிமா லைக்கமுதந் தியங்கவே ?—விருப்பினால்
மாரிமா றாதபொழில் மாடத் திருக்குரு கூர்க்
காரிமா றன்பதமே காப்பு.

கல்விக் கடலைக் கரைகண்ட ரத்நகவி
செல்வக் குமாரன் திருமேனி—நல்ல
திருப்பணி மாலையிந்தத் தேசமெல்லாம் வாழ்த்த
விருப்பமுடன் செய்தான் விரைந்து.

குழைக்காதர் திருப்பணிமாலை நன்றாக.

பூமாது வண்மைப் புவிமாது மேவிவளர்
மாமால் பவள மணிவாயன்—தாமத்
துளவணிந்த தோளான் தொல்புவியெல் லாமுண்
டளை றுகர்ந்த வாதி யரங்கன்—வளமைதரும்

End:

-பண்ணுமறை
வந்தியா திற்கு மறையோர்க் கரசடியிற்
சந்தியா மண்டபமுந் தாவித்துச்—சிந்தைதிகழ்
ஆதிமறை நூற்றெண்மர்க் கக்கிரகா ரங்கொடுத்து
நீதியுல கிற்படைத்த நேமியான்—வாதுசொல்லித்
தூண்டுஞ் சமர்க்களத்துத் துன்னலர்வெம் போர்முறியத்
தாண்டும்பரி நகுலன் சங்க்[ர]ராமன்—பூண்டுகில்
முன்னுயிர்கள் யாவு மனுமுறையா னோடாறுந்

தன்னுயிர் போற்புரக்குந் தண்மையா—வின்னுயிர்
வேறுய் நிலைபிரிந்து விட்டாலுஞ் சொன்னமொழி
மாறு வரிச்சந் திரன்மாண்டான்—தேறூர்
பறையளக்கு நெஞ்சம் பதைபதைப்ப வந்து
திறையளக்குந் தெ[ய்]வேந்திர சிங்க—முறைதவறு
மன்னன் கருணை வடமலைப்பூ பாலன்மகிழ்ந்
தின்னிலத்து . . . . . .

த[ளே](ழை)க்காதள ஈாதிருபரைவல்லி யென்றுயரோமெ
பி[ளே]ழை)க்காதரமங்கல நாணூ[ளி](ழி)வா[ளி](ழி) பிரகமுஞ்சூழ்
ம[ளே](ழை)க்காடு பூத்த திருமேனிவள்ளல் மகரநெடுங்

[மு](ளு)மே.]

கு[ளே](ழை)க்காதர்கா[ளி](ழி) யெனவா[ளி](ழி) பிள்ளைக்கு[ளா](ழா)ங்க

(கு-பு).—

இந்நூல், தென் திருப்பேரை யென்னும் விஷ்ணுக்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் மகர நெடுங்குழைக்காதர் என்னும் திருமாலின் கோவில் மண்டபம், ரதம், வாகனம், பாத்திரம் முதலியவற்றை இன்னின்னூர் செய்து தவினர் என்று கூறுவது. திருமேனிகவிராயரியற்றியது.

இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) வைத்தமாநிதி திருப்பணிமாலை.
VAITTAMĀNIDHITIRUPPAṆIMĀLAI.

Foll. 13*a*—28*b*.

A poem giving the names of the persons who constructed the different portions of the temple of Vaittamānidhipperumāḷ in Tirukkōḷūr on the banks of the river Tāmraparṇi and who endowed the temple with gifts of ornaments and vehicles, etc.

Complete.

Beginning:

வைத்தமாநிதி திருப்பணிமாலை.

விருத்தம்.

காப்பு.

இட்டவரிச் சுரும்பாடை கிடந்துறங்குந்
 தண்டுழா யிளகு தீந்தேன்
மட்டவிழுந் தொடையல்வைத்த மாநிதிக்குத்
 திருப்பணிப்பா மாலைபாடச்
சிட்டர்தொழுந் திருஞான தேசிகனே தஞ்சமென்று
 சிந்தைகூரும்
பட்டர்பிரான் முனிவனிரு பாதார விந்தமலர்
 பரவுவாமே.

அம்மன் துணை.

நூல்.

நீர்புனைந்த மலர்த்தடஞ்சூழ் திருக்கோளூர் வைத்தமா
 நிதிக்கன்பாகச்
சீர்புனைந்து விளங்குகெற்ப கிருகமுகித்துயர்நெடுந்
 திவ்வியவிமான

மேர்புனைந்த நவமணியா லுண்டாக்கிப் பூசைசெய்தா
னெதிர்த்தோரஞ்சப்
பேர்புனைந்த பெருந்திறற் குபேரன்வளந் திகழளகை
புரக்கும் வேந்தே. (க)

இன்ன தினிப் பகர்வோமென் றெண்ணறியாப்
பழவடியேற் கிரங்கிக்காக்குஞ் .
சன்[ன](னி)தியிற் கருடனையுஞ் சேனையர்கோனையு
மகிழ்ந்துதா னுண்டாக்கிச்
செந்நெல்வயற் புகுமூரர் திருவுளத்தின்படியே
பிரதிட்டைசெய்தான்
பொன் னுலவு தமி(ழ)ளகாபதிகுபேரன் வடபால்
புரக்கும்வேந்தே. (உ)

End:

சேனுதிறைப் புகுமூரமாமாய னெழுந்தருளுந்
திருநாடோறும்
வேணுமெனப் பெருகுவிடாயாற்றி நெடுஞ்
சிறப்புவிடுவித்தானேடி
நா ணுமிளமந்தியின நடுங்கவரால் தாவுகச்சி
நாட்[ன]டுவேந்தன்
பூணுலவுமணிமார்பன் செகநாதன் புவிவலயம்
புரக்குமாலே. (ருக)

அண்டர்நாயகன் பொன் னுலகாளிக்குப்
பண்டிலாததொர் பட்டொன்று நல்கினன்
தண்டமிழ்ச் சொக்கநாத(ன்)சந்தோஷமாங்
கொண்டல்மாவைக் குமாரசுவாமியே. (ருo)

திறைவாழி திருக்கோளூர் வைத்தமாநிதிவாழி
நீதிவாழி
பொறைவாழி மகிழ்மாறன் பொன்னடிகள்வாழியிந்தப்
பூமிவாழி
முறைவாழி மதுரகவிவாழி தலத்தார்கள் கிளை
முழுதும்வாழி
மறைவாழி வாழிபுகுமூரன் திருப்பணி[ப்பணி]செய்வோ
ரூழிவாழிதானே.

Colophon:

திருக்கோளூர் வைத்தமாநிதிதிருப்பணிமாலை முற்றும்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம். எம்பெருமானுர் திருவடிகளே சரணம்.

மருவளருதண்டுமாய் வைத்தமாநிதிகோயில் வடகீழ்மூலைத்
திருமதிளின்மிசைபெரிய திருவடியையன்பொடு பிரதிட்டைசெய்தான்
அருவிமதகளிற் றுதையனுட்கொண்டான் பாலனுவந்தனைபோறகக்குந்(?)
தருங்குணவரன்மாவை வருகுமாரசுவாமி வேளே.

(கு-பு.)—

இந்நூல், தாமிரபர்ணி நதியின் கரையிலுள்ள திருக்கோளூர் என்னும் திவ்யக்ஷேத்திரத்தில் கோயில் கொண்டுள்ள வைத்தமாநிதியென்னும் திருமாலினுடைய கோவிலின் கர்ப்பகிருகம், மண்டபம், மதிள், விமானம் முதலியவற்றையும், வாகனம், ஆபரணம் முதலியவற்றையும் செய்வித்தவர்கள் இன்னாரின்னாரென விவரமாகத்தெரிவிப்பது. இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) சுப்பிரமணியர் முப்பத்தாறு.
SUPPIRAMAṆIYARMUPPATTĀṚU.

Foll. 29a—36b.

A work in verses on the curing of snake-bites, scorpion stings, the bites of wasps, etc., and the method of foretelling the fate of persons affected with poison.

Contains 1 to 333 stanzas.

Beginning:

ஆறுமுகக்(கடவுளி)ருபதத்தைப்போற்(றி) . . .
யமா முனிவ . . . சித்திரா . . ம்
கூறுகிற நூதனவரும் வடிவு ? ங்கையில்
கொண்டுவருவதுங் குறியுங் கொண்டுவந்து
[யே]ஏறுகிறதிசையும் வன . . சான்னெழுத்தை
யெண்ணியேபா(ர்)த்து விரலெண்ணும்
தேறுகிற வாண்பெண் வலமிடங் கீழ்மேலும்
சேர்ந்தவிஷமித்தனையென்று தெளியுமாறே. (உ௰க)

End:

உப்பாளம் ரிவி . . . ? கச்சானுமாகும்
உத்தமதாளியும் வேளைமேனியாகும்
கொப்பாகும் முருகையாம் தொண்டையாகும்
குளிர்மீட்டான் சாற்றதிலுங் குணமாப்புச
இப்பாரில் விஷந்தீர்ந்தால் வேறோர்சென்ம
மெடுக்காது வைகுண்ட மெய்ச்சலாகும்
தப்பாது செந்தூர்வா[ள்](ழ்)சுபபிரமண்ணியச்
சுவாமி[திருப்புவனத்தால்]சொன்ன முப்பத்தா[றி](றி)ன்னூல்
முற்றே. (சக)

(கு-பு.)—

இது, பாம்புமுதலியன கடித்தால் அதற்கு ஆரூடம்பார்க்கும் முறையும், ஆரூடத்தின் பயனும், விஷவைத்தியங்களின் முறையும் விரிவாகத்தெரிவிப்பது. இந்தப்பிரதியிலுள்ள பாடல்களில் எழுத்துப்பிழை மிகுந்துள்ளது. முப்பத்துமூன்று பாடல்களே யிதிலுள்ளன. இதனைச் சுப்பிரமணியக்கடவுளியற்றியதாக இறுதிச் செய்யுளால் தெரிகின்றது.

R. No. 441.

Palm-leaf. 12½ × 1½ inches. Foll. 53. Lines, 8 in a page. Tamil. Good.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. Appuvayyaṅgār Avargaḷ of Srivilliputtur.

வைகுந்தநாதன் பிள்ளைத்தமிழ்.

VAIKUNDANĀTHANPIḶḶAITTAMIḺ.

A kind of Prabandha technically known as Piḷḷaittamiḻ written in praise of god Viṣṇu worshipped under the name Vaikundanātha in Śrivaikunṭham. In a Piḷḷaittamiḻ the different stages in the infancy and childhood of the hero of a poem are described.

Complete.

Beginning :

திரு வைகுந்தநாதன் பிள்ளைத்தமிழ்க்கவிதை.

தெய்வ வணக்கம்.

செம்பொன்னி னின்பதிறை சதுமறைபழுத்தொழுகு
தெள்ளமுத சாரமென்னுந்
திவ்யப்ரபந்தநா லாயிரமுநாதமுனி
தேறவ்ருள் செய்துகந்து
தம்புகழ்விரித்ததைக் கண்டுலகெலாந் தொழத்
தகைமேவு குருகைதன்னில்
தயவுடனுதித்தமகிழ் மாறனுவீறனிரு
சரணமலரடி பணிகுவாம்
தும்பிமுரல் சோலைசூழ் பலவினிடைமுதிர்கனிச்
சு[ழை](ளை)நறவுதோய்த்துமதமா
தொடர்பிடிக் குதவிமகிழ் திருவழுதி நாடனுயர்
தூயபிரமன் வணங்கும்
நம்பரமன் வைகுந்தநாதன் மணி வண்ணன்மால்
நவநீதசோரன் மாயன்
நாரணன்சீர் பரவுபிள்ளைத் தமி[ள்](ழ்)க் கவிதை
நவிலுமென்சொற் ற[ளை](ழை)யவே. (க)

* * *

செங்கீரை.

பூமாது கருணைபொழி சீர்மருவு வயிணவர்கள்
புனிதமறை யோகிநிற்பப்
போதகமுகக்கடவு ளாறுமுகன் மாதவர்கள்
புத்தேளி ரனைவருடனே
காமாரிவந்தடிபணிந்து மனதார்வமொடு
கைதொழுது புடைநெருங்கக்
கஞ்சமலராசனன் வணங்கியெப்பொழுதினுங்
கருதியாராதனைசெயுக்

கோமானெனுந்தலைவர் பாவாணர்சூழ்ந்துகவி
கொண்டுநின் கழலிலணிய(க்)
குவளைவிரிமலர்தனை நிகருமிருவிழிகொண்ட
கோசலைபெறுங் கண்மணியே
தேமாவெனுஞ் சொல்மொழி மாமேவு மணிவண்ண
செங்கீரையாடி யருளே
தென்திருவை குந்தநகர் நின்றுநித மகிழ்கள்வ
செங்கீரையாடி யருளே. (க)

End :

பகலோன் கிரணமெனத் திகழும் பச்சைக்கொடிஞ்சி
யுருளமைத்துப்
பகருமறையோர் நான்கினையும் பரியாயிணைத்துப்
பழவடியார்
திகர்க்குந் ததியருளமலரை நெடியகயிறாய் வடம்பூட்டி
நேசத்துடனே பிடித்திறைஞ்ச நிமலர்சரணமெனக்கருதி
யகமும்புறமுங் களிப்புடனேயன்பாற் பணிந்துபங்கயனு
ராராதனைசெய் துவந்தேதத்த வானூர்தொழுது மனமகிழச்
செகத்தோர்செறிந்து கரங்குவிப்பச் செம்பொற்றடந்தே ருருட்டுகவே
திருமாதுறையுந்[தென்]வைகுந்[ ]தச்செல்வன் தடந்தேருருட்டுகவே.

சிறுதேர் முற்றும்.

இசைமுகன்வணங்கு தென்வைகுந்த நாதனிருசேவடிப் போதுவாழி
செங்கமலமாதுபுவிமாது நீளாதேவிசேனேச னிவர்கள்வாழி
இசைமருவு தமிழ்வேத நவிலுநாவீறன்முத லீரைந்து பேர்கள்வாழி
யெங்கள்குடி வழியடிமை கொண்டுமகிழ்சாந்தூர னிணைமலர்த் தாள்கள்
[வாழி
அசைவிலாநற்பொருளை வெளியிட்டபூதூரனம்பொற்பதங்கள்வாழி
யரிதானமுத்திக்கு வித்தான நஞ்சீய ரழகுபெறு கழல்கள்வாழி
வசையற்ற நோன்புபுரி மாதவர்கள் பூசுரர்கள் மன்னவர் மனுக்கள்வாழி
மன்னுமணி வண்ணனிசை பன்னுபிள்ளைத்தமிழ் வழங்குசெந்தமிழ்
வாழியே.

Colophon :

1614-ஆம் கார்த்திகைமீ 2உ குருவாரமும் (ரா[ப](வ)திந[ெ]க்ஷத்திர முங்கூடின சுபயோக சுபதினத்தில் சுவாமி கள்ளப்பிரான் பிள்ளைத்தமிழ் சீதாராம பாகவதன் குமாரன் கோவிந்ததாஸனுக்கு எழுதிமுடிந்தது.

சோரநாதன் மன்னிக்க.

(கு-பு.)—

இது ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்னும் விஷ்ணுஸ்தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள வைகுந்தநாதன் விஷயமான பிள்ளைக்கவி ; தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இது அச்சிடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியின் முதலேட்டில் (a) " கள்ளபிரான் பாகவதன் சீதாராமதாஸன் குமாரன் கோவிந்தன் ஏடு " என்றும், 1614-ஆம் ஐப்பசிமீ

20வ சனிவாரமும் அஸ்தநக்ஷத்திரமதில் சுவாமி கள்ளப்பிரான் பிள்ளைத் தமிழ் எழுத ஆரம்பி[வி]க்கது, என்றும், இரண்டாவது ஏட்டில் திருவேங் கடசதகத்துக் காப்புச்செய்யுளாகிய செந்திருவாழ்மார்பனென்று தொடங் கும் வெண்பாவும் எழுதப்பட்டுள்ளன. 52-53 வது ஏடுகளில் திருவேங்கடச் சதகத்துக் கடவுள்வாழ்த்து, அந்தணர் சிறப்பு, அரசர் சிறப்பு, வணிகர் சிறப்பு என்னும் நான்குபாடல்களும் உள்ளன.

R. No. 442.

Palm-leaf. 15¾ × 1½ inches. Foll. 50. Lines, 9 in a page. Tamil. Much injured.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. L. L. L. Cidambaram Cetti-yār Avargal, Devakotta.

திருக்கழுக்குன்றக்கோவை.
TIRUKKALUKKUNRAKKŌVAI.

A Prabandha in praise of the sacred shrine of Tirukkalukkunram and of god Śiva worshipped therein : by a blind poet named Vīra-rāghava Mudaliyār. The work has been printed.

Wants two leaves in the beginning.

Beginning:

வேட்கை யுணர்த்தன் மறுத்த லுடன்படல்
கூட்டமென் றிறைவியிற் கூட்டநால் வகைத்தே.

இரந்துபின் னிற்றற் கெண்ணலு மிரந்து
பின்னிலை நிற்றலு முன்னிலை யாக்கலு
மெய்தொட்டுப் பயிறலும் பொய்பா ராட்டலும்
இடம்பெற்றுத் தழாலும் வழிபாடு மறுத்தலும்
இடையூறு கிளத்தலு நீடுநினைந் திரங்கலு
மறுத்தெதிர் கோடலும் வறிதுநகை தோற்றலு
முறுவற்குறிப் புணர்தலு முயங்குத லுறுத்தலும்
புணர்ச்சியின் மகிழ்தலும் புகழ்தலும் பிறவு
முணர்த்தரிய தலைவியிற் புணர்ச்சியின் விரியே.

இரந்து பின்னிற்றற் கெண்ணல் :—

அளிகொண்ட கண்ணினந் தந்தனஞ்சென் றிரந்தாலருளு
மொளிகொண்டு நிற்பதொத் தெம்மான் கழுக்குன்று றுமிவரு
மளிகொண்ட கண்ணினர் தந்தனஞ்சென் றிரந்தாலருளு
மொளிகொண்டு நின்றனர் நெஞ்சே யிரந்தின்பத்தொன்றுதுமே (க)

ஏங்கித்திகைத்துப் பதைத்துக் கலங்கியிரங்கவிட(ந்)
தாங்கிப்புலம்பலொழிதி நெஞ்சே சகந்தான்மகிழ
வாங்கிச்சிலையெயிலட்டோன் கழுக்குன்றின் வாய்ந்தெழிலான்
ஓங்கித்திகழுமி(வர்)பா லிரந்தின்பத்தொன்றுதமே. (உ)

End:

தலைவன் வந்தமை பாங்கி தலைவிக்குணர்த்தல்.

(ஆர்)த்திபவத்தினைச் சாத்தியருளென் றிறைஞ்சுனர்ச்சேர்
மூர்த்தி கழுக்குன்றிற்மூர்த்திகழு மென்முகிழ்முலையாய
சீர்த்தி பெறநினதார்த்தி யறவந்து சேர்ந்தனர்நீ
பார்த்தி முகிழ்ப்புடல் போர்த்திவணங்கு நம்பார்த்திவர்க்கே.

தலைவன் வந்துழி மகிழ்ச்சி.

பொங்கிப்பரந்த சுகானந்த வெள்ளப் புதுப்புனல்வாய்த்
தங்கிச்சிறந்து குளித்துக்களித்துந் தழைத்தனரோர்
யங்கிற்றிகழ்ந்த பரையார் கழுக்குன்றிற் பார்த்திவநீ
யிங்கித்திருந்திளவேனிலிற்றேர்மிசை யெய்தக்கண்டே.

பொருள்வயிற்பிரிவு முற்றும்.
ஆகச்செய்யுள் சா௱௫௰௪.

(கு-பு.)—

இது, திருக்கழுக்குன்றமென்னுந்தலத்து அமர்ந்துள்ள சிவபிரான்மீது அகப்பொருட்சுவை யமையப்பெற்றதொரு நூல். அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியாரால் இயற்றப்பட்டது. செய்யுள் நடை சிறந்தது. இந்தப் பிரதியில் முதலிரண்டேடில்லை. உள்ள ஏடுகளுஞ் சிதைந்துள்ளன. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகின்றது.

R. No. 443.

Palm-leaf. 9¼ × 1½ inches. Foll. 4?. Lines, 8 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. K. Alagar Ayyangār Avargal of Srivilliputtur.

நம்மாழ்வார் தாலாட்டு.
NAMMĀLVĀR TĀLĀTTU

A poem describing the birth of Nammālvār in Tirukkuruhūr as the son of Kāri and Udayanangai and other leading incidents that happened afterwards, such as his meditation of God remaining under a tamarind tree, his spiritual instruction to Madhurakavi Ālvār.

Incomplete.

Beginning:

சுவாமி ஆழ்வார் தாலாட்டு.

தென்குருகை மா[ர](ற)ன் திருவவதா ரச்சரிதை
நன்றுருகித் தாலாட்டு நாட்டவே—யென்குருவாஞ்
செல்வச் சடகோப தேசிகன் [வேயாங்] சீபாத(க்)
கல்விப் பிரான்சரணங்காப்பு.

வச்சிர[மி](மெய்)க் கூன்செழியன் மைந்தன் திருவழுதி
டச்சையறந் தாங்கி சக்ர பாணியா—ரச்சுதரே
சீரியனூந் செந்தருவு செங்கண்[ணு யோர்க்]
[(மால்பொர) கழியார்

காரிகுலச் சேய்மாறன் காட்பு.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

சீர்பூத்த நீண்மதிளுஞ் செம்பொன்செய்கோபுரமுங்
கார்பூத்த மாளிகையுங் கற்பகக்காவுஞ் செறிந்த (க)

திருவண் பரிசாரத் தேவே சனையே
மருவ வரவிந்தத்தில் வாழ் திருவாழ்மார்பன் (உ)

க[த்தெ](ற்றெ)டுத்த கல்வி(க்) கடலானருந்தவத்[தர்](தாற்)
பெ[த்தெ](ற்றெ)டுத்த பெண்கள் பெருமாளுடைய நங்கை (ந)

பருவங்குறித்து நந்தம் பாக்கியத்தாற் றோன்றுந்
திருவின்வடிவுக்[கொத்த]கேற்ற செல்விமணவாளன் (ச)

எவனுமெனப்புவன மெல்லாங்குறித்தெடுத்து
நவநாகரிகனிவனுகுமென நண்ணிச் (ரு)

சித்திரை மாதத்திற் றிருவோண நன்னாளில்
உத்தமயோகத்தில் நல்லோரை முகூர்த்தத்தில் (சு)

திருவழுதிநாடு முற்றுஞ் செங்கோல் செலுத்தும்
திருவழுதிநன்மரபிற் செல்வக்குமாரன் (எ)

காரியார்செங்கமலக் கைப்பிடித்திம் மாதுனக்குப்
பாரியாமென்றே பரிவாயளித்தருளிக் (அ)

கோசலையும் பார்த்திபர்கள் கோமான் றசரதனும்
நேசமுடன்வாழ்ந்ததுபோ னீடூழிவாழுமென
வாழ்த்தியுபின்வேதியரு மாதவத்தோரும்வாழ்த்தச்
* * * *

ஆனைக்கழுத்தி லலங்கரித்துப்பூந்தேரில்
சேனைத்தலைவருடன் செல்வனைக்கொண்டேர்க்கே
காதலாய்க் காண்போர்கள் கண்ணெச்சில் வாராமல்
ஆதரவாய்க் கற்பூரவாலத்தியுங் காட்டி
* * * *

செப்பமிட்ட வச்சிரத்தால்செய்ததிருத் தொட்டிலுக்கு
* * * *

வாழப் பரிவாய் மலர்க் கண் வளரவிட்டு
பாந்தளரசன் பணுமகுடப் பார்காக்குஞ்
சேந்தர்புகழ்விளக்கும் தெய்வத்தனிச்சுடரோ,

அங்கண்ணார்யார்க்கு மருட்கொ[ழு](ள்) கொம்பாய் நீதிச்
செங்கண்ணர்தோன்றச் செழித்தவழித் தோன்றலோ,

* * *

அச்சுதர்க்கு மச்சுதரென் றுதரிக்குங் கோளரியோ,

* * * *

எங்கள் சக்ரபாணியா ரெண்ணரிய பேரரேறு,

* * * *

ஆழ்வார்களொன் பதின்ம ராரியர் முக்கோல்தரித்து
வாழ்வார்கள் தொண்டர்தொண்டர் வாழப்பிறந்தாரே

End:

ஞானியர்கள் தீபமென நாதமழை மேகமென
ஆணிமாதத்தி லனுடத்திருநாளில் (௩௩௨)

மின்னவரும் பொன்மதில்சூழ் வீரநாராயணமாம்
நன்னகரில் ஸ்ரீரங்கநாத னெனத்தோன்றி (௩௩௩)

அதிகமுனி நாதமுனி யாகி நெடுமா யால்
பதிகடொறுஞ்சென்று பணிந்து தொழு மந்நாளில், (௩௩௪)

ஆராவமுதவந்த வாரா[ம](வ)முது பத்தும்
ஓராயிரத்துகுறைமோ ? ரிதென்றுணர்ந்து (௩௩௫)

மால்வடிவாய்த் தோன்றும் வயிணவர்கள் பாலோதி
நால்வடிவாய் வேதநுவலுங் குருகூரன் (௩௩௬)

சந்நிதியிலேகிச் சதிரன் மதுரகவி
சொன்னபத்துப்பாட்டு மவன்தொண்டருபதேசிக்க (௩௩௭)

நாவாரியகண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பாதியாய்
மேலாக வன்பவரை விண்ணப்பஞ் செய்துசெய்து (௩௩௮)

நன்னீர் திருப்புளிக்கீழ் நாற்பது நாளிருந்து
பன்னீராயிர முருவாய்ப் பத்தியுட னுசசரிக்க (௩௩௯)

மண்முன்னே செய்திருந்த மாதவத்தோ(ன்) நாதமுனி
கண்முன்னேவந்துன் கருத்தேதெனக் கேட்கப் (௩௪௰)

* * * *

நாலாயிரந் தமிழு நாதமுனிக்குப் பகர்ந்து
மாலாழிசங் கெழுதி மந்திரமோ ரெட்டெழுத்தும் (௩௪௩)

சித்திரையானுக் குபதேசித்தபடி போதித்து
முத்திரைக்கைமுன் முனிவனுடைக் கொண்டருள (௩௪௪)

* * * *

பூமுதல்வன் நீட்டும் பொறிப்பொழுது வாராமல் (௩௪௫)

செல்வத்தழகித்திருநாட்டிறையாக

நல்வார்த்தை நல்குமென்னங்கை குமாரன் கருணை (௩௪௭)

மாரிமாறுதுமகிழ்ந்துவரங்கொடுக்க

வாரிமாறுதபுவி வாழ்ந்ததென வாழ்ந்தனனே (௩௪௮)

தன்னின் மகிழ்ந்து தன்னிலே பூரித்து
நன்னிலையுஞ்சிநல் நாதமுனிவன் வாழி (௩௪௩)
வாழிகுருகூரன் வாழி திருககோளூர்
வாழிபெரும்பூதூரன்வாழியென வாழ்(ந்த)ணனே. (௩௫0)
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், திருக்குருகையென்னும் ஆழ்வார் திருநகரியில் அவதரித்த சடகோபர் விஷயமானது. அந்நகரில் உள்ள காரி யென்பவர்க்கும் உடைய நங்கைக்கும் திருக்குமாரராய்த் தோன்றித் திவ்வியஞானமுடையராய் விளங்கித் திருவாய்மொழி முதலிய நான்கு பிரபந்தங்களையும் மதுரகவியாழ்வாருக்கு உபதேசித்து உலகுக்கு உதவியது முதலிய சரிதம் முழுவதையும் நன்கு விளக்குவது. எளிய நடையாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 444.

Palm-leaf. $12\frac{1}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 45. Lines, 9 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920–21 by M.R.Ry. Nadādūr Veṅkaṭācāriyār Avargaḷ of Srivilliputtur.

அழகர் பிள்ளைத்தமிழ்.

ALAKARPIḶḶAITTAMIḶ.

Same work as that described under R. No. 417 ante. At the end of the work there are some stray and unconnected stanzas.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 417 ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இது இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதன் பின்னர் சில விடுதிப் பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 445.

Palm-leaf. $16\frac{1}{2} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 41. Lines, 11 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1920-21 by Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam.

(*a*) ஸப்தகாதை.

SAPTAGĀDAI.

Fol. 1*a*.

Same work as that described under No. 1013 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—
இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1013 ஆவது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றும் இருக்கிறது.

(*b*) வாழித்திருநாமம்.
VĀḺITTIRUNĀMAM.

Fol. 1*b*.

Same work as that described under R. No. 10(*c*).

Incomplete.

(கு-பு.)—
இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 10 (c) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இதில், மணவாளமாமுனிகள், கூரத்தாழ்வான், திருக்கச்சிநம்பி ஆகிய மூவர் வாழித்திருநாமங்களே உள்ளன; ஆதலின் முற்றுப்பெறவில்லை.

(*c*) 𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑍈𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂.
ŚĀRĪRAKAIKAKAṆṬHYAM.

Foll. 2*a*—41*b*.

An attempt to show that the Tiruvāymoḻi of Nammāḻvār and the Brahmasūtras of Vyāsa are identical in scope and aim. The author is Aḻagiyamaṇavāḻajīyar who was known by the name Rāmānujācārya before taking the holy orders. The author's Guru is stated to be Vēṅkaṭācārya.

Complete.

Beginning:

..... (𑌭𑌗)𑌵𑌤𑍇 𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌮𑍁𑌨𑌯𑍇 𑌨𑌮𑌃
𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑍈𑌕𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌙𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍈𑌵𑌿𑌭𑌕𑍍𑌤𑌕𑌣𑍍𑌠𑍍𑌯𑌂 |
𑌶𑌠𑌰𑌿𑌪𑍁𑌮𑍁𑌖𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰 . . . . 𑌰𑌾𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ||

𑌶𑌾𑌰𑍀𑌰𑌕𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌹𑌾𑌯𑌕 𑌸𑍍𑌵𑌮𑌣𑌰𑍍𑌤𑌵𑌯𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 | 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑌿𑌶𑍍𑌰𑍀𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌸𑌾𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑌿 𑌶𑌰𑌣𑌂 . . . . 𑌰𑌃 ||

𑌯𑍇𑌨𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌸𑌨𑍍𑌨𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌪𑌯𑌾𑌯𑌿𑌨𑌾𑌯𑍇𑌨
𑌯𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌗𑌣𑌾𑌵𑌿 𑌪𑌰𑌕𑌤𑍍𑌤𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍀𑌤𑌃 |
𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌹𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌮𑍀𑌮𑌾𑌂𑌸𑌾𑌵𑌾𑌸𑍍𑌪𑌵𑌾𑌤𑌃
𑌸𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌪𑌵𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨 . . . . 𑌰𑌃 𑌕𑌟𑌾𑌕𑍍𑌷𑌃 ||
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌶𑌠𑌾𑌰𑌿𑌂 𑌸𑌹𑌾 𑌸𑍇𑌵𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑌾𑌯𑌾𑌵𑌾𑌦𑍀𑌯𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌤𑍍 |
𑌕𑌯𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑍇𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌿𑌯𑌾𑌯𑌾𑌯 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍
𑌜𑌯𑌤𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 . . . . 𑌕𑍇 ||

ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நகநகாம்புஜாமலதேஜோயோகி
ஸ்ரீதக்ஷிணவரயோகிதேவோ தேஹாந்த: ||

ப்ராஸாய வேதசிரஸாய தேஹாய தேவப்ரா
வேத(ராக)யாம்ருதம் தேவோ ஹ்ருதி ஸந்நிதத்யாத் ||

ஸ்ரீதேவ்ருதீத்ரவரயோகிதயாஸமாதா
வாயும் ஸ்வயம் ஸகலஸாம்ப்ரதாயிகாணாம் வஹந்தீ |
காஞ்சீயதீஸ்வஜநிமுக்திக்ரு(காவ)காரா
ஸ்ரீவெங்கடாக்யமமது ஸரணம் ப்ரயாத: ||

ஸ்ரீஹாஷ்யதந்த்ரதிவாகரதத்த்வஸகலம் செகதிஸ்வம் ஸமயி
மஹ்யம் ப்ரபாதமாபயந்தர்ஸ்வமிதம் . . . . தஸ்ய |
உதைவம் யதிராஜதஸ்தநரமேத: ப்ரஜ்ஞாஸமோர்வெர்த்தத:
காஞ்சீஸளந்தரஹியோகக்ருதமதி: ஸ்ரீவெங்கடாயார்த்தயே: ||

ப . . . . த்வோ நவமம் கவிதாம் ப்ராக்ருதிமயம்
ந தகேஷ்ஹ்ரமோ ந பரதேஹம் ஸீமந்தய: |

[க](த)யாவி ஸ்ரீராமவரஜநிவமேதாக்திமயம்
ப்ரகாமஹ்ரா . . . ஸயதி ஸமேதக்ஷ யிஷணாய ||

முதல் திருவாய்மொழியும் இரண்டாந் திருவாய்மொழியும், கப்ராயவதம்ஷ்யாத்மக ஸாரீரக த்ரிம்ஸாஸாஸ்த்ரஸமாநார்த்தமா . . . . ரீர . . . ந்தான் ப்ரஹ்மகாரணத்வமும் தபாஸ்யத்வமும் மோக்ஷப்ரதத்வமும் மோக்ஷப்ராப்யத்வமும்.

“காரணத்வோபாஸ்யத்வ மோக்ஷாயத்வப்ரேப்ஸுதா” என்னக் கடவதிறே! இவ்விரண்டு திருவாய்மொழியும் வேதாந்த ஸாஸ்த்ர ஸமாநார்த்த மென்னுமிடத்தை, நம்பிள்ளை யீட்டிலே வீடுமின் முற்றப்பிரவேசத்திலே . . . . பரமாயும் உபாஸன பரமாயுமிரண்டு வகையாயிறே இருப்பது; முதல் திருவாய்மொழி(யி)லே தத்த்வபரமாகச் சொல்லுமவையெல்லாம் சொல்லித்து. . . . . . ரமாகச் சொல்லவேண்டும[வை]வ[த்தை] (ற்றை) யெல்லாஞ் சொல்லுகிற தித்திருவாய்மொழியென்றருளிச் செய்தார். இத்தையுட்கொண்டு வேதாந்தாசார்யரும் த்ரமிடோ . . . . . ல் ஸூத்ர ஸாரீரகார்த்தக்ரமஹ விஸதம் விம்ஸதிபத்ரஸ . . . ா . என்றருளிச்செய்தார்.

* * * *

முதல் திருவாய்மொழி ப்ரபத்திகத் . . . . சேர்ந்தபடியைத் தெளிவிக்கிறோம். எங்ஙனேயென்னில்:—முதல்பாட்டினுலடியும்

[illegible]மாகவும், மனனகமென்கிற விரண்டாம் (பாட்டு) [illegible]மாகவும், இலனதென்கிற மூன்றாம்பாட்டு, [illegible]மாக வும், [ஞு](நா)(மவ) . . . . . நின்றனரென்கிற மூன்று பாட்டும் [illegible]மாகவும் ஆக ஆறு பாட்டும் [illegible]மாய்

End:

திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரருளிச்செய்த [illegible] [illegible]ளவயிக கல்யாணகுணங்களால் தொடுக்கப்பட்டுள்ள ஆயிரந்திருவாய்மொழியிலும் வைத்துக்கொண்டு, இப்பத்தை நிருபியுங்கோளென்று உத்தராதிக[illegible] [illegible]கம் இத்திருவாய்மொழியென்று தலைக்கட்டினார். ஈட்டிலே உபாஸகாநுக்கிரகத்தாலே உபாஸ்யனுடைய கல்யாண குணங்களை . . . . இப்படி வீடுமின் முற்றத்துக்கும் உத்தராதிகத்துக்கும் [illegible] உண்டென்று ஸித்தம்

ஆக [illegible]

பத்துடையடியவர்[து] (தொ)டங்கி முனியே நான்முகனளவும் இவ்விரண்டு திருவாய்மொழிக்கும் . . . ரணமென்னுமிடம் [illegible] [illegible]மாக அறியலாம். [illegible]

[illegible] ||

[illegible] ||

Colophon:

இதி ஸ்ரீ[illegible] (ஸ்ரீகா)[illegible] ஸ்ரீ[illegible] ஸ்ரீகா[illegible]

ஸ்ரீமதே [illegible] நம:.

(சு-பு.)—

இந்நூல், வடமொழியில் வியாஸமுனிவரியற்றிய பிரமஸூத்திரத்துக்கும், தமிழில் நம்மாழ்வார் அருளிய தமிழ்வேதமாகிய திருவாய்மொழிக்கும் பொருளொன்றேயென விவரமாக விளக்குவது. மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது. நூலாசிரியர், காஞ்சீபுரத்து அழகியமணவாள ஜீயர் என்னும் பட்டப்பெயருள்ள ராமாநுஜாசாரியரென்றும், இவரது ஆசிரியர் வேங்கடாசாரியர் என்றும் இந்நூலினால் தெரிகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் ஒரு புறம் முறிந்துள்ளன. இதன்பின்னர் இரண்டேடுகளில் இந்நூல் சம்பந்தமான சிலவிஷயங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 446.

Palm-leaf. $16\frac{3}{4} \times 1\frac{7}{8}$ inches. Foll. 30. Lines, 9 in a page. Tamil. Slightly injured

Presented in 1920-21 by Nadādūr Vēṅkaṭācāriyār of Srivilliputtur.

த்ரிம்சத்ப்ரச்நீ.

TRIMŚATPRAŚNĪ.

Same work as that described under No. 1119 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(சு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1119 ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 447.

Palm-leaf. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 105. Lines, 7 in a page. Telugu. Much injured.

Presented in 1920-21 by Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar of Srirangam.

ஸாத்விகப்ரஹ்மவித்யாவிலாசம்.

SĀTVIKABRAHMAVIDYAVILĀSAM.

Same work as that described under R. No. 271 ante.

Complete.

(சு-பு.)—

இந்நூல் மேலெழுதிய காட்லாகின் 271-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே இந்தப்பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது. இதன் இறுதியேடு முறிந்துள்ளது. மற்றையேடுகளும் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 448.

Palm-leaf. $17 \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 90. Lines, 15 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. Puttankōṭṭa Śrīnivāsācāriyār Avargaḷ of Srirangam.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரதீபிகை.
RAHASYATRAYASĀRADĪPIKAI.

Same work as Rahasyatrayasāravyākhyā-Sāraradīpikā described under R. No. 109 ante.

Contains the Adhikāras 1 to 23 complete and some portions in the beginning of the 24th Adhikāra.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக் 109-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே அங்கு, "ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யா-ஸாரார்த்ததீபிகா" என்னும் பெயரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது இந்தப்பிரதியில் 1—23 அதிகாரங்களும் 24-வது அதிகாரத்தின் முதற்பாகஞ் சிறிதுமே உள்ளன.

R. No. 449.

Palm-leaf. $17\frac{5}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 97. Lines, 10–11 in a page. Tamil. and Grantha. Fair.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. Puttankōṭṭa Śrīnivāsācāriyār Avargaḷ of Srirangam.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரதீபிகை.
RAHASYATRAYASĀRADĪPIKAI.

Same work as that described above.

Contains the Adhikāras 1 to 15, a portion of the 16th Adhikāra and the Ādhikāras 20 to 26.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப்பிரதியில் 1—15 அதிகாரங்களும் பதினாறுவது அதிகாரத்தில் சிறிதுபாகமும், 20 - வது அதிகாரந் தொடங்கி 26-வது அதிகாரம் வரையிலுமுள்ளன.

R. No. 450.

Palm-leaf. 17×$1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 147. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1920–21 by Pauṇḍarīkapuram Swami, Srirangam.

திருப்பாவை வியாக்யானம்.
TIRUPPĀVAI VIYĀKYĀNAM.

A comprehensive commentary on the Tiruppāvai of Āṇḍāḷ different from the commentaries described under R. Nos. 38 and 40 ante. The commentary is by Raṅganāthācāriyar. This work has been printed.

Complete, but some leaves in the middle are wanting.

Beginning :

ஸ்ரீசௌம்யஜாமாத்ருமுநேர்தயைகபாத்ரம் ஸ்ரீவராஹமஹாதேசிகாஸந்நிதி
ஸ்ரீரங்கநாதக்ருபயாமயிஸந்நிதத்த: ।

ஸ்ரீவேங்கடாசலநிவாஸக்ருபாவலம்பம்
ஸ்ரீஸ்ரீநிவாஸமஹாதேசிகமிஹ ப்ரபத்யே ॥

ஸ்ரீமத்ரங்கமஹாபுரீவிருதையை
தேவானந்தேஸ்வரஸ்ய மஹோத்ஸவம் ஸந்நிதே ஸமாயாத ஸம்புதே ॥

யஸ்யாம்பலமரமாநகலாதிதிஸ்ர ப்ரீரங்கநாதோ விதோதி
யத்ர ஸ்ரீரங்கநாதஸ்ய உத்ஸவே ஸர்வலோகாதரேஷ்வபி ।
ஸ்ரீமதோவர்த்யாசார்யவர்யதயைகநாதநேதி ஜிரம்
ஸா தேவா ஸதயா ஸ்வாதேதே ஸமஸ்தாம் ஸாயம்ஸந்நாதீ ஸதா ॥

வந்த்யஸ்ரீவராஹமஹாதேசிகவர்யதிதம் வாதமஹோத்ஸவ ரங்கநாதவிதேசக்ஷம்
ஸதாந்தமானவம் ஸ்ரீமதாமலம் வாரணம் ஸ்ரீநாரண உபதேசம் ।
நிதாந்தாபரதநாதபரிதிலம்பிதம் வாதபவ்யாசிஸாகரக்கம்
ஸ்ரீதயா ஸ்ரீசைலதேசிகம் யதிஸார்வபௌம வந்தேஸுகாதேசம் ॥

ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தநிஷ்ணாதம் தேசிகோத்தமம் ஸ்ரீசைலேசம் ।
ஸர்வசேஷத்வமுக்திம் ப்ரபத்யே ஜாமாத்ரு ஸமர்த்தகம் ॥

ஸகலகதாமரமரேதம் ஸதாசார்யநாதம் ஸதாநதம் ।
ஸ்ரீரங்கநாதநாயகம் விஷ்ணுநாதி ஸதா வந்தே ॥

சவிசேஷதேசஜ்ஞராய், சவாதாசேதஸகாரராய், ஸர்வஸம்ப்ரதாய ராய், ஸாமஜ்ஞ ஸர்வஸக்தாதி கல்யாணகுணகணவாரிதி ஆனராய், ஸர்வசேஷியான ஸ்ரீமந்நாராயணனுக்கும் விஷய தமையாய், ஸர்வாத்மாவையிலும் சௌகாரஸ்ய ஸஹாயதே வாரிணியாய்

* * * *

"என்றுவிவின் கவி யாரொருவர்க்குங் கொடுக்கிலேன்" என்றும் இப்படி வாசிகங்களான மாயா மாநஸ்தாக்ராதி கைங்கர்யங்களே ப்ரயோஜநங்களாக முன்னிட்டு, அதில், ... ஸ்வதேத ராஜ்யாபாணத்தைத் தனக்கு விலக்ஷணமாய் ஒரு ஸௌஹார்த்தஸம்பு உபதேசக ஸோபாயிகாரம் பெற்று[ப்](ற்) போலே சுவிர்வஸிக்கிற வல் லபனான ஸ்ரீரங்கநாயகன் "யதேதநகேநபரிவாஸாசவ ஸோமிஸோமம்" என்கிறபடியே பஹுமாநபூர்வகமாக ப்ரிய ஸ்தாபித்து உகக்கும் படி சேஷஜ்ஞாசிகக்ஞதாரமாக ஸமேவித்தருளினான்,

முதல் பாட்டில் இ[ன்னோ](ந்நோ)ன்புக்கு நமக்கு யோக்யமாயிதொரு காலம் நே[ற்](ர்)பட்ட[து](தெ)ன்று காலத்தைக் கொண்டாடி(த்)தங்களுக்கு உத்தேச்யங்களான ப்ராப்யங்களை நினைத்து அவைகளுக்கு அநுகுணமான ப்ராபகத்தையுங் கொண்டாடப்படுகிறது. "மார்கழித்திங்க" ளென்று தொடங்கி(ச்) சி[ரு](று)மீர்காளென்[ற](னு)மளவும். . . . . இங்குப் பிராட்டி தானேஸ்ஸஹவிகளைக்குறித்து அருளிச்செய்கையால் பரோபகாரார்த்தமாயும் ஸித்திக்கிறது. மார்கழித்திங்கள் - மா[ற்](ர்)கழி மாஸத்தில் மேல் நன்னாளென்று நாளுக்குச் சொன்ன நன்மை காகாக்ஷிந்யாயத்தாலும் ஸத்துளவிக்ருத்தாலும் ஸமாஸத்திலும் அந்வயிக்கிறது.

End:

இத்தால், கீழ் முதல் பாட்டு(த்)தொடங்கி, "கறவைகள்" "சிற்றஞ்சிறுகாலே" என்றிரண்டு பாட்டாலே உபாயோபேய பரமான த்வயத்தின் அர்த்தங்களை உபதேச பரமான பரோபதேசந்யாயத்தாலே விசதமாக்கிக்கொண்டு அருளிச்செய்கிறபாட்டில், அப்படியே யிப்பிராட்டியும் ஸ்வஶிஷ்யனை ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைப்போலே இப்ரபத்த்யதிகாரிகளுக்கும் இவ்வுபாயாதிகாரிகளுக்கும் உத்தரோத்தரம் ச்ரேயஸ்ஸாதனங்களை விசதமாகக்காட்டி இதில் விச்வாஸத்தை ஸ்வீகரித்தருளினபடியும் வ்யஞ்ஜிதமாகிறது. ஆகையால் இப்பிரபந்தம் ரஹஸ்யத்ரய ஸங்க்ரஹமாயிருக்கையாலே ச்ரேயோர்த்திகளான ப்ரபந்நர்களுக்கு மிகவும் உபாதேயதமம்; இதின் அர்த்தமும் தத்த்வ ... பரமார்த்த ப்ரகாசகமாகையாலே ஸகலஸங்க்ராஹ்யதமம். அதிலும் ஸம்வதநஸௌகர்யமுண்டாகையால் இது ஆஸ்திகருக்குஇங்கிருந்த காலமெல்லாம் ஸதாநுஸந்தேயம். இது திருமுகப் பாசுரமாகையாலே இதில் சொன்ன அர்த்தமும் மிகவும் விச்வஸநீயம்.

இப்ரபந்தவ்யாக்யானமும் ஸ்ரீ ஸம்ப்ரதாய ஸித்தமாகையாலே முமுக்ஷமாணர்களுக்கு உபாதேயமாகில் உத்தரோத்தரம் மிகவும் ச்ரேயஸ்கரமாம்.

Colophon:

ஸம்ஸ்ரீகப்ரேந்தநந்திநீஶ்ரீ ஶாரதீபீஷே விஶேஷாத்
கோதாஸூக்தோக்தஸிக்தஸதாம் வ்யாக்யாம் ஷட்ஸஹஸ்ரீம் |
ஶ்ருத்வாவஸ்ஸுஸ்ருதயயோ வேதஶேகரார்யாத்
வக்தா ச்ரோதா ச தத்விஷயோ ஸம்ப்ரதாயோத்ர ஜீயாத் ||
ஸாயாரணாஷ்டே கடகக்ருஷ்ணாதேஶ்யாம்(?) ரவெளதே |
ஸ்ரீராமவொர்வ்யதோதாதாயாவ்யாவ்யாநஶேஷகம் ||
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸதாதேசிகேந்த்ரமஹாகுரவே நம:.

* * * *

[illegible] |

[illegible] ||

[illegible].

(கு-பு.)—

இது, மூவருடக் காட்லாக் 38, 40 நம்பர் பிரதிகளினும் வேறானது. ஆறு யிரம் கிரந்தங்களாலானதுபற்றி மிகவும் விரிவாகவுள்ளது. வைஷ்ணவ மதத்தில் வடகலை ஸம்ப்ரதாயத்தைச் சார்ந்தது. உரையாசிரியர் ரங்கநாதா சார்யர். இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. 124, 125, 126, 128, 135, 151, 152, 154, 155, 156 என்னும் எண்ணமைந்த ஏடுகளில்லை. இவ் வுரை நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

R. No. 451.

Palm-leaf. 15 × 1 inches. Foll. 70. Lines, 6 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. Nadadur Vēṅkatācāriyār of Srivilliputtur.

(*a*) உசிதசூடாமணி.
UCITACŪḌĀMAṆI.

Foll. 1—18*a*.

Same work as that described under No. 11 of the D.C.T. MSS., Vol. I, but with slight variations in the readings.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 11-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே, ஆயினும் சிற்சில பாட பேதங்கள் உள்ளன. இதில் இறுதியிற் சிறிது பாக மில்லை. 11 என்னும் எண்ணமைந்த ஏடு இல்லை.

(*b*) தொன்னூல் விளக்கம், பொழிப்புரையுடன்.
TONNŪLVIḶAKKAM WITH MEANING

Foll. 19*a*—70*b*.

Same work as that described under No. 58 of the D.C.T. MSS., Vol. I, but with variations in the readings and with additions in the end.

Contains the Poruḷadhikāram.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 58-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் பொருளதிகாரம் என்னும் பாகமட்டுமேயுள்ளது. பாடபேதம் மிகுதியாக உண்டு. இறுதியில் அதிலில்லாத பாகம் இதில் உண்டு.

R. No. 452.

Palm-leaf. 15¼ × 1½ inches. Foll. 30. Lines, 7 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. Nadādūr Vēṅkaṭacāriyār of Srivilliputtur.

தென்னாசார்யப்ரபாவகண்டனம்.
TENNĀCĀRYAPRABHĀVAKHAṆḌANAM.

An adverse criticism of the doctrines and customs of the Tengalai sect of the Śrī-Vaiṣṇavas written apparently by a person belonging to the Vaḍakalai sect of the Śrī-Vaiṣṇavas.

Incomplete.

This has been printed.

Beginning:

(தென்னா) சாரியப்ரபாவகண்டனம் :—இஃது . . . . த்தரில் பல பேர் கேட்டு(க்)கொண்ட . . . . . . ல்-பா. சடகோபாசாரியரால் பார்வை(யிடப்பட்)டு அ. இ[ரு](ரா)மசுவாமி வாத்தியாரால் . . . . . விளக்க அச்சுக்கூடத்தில்[ப்] பதிப்பி(க்கப்பட்ட)து. விரோதிகிருது வர்ஷம் மாசிமீ.

பூர்வபக்ஷி, ஸௌம்யவர்ஷம் மார்கழிமீ எழுமூரில் வடகலையாருக்கும் தென்(க)லையாருக்கும் நடந்த பிரஸங்கத்தைப் பற்றித் தாம் தென்னாசாரிய ப்ரபாவம் பதித். . . . யெழுதியிருக்கிறார்; அப்போது ஷை பூர்பவக்ஷி முதலானவர்கள் கேள்விக்கு உ(த்த)ரவு சொல்லாமல் சும்மா பேசிக்கொண்டிருந்த நழுவிவிட்டதேயல்லாமல் பிரஸங்கமொன்றும் நடந்ததில்லை. பூர்வபக்ஷி, தான் காஞ்சீபுரம் (வர)தராஜஸ்வாமி ஸந்நிதிக்கு மல்ஜி தர்மகர்த்தாவென்றெழுதியிருக்கிறார்; இது சரியன்று . . ஒரு காலத்தில் உடையார் பாளையத்திலிருந்து பெருமாளை எழுந்தருளப்பண்ணிய தற் . . யாய் . . . . .. சில வழக்கச் சொற்களையும் ஸம்பிரதாயச் சொற்களையும் சேர்த்திருக்கின்றதுடன்[னி](றி)(ப்) பூர்வபக்ஷங்களையும் சுருக்கமாய்க் காட்டியிருக்கின்றோம்.

* * * *

பூர்வபக்ஷியின் சித்தாந்தப்படி தாஸரி முதலானோர் யோக்கியரென்பது.

பூர்வபக்ஷி யெழுதிய வசனங்கள் அவருக்கு விசேஷ ஸாதகமன்று; வடகலையாருக்கே ஸாதகமென்பதும், கமலத்தின் மேல் குதிகால் பதிந்த வடிவும், மரத்தடியில் கிளை தோன்றிய வடிவும் வடகலைத் திருமண்காப்புக்கே ஒத்திருக்கின்ற(ன)வென்பதும்

End:

“[illegible]” என்று நிஷேதமான குறுக்கு ரேகை யொன்று அடியிலிருக்கையாலும், அடிப்பாதம் என்று மூக்கில் ஒரு ரேகை சேர்ந்திருக்கையால் தேவதாந்தர லக்ஷணமான சூலாகாரமாகின்றதானை

யாலும் உபயோகமில்லாததுமன்றி, முன்னுதாஹரித்த வசனங்களின்படியே நரகத்தையே விளைவிக்கும்.

நிகமாந்த தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

அன்றியும் அவர்கள் நெற்றியில் ஒருபடியும் . . . . . ஒரு கதி சொன்னது போலவே யல்லாமல் வேறில்லை. போகட்டும், அப்படி யேயாகில் ஏறக்குறைய நமக்கிஷ்டமான ஆகிருதியாகிறது. இந்தப் பூர்வ பக்ஷியோ . . . . .

(த-பு.)—

இது, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுள் தென்கலை வடகலை யென்னும் பிரிவில், தென்கலையாருடைய ஒழுக்கங்களையும் கொள்கைகளையும் இழித்துக் கூறு முகத்தால் வடகலையாரின் பெருமையை உணர்த்துவது. சென்னைமா நகரைச் சேர்ந்த எழும்பூரில் சில வருடங்களுக்கு முன் இவ்விருதிறத்தார்க்கும் விவாதமுண்டாகியபோது, வடகலையொருவரியற்றியதாகத் தெரிகிறது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை. அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

R. No. 453.

Palm-leaf. $12\frac{3}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 10. Lines, 9 in a page. Tamil. Good.

Presented in 1920–21 by M.R.Ry. Appuvayyaṅgār Avargaḷ of Srivilliputtur.

நூற்றெட்டுத்திருப்பதிக்கலித்துறை.

NŪṞṞEṬṬUTTIRUPPADIKKALITTUṞAI.

Same work as that described under R. No. 422(a) ante.

Contains 1 to 72 stanzas of Kaṭṭaḷaikkalittuṟai metre.

(த-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 422(a) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் ஒன்று முதல் எழுபத்தெட்டுக் கலித்துறைகளே உள்ளன; ஆகலின் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 454.

Palm-leaf. $13\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 154. Lines 6 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1920–21 by M.R.Ry. Jambuliṅgam Piḷḷai Avargaḷ, Mylapore.

பாரதநாடகம்.

BHĀRATANĀṬAKAM.

A drama dealing with the story of the Mahābhārata. The style of the composition is vulgar.

Wants three leaves in the beginning and contains up to the portion dealing with the getting of the Pāśupatāstra by Arjuna from god Śiva.

Beginning:

(அகவல்)

காவல்வழி தனிலே
அலைகடல்சூழ்ந்த வவனியேயாண்ட
திரியோதிரனும் சீருடனஸ்தினு
புரியினிலிருந்து புகழுடன்வாழக்
குருகுலம்விளங்க(க்) கொ[த்த](ற்ற)வரை[ய]வர்
பெருமையாய்த்தருமர் புரியினிலிருந்து
செங்கோல்செலுத்திச் சீருடனிருக்(ை)கயில்

End:

(வசனம்)

அகோ வாரும் பெண்ணே ! நம்மை வேண்டித் தவம்பண்ணினபடியே பரமசிவன் உத்தரவின்படி கைலைக்குப்போய் வந்தவுடனே நி[ஷ்ஷ](ச்ச)யமாய்க் கலியாணஞ்செய்கிறேன் பயப்படவேண்டாம் பெண்ணே.

(திபதை)

சுந்தரவிசயன் சொல்வத் தோகையும் சம்மதித்து
அந்தமாய்ப் பார்த்தன்பாத மடைவுடன் வ[ர](ண)ங்கிக்கொண்டு
செந்திருவொத்து முன்னாள் சீலவுந்தருளிப் பின்னும்
இந்[த](து)மா முகத்தினளு மில்லறத் திருக்கின்றாளே.

* * * *

சீருள்ளநந்தன்னன் செங்கண்மாலா யனைவிட்டேன்
சீதட்ட ? ரானபேர்களைவிட்டேன் அ[ற](ரா)க[ரு](ரா)
உம்மு(ை)ட(ய) சீர்பதத்தை நம்பி இந்தப்பாரதத்தை
முடிக்கவென் சிந்தையில் கவலைகொண்டேன்
அ[ற](ர)க[ரு](ரா).
பாங்குள்ள அஸ்தினபுரியுந் தோ[த்த](ற்ற)
[தி](து)ரியோத[ர](ன)னால் பாக்கியங்களெல்
லாம்தோ[த்தே](ற்றே)ன் [யெ](எ)ன்பனகோடி
துரோபதையைத் து[யி](கி)லையும் நீயக் . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இது மகாபாரதக் கதையை நாடகமாக அமைத்துச் செய்யப்பட்ட நூல். தெருக்கூத்துப் பயிலுமவர்கள் பாடும் தன்மையாகத் தாழ்ந்த நடையில் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதன் முதலில் மூன்று ஏடுகளில்லை. இந்தப் பிரதியில் அர்ச்சுனன் சிவபிரானிடம் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்ற பாகம் வரையில் இருக்கிறது ; ஆதலின் முற்றுப்பெறவில்லை. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 455.

Palm-leaf. 17½ × 1¼ inches. Foll. 117. Lines, 6 in a page. Tamil. Much injured.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. C. V. Jambuliṅgam Piḷḷai Avargaḷ, Mylapore.

கல்லாடம், உரையுடன்.

KALLĀḌAM WITH COMMENTARY.

Same work as that described under No. 213 of the D. C. T. MSS., Vol. I.

Contains 1—37 stanzas only.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக் 213ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இதில் 37 பாடல்களே உள்ளன. ஆதலின் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 456.

Palm-leaf. 16½ × 1⅛ inches. Foll. 13. Lines, 7 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. Nadādūr Vēṅkaṭācāriyār of Srivilliputtur.

திருப்புகழ்.

TIRUPPUKAḺ.

A poem in praise of Muruhakkaḍavuḷ: by Aruṇagirināthar of Tiruvaṇṇāmalai, who is stated to have composed 16,000 stanzas in praise of Kumāra or Muruhakkaḍavuḷ worshipped in Tirupparaṅkunṟam, Tiruccendūr, Tiruvāvinankuḍi, Tiruvēraham and other places. Of these only 1,200 stanzas have been printed.

Contains 41 stanzas only.

Beginning:

கனக கும்பமி ரண்டு நேர்மலை
யெனநெ ருங்குகு ரும்பை மாமணி
கதிர்சி றந்தவ டங்கு லாவிய முந்துகூதம்

கடையில் நின்றுப ரந்து நாடொறு
மிளகி விஞ்சியெ (ழுந்த) கோமள
களப குங்கும கொங்கை யானையை யின்பமாகி

அணை(வ ருந்)கொளு மென்று மே[லை]வலை
யிடும டந்தையர் தங்கள் தோதக
மதின்ம ருண்டுது வண்டெறுசையும் முந்துபாய

அதிவிதங்கொளு மின்ப சாகர
முழுகும் வஞ்சக நெஞ்சக யேயொழி
தருப தங்கெதி யெம்பிரானருள் தந்திடாயோ,

தனத னந்தன தந்த ஞதன
டிகுகு டிங்குகு டிங்கு பேரிகை
தகுகு சிந்திகு திந்த தோவென வொன்றுதாளந்

தமர சஞ்சல சஞ்ச லாவென
முழவு டுண்டுடு டுண்டு டூவென
தருண கி[ங்](ண்)கிணி கி[ங்](ண்)கி ணாமு முழங்கவோதி,

பணிப தங்கய வெண்டி சாமுக
கிரிய டங்கலு மண்ட கோளகை,
பதறி தின்றிட வந்தவாடக மென்றுதோகை

பவுரி கொண்டிட மிண்டி யேவரு
நிசிச ரன்கிளை கொன்ற வேல்கொடு
பழனி யங்கிரி யின்கண் மேவிய தம்பி[ரு](ரா)னே.

End:

கரமு முளரியின் மலர்முக மதிகுழல்
கனம தெனுமொழி கனிகதிர் மு[லே](கை) நகை
கலக மிடுவிழி கடலென விடமென மனதூடே

கருதி யனநடை கொடியிடை யியல்மயில்
கமழு மகிலுட னிளகிய மிர்கமத
களப புளகித கிரியினு மயல்கொடு திரிவேனே,

இரவுபகல ற[யி](வி)கலற மல(ம)ர
வியலு மயல்தர விழியினில் விழிவர
விசைய முழுகிய வொருகுள பத்முற மடலூடே

யெழுத வரியவள் குறமக ளிருதன
கிரியில் விழுதின யீனபவ னெனுமுறை
யினிமை பெறுவது மிருபதமடைவது மொருநாளே,

சுரபி மகவினை யெழுபொருள் வினவிட
மனுவி னெறிமணி யசைவுற விசைமிகு
துயரில் செவியினி லடிபட வினவுமினதிதீது

துணிவி விதுபிழை பெரிதென வருமனு
வுருகி யாகர சிவசிவ வெனுமதோர்
சுரபி யலம்வர விழிபுனல் பெருகிட நடுவாக(ப்),

பரவி யதனது துயர்கொடு நடவிய
பழுதின் மதலையை யுடலிரு பிளவொடு
படிய ரதமதை நடமிட மொழிபவனருளா[ளு](லூ)ர்

படியி லறுமுக சிவசுத கணபதி
குமர குருபர நருபபதி சரவண
பரவை முறையிட வுயிர்கொடு நடவிய பெருமாளே. (எ0)

(கு-பு.)—

இது முருகக்கடவுள் விஷயமான தோத்திரம். சந்தவின்பமும் பொருட்சுவையும் பக்தி ரசமும் மிகவாய்ந்தது. நூலாசிரியர் திருவண்ணாமலையிலிருந்த அருணகிரிநாதரென்பவர். இவர் இளமையில் சிற்றின்பத்து ஆழ்ந்து முருகக்கடவுளின் அநுக்கிரகத்தால் ஞானோபதேசம் பெற்று, அவரது படைவீடாகிய, திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை என்னும் ஆறு ஸ்தலங்களையும் காஞ்சீபுரம் முதலிய பஞ்சபூத ஸ்தலங்களையும் புகழ்ந்து பாடிய சந்தப் பாடல்கள் பதினாறாயிரமென்று தெரிகின்றது. அவற்றுள் இக்காலத்தில் ஏறக்குறைய ஆயிரத்திருநூறு பாக்களே கிடைத்து அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இந்தப்பிரதியில் 41 பாடல்கள் இருக்கின்றன.

R. No. 457.

Palm-leaf. 12¼ × 1¾ inches. Foll. 152. Lines, 10 in a page. Tamil. Slightly injured.

Purchased in 1920-21 from M.R.Ry. K. V. Rāmacandra Ayyar Avargaḷ of Mylapore.

பகவத்கீதை, தமிழுரையுடன்.

BHAGAVADGĪTAI WITH TAMIL COMMENTARY.

A free and lucid rendering of the Bhagavadgītā in the Maṇipravāla style, stanza by stanza, in accordance with the Viśiṣṭādvaita school of Vēdānta : by Śrīnivāsa.

Complete.

Beginning :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:, ஹரி: ஓம்.

ஸகலவேதாந்தஸாரமான ஸ்ரீ கீதாசாஸ்த்ரத்தை ஸங்க்ரஹமாக வெளியிட்டு ஓரா[ம்](ன்)வழியாக அநுஷ்டிக்கப்பட்ட கீதார்த்தத்தை விஸ்தாரமாக பாஷ்யமா(க்)கி அ[று](ரு)ளிச்செ[யி](ய்)த லக்ஷ்மணமுனி புங்கவர்க்கு அநுகுணமாக ஸ்ரீநிவாசன் மணிப்ரவாளத்தினாலே வெளியிட்டு ஜன்மஸாபல்யம் பெறவேணுமென்று பண்ணுவி[ச்சத்](த்த)தை(ப்) பெரியவாள் ஸஹித்து தோஷபராங்முகர்களாகி(க்) கிருபைபண்ணித் திருவுள்ளம் ப[த்த](ற்ற)க் கடவர்கள்.

லக்ஷ்மீபதியான ஸ்ரீமந்நாராயணன், ஸ்வயம் ஹேயமாகாமலும் ஹேயத்துக்கு நிலையாகாமலும் ஸ்வயம் கல்யாணஸ்வரூபமாகியும் கல்யாணகுணங்களுக்கே ஆதாரமாகியும், தம்மைக்காட்டிலும் இதரமாகிய அறிவுள்ள வஸ்துக்களுக்கும் அறிவில்லாத வஸ்துக்களுக்கும் ஸ்வாமியாகியும், ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவி முதலான

திவ்யமஹிஷிகளுடனே எப்போதும் பிரகாசித்தும் . . . . .

* * * *

நாலுவிதமான திவ்ய மங்கள விக்ரஹங்களை யங்கீகரித்துயிருக்கிற ஸ்ரீபரவாஸுதேவன் ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யாதிசயத்தாலே பார்த்தனுக்கு

* * * *

ஸாரதியாக நின்று, சதுர்விதமான காலத்திலும், அயோக்யமான தேசத்திலும், அயோக்யமாகிய ஜனங்களிடத்திலும் பிறந்த ஸ்நேஹத்தினுலேயும், ... பார்த்தனுக்கு யுத்தத்தில் உத்ஸாஹத்தைஜநிப்பிக்கிற வியாஜத்தால் ஸமஸ்தமான முமுக்ஷு ஜனங்களிடத்தில் அநுக்ரஹம் செய்யவேணுமென்கிற இச்சையால் தர்மார்த்த காமமோக்ஷமென்னும் நாலுவிதமாகிய புருஷார்த்தங்களிலும் உத்க்ருஷ்டமான மோக்ஷமாகிய புருஷார்த்த ஸாதனமாகிய ஸகலவேதாந்த ஸாரத்தையும் தாமே ஆசார்யராக நின்று தம் ஸ்வரூபத்தையும் பிரகாசிப்பித்து விசதமாக அருளிச்செய்தார்.

இப்படி செய்விக்கிற பகவானுடைய ப்ரபாவத்தைத் தெரிந்திருந்தாலும் த்ருதராஷ்ட்ரன், முன் செய்த மிகுதியான பாப வாஸனையால் விவேகமி[ல்]ழந்து துர்யோதநனுடைய விஜயத்தைக் கோ[ரி](ரி) அத்தை அறியவேணுமென்கிற [யி](வி)ச்சையாலே வ்யாஸ ப்ரஸாதத்தால் பரோக்ஷத்தில் நடக்கிற ஸமரவ்ருத்தாந்தத்தை ப்ரத்யக்ஷமாக அறிந்து சொல்லுகிற ஸஞ்ஜயனைப்பார்த்து ப்ரஶ்நம் செய்கிறுன்.

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச:

> தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ: |
> மாமகா: பாண்டவாஶ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய ||

எ[வ](வ்வி)டத்தில் ஸூக்ஷ்மமாக வநுஷ்டித்த தர்மமும் மிகுதியாக வளர்ந்து பரிபூர்ணமான பலனைக்கொடுக்குமோ, [யெவ](எவ்வி)டத்தில் ஸதா ப்ரஹ்மாவான குருவென்கிற ஸத்புருஷன் நிலையாகவிருந்தாரோ, அந்த தர்ம க்ஷேத்ரமான குரு க்ஷேத்ரத்தில் செய்கிற நிஜ தர்மமான யுத்தம் மிகவும் வள(ர்)ந்து தங்களுக்கு அதிகமான பலனைக் கொடுக்குமென்று நினைத்து அ[வ](வ்வ)டத்தில் செய்கிற யுத்தத்தை யிச்சித்து வந்து கூடின எ[ய](வ)ன் குமாரனை துர்யோதனன் முதலானவர்களும் [யி] இவர் பக்கவிலே சேர்ந்த மகா சூரர்களான த்ரோணர் பீஷ்மர் முதலாகிய மஹாரதிகர்களும் பாண்டு குமாரர்களும் அவர் பக்கவில் சேர்ந்த ராஜாக்களும் என்ன செய்தார்கள் ஸஞ்ஜயனே. (க)

End :

தச்ச ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ரூபமத்யத்புதம் ஹரே: |
விஸ்மயோ மே மஹாந்ராஜந் ஹ்ருஷ்யாமி ச புந: புந: ||

ஓய் மகாராஜாவே! ஸ்ரீஹரியினுடைய அத்யத்புதமான திவ்ய ரூபத்தை திவ்ய சக்ஷுர்பலத்தால் ஸஞ்ஜயன் ஸாக்ஷாத்காரம் பண்ணபடி நானும் ப்ரத்யக்ஷமாகப் பார்த்து, அடிக்கடி ஸ்மரித்து ஸந்தோஷிக்கிறேன். இந்த ஸந்தோஷமடைந்த எனக்கும் மஹத்தான ஆச்சரியமுண்டாகிறது. (எஎ)

யத்ர யோகேஶ்வர: க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்தோ தநுர்தர: |
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூதிர்த்ருவா நீதிர்மதிர்மம ||

எந்த பக்ஷத்திலே யோகேஶ்வரன் க்ருஷ்ணன் அதிஷ்டித்து எழுந்தருளியிருக்[கு](கி)றாரோ, எந்த பக்ஷத்திலே அர்ஜ்ஜுனன் காண்டீவமென்கிற தநுஸ்ஸைக் கையில் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறாரோ, அந்த பக்ஷத்திலே ராஜ்யாதிஸம்பத்தும், விஜயலக்ஷ்மியும், ஐஶ்வர்யமும் [நியி](நீதி)யும் அ(ை)சயாமல் [எ]இடைவிடாமலே இருக்குமென்று நிஶ்சயித்து இருக்கிறேன். உமக்கு மாத்திரம் இந்த நிஶ்சயம் பிறக்கவில்லை. (எஅ)

Colophon :

இதி ஸ்ரீமத்பகவத்கீதாஸூபநிஷத்ஸு ப்ரஹ்மவித்யாயாம் யோகஶாஸ்த்ரே ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ஜுநஸம்வாதே மோக்ஷஸந்யாஸயோகோ நாம அஷ்டாதஶோऽத்யாய: | ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:. ஹரி: ஓம்.

யாத்ருஶம் புஸ்தகம் [த்ருஷ்டா](ஷ்டம்) தாத்ருஶம் லிகிதம் மயா |
அபத்தம் வா ஸுபத்தம் வா மம தோஷோ ந வித்யதே ||

க்ரோதந நாம ஸம்வத்ஸரம் மிதுநமாஸம் த்ருதீயை புஷ்ய நக்ஷத்திரத்தில் எழுதி ஸம்பூர்ணமாச்சுது.

(கு-பு.)—

இது, வடமொழியிலுள்ள பகவத்கீதையின் ஸ்லோகங்களும் அவற்றுக்கு விரிவான பொழிப்புரையும் உடையது. மணிப்ரவாள நடையில் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யரென்பவராலியற்றப்பட்டது. விசிஷ்டாத்வைதமதத்தைச் சார்ந்தது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 458.

Paper. 10½ × 9¼ inches. Foll. 44. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha.

Transcribed in 1920–21 from a MS. of M.R.Ry. Tambu Satagopa Ayyaṅgār Avargaḷ of Alwārtirunagari, Tinnevelly district.

திருவிருத்த ஈட்டரும்பதவிளக்கம்.

TIRUVIRUTTA ĪṬṬARUMPADAVIḶAKKAM.

A gloss on Nambiḷḷai's Īḍu which itself is a commentary on Nammāḷvār's Tiruviruttam.

Complete.

Beginning:

திருவிருத்தம், ஈட்டரும்பதம்.
ஹரி: ஓம். ஶ்ரீ:

பரம காருணிகரான நம்பிள்ளை திருவிருத்த ப்ரபந்தத்துக்கு வ்யாக்யானமிட்டருளுவதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி, ஸர்வேசுவரன் ஸம்ஸாரிகளிலே அந்யதமரான இவரை ஒருங்கே * * * *, நிர்ஹேதுகமாகக் கடாக்ஷித்தானென்றருளிச்செய்யக்கோலி, இவ்வாழ்வாருடைய * * அவதார விஷயமான மற்[று] (ற) ஆசார்யர்களுடைய ஸூக்திஸமுதாயத்தை அருளிச்செய்கிறார். ஆழ்வாரித்யாதி அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமோ வென்கையாலே நித்யரும் முக்தருமென்பர்கள். முக்த ப்ராயர் என்றது ஶேஷதீவாஸிகள். இப்படி(ச்)சொல்லுகைக்கடி சீத(ர)னையே தொழுவாரென்றது.

* * * *

கடாக்ஷம் நிர்ஹேதுகமாகில், அல்லாதாரிடத்திலும் ப்ரவ்ருத்திக்க வேணுமே[ா]யென்ன, ஸாராஜகமான வித்யாதி ஸாதகத்ரயமௌபாய வயக்ஷ்யேயோஜ்யாதாரபூதி[ப்] பட்டத்துக்குரியவானையும் இத்யாதி

End:

வ்யாக்யாநாஷமோ. ஈனச்சொல்-ஹீநமான சொல். ஹீநமாகை யாவது செவிப்படாதொழிகை. அதாவது-அசக்யக்ரியை சொல்லுகை. இவனுடைய ஸ்வரூபத்துக்கு அநுரூபத்தைச் சொல்லுகை. பிரயோஜன சூன்யமாகை. . . . .

கர்த்தா ஸர்வஜ்ஞர் என்கிற ஸூத்ரத்திலே ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளுக்கு காரணங்களான வேதாந்த வாக்யங்களே ப்ரமாணமாக வ்யவஸாயபக்ஷாதபடியாலே ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணமாக மாட்டாதேயென்று, அவை நிரதிஶயாநந்த ப்ரத்யக்ஷத்தை ப்ரகி(வாதி)க்கையாலே அவைத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷ ப்ரமாணத்வம் கூடுமென்று பாஷ்யகாரர் அருளிச்செய்தார்.

தத்வத்ரய ப்ரவெசே - அநாதி ஶ்ரியபதிஃ ; ஸர்வஜ்ஞஃ ஸர்வஶ-
க்திஃ ப்ரபஞ்சஸ்ய ப்ரதாநோபாதாநம் ஜ்ஞாநவிகாஸஃ. அஜஸ்ர-ஸ்வாபாவ
விகாராநர்ஹிதம். அசித்ரூபம் - ஸ்வ[ரூ]ப[ம்] ஜாக்ரத்[ஸ்வ] ஸர்வஸ்ம[illegible] (ர)ஹி
தம். அசேதநம் - ஜ்ஞாநாநதிகாரகம் அநேகம். “ஸர்வம் ஸர்வத்ர ஸர்வதா”

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது நம்மாழ்வாரருளிய திருவிருத்தமென்னும் பிரபந்தத்துக்கு நம்பிள்ளையியற்றியுள்ள வியாக்யானத்தின் அரும்பதவிளக்கம். இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 459.

Palm-leaf. $8\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 154. Lines, 6–10 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920–21 by Sundarammā of Alwvrtirunagari, Tinnevelly district.

(a) குழைக்காதர்பாமாலை.
KULAIKKĀDARPĀMĀLAI.

Foll. 1*a*—14*b*.

A eulogy addressed to Lord Viṣṇu worshipped by the name of Kulaikkādar at Tentiruppērai near Alwartirunagari.

Complete in 103 stanzas including the benedictory stanza.

Beginning :

குழ[ை](மழ)க் காதர்பேரில்[ப்]பாடிய பாமாலை.

அடியேங்கள் துன்பமக[வ]ல்(வ)தற்காயிந்த நான்மறையின்
முடியே பரவுங்கு[ழை](மழ)க் காதர்பேரின் முது தமிழால்[ப்]
படியேழு மோங்கியபாமாலை யானம்பதமளிப்பான்
கடியேரிளஞ் சித்துடை ஞானமுத்திரைக் கைத்தலனே.

கன் றுக்கிரங்கிய கற்றுவைப்போல(க்) கருணையுட
னென்றைக்கிரங்குவரோ வறியே னெழுபாரு முய்யக்
குன்றைக்கவிகையெனத் தரித்தோங்கு(கு)ழைக்காதரை[நாஞ்](சு)
சென்றப்பொழுதுந் தொழுவதும் பாவங்கள் தீர்வதுமே. [க]

எப்போது நின்னை நினைத்தோமங்கே வந்தெதிர்முகமா
யப்போது நீயும் வந்தஞ்சலென்பாயடியாரிடத்தில்
மெய்ப்போத ஞானவிளக்கே க[று](ரா)ங்கவ்வ வீறிட்டந்த (க்)
கைப்போதகஞ் சொன்னமாலே தென்பேரையில் காகுத்தனே. [உ]

End:

பொன்சிறை நீக்கிவிரித்தே பரக்கின்ற புள்ளரசே
யென்சிறை நீக்குவித்தாயில்லையே யிகலாடரவம்
வன்சிறை நீக்கினைவான வர்க்காய மகி[ள்]ழ்வினதை
தன்சிறை நீக்கினையாராவமுதமுந் தந்தனையே. [௱௧]

பதமும்பதச்சுவடும் கவிப்பாகமும் பாகச்செஞ்சொல்
விதமும்[விதமும்]வி திவிலக்கில்லா விடினும் வியன்றரு(வாற்)
புதமென்றனளரி[ந்](ன)தே மாவுபூகப் பொழி[னு](லு)மழைக்?
கிதமென்ப[ந்]னதென்றல் வீசுந்திருப்பேரைக் கிறையவனே. [௱உ]

(கு-பு.)—

இது, தென்திருப்பேரை யென்னும் விஷ்ணு க்ஷேத்திரத்திலமர்ந்துள்ள குழைக்காதரென்னும் திருமாலின் தோத்திர ரூபமானது. காப்புச் செய்யுளுடன் நூற்று மூன்று கட்டளைக்கலித்துறைகளையுடையது. நடை சாதாரணமானது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

(*b*) குழைக்காதரஷ்டபந்தனகவி.

KULAIKKĀDARAṢṬABANDHANAKAVI.

Foll. 15*a*—17*a*. Fol. 17*b* is left blank.

Stanzas commemorating the ceremony of refixing and consecration of goddess Kuḻaikkādavalli worshipped in Tentiruppērai; it is stated that this ceremony was celebrated on Wednesday, the 7th day of the bright fortnight of the solar month Mēṣa in the year Bhava, Kollam 1049 corresponding to Śaka year 1796.

Complete.

Beginning:

ஓம். நன்றாக. கு[ளை](ழை)க் காதர்பேரில் அஷ்டபந்தனக்கவிதை.

பொங்குபுக[ள்](ழ்)தெ[ந்](ன்)திருப்பேரை நாயகியஷ்ட
பந்தன மதைப்புகழவே
நங்கையருள் சடகோபரிரு சரணகமலமதை
யனுதினமு நயந்து போற்றி(ச்)
செங்கம[ல](லே)யருள்பெருகு பேரைவாழ் நூற்றெண்மர்
பிரபலம[த]ாய்ச் செயும் பிரதி[ஷை](ஷ்டை)
யிங்கிதன்றன் பணியானவுசிதவகை மேன்மை யெல்லாம்
எழில் கொள்[க்]கவியதனி னெடுத்தியம்புவேனே.

சீருலவு தென்திருப்பேரை நகர் வா[ள](ழ)வே
தேச தேசம் புக[ள](ழ)வே
திகழ்வரு கலியுக சகா[ர்]தத மொராயிரத்
திசையும் வகை[து](ய்தா)யைதனில்

சிறக்குமெழு நூறுதொ[ன்னூ](ண்ணூ)ற்ருறின்
மேற் செல்லா நின்றகொல்லஞ்
சிறந்த[சி](ச)யங் கொள்பவ வருடமாயிரநாற்
பத்தொன்பதாண்டிசையு மேழில் மேடமாதம்
பார்புகழ் நற்றெய்தி ப[தி](ணி)[ஒ]ரண்டினில்[ப்]பூ[று](ர்)வ
பட்ச[த்]திதி சப்தமி
பதியுடன்பயன் பெறுஞ் சவுமியவாரமும் புனர்பூசமு
மீனலக்னம்
நிலாரசுபதினத்தில்

* * * *

காருலவு பொழில்மேவு பேரைமாநகரினிற்
கடல் மு[ள](ழ)க் கோஷைபோல(க்)
கடிதிபலையானகம் படகமுதலாம்பேரி
கானகீதத் தொனியுடன்

End:

வளங்கொள் நூற் றெண்மர்களும வர[ர]வர்கள்
கு[ளா](ழா)ங்களும் வரிசை பெருக்கமாக
மாறுதவாழ்வு கொண்டோங்கியே நீடூழி
வா[ள்](ழ்)வுபெற வருளினனே.

(கு-பு.)—

இது குழைக்காதர்வல்லி என்னுந் திருமகளுக்குச் செய்யப்பட்ட அஷ்டபந்த(த்)தைப்பற்றியது. இதன் பின்னர் 18-வது ஏட்டில் புல்லுக்கட்டு விறகுஞ்சுமந்தபேர்" என்னும் செய்யுளும், "பார்பொருந்துங்குமிதனைப் பாடவேதான் பரமசிவ[ன யீ](னீ)ன்றெடுத்த பகவனெங்கோன்" என்று தொடங்குஞ் செய்யுளும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(c) நம்மாழ்வார்தாலாட்டு.
NAMMĀḺVĀRTĀLĀṬṬU.

Foll. 19a—67a. Fol. 67b is left blank.

Same work as that described under R. No. 443 ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்துக்காட்லாக்கின் 443 ஆவது நம்பர் பிரதி போன்றது இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(d) நூற்றெட்டுத்திருப்பதித்தாலாட்டு.
NŪṞṞEṬṬUTTIRUPPADITTĀLĀṬṬU.

Foll. 68a—72b.

Lullaby songs extolling Nammāḻvar, and the sanctity of the 108 Vaiṣṇava shrines.

Complete.

Beginning:

ஓம். குழைக்காதர் துணை.
நூற்றெட்டுத் திருப்பதித்தாலாட்டு.

அரங்கமுறையூர் தஞ்சை யன்பில் கரம்பனூர்
புரங்கள் திருப்புள்ளம் பூதங்குடி திருப்பேர். (க)
சிரங்கள் திருவெள்ளறையும் சிந்தையமு தூற்றிருக்கப்
பரங்கொண்டு மாமுகிலைப்பாடும் பராங்குசனே. (உ)
ஆதனூர் சீராரழுந்தூர் சிறுபுலியூர்த்
காதவிழும்பூஞ் சேறை தலைச்சங்[கை]க நாண்மதியம். (ங)
காதல் தருங்குடந்தை கண்டியூர் விண்ணகரம்
வேதியர்சேர் கண்ணபுரம் விரும்பிய நம்மாழ்வாரோ. (ச)

End:

அ[ை]பயநல்குமுத்திரைக்கை யாழ்வார கமகிழ்ந்து
கிருபைபெருகத் தொண்டரெல்லாங் கேட்குஞ்செவிகுளிர. (ஙஎ)
உபயகவிப்பாவுரைக் குமிந்தத்தாலாட்டால்
உ[ை]ப(ய)வுலகத்திலுள்ளோருகந் தூழிவாழியரே. (ஙஅ)
தன்னின்மனமகிழ்ந்து தன்னிலேபூரித்து
நன்னிலையனுகிநின்றநாதன் முனிவன்வாழி. (ஙகூ)
வாழிகுருகூரன் வாழிதிருக்கோளூரன்
வாழிபெரும்பூதூரன் வாழியெனவாழ்ந்தனனே. (சய)

Colophon:

நூற்றெட்டுத்(திருப்பதித்)தாலாட்டுமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, நூற்றெட்டு விஷ்ணுஸ்தலங்களின் பெயர்களையும் அத்தலங்கள் விஷயமாகச் சடகோபர் பத்தியுடன் பதிகம்பாடியதையும் விளக்குவது. ஒரு வகையிசைப்பாட்டாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*e*) ஆசிரியவிருத்தம்.

ĀSIRIYAVIRUTTAM.

Foll. 73*a*—74*a*.

A record relating to the dismissal of a Government Officer named Vaikuntham, who took bribes from the tenants and Zamindar in the Tinnevelly district, by abusing his official powers. It is also stated that one Varadarājan assisted the Government in the dismissal of this Officer.

Complete.

Beginning:

ஆச்சரியமான திருநெல்வேலிச்சில்லா
வடங்கலொன்பது தாலூகா
அதிலுள்ள குடிகளைக் கட்டாயமே செய்து
அதியாயமாக வேதான்

ஆருக்கு மேற்காத வொவ்வொரு குடிகளை
யக்கிரமவ லுட்டியாக
அன்புகளில்லாத சமீந்தார்களிடத்திலு
மாஸைகள் மிகுதிகொண்டும்

End:

போவென்றுரைக்கவவன் வெட்கியேபட்டணம்
போனதைக் கவர்ண்மெண்டார்
போர்ட்டாருமிவாதனைத் தெரிந்துனை மெய்த்தார்கள்
புகழுந்தார்கள் வரதராசனே.

(கு-பு.)—

இது, திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ராஜாங்கத்து உத்தியோகத்திலிருந்த வைகுண்டமென்பவன், குடிகளை வருத்தியதாகவும் கவர்ன்மெண்டார் அவனைத்தண்டித்ததாகவும் அதற்கு வரதராசனென்போன் உதவியதாகவுங் கூறுவது.

(*f*) தனிப்பாடல்.

TANIPPĀḌAL.

Foll. 74*a*—76*b*.

Seven stray unconnected stanzas.

Beginning:

காராளவங்கிசந் தானவயோக்கியங் கடல்மலைக்கும்
பேராளன் கீர்த்திகவுணர் கை(ம்)முத்திரை பெற்றவனுந்
தேராளனெங்கெங்குமரனையப் பேந்திரஞ்சு முகன்பெற்ற
வீராதிவீரவாளவந் தானுக்கு விண்ணப்பமே (௧)

சித்திரமுஞ் சற்றே சிரமதைசக்கு மோங்கிய கல்
லுத்தரமு நீரா யுருகுமே—வித்தைதனைச்
சூடுகின்ற கங்கைகொண்டான் சுப்பய்யா பாகவதம்
பாடுகின்ற ராகமதைப் பார்த்து. (௨)

வெகுதானிய வருஷ[மன](மைம்)பத்தொரு நான்
காண்டு விருச்சிகரவி தெய்திபதிணுலுதன்னில்
புகுபூர்வபட்சம் பஞ்சமியுத்திராடம்
புகழ்குருகை நகர்தனில் கீர்த்தியோங்கி
மிகவிஷ்ணு மதமருள முத்தப்பதிரன்
மேதினியை யளந்தவிஷ்ணுவானவன் தனற்கு(த்)?
ததிலிறைஞ்சிய ? வன்குலங்கள் முற்றும்
தழைக்கவென வைகுண்டஞ் சார்ந்தான்மாதோ. (எ)

(கு-)பு.—

இதில் தனிப்பாடல்கள் ஏழுள்ளன.

(g) ஆதிநாதர்வாகனக்கவிதை.
ĀDINĀTHARVĀHANAKKAVITAI.

Foll. 77a—79a. Fol. 79b is left blank.

Brings out the greatness of god Ādināthar worshipped in the Vaiṣṇava temple at Alwartirunagari by praising the different vehicles used in the festivals celebrated in that temple.

Complete.

Beginning:

சுவாமி ஆதிநாதர் வாகனக்கவிதை.

பேரா யிரமுடைய பெம்மான் பொலிந்துநின்ற
நாரா யணன்வழுதி நாடாளன்—சீரார்
திருப்பவித்[தி]ர மாலெதிருவி[ளா](மூா) வின்பக்
குருப்பவித்ர மாக்கியதா கும். (க)

ஆடித் திருநாள்நம் மாறிக் கடவுளு[ற்](க்)கு
நாடிச் சிறப்பா நடத்துவது[ச்]—சூடிக்
கொடுத்தாள் கலியாணங் கொண்டருளி வீதி
நடுத்தா[ய]னுலாவலாய் நாட்டு. (உ)

End:

வாழி திருக்குருகூர் வல்லி பொலிந்துநின்றூர்
வாழி சடகோபர் வா[ளி](ழி)யே—வா[ளி](ழி)
யெதிராசனவுள் ளுக்(?)கொர வா[ளி](ழி)(வாழி)
கதிகூர் திருவோலக் கம்.

Colophon:

சுவாமி ஆதிநாதர்பேரில் வாகனக்கவிதை முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது திருக்குருகூரில் கோயில்கொண்டுள்ள ஆதிநாதஸ்வாமியின் வாகனங்களின் சிறப்புணர்த்துவது.

(h) நம்மாழ்வாரூஞ்சற்கவிதை.
NAMMĀḶVĀRŪÑJAṞKAVITAI.

Foll. 80a—87a. Fol. 87b is left blank.

A swing-song poem in praise of Nammāḷvār.

Complete in 20 stanzas.

Beginning:

சுவாமி நம்மாழ்வார்பேரில்[ப்]பாடிய ஊஞ்சல்[க்]கவிதை.

வயல்பூத்த செழுங்கமல வாவிபூத்து
வளம்பூத்த திருக்குருகூர் மழைக்கார்நீலப்
புயல்பூத்த திருமேனிப் பொலிவுபூத்த
பொலிந்துநின்ற மாதவனூ ரூஞ்சல்[ப்]பாட

வியல்பூத்த[து](தொ)டையடிச் ரெழுத்து(ச்)சொற்பூத்
தியாப்பலங் காரம்பூத்த விசைவல்லாளன்
கயல்பூத்த விழியுடைய நங்கையீன்ற
காரிமா[ர](ற)[ப் பிராஞ்](ன்)சரணங் கா[ற்](ப்)பதாமே.

காப்பு. நன்ருக கு[ளை](ழ)க்காதர் துணை.

பூமாதுபொலிந்தமணி மார்பிலாடப்
புயமாடவதிற்றுளப மாலையாடத்
தேமாலைநடுவில்வச்சிர மாலையாடச்
செம்பொன் முடி யாடர[ற்றி](த்ந)ச் சுட்டியாடக்
கோமான்றன் தமிழ்மாலை பாடியாடக்
கு[ளை](ழை)யாட வயிணவர்கு[ள](ழ)ாங் கொண்டாட
வாமாறு புக[ள்](ழ்)படைத்தோ ருடிரூஞ்சல்
ஆதிநா தப்பெருமா ளாடி ரூஞ்சல். (க)

அரம்பையர்கள் பதம்பெயர்த்து நடனமாட
வயிராணி யுருப்பசி வெள் ள(ை)டப்பையேந்த
நரம்பிசைத்து நாரத[ராழ்வார்](ஞர்) வாசித்தேத்த
நாவாணி யருகிருந்து கீர்த்திபாட
நிரம்புபுக ழெதிராச னே வல்கேட்ப
நீதிபயில் வயிணவர் பல்லாண்டு கூற
வ[ரு](ர)ந்தருமுத் திரைக் கரத்தா ருடிரூஞ்சல்
வகுளபூஷணவரத ருடிரூஞ்சல். (உ)

End :

செந்திகிரி நாலிவகு கால்கள்நாட்டித்
திக[ள்](ழ்)வயிரத் தாலவட்டஞ் சிரந்துபூட்டி
அந்தமுள்ளதாயகள்[போற்] பொற்சங்கிலிகள்நாட்டி
அ[ள](ழ)காய் வரியமரகதப் பலகைசேர்த்துக்
கந்தமுள்ள மலரின்வெகு விதானந்தூக்கி(க்)
கவிஞர்களுயரூஞ்சல் மிசைக்கவிகள்பாடி
முந்துகவி வாணரிருவடந் தொட்டாட்ட
முத்திரைக்கை நம்மாழ்வா ராடிரூஞ்சல்.

Colophon :

திருமேனி திருவேங்கட கவிராயர் கு[ரு](ர)வே நம[ர].

சுவாமி நம்மாழ்வார்பேரிற்பாடிய ஊஞ்சல் திருநாமம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது நம்மாழ்வார் விஷயமான ஊஞ்சல். இருபதுவிருத்தப் பாக்களா லாகியது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதன் பின்னர் நான்கு ஏடுகளில், நம்மாழ்வார் விஷய மான நலங்குப் பாடலொன்றும், திருமஞ்சனப் பதமொன்றும், தென்திருப் பேரைக் குழைக்காதர் பெருமாள் விஷயமான பாடலிரண்டும் எழுதப்பட் டுள்ளன.

(i) வைத்தமாநிதிப்பெருமாள் விடுகவிதை.
VAITTAMĀNIDHIPPERUMĀḶ VIḌUKAVITAI.

Foll. 92a—95a.

Same work as that described under R. No. 427 (a) *ante*.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்துக் காட்லாக் 427(a) நம்பர் பிரதிபோன்றது. அன்னை வே யிதிலுமுள்ளது.

(j) வைத்தமாநிதிப்பெருமாள் வாகனக்கவிதை.
VAITTAMĀNIDHIPPERUMĀḶ VĀHANAKKAVITAI.

Foll. 95a—102b.

Brings out the greatness of God Vaittamānidhipperumāḷ worshipped in the temple at Tirukkōḷūr near Āḻvārtirunagari, by praising the different vehicles used in the festivals celebrated in that temple.

Complete.

Beginning:

வாழிபுகு மூர்வைத்த மாநிதிமால் நீடூழி
வாழி தமிழ்தேர் மதுரகவி—வாழி தினம்
வாழி குருகைமகிழ் மாலைப் பிரான் வாழி
வாழியெதி ராசமுனிவன். (க)

இந்தக்கவிதை வெண்பா.

* * * *

தோளுக்கினியான் கவிதை.

சொன்னநவ ரத்நமிகு தோளுக் கினியான்மேல்
மன்னுபுகு மூர்வைத்த மாநிதிமால்—இன்னிலத்தோர்
போற்றிசெய வீதிப் புறத்துப் பவனிவந்தார்
நாற்றிசையுஞ் சீர்படைத்த நாள்.

* * * *

சிங்காசனக்கவிதை.

* * * *

சங்காழியேந்துந் தமிழ்ப்புகுமூரர் தமனியப் பொற்
சிங்காசனத்திற் பவனிவந்தாரவர் சேவை கண்டு
கொங்கார்குழற்பெண் விரகம்பொறுள் மடக்கோதை நச் சீர்
வெங்காம பாணந்துளைக்குங் கொல்லோவிவள் மெய்யொக்குமே.

* * * *

கலித்துறை.

மலைவாங்கு மாருதிமேற் புகுமூ[ரனை](ர்) வைத்தமா நிதிகைச்
சிலைவாங்கி யம்புமொடுந் திறலாக்க ரக்?
கொலைவாங்கு சேனைக்குலம் வாங்கவோர் தொண்டர் கூட்டமெல்லா
நிலைவாங்கிய கலிநீங்கு[வ]தற் கோ வென்னை நீதி யிதே.

End:

வெண்பா.

திண்ணமா மாடஞ் சிறந்தபுகு மூரினில்விண்
மண்ணளந்த மால்வைத்த மாநிதியெங்—கண்ணனென
வெண்[ணை](ணெய்) திருடிநெடு வீதி யுலாவவந்தார்
எண்ணமெலாந் தீர்த்தருள வென்று.

Colophon:

சுவாமி வைத்தமாநிதிப்பெருமாள்பேரில் வாகனக்கவிதை எழுதி முகிந்தது. முற்றும்.

சுவாமி நம்மாழ்வார் து(ணை).

(கு-பு.)—

இது, திருக்கோளூரில் வைத்தமாநிதிப்பெருமாளுற்சவத்தில் கருடன் முதலிய வாகனங்களில் திருக்கோலங்கொண்டருளும் திருமாலைக்கண்டு சேவித்து ஈடுபட்டு வாகன முதலிய சிறப்பைப் புகழ்ந்து பாடியது.

நூலாசிரியரின்னாரெனத் தெரியுவில்லை. இத்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*k*) பெரியதிருவடி தோத்திரம்.
PERIATIRUVAḌITŌTTIRAM.

Foll. 103*b*, 104*b*.

A eulogy addressed to Garuḍa, installed in the north-east corner of the temple of Saṭhakōpa in Āḻvārtirunagari.

Complete.

Beginning:

ஓம் நன்றா குருவே துணை.

பெரியதிருவடி நயினார்பேரில்[ப்]பாடிய ஆசிரிய விருத்தம்.

நீயே கதியென்று பாமாலைபாடி நினைந்துருக
நாயேன் தனக்கருள் பாலிப்பையே மறைநான்கு நிரைத்
தாயே கருணைக்கடலே தவம்பெற்ற தாய்விநதைச்
சேயே குருகைப் பதிவா[ள்](ழ்) பெரிய திருவடியே. (க)

End:

தானே தனக்குச் சரியானபாதந் தனதடிமை
யானே பிறப்புமி[ர](ற)ப்புமற்றே னென்னை யாண்டுகொள்வாய்
கோனே குருகைவடகீழ் மூலைமதிற் கொலுவிருக்குந்
தேனே பறவைக்கரசே பெரிய திருவடியே. (டு)

வருவான் பெரியதிருவடி நாதனிவ் வாரணத்தால்[த்]
தருவான் பெரியதிருவடி நாதனித் தாரணியில்
உருவாய் வளர்ந்து வடகீழமூலையில் வளர்ந்தருளுங்
குருவாம் பெரியதிருவடி நாதனெங்[கள்] குலதெய்வமே. (௰௪)

Colophon:

பெரியதிருவடி நயினார்பேரிற் பாடிய ஆசிரியவிருத்தம் முற்றும்.

திருமேனி கவிராயர் கு[ரு](ர)வே நம[ர].

ராமஜெயம்.

(கு-பு).—

இது, திருக்குருகூரில் சடகோபர் கோவில் மதிலின் வடகிழக்கு மூலையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ள பெரியதிருவடி யென்னும் கருடனது தோத்திரம். பதினான்கு கட்டளைக்கலித்துறைகளையுடையது. இதன் முதலிலும் இறுதியிலும் ஆசிரியவிருத்தமெனக் குறிக்கப்பட்டது பிழை. முற்றுமுள்ளது.

(l) குழைக்காதர் பதிகம்.
KULAIKKĀDAR PADIKAM.

Foll. 105*a*, 106*a*.

Twelve stanzas in praise of Kuḻaikkādar worshipped at Tentirupperai near Āḻvārtirunagari.

Complete.

Beginning:

நூற்றெண்மர் [வெண்பா.]

திருமேனிக்கவிராயர் கு[ரு](ர)வே நம[ர].

வார்மணக்குங் கொங்கை மயில்மணக்குஞ் சாயல்குழல்
கார்(மணக்குஞ்) சாந்து மதுகைமணக்கக் காரியமென்
போர்மணக் குமைவாய புக[ள்](ழ்)மணக்கவே கதிராய்
கூர்மணக்கு நேமி(க்) குழைக்காதர் மாமுகிலே. (௧)

End:

த[ளை](ழை)க்கா த[ள](ழ)கர்[த்] திருப்பேரைவல்லி யென்றுமயரொடும்
பி[ளை](ழை)க்கா தர்மங்கல நாணுழிவாழி பிரகரமுஞ் சூ[ள்](ழ்)
மழைக்காடுபூத்த திருமேனிவள்ளல் மகர நெடுங்
குழைக்காதர் வாழியென வாழி பிள்ளைக்குழாங்க[மு](ளு)மே. (௰௨)

Colophon:

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது தென் திருப்பேரையென்னுந் தலத்தில் அமர்ந்துள்ள குழைக்காதர் என்னுந் திருமால் விஷயமான துதி. பன்னிரண்டு பாடல்களாலாயது. 106*b*ல் தென் திருப்பேரை விஷயமான வெண்பா வொன்றும் கட்டளைக்கலித்துறையொன்றும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(m) குழைக்காதர்பேரில் பாடியபதம்.
KUḺAIKKĀDARPĒRIL PĀḌIAPADAM

Foll. 107*a*—108*a*. 108*b* is left blank.

Rhythmic songs in praise of God Kuḻaikkādar worshipped at Tentiruppērai near Āḻvārtirunagari.

Complete.

Beginning:

ஓம் நன்றாக குழைக்காதர்பேரில் பாடிய பதம்.

கலியாணிராகம்—ஆதிதாளம்—பல்லவி.

வந்தெனக் கருள்செய்குவாய்—மாலே வருணன்
ஆராதனைசெய் திருமாலே,
சந்தனப் பொழிலுலவு—தென் திருப்பேரையில்
வருங் கொந்தலர்ந்த பேரைவல்லி சந்ததமும்
மருவிவாழ-வந்தெனக் கருள்செய்குவாய்.

End:

நாவினால் யான் நமோ நாராயணா வென
நாங்கள் துதிக்கவருள் நலந்தரு வோனே
காரியமாகவந் தென்னைக்
கருணைக் கடைக்கண் பார்த்தென்
கவலைகளெல்லாம் திருமாலே.

Colophon:

ஸ்ரீராமஜெயம். திருஞானமுத்திரை துணை.
திருமேனி-திருவேங்கட கவிராயர் கு[ரு](ர)வே நம[ர].

(கு-பு).—

இது தென்திருப்பேரைக் குழைக்காதர் என்னும் திருமால் விஷயமான இசைப்பாட்டு. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(n) நூற்றெட்டுத்திருப்பதி வெண்பா.
NŪṞṞEṬṬUTTIRUPPADI VEṆPĀ.

Foll. 109*a*—124*a*. 124*b* is left blank.

Stanzas in the Veṇpā metre extolling the greatness of the 108 Vaiṣṇava shrines and the images of God Viṣṇu worshipped therein.

Complete.

Beginning:

தோதாத் திரிநாதன் துய்யசெம்பொற் பாதத்தைக்
காதலுடனே தொழுது கண்குளிர்ந்தேன்—சீதமலர்
மேலுறைச்ரீ வரமங்கை மேவி வளர்மார்பா
தாலுவினி லுன்பெயர்தந்தாள்.

* * *

தொன்னெறிசேர் வாய்மை துலங்குபுகழ்ச் சோணாட்டு
நன்னகர்தோ றென்னா ரணமூர்த்தி—மன்னுதுயி
லேய்ந்திருத்த னிற்ப தெடுத்திசைத்தேன் செந்தமிழா
லாய்ந்தவர்தஞ் சொற்கொ டறிந்து.

பொதிய வரைதிகழும் பொற்பாண்டி நாட்டுப்
பதிதொறுமால் வாழ்ந்தளிக்கும் பண்பை—முதியவர்தஞ்
சொல்லா லறிந்து துயி[ல்வி](வி)ருப்பு நிற்குநெறி
யெல்லா மெடுத்திசைத்தேன் யான்.

* * * *

சோழமண்டலம்.

சீரிணங்கு பொன்னித் திருநாடு போற்றவளர்
வரணங்கு கண்ணா னெகினமாச்—சேருமயன்
முன்னரங்கங் காட்டி மொழிவேத நம்பெருமான்
பொன்னரங்க நெஞ்சே புகல். (க)

புகலும் ப(ர)சமயம் புக்கவரு மெவ்வா
றகதினைப்ப ரவ்வாற னிப்(ற்)பான்—திகழுமறைத்
துன்னார் தமிழுறையூர்ச் சோழனருண் மாதோடு
நின்றான் மணவாள னே. (உ)

End:

நானிலமு மாதவரு நான்முகனுங் காண்பரிதென்
மேனினைவுற் றாரால் விளம்பலாம்—வானுலகென்
வீடன்பாய் முத்தரினம் வேண்டப் பரமூர்த்தி
சேடன்பால் வீற்றிருக்குஞ் சீர். (௱அ)

* * *

துயிலும் பதியிருபத் தோரைந் திருப்பா
மியலு மிருபத் திரண்டும்—பயிலுநிலை
யூராகு மைம்பத்தே ழோர்நான் குலகளந்
தேர்ம்பதிகள் நூற்றெட் டில.

நளினரங்க மாதிதிரு நண்ணுதலம் போற்றி
யினிதுரைக்கும் வெண்பா நூற் றெட்டுங்—கனியுரைத்
துன்னுவார் கற்பாருமப்பவார் (?) புவிவாழ்வு
மன்னுவார் வீடுமெய்து வார்.

வாழி திருப்பதிகள் வாழி திருநெடுமால்
வாழி திருக்குருகூர் வாழ்மாறன்—வாழிதமிழ்
ஆழ்வார்கள் வா(ழி) யருள்வயிணவ[ர](ர்களா)ய்
வாழ்வார்கள் வாழி மகிழ்ந்து.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது நூற்றெட்டு விஷ்ணுஸ்தலங்களையும் அத்தலங்களிலமர்ந்துள்ள திருமாலையும் பற்றியது. அந்தாதித்தொடையாமைந்தது. முற்றுமிருக்கிறது.

(o) நம்மாழ்வார்பதம்.
NAMMALVĀRPADAM.

Foll. 125a—128a.

Similar to the work described under sub-division (e) of this number. Incomplete.

Beginning:

சுவாமி நம்மாழ்வார்பேரில் பாடிய பதம்.

உன்னையல்லாவொரு தெய்வமு மெண்ணுது
நெஞ்சமுனக்குண்மை சொன்னேன்
எனக்குன் பாதபங்கயம் நீதஞ்சம்
கன்னவில்வேளும் வணங்கும் பிரதாபா
மன்னுமிசைத்தமிழ் வண்சடகோபா—உன்னை—

End:

உண்மை சொன்னேனய்யா—உன்
அடிமைக்கு ளடிமையாய்
உண்மை சொன்னேனய்யா—
கருக்கு[ளி](மி) பு[கள்](கு)ந் தென்னைக்
காத்தருள்வீரா—செல்வத்
திருப்புளிங் கீ[ள்](ழ்)வளர் செண்பகமாறு.

* * * *

கைவசமாய் நெல்லிக்கனிபோலிப்போது
குலதெய்வமு நீயென்று தெளிந்தேனந்தப்பாடு—உண்மை சொன்னேன்.

(கு-பு.)—

இது நம்மாழ்வார் விஷயமான இசைப்பாட்டு. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுப் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

(p) முருகன்பதம்.
MURUKANPADAM.

Foll. 128b—129a.

A rhythmic stanza in praise of God Subrahmaṇya worshipped at Kunṟanakar or Kunṟakkuḍi in the Madura district.

Beginning:

சந்நிதி கண்டுகொண்டேன்—கண்டவுடனே
சவுபாக்கியம் பெற்றுக்கொண்டேன்.
செந்நெல்விளையுங்குன்றை நன்னகர்தனில் வாழுஞ்
சிவனருள் சரவணபவனிலகிய திருச் சன்னிதி

End:

அருள் மு(ரு)கனை வாழ்த்தி நவிலுங்கவிக்குஞ்சு
நற்றமிழரங்கேற்றிக்
கானமலர் பரித்துச் சேவடி தனில் சாத்திக்
கந்தா கந்தா வரந்தா வென்று போற்றிச்
சந்நிதி கண்டுகொண்டேன்—கண்டவுடனே
சௌபாக்யம் பெற்றுக்கொண்டேன்.

(கு-பு.)—

இது குன்றநகர் முருகக் கடவுள் விஷயமான இசைப்பாட்டு.

(ஓ) தனிப்பாடல்.

TANIPPĀḌAL.

Foll. 129*a*—138*a*. 138*b* is left blank

Stray stanzas in praise of Garuḍa, Viṣṇu, Nammāḻvār, etc.

Beginning:

மாசித்தே ரோட்டிவைத்து மாசனங்கள் சூழ்ந்துவரப்
பூசிக்கு மர்ச்சகரும் பொற்றட்டில்—தேசிகனும்
தானிருக்கத் தேர[ட்](ச்)சுத் தான்முரிந்து போனசியல்
மாதிலசூர் சொல்வார் மான்பூ (க)

முல்லா கலகத்தில் முன்னிற்கலாகா தென்றெண்ணியன்றே
சில்லாவை விட்டு மலைமேற்[ச்] சிலத்தில் மறைந்திருந்து
பொல்லாப் பயல்களைப் போக்கடித்தே யி(ந்த)ப்பூதலத்தில்
நல்லார் குருகையில் வந்தேயிருக்கு நற்றேசிகனே. (உ)

End:

சி[ரீ]நகரவாச வுல் லாச கெம் பீரனே
சிரீதரப் பொரு ளாதியைத்
திருநெடுந்தோள் மீதெழுந்தருளி வரும்
வலங்கொள் பெரிய திருவடியையான்,
தேனகுந்துளபவுன் சேவடியை யென்றலை
செலுத்தவருள் செய்த தேவே
செகமெலா மூனைவந்து சேவிக்கவவர்கள் தம
திஷ்டங் கொடுக்கு மேரு,
வானகமு மண்ணகமு மற்றுமண்டங்களை
வயிற்றினிலடக்கு மாலை
வண்பிடரி மேலடக்கி வயினதேயனெம்
வறுமைதனை மாற்று தருவே,
பானகமு நாளிகேரமு மிரதகலசமு
முகந்த பறவைக் கரசனே
பலந்தருஞ் சமயமது தாருமெங்கட்கிறைவ
பட்சிராசக் கடவுளே.

* * * *

நாறுகு[ளி][ழி]யி லொரு மெயவந்தபோது நொருங்கடித்துக்
கூறும்பு[ழு](ளு) கனுனக்கிணையோ வண்ட[ர்] கோ[ழு](ள)மட்டுந்
தூறும்பு[ழு](ளு) கனுனக்கிணையோ பொய் சொல்லவந்த
நாறும்பு[ழு](ளு) கனிமாறமர சாமிநாத நராதிபனே ?

(கு-பு.)—

இதில் பல தனிப்பாடல்கள் உள்ளன.

(r) காமாட்சியம்மன்பதிகம்.

KĀMĀTCIYAMMANPADIKAM.

Foll. 139*a*—143*a*. Fol. 143*b* is left blank.

Eleven stanzas in praise of Goddess Kāmākṣi worshipped in the Śaiva shrine at Conjeeveram.

Complete.

Beginning:

நன்றாக. காஞ்சீபுரம் காமாட்சியம்மன் பேரில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மங்களஞ்சேர் கச்சிநகர் மன்னுகா மாட்சிமிசைத்
துங்கமுள நற்பதிகஞ் சொல்லவே—திங்கட்
பயமுறுகும் கணியணியும் பரமனுளந் தனின்மகிழுங்
கயமுறு[வ](மை)ங் கரணிருதாள் காப்பு.

சுந்தரி சவுந்தரி நிரந்தரி துரந்தரி
சோதியாய் நின்றவுமையே
சுக்கிரவாரத்தி லுனைக்கண்டு தெரிசித்தவர்
துன்பத்தை நீக்கிவிடுவாய்
சிந்தைதனி லுன் பதந்தன்னையே தொழுதவர்க
டு[து]யரத்தை யாற்றிவிடுவாய்
செகமெலாமுன் மா[ய்]ை[க](ய)புகழ வென்னாலாமோ
சிறியனால் முடிந்திடாது
சொந்தவுன்மைந்த னென்றென்னை ரட்சிக்குஞ்
சிறுகடனுன்ன தம்மா
சிவசிவமகே[ஸ்](சு)வரி பரம[னி](னை)ட யீசுவரி
சிரோமணி மனோமணியுந்நீ
அந்தரி நிரந்தரி துரந்தரி பரம்பரி[ஆ]
(ய)நாதி ரட்சகியுநீயே
அ[ள](ழ)கான காஞ்சியில் புக[ள](ழ)ாக வாழ்ந்திடு(ம்)
அம்மை காமாட்சியுமையே. (க)

End:

எத்தனை செனனமெடுத்தேனோ தெரியாது
இப்பூமி தன்னிலம்மா
இனியாகிலுங் கிருபைவைத்[து யெ](தெ)னைரட்சியு
மினிஜனன மெடுத்திடாமல்
முத்திதரவேண்டுமென் றுன்னையே தொழுதுநான்
முக்காலும் நம்பினேனே

முன்னாபினாந் தோ[னா](ன்று)தமணிதரைப் போலநீ
[மு](வி)ழித்திருக்காதே யம்மா
வெற்றிபெற வுன்மீதில் பத்தியாய் நான்சொன்ன
விருத்தங்கள் பதினொன்றையும்
விருப்பமாய்க் கேட்டுநீ யளித்திடுஞ் செல்வத்தை
விமலனாரே[ஷ](ச)ப் போரூர்
அத்தனிட(ப்) பாகமதை விட்டுவந்தென்(னுடை)[ன]
யருங்குறை[ர](ற)யை(த்) தீருமம்மா
அ[ள](ழ)கான காஞ்சியில் புக[ள](ழ)ாகவாழ்ந்திடும்
அம்மை காமாட்சி யுமையே. (௰௧)

Colophon :

காமாட்சியம்மன் பேரில் ஆசிரியவிருத்தம் முற்றும். சுவாமி நம்மாழ்வார் துணை.

(கு-பு.)—

இது காஞ்சீபுரத்துக் காமாட்சியம்மன் விஷயமான பதிகம். எளிய நடையிலானது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

---

(௪) *ரங்கநாதர் ஊசற்கவி.*

RAṄGANĀTHAR ŪSAṞKAVI.

Foll. 144*a*—145*b*.

A swing-song poem in praise of god Raṅganātha and Goddess Raṅganāyaki worshipped at the Vaiṣṇava shrine in Srirangam.

Contains four stanzas only.

Beginning :

ரங்கநாதர்பேரிற் பாடிய ஊஞ்சல்[த்]திருநாமக்கவி.

தார்சொரிந்த முத்தினு[ல்க்](ற்)கால்கள் நாட்டித்
தரும்பவளக்கரும்பதனால் வளைகள் சேர்த்து
வார்சொரிந்த சந்தனத்தா[ல்ப்](ற்) பலகைசேர்த்து
வரிசையுடனாள் ? பணிந்துபோற்ற(க்)
கார்பெருகுங் காவேரி மாலைபூண்ட
க[ஷ்த்](ஸ்)தூரி ரங்கருக்குக் கரு[னை](ணை)யாக(ச்)
சீருலவுங் காவேரியாடிரூஞ்சல்
சீரங்க நர்யகியா[ள](ரா)டிரூஞ்சல். (௧)

End :

மாமறையோர் வேதாந்தக் கால்கள்நாட்டி
வஷ்டருடன்சற்பாத்தால் ? பலகை சேர்த்து(த்)
தாமரை நூலதனால்விட்டம் போட்டுச்
சதிராகப்பவாச் சிறந்த சரங்கள் பூட்டி(ப்)
பாமானசிங்கமான ரெங்கருக்கு(ப்)
பாவலர்கள் கொண்டுவந்து சமைத்தவூஞ்சல்
சேமநெடும் ரெங்கேசராடிரூஞ்சல்
ஸ்ரீரங்க நாயகனாராடிரூஞ்சல். (௪)

(கு-பு.)—

இது ரங்கநாதன் விஷயமான ஊசல். இதில் நான்கு பாடல்களேயுள்ளன. இதன் பிறகு 146a 150a வரையில் ஆழ்வார் திருநகரி பொலிந்து நின்றபிரான், நம்மாழ்வார், திருமாலிருஞ்சோலைமலை அலங்கார நாயகி, சீதாராமன் இவர்கள் விஷயமான ஊசல் பாடல்கள் ஒன்பது உள்ளன.

(t) திருமால்தோத்திரம்.

TIRUMĀLTŌTTIRAM.

Foll. 151a. - 154a 154b is left blank.

Stanzas in praise of Lord Viṣṇu who is requested herein to come on Garuḍa bless the supplicant.

Complete.

Beginning:

நன்முக. கெருடன் தோத்திரம்.

பூரணனே திங்கள் பதினலுசேரும்
பொருந்தியேயருக்கன் பதினெட்டுஞ்சேருங்
காரணனே கருமுகில்போல் மேனிசேருங்
கருணைபெ[ரு](று)வஷ்டாக்கரங் கலந்துவாழும்
வாரணனே லட்சுமியோரெட்டுஞ்சேரும்
மதிமுகம்போல் நின்றிலங்கு மாயாநேயா
ஆரணனோரகு ராமாகருடன் மீதி
லன்புட்னேயேறிவந்தருள் செய்வாயே. (க)

End:

துளபமணிமார் ப[ள](ழ)காசுகத்தைத் தாதா
சுருதியே மெய்ப்பொருளே வரத்தைத் தாதா
களபக[ஷ்](ஸ்) தூரியனே கடா[ச்](ட்)சந் தாதா
கஞ்சனை முன்வென்றவனே கருணை தாதா
பழம்பொருளே சிவசோதி பாக்கியந் தாதா
பத்திமுத்தி சித்திசெயவுன் பாதந் தாதா
அளவிலா மெய்ப்பொருளே கெருடன்மீதில்
அன்புடனே யேறிவந்தருள் செய்வாயே. (மஉ)

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது திருமால் கருடன்மீது வந்து அருள் செய்யும்படி பாடிய பதிகம்: நடை தாழ்ந்தது.

இதன் தலைப்பின் கருடன் தோத்திரம் என்றிருப்பது பிழை.

இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது இது முடிந்த பின்னர் 155a ல்

படிமிசைவாழுமாந்தர் பவிசுவந்துற்றபோது
கொடியிடைமடவார்காதல் கொள்ளுவார் நம்மையெண்ணுர்
மிடியிடைப்பட்டபோதும் வியாதியாய் மெலிந்தபோதும்
அடியினைத் தொழுவாரென்றே யாறுமைக்கருளிச் செய்தார்.

என்னும் செய்யுள் எழுதப்பட்டுள்ளது.

R. No. 460.

Palm-leaf. 11⅞ × 1½ inches. Foll. 18. Lines, 12–15 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920—21 by Sundarammā of Ālvārtirunagari, Tinnevelly district.

(a) ஆதிநாதரூசற்கவிதை.

ĀDINĀTHAṚŪSAṚKAVITAI.

Foll. 1*a*—3*b*.

A swing-song poem addressed to God Ādināthar, worshipped at the Vaiṣṇava shrine at Ālvārtirunagari in the Tinnevelly district.

Contains the stanzas 1—27 complete and 28th incomplete.

Beginning :

சுவாமி ஆதிநாதர் பேரிலூசற்கவிதை.

வயல்பூத்த செழுங்கமல வாவிபூத்து
வளம்பூத்த திருக்குருகூர்மழைக்கானீலப்
புயல்பூத்த திருமேனிப் பொலிவுபூத்த
பொலிந்துநின்ற மாதவனூர்க் கூஞ்சல்பாட
வியல்பூத்த தொடைபடி சீரெழுத்துச் சொற்பூத்
தியாப்பலங்காரம்பூத்த விசைவலாளன்
கயல்பூத்தவிழியுடைய நங்கையீன்ற
காரிமாறன் சரணங் காப்பதாமே. (க)

கருங்குவளைக் காடு செழுங் கமலம் பூத்த
காட்சியெனத் திருவுடம்பிற் கருணைபூத்து
மருங்குவளைத் தழுகொழுகுங் கை காலுந்தி
வாய்நயனந் திருமுக மவ் வடிவுகாட்ட
வொருங்குவளைத் தண்கதிர் வெண்ணி லவுகாட்ட
வொருதிகிரி பருதிகிரி யுதயங்காட்ட
நெருங்குவளைக் கைமலராள் வடந்தொட்டாட்ட
நின்றவாதிப் பிரானூடி ரூஞ்சல். (உ)

End :

தேங்கமலக் கோதைதவஞ் செய்வதாலிச்
செகத்திலிவ்வூர் திருநகரி யாமென்றேத்தப்
பாங்கமலக் கண்ணி[நு](னு)ட்படாது தாந்தன்
பண்புறவாராதனஞ்செய் பரிவிலாழி
தாங்கமலக் கை முகங்கண் ணுறுப்பியாவுந்
தயங்குகரு மலேபோல் வந்தானென்றூதிப்
பூங்கமலத் தோன் பரவு மிக்கவாதிப்
பொலிந்து நின்ற யாதவனூ ராடி ரூஞ்சல். (உஎ)

மருளிலாப் பொய்நின்ற வேதசாரம்
வடித்தெடுத்துத் திரட்டி முது தமிழ்ப்பாமாலே
தெருளிலாதவன் போலத் . . . .

(கு-பு.)—

இது ஆழ்வார் திருநகரியெனப்படும் திருக்குருகூரில் அமர்ந்துள்ள ஆதிநாதரென்னும் திருமாலின் துதிரூபமானது. இந்தப் பிரதியில் 1—27 பாடல்களும் 28-வதன் முதலடிமட்டுமேயுள்ளது. ஆதலின் முற்றுப்பெறவில்லை. நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(b) திருக்குருகூர்வல்லியாருசல்.

TIRUKKURUKŪRVALLIYĀRŪSAL.

Fol. 1.

A swing-song eulogy addressed to Goddess Ādināthavalli worshipped at Tirukkuruhūr also called by the name Ālvārtirunagari.

Contains four stanzas only.

Beginning :

கருக்குழியிற் பலவிதமாய்ச் செனிக்க வேதன்
    கைசலிக்கப் படையாது காலதூதர்
வெருக்கொளவந் தடித்திழுத்துக் கொடுபோய்ச் செந்தீ
    மிகுதிரையத் தூடழுந்த விடாமலேயன்
பருக்குதவி யாக முத்தி கொடுக்கச்செய்த
    பாக்கியமா னுதிமால் மகிழ்ச்சி கூரத்
திருக்குருகூர் வல்லியா ராடி ருஞ்சல்
    சீபூமி நாயகியா ராடிருஞ்சல். (க)

End :

கோதை சூடிக்கொடுத்தா ளாடி ரூஞ்சல்
    கூறும்ரெங்க நாயகியா ராடி ரூஞ்சல்
நீதியலர் மேலுமங்கை யாடி ரூஞ்சல்
    னீளாபுவி மடந்தையினி தாடி ரூஞ்சல்,
சீதை சனகன்மகளி ராடி ரூஞ்சல்
    திருக்குருகூர் வல்லியாராடி ரூஞ்சல்
ஆதிலெட்சுமி தேவியா(ரா)டி ரூஞ்சல்
    அருளாதி நாய்ச்சியா ராடி ரூஞ்சல். (ச)

(கு-பு.)—

இது திருக்குருகூரில் அமர்ந்துள்ள நாய்ச்சியார் விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் நான்கு விருத்தங்களேயுள்ளன.

(c) சடகோபருசல்.

ŚAṬHAKŌPARŪSAL.

Foll. 5a—7b.

A swing-song poem in praise of Nammālvār also called Śaṭhakōpa.

Contains 23 stanzas only.

Beginning :

சுவாமி ஆழ்வார் பேரில் ஊசற்கவிதை.

இந்திரநீலத்திரண்டு கால்கள்நாட்டி
யிலங்கும் வயிரேயத்தாலவிட்டம் பூட்டிச்
சுந்தரமுத்தேறிமெம் பொற்சங்கிலிகள் நாற்றிக்
சுடரெறிக்குஞ் செழும்பவளப்பலகை சேர்த்துக்
கந்தமலரென்னும்பொன் விதானம்நாற்றிக்
கயல்விழியார் மயல்புரி பொன்னூஞ்சல்மீது
செந்த(மி)ழ்வண் சடகோபராடிரூஞ்சல்
சீபராங்குச முனிவனாடிரூஞ்சல்.

End :

சித்தவதாரத்தொடு சேர்வார்க்குக்கிட்டா
தென்றேயச்சித்துவிட்டு யோகமேற் செய்
வித்தவதாரத்தாவட்டாங்க யோக
வித்தாரமெய்ப் பொருளேவிளங்குஞானக்
கொத்தவதாரத்தனுகா வொளியே தொண்டர்
கொடுங்கலிதீர்த்தருள் குருகூர்க்கொண்டல்வண்ணன்
பத்தவதாரத்தின்வரன் முறையைத்தேர்ந்து
பாடவல்ல பெருமாளேயாடிரூஞ்சல். (உஉ)

வாழிதிருக்குருகை நெடிதூழிவாழி
மறைபுகலு நவபேரவடிவமான
ஆழிவழை ? கண்டுவில் வாளாதிநாதர்க்
கலங்கரித்த கதிர்மணிப் பொன்னூஞ்சலமீது
வீழிவாய் துவரிதழ்ப்பெண்முத்தமூரல்
விற்புருவநங்கை மகாதவதிற்றேன்றுஞ்
சூழிமுகக்கரட்தட விகடவேதச்
சொற்கவிமாமதகளிற்றைத் தொழுவம்யாமே. (உ௩)

(கு-பு.)—

இது திருக்குருகூரிலவதரித்துள்ள சடகோபரென்னும் நம்மாழ்வார் விஷயமானது. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் 23 பாடல்களேயுள்ளன.

(*d*) வைத்தமாநிதிப்பெருமாளூசல்.

VAITTAMĀNIDHIPPERUMĀḺŪSAL.

Foll. 8*a*—9*b*.

A swing-song poem in praise af God Viṣṇu, worshipped under the name Vaittamanidhipperumāḷ at Tirukkōlūr near Āḻvārtirunagari.

Contains eleven stanzas only.

Beginning :

சுவாமிவைத்தமாநிதிப் பெருமாள்பேரிலூஞ்சற்கவிதை.

பார்பூத்த போதனையுந்தியினிற் பூத்துப்
பல்கோடியண்டமெலாம் பூத்தவெந்தை
கார்பூத்த திருமேனிப்பொலிவுபூத்த
கண்ணன்வைத்த மாநிதிமாற் கூஞ்சல்பாட
வார்பூத்தவுபயதன நங்கைபெற்று
மனங்களிக்க மறைப்பொருளியாவையுமா ராய்ந்து
சீர்பூத்தவியற்றிருவாய் மொழியைப்பாடுந்
திருநாவீறுடையபிரான் காப்பதாமே. (க)

பாரமகமேருவிரு கால்களாகப்
பணிமேகபடல நடுவட்டமாகக்
காருலவுமழைமாரி வடமதாகக்
கண்ணகன்ற பாருலகம்பலகையாகச்
சீருலவுநறுமலர் விதானநாற்றிச்
சிறப்பாகவலங்கரித்த வூஞ்சல்மீது
வாருலவுங்கனப்பெண் ணுண்டிலாள்சேர் (?)
வைத்தமாநிதிப்பெருமா ளாடிரூஞ்சல். (உ)

End :

சிறந்த திருவழுதி வளநாடுவாழி
திருக்குருகைமாநகர் நம்மாழ்வார்வாழி
யறந்தருவேதத் திருவாய்மொழிநூல்வாழி
யழகைநகராகிய தென்புகுரூர்வாழி
பிறங்குமலர்மாது புவிமாதுவாழி
பேசுபுகழ்மதுரகவியாழ்வார்வாழி
மறஞ்செயும்பொன்னாழி வலம்புரியும்வாழி
வைத்தமாநிதிப்பெருமாளாடிரூஞ்சல்.

(கு-பு.)--

இது, திருக்கோளூர் என்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள வைத்த மாநிதிப்பெருமாள் என்னும் திருமால் விஷயமானது. காப்புச் செய்யுளுடன் பதினொரு செய்யுளையுடையது.

(e) வைத்தமாநிதிவல்லியாரூசல்.

VAITTAMANIDHIVALLIYARŪSAL.

Fol. 10.

A swing-song eulogy addressed to Goddess Lakṣmī worshipped under the name Vaittamanidhivalli at Tirukkōḷūr near Aḷvārtirunagari.

Contains the stanzas 1-4. complete and the 5th incomplete.

Beginning:

நாய்ச்சியார் வைத்த மாநிதிவல்லியாரூஞ்சற் கவிதை.

சிறந்தநவர[ற்றி](த்தி)ன மணியூஞ்சல்மீது
சிலைநுதலாளிருபுறமும் வடந்தொட்டாட்டச்
சுறவுவிழியு[ற](ரு)வசி நற்கவரிவீசச்
சொல்புகழுந்திலோத்தமை நின்றேவல்கேட்ப
நறவொழுகுதேமொழியாளம்மையந்த
நாமகள்நாற்பண்ணிறைத்து நல்லிசைகள்பாடச்
சிறந்தமறைசேர் தென்புகுழூர்வாழுஞ்
செல்விபெண்கள்வல்லியாராடிரூஞ்சல். (க)

End:

மலர்சூடிக்கொடுத்தாளாடிரூஞ்சல்
மங்கைசீவரமங்கையாடிரூஞ்சல்
அலர்மேலுமங்கையினிதாடிரூஞ்சல்
அருள்புவிமடந்தையினிதாடிரூஞ்சல்
தலமிகுசனகன்மகளாடிரூஞ்சல்
நாய்ச்சியார்லட்சுமிதேவியாடிரூஞ்சல்
வலமிகுதென்புகுழூர்வல்லியாடிரூஞ்சல்
வைத்தமாநிதிவல்லியாராடிரூஞ்சல். (ச)
தேன்கனிந்த மொ . . . . . .

(கு-பு.)—

இது வைத்தமாநிதி வல்லியென்னும் இலக்குமி விஷயமான துதி. இத்தப் பிரதியில் 1-4 பாடல்களும் ஐந்தாவது பாடலின் ஆரம்பமுமே உள்ளன.

(*f*) மதுரகவியாழ்வாரூசல்.

MADHURAKAVIYĀ<u>L</u>VĀRŪSAL.

Fol 11.

A swing-song poem in praise of Madhurakaviyāḷvār, worshipped at Tirukkōḷūr near Āḷvārtirunagari.

Contains eghti stanzas only.

Beginning:—

சுவாமி மதரகவியாழ்வார்பேரிலூஞ்சற் கவிதை.

சுருதிமறைப் பொருளனைத்தும் பகுத் தாராய்ந்து
சுருக்கமுறவுலகிலுள்ளோர் வெளிதாய்ப்பற்றப்
பரமபதநாயகன் மூவர்க்குமூலப்
பரம்பொருளாமெனத் திருவாய்மொழியைப்பாடுந்
திருமகிழ்மாறனைச் சகல[ெ]பந்த[ம](வ)ாகத்
தியானித்துத்தேவு மற்றுமறியேனென்று
பொருளமைத்துத் தமிழுரைத்துப்புகுழூர்வாழும்
புகழ்மதுரகவியாழ்வா ராடிரூஞ்சல். (க)

End:

சித்திரைமாதத் துதித்தோனூடிருஞ்சல்
திருமகிழ்மாறனைப் பணிவோனூடிருஞ்சல்
பத்தரி[று](ரு)தயத்துறைவோனூடிருஞ்சல்
பதினொருபாட்டினிதுரைத்தோனூடிருஞ்சல்
உத்தமமுக்குணங் கடந்தோனூடிருஞ்சல்
உபநிடதம்பகுத்துணர்ந்தோனூடிருஞ்சல்
வைத்தமாநிதியை யனுதினமும்போற்றும்
மதுரகவியாழ்வாரே யாடிருஞ்சல்.

(கு-பு.)—

இது, திருக்கோளூர் என்னும் தலத்திலவதரித்த மதுரகவியாழ்வார் விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் எட்டுப் பாடல்களேயுள்ளன.

(*g*) ஆதிநாதருசல்.

ĀDINĀTHARŪŚAL.

$8\frac{1}{8} \times 18\frac{1}{8}$ inches. Lines 5-7 in a page.

Foll. 12*a* – 16 *b*. 12*b* is left blank.

Similar to the work described under sub-division (*a*) of this number.

Contains 1—19 stanzas only.

Beginning:

நன்றாக. ஊஞ்சல்.

வயல்பூத்த செழுங்கமல வாவிபூத்து
வளம்பூத்த திருக்குருகூர் மழைக்கானில
* * * *
* * * *
கயல்பூத்த விழியுடைய நங்கையீன்ற
காரிமாறப்பிரான்சரணங் காப்பதாமே.

காப்பு. நன்றாக. கு[ளே](ழை)க்காதர் ஆ[ள்](ழ்)வார் திருவடிகளே சரணம்.

பூமாதுபொலிந்து மணிமார்பிலாடப்
புயமாடவதிற் றுளபமாலையாடத்
தேமாலைநடுவில் வச்சிரமாலையாட(ச்)
செம்பொன்முடியாடர[ற்றி](த்தி)னச்சுட்டியாடக்
கோமான்றன் தமி[ள்](ழ்)மாலைபாடியாடக்
கு[ளே](ழை)யாடவயிணைவர்கு[ளா](ழா)ங்கொண்டாட
வாமாறுபுக[ள்](ழ்)படைத்தோனூடிருசல்
ஆதிநாதப்பெருமாளாடிருஞ்சல். (க)

End:

தண்பொருநை சூழ்சோலை நகரமான[த்]
தமணியப்பொற்கோபுரஞ்சேர் குருகைவாசன்
பன்னிசைசொல் மகிழ்மா[ர](ற)ர் பரவிப்போற்றும்
பாவையர்சிரீபூமி நீளாதேவிகூட
நண்புடையவாதிமால்நாளும்வா[ளி](ழி)
நா[ட்](ய்ச்)சிமார்மூவர் திருவடிகள்வா[ளி](ழி)
எண்புவியோர்தொழு மிராமாநுசனும்வா[ளி](ழி)
யிசைபெருகு சடகோபருஞ்சல்வா[ளி](ழி). (கஅ)
காவுலவுபொ[ளி](ழி)ல்[க்]குருகைநகரம்வா[ளி](ழி)
கருணைபொ[ளி](ழி) பொலிந்துநின்றார் திருவடிகள்வா[ளி](ழி)
பாவலவர் நாரணர்பதம்வா[ள](ழ) வா[ளி](ழி)
பராங்குசமாமுனிவன்சிரீபாதம்வா[ளி](ழி)
தாவுபுகழ்நால்வேதமொ[ளி](ழி)யும் வா[ளி](ழி)
சதுரனெ திபதிவா[ளி](ழி) வயிணவர்கள்வா[ளி](ழி)
தாரணியிற்பாகவதர் வா[ள](ழ)வா[ளி](ழி)
தயாநிதியாம் . . . . . .

(கு-பு.)—

இதுவும் ஆதிநாதருஞ்சலே. முன் பிரதியினும் வேறுளது.

R. No. 461.

Palm-leaf. 10¾ × 1 inches. Foll. 81. Lines, 6 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920-21 by Sundarammā of Alvartirunagari, Tinnevelly district.

தாமிரபர்ணி மாகாத்மியம்.
TĀMIRAPARṆIMĀHĀTMIYAM.

A work on the sanctity of the river Tāmraparṇi flowing in the Tinnevelly district. The origin of Tāmaraparṇi, her becoming the daughter of Agastya at whose instance she flowed as a river, are also described.

Complete.

Beginning:

ஹரி: ஓம்.

தாம்[ப]ர[வ](ப)ன்னி ம[குள்](க)த்துவம்.

உலகெலாமுணர்ந்தோத[க்](ற்)கரியவன்
நிலவுலாவியநீர்மணிவேணியன்
அலகில்சோதி[யி](ய) னம்பலத்தாடுவான்
மலர்[ச்]சிலம்படிவா[ள்](ழ்)த்திவணங்குவாம்.
குருபாதமே கதி. தாம்பிரவர்ணி மாதாவினுடைய துணை,

தாம்பிரபன்னித்தலபுராணம்.

நைமிசாரணிய மென்றொரு வனமுண்டு. அதின் வரலாறு ஏதென்றால் [ப்] பூர்வத்திலே முனிவோர்களெல்லோருங்கூடிப் பிரமாவினிடத்திலே சென்று நாங்களெல்லோரும் ஏககாலமும் நீங்காமல் விருப்பமாக இருப்பதற்கு அதிலே தவசு பண்ணிக்கொண்டிருப்பதற்கு அளவில்லாத வனமாக ஒருவனங் கட்டளையிட்டருளவேணுமென்று வணங்கினார்கள். அப்போது பிரமாவும் ஒரு சக்கரத்தைப் படைத்துப் பூமியிலே உருட்டிவிட்டார். அதன்பிறகே நீங்களும் போய், அது தரித்தவிடத்திலே உங்க[ழு](ளு)க்கு வேண்டிய ஆபீடந்தருகிற வனமாக விருக்கும். அதிலே யிருங்கோளென்று அனுப்பிவிட்டார். அந்த முனிவர்களும் அந்தச் சக்கரத்தின் பின்னே வந்து அது தரித்த விடத்திலே வந்தவர்க[ழு](ளு)ம் அதுக்குப் பேரிட்டது. நேமிசாரணியமாகிய சக்கரந்தரித்தபடியினாலே நேமிசாரணியமென்று பேருமிட்டார்கள். * * * * *

* * * * * *

எங்களுக்குத் தாம்ரபர்ணியினுடைய மகத்துவத்தை(த்) திருவுள்ளம்பற்றவேணுமென்று கேட்டார்கள். * * * *

அந்தக் கதையை முனி உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் ; நீங்க[ழு](ளு)ம் [பி] (ப)ராமுகமில்லாமல் கே[ழு](ளு)ங்கோளென்று சொன்னார்.

* * * * *

அந்த மலைப்பக்கத்திலே நாமும் நம்முடைய தேவியாரும் மற்றுமுண்டாகிய தேவர்களெல்லோருங்கூடி வந்து உமக்குக் காட்சி தருகிறோமென்று திருவுளம்பற்றித் தாமிரபர்ணி மாதாவை அகத்தியருக்கு மகளாக முறைமையுங்கூட்டியனுப்[பி](பு)வித்தார். பின்னும் அகத்தியருக்கு(த்) தாம்பிரவன்னியினுடைய வரலாறு கே[ழு](ளு)மென்று திருவுளம்பற்றினார்.

End :

இந்தத் தாம்ரபர்ணி மாப்பியம்(?) மிகவும் மகத்துவமாகவிருக்கும். இந்தக்கதையை நீங்கள் கேட்டீர். உங்களைப்போலே பாக்கியம்பெற்ற பேர்களில்லை. இந்தக் கதையைக் கேட்டவர்[க்கும்](கள்) பாவங்களும் தீர்ந்து முத்தியை அடைவார்கள். இந்தக் கதையை உண்மையாகக் கொள்ளாமல் இங்கிதம் பண்ணுகிறபேர்களுக்கு ஒருநா[ழு](ளு)ம் பாவமொழியாது. *

* * * அமாவாசியை, கிரகணங்கள், பிறந்தநாள் * * *

சுக்கிரவாரம் பூசத்திலே விதிபாதங்களிலே தாமிரபர்ணியிலே தீர்த்தம் ஆடிக் கோதானம், வஸ்திர தானம், கன்னிய (கா) தானம், தாம்பூல தானம் தெட்சணை முதலாகத் தானங்களெல்லாம் பண்ணின பே [ருக்கு] (ர்கள்) தேவலோகத்தைச் சேருவார்கள். * * * *.

மலடிகள் கேட்டால் புத்திரனைப் பெறுவார்கள். கன்னியைகள் கேட்டால் நல்ல ப [ற்ரு] (ர்த்தா) வைச் சேர்வார்கள்.

Colophon :

தாமிர பர்ணி மாதாவின் கதை முகிந்தது. அகத்தியர் திருவடிகளே சரணம். க [குரு](ர)ஞூ சித்திரைமீ உம்சூவ வியாழக்கி[ள](ழ) மை சேரன் மகாதேவியில் [ச்] சடகோப பிள்ளை வீட்டுக்கு போயிருக்கிற அவ்விடத்தி (ல்) எழுதினது தாமிரபர்ணி ம[கி ள்] (க)த்துவம்.

(௫-ч.)—

இந்நூல் தாமிரபர்ணியென்னும் மகா நதியின் மகிமையை விரிவாகக் கூறுவது. அகத்திய முனிவர் தென்திசைக்கு வரும்பொழுது அவருக்கு மகளென்னு முறையில் பரமசிவனால் அனுப்பப்பட்ட தாமிரபரணியென்பாள் நதியாகப் பரந்து கடல்வரை சென்றனளென்றும், பலதீர்த்தங்கள் இந்நதியிலுள்ளனவென்றும் கூறுவது. இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 462.

Palm-leaf. 14⅝ × 1¼ inches. Foll. 34. Lines, 5 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1920-21 by Sundarammā of Alvartirunagari, Tinnevelly district.

(*a*) குணமங்கை யரிய நயினான் வருக்கக்கோவை. GUṆAMAṄGAIYARIYANAYINĀN VARUKKAKKŌVAI.

Foll. 1*a*—25*b*.

A lovepoem relating to and incidentally eulogizing the king Ariya Nayinān of the Guṇamaṅgai country.

Complete in 100 stanzas, each stanza beginning with each of the successive letters of the alphabet respectively.

Beginning:

வருக்கக்கோவை.

காப்பு.

பூத்தபங்கேருக மின்சேர்குண மங்கைபுவி . . . . .
. . . . . . வருக்கக்கவித் துறைச்சொற்
பாத்தமிழ்கூற மயில்வாகனத் தெம்பரமனுக்கு
. . . . . . காடக்கடாசல முன்னிற்குமே. (க)

(காட்சி)

அருள்கூரு நீதிக் குணமங்கை வ . . . . ப்
பொருள்கூரரிய நயினான்மகீபன் பொருப்பிடத்தே
தெருள்கூரு மைங்கணை . . . . னைத்திறை கொளநீ
டிருள்கூருங்காவி லொருவல்லிபூத்திங் கெதிர்நின்றதே. (உ)

தலைவிதெய்வத்தை நினைந்து வருந்தல்.

ஒன்றாருயிரொன் றிருந்தேமிருவரு முள்ளளவு
மின்றார்பிரித்தனரோ தெய்வமேயுல கேத்துகுணங்
குன்றாவரிய நயினான்மகிபன் குணமங்கைமெ
னன்றாயிருந்ததுகாண் வினையேன்செய்த நற்றவமே. (௰க)

End :

(மணந்தவரணிதனைக்கண்டோர் மகிழ்தல்.)

. . . த பேர்க்குதிதிநல்க மூவேழுவள்ளல்களு
மொவ்வாவரிய நயினுன்குண மங்கையோங் . . . .
வெவ்வாறுமங்கையுடன் மணிக்கோவங்கொண்டெய்தி வந்தீர்
அவ்வாறுகண்டகண் . . . . . . ரு மென்னுருயிரே. (கக)

வாழிதெய்வங்கள்பெருமான் குணமங்கை வாழ்வுசெல்வம்
. . . . . . கு நயினுன்கிளே தம்பிமார் முதலோர்
வாழியரிய நயினுனருண்மைந்தர் மைத்துனர்சீர்
. . . . நாடோறும் வாழியவே. (ள)

Colophon :

வருக்கக்கோவைமுற்றும்.
அம்மன் திருவடிகளே சரணம்.

குணமங்கை விற்பூட்டிக் கொண்டு . . . .
குணமங்கை மேற்குவளே கோத்தான்—குணமங்கை
நாட்டி லரிய நயினு னணைந்துயிரை
நாட்டிலிவ னுண்டே நமக்கு.

(கு-பு.)—

இது குணமங்கையரிய நயினுன் என்னும் பிரபுவைப் பாட்டுடைத்தலைவ னுக வைத்துப்பாடப்பட்ட கோவையென்னு மொருவகை நூல். அகர முதலாகவுள்ள வெழுத்துக்களைச் செய்யுளின் முதலிலமைத்துப் பாடப்பட்ட நூறு கட்டளைக் கலித்துறைகளாலாகியது. நடைநன்றுகவிருக்கிறது. நூலாசிரியரின்னுரெனத் தெரியவில்லை. ஏடுகள் முறிந்துள்ளன.

(b) ஆழ்வாரகவல்.
ĀḺVĀRAKAVAL.

Foll. 26.

A eulogistic stanza addressed to Nammāḷvār also known as saint Śaṭhakōpa.

Beginning :

ஆழ்வார்பேரிலகவல்.

அன்ன வாகன சின்மய மானவ
கஞ்ச மெல்லிதழ்க் கிஞ்சுக மனேயாய்
தாற்று மென் கமுகு கீற்றுவெண் துறைதோய்
திருவளர் பொழில்சூழ் கருணையங் குருகூர்
இந்திர னேத்துஞ் சந்திர வதன

* * * *

End :

மன்னிய கருணை தின்னேயே புகழ்ந்து
பத்தியி னீன்ற வித்தகர் செல்வம்
பீடுறு மனத்தில் வாடுத லில்லா

மீளா வின்ப நாளா யளித்துத்
தீண்டரு முத்தி காண்டக வெனககுன்
னீர்மலர்ச் சேவடி சார்தர வருளே.

(கு-பு)—

இந்த ஆகவல் நம்மாழ்வார் விஷயமாக ஒருபக்தர் பாடியது. நடைநன்றாக வுள்ளது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன வொன்றும் புலப்படவில்லை.

(c) ஆழ்வார்துதி.
ĀLVĀRTUDI.

Foll. 27.

Similar to the above. The stanza under notice contains 45 lines and is considered to have been taken from the ancient work called Tirukurukaimānmiyam.

Incomplete.

Beginning :

சுவாமி ஆ[ள்](ழ்)வார்பேரில் நேரிசை யாசிரியப்பா கவி.

திரைகொழித் துயிர்ப்பன திகழ்வலம்புரியே
வலம்புரியுயிர்ப்பன வாணித்திலமே
நித்திலமுயிர்ப்பன நெடுவெண்ணிலவே
நிலவுறவடர்பிணி நெகிழ்வனகுமுதம்
குமுதமங்குயிர்ப்பன குளிர்தண்ணறையே

End :

கூடியவுணர்வொடுங் குழைந்தெழுனுவாற்
பாடிநின்றாடியும் பன்னுள்கழிந்ததுன்
பொருவில் பேரின்பமும் புணர்வான்
ஒருவரந்திருவுள முவந்தருள்கெனவே.

Colophon :

[யி](இ)து நாற்பத்தைந்தடியவாய் இடையிடை தனிச்சொல் பெற்றுவந்த நேரிசை யாசிரியப்பா. [யி](இ)து குருகாமான்மியத்திலெடுத் தெழுதிய உதாரணப் பாட்டு.

(கு-பு.)—

இது நம்மாழ்வார் விஷயமாகவுள்ளதுதி. நேரிசை யாசிரியப்பாவாலாகியது. திருக்குருகை மான்மியமென்னும் நூலின்கண் இவ்வாசிரியப்பா வுள்ளதாக இதனிறுதி வாக்கியத்தாற் புலப்படுகின்றது. நடைநன்றாக வுளது.

(d) தனிப்பாடல்.
TANIPPĀḌAL.

Foll. 28.

Seven stray stanzas in praise of Vaikuṇṭhanāthar, Śaṭhakōpar, etc.

Beginning :

படியுண்டுமிழ்ந்தவன் வைகுந்தைநாதன் ப[ழ](ள) ப[ழ](ள)த்த
முடியுங்கருணை விழியுஞ்செவ்வாயு முகாம்புயமுந்
தடியுந்திகிரியுஞ் சங்கமும்வாளுந் தனுவுஞ்செம்பொ
னடியுந்துணைவரு மேதமியேன் செல்லுமவ்வழிக்கே.

End :

சோமன்வாசல் வித்துவான் பாடின கவிதை.

கற்றனவொக்கும் புதியனகேட்பன கண்ட[ன]பல்யாண்
டுற்றனவொக்கு மொருபகற்காண்பன வொன்னலரைச்
செற்றனவொக்குஞ் சிறுவிரல்சேர்ப்பன சென்றுசென்று
பெற்றனபெற்றியெண்ணுன் மறப்பானென்ன பேதைமையே.

(கு-பு.)—

இதில், வைகுந்தநாதன் திருக்குருகூராதிநாதன் இவர்கள் தோத்திர ரூபமான கட்டளைக் கலித்துறை ஒவ்வொன்றும், சிற்றின்ப விஷயமான பாட லிரண்டும், இராவண சங்கார விஷயமான பாடலொன்றும், நம்மாழ்வார் விஷயமான பாடலொன்றும், சோமனென்னும் பிரபு விஷயமான பாட லொன்றும் ஆக எழுபாடல்களுள்ளன.

(e) இலக்கணதீபம்.
ILAKKAṆADĪPAM.

Foll. 29*a*—32 *b*.

A short grammatical treatise in Tamil furnishing also information about the time of the three Saṅgams, the poets belonging to each Saṅgam, etc.

Complete in 15 stanzas.

Beginning :

ஹரி ஓம் நன்றுக.
இலக்கணதீபம்.

எழுத்தென்ன வொலியொரு தொகைத்தாய்
எழுத்துமுதல் சார்பிரு வகைத்தாய்
இருந்திரு வகைப்பெயரி லீரிருவகைத்தாய்முறை
யினத்தி லெண்ணிரு வகைத்தாய்
ஒழுக்கும் பிறப்பிடத் திரிருவகைத்தா
யுழப்பி லேழிரு வகைத்தாய்
உள்ளவடிவம் புள்ளிபுள்ளி யில்லாதென்னு
முருபிலோரிரு வகைத்தாய்
வழுக்கின்றி மாத்திரை யினைவகைத்தாய் மூன்று
வழியின்மொழி மூவகைத்தாய்
வந்துயிரு டற்போலி யிருவகைத்தாய்மூ
வகைச் சாரியைத்தாய் நடந்

தழுக்கின்றி விரியொன்றி ஞூமதர்மெழுத்
    ததிகார லட்சண மெலாம்
அறிந்துசொல்வ திலக்கணக் கவிதையல்லாத
    தவலக்கணக் கவிதையே. (க)

End:

ஓசைதருதிருவரிலை வாயிறைவ ஞர்பொருட்
    குப்பூரி கிழவர் தன்பால்
ஊமையாய்வருமுருக னவனுருத்திர சரும
    னுணர்ந்திடு நக்கீரர் தேவர்
கோசவுரை கொண்டுகீரங் கொற்றதே னுழார்
    கோதிலிள நாகர் படியங்
கொற்றசெயி னூராசிரியர் பெருநாகனூர்
    குவாமனைவி யாசிரியரா
மாசில்புளி யங்கர்பேருஞ் சேந்தர்செல்லூரி
    வளரா சிரியனூர ரன்
முண்டம்பெருஞ் சேந்தனூர் முகரியாசிரிய
    னூர் நீலகண்ட ராசை
மாசறமதித்த திருக்குன்றத்தி லாசிரியர்
    மற்று மொருவர்க் கொருவராம்
வழியினையுரைப்ப வந்தப்படியி லிப்படியில்
    மன்னி வாரா நின்றதே. (மரு)

Colophon:

இலக்கணதீப முற்றும்.

கூளகம்சூ௵ பங்குனிமீ உகூஉ புதன் கிழமையும் பூச நட்சத்திரமும் ஏகாதசியும் பெற்ற சுப யோக சுப கரணத்தில் ஆழ்வாரப்பன் இலக்கண தீபம் படித்து முகிந்த தென்றறிக.

வண் சடகோபன் திருவடிகளே சரணம்.

கருடாய நமஃ.

(கு-பு.)—
இந்நூல் தமிழிலக்கணங்களைந்தையும் தொகுத்துக் கூறுவதுடன் முச்சங்கங்களின் காலம், இடம், புலவர் முதலிய வரலாறுகளையும் விளக்குவது. பதினைந்து ஆசிரிய விருத்தங்களாலாகியது. இயற்றியவரின்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(*f*) திருக்குருகூர்வல்லிதோத்திரம்.
TIRUKKURUKŪRVALLITŌTTIRAM.

Foll. 33*a*—34*b*.

Eulogistic stanzas addressed to goddess Lakṣmī, worshipped at Tirukkurukūr also called Alvartirunagari, in the Tinnevelly district.

Breaks off in the course of the twelth stanza.

Beginning:

திருக்குருகூர் வல்லியம்மன்பேரிற் கலி.

மாது திருக்குருகூர் வல்லியம்மன் பாதத்தி
லோது மொருபாவெ . . . .
கோகனகத் தாளிணையில் கூற்றுக்குக் கூற்றுயன்
கோகனகத் தாளிணைகாக் கும்.
. . . . வெங்கேசனைக்கொன்ற ரன்வா
குவலயத் தந்தணற் கெட்டாது வாட்கதை கோத்
. . . . தாழிபு னைத்தாயிரம் பெயர்கொண் டென்னையாள்
குவல(ய)த்தைத் தருவைத் . . . . வல்லியே. (௨)

End:

தொடியிருப்பான கரத்தன்னைமாரிடந் தோன்றுவது
மடியிருப் . . . . கையில் முந்துவதும்
படியிருப்பானது நீக்கியந்தாமப் பதத்திலென்றுங்
குடியிருப் . . . . திருக்குருகூர் வல்லியே. (௰௧)
பொற்பார்திருக்குருகூர் வல்லியம்மன் புனைந் . . .
. . . .

(கு-பு.)—

இது, திருக்குருகூரென்னுமாழ்வார் திருநகரியில் கோயில்கொண்ட இலக்குமியின் தோத்திரம். கட்டளைக் கலித்துறையாலாகியது. இத்தனை பாடல்களாலாயதென்றும் இயற்றியவரின்னாரென்றும், தெரியவில்லை. ஏடு களிரண்டும் நுனிமுறிந்துள்ளன.

R No. 463.

Palm-leaf. 11¼ × 1¼ inches. Foll. 42. Lines, 8, 9 on a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920–21 by Sundarammā of Alvartirunagari, Tinnevelly district.

(*a*) தெய்வச்சிலையான் திருப்புகழ். DEYVACCILAIYĀN TIRUPPUKAL.

Fol. 2*b*.

A eulogy addressed to Deyvaccilaiyān, who is no other than god Rāma worshipped at Tiruppullāṇi (Darbhaśayanam), in the Ramnad district.

Contains one stanza only.

Beginning:

கதிர்த்த குடைக்கீழ் முற்படு தண்டிகை
யெடுத்ததலைப்பார்க்கரியின்
சிறுத்த கழுத்திலிருப்பர்

End:

விதிக்குமுதற் போதித்துமன்றியு
மயக்கறநட்பாய் முற்றுமுணர்ந்தும
துணராய்போல்

மறைப்பொருள்விக்கு ? ஞானத்தடையென்பது
படித்திடுசொற்கீதத்தோ டடங்கலும்
வசிட்டனிடத்தே கற்றுவிளங்கிய பெருமானே.

(கு-பு.)—

இது திருப்புல்லணை (திருப்புல்லாணி) யென்னும் தர்ப்பசயன க்ஷேத்திரத்திலமர்ந்துள்ள திருமாலின் தோத்திர ரூபமானது. இராமாயணக் கதையைக் கொண்டு துதிப்பது. 2-வது ஏட்டில் சில பாடல்களின் முதற் குறிப்பு முதலியன எழுதப்பட்டுள்ளன.

(b) தெய்வச்சிலையான் துதி.
DEYVACCILAIYAN TUDI.

Foll. 3*a*—25*b*.
Similar to the work described under subdivision (*a*) of this number.
Complete in 76 stanzas.

Beginning:

காப்பு:

பாம்பணைமீதிற் பள்ளிகொள்பவனைப் பாரச்சிலையேந்திப்
பாதகி தாடகையைக் கொன்றிளையோன் பாங்கின் மகங்காத்து,
மேம்படுமகலிகை சாபமொழித்து வில்லை முறித்தமுதை
வேட்டுப் பொன்மான் வாலி யிராவண வேட்டையுமாடியமால்,
வாம்பரி கயரத தயரதராமனை வாழ்த்தும்படி மதுர
வாக்குத் தந்தருள்வண் சடகோபர் திருவாய்மொழியமுதம்
தேம்பயில் வீதியில் மணிமேடைகள்சூழ் திருப்புல்லாணியில்வாழ்
செகநாதா தெய்வச்சிலைமாயா தெய்வசிகாமணியே. (க)

* * * *

சூரமிலாதவர் வீரமியம்புவர் சோருங்குலமில்லார்
துங்கக்குலவானென்றுரை பேசுவர் சொல்லுந் தரமலவே,
யார்கலியுகதன்ம மீததனு லவர்களில் வேறவ நா
னய்யா வையக மதன்மேல்சொலு மவையடக்க முரையேனே,
வாரமுறும் மிமையோர் கரையேற வாசவனுணை செவ
வளருங் கயிலைக்கிரியசையா தமைவரத னினிதுறையத்,
திரவி[பூ](பி)டணன் மணிமுடிசூடச் சிலையேந்திய ராமா
செகநாதா தெய்வச்சிலைமாயா தெய்வசிகாமணியே. (௫)

காப்பு முற்றும். திருஞான முத்திரை துணை.

உலகம் பரவப் பாற்கடல் நடுவில் யோகுறுதுயில் செயுநா
ளுமைபாகனு மலரயனுந்தேவரு மொளிர் வச்சிரதரனும்,
கலகக் கடினவரக்கர் நெருக்கிய திற்கண்டக மதனல்
கர்சினி முழுவது முறைகள் திறம்பின கதிர்மதி வெளிவாரா,
இலகு பொனுலகமும் ராவணனுக்கினை யிமையோர்க்கிறையவனும்
எதிர்பொருமிடமிலை நீமுழுதும் பரமென்னத் துயில்நீங்கித்
திலகப்பிறை நுதல்விநதை குமாரன் திருப்புயமீதுவருஞ்
செகநாதா தெய்வச்சிலைமாயா தெய்வசிகாமணியே. (க)

அரனும் வாயுவு மனுமாராக வயனுஞ் சாம்பவராய்
அமரர்க்கிறையுங் கதிரவனும் பொருவாலி சுக்ரீவரென வக்கினி [நீலனுமாய்,
உரனுடைவானவர் வானரமும்பொரு கரடியுமெனவருக
வொளிர்சங்குஞ் சக்கரமு மனந்தனுமுடனுறை தம்பியராய்,
வரமிகு மானிடவடிவாய்த் [செ]தசரத மகாராசன் மகவாய்
வளமையயோத்தித் திருநகர் நாமும்வந்தடல் ராவணனைச்
சிரமொடறுத்துத் தேவரிடுக்கண் தீர்ப்போ மென்றுரைசெய்
செகநாதா தெய் வச்சிலைமாயா தெய்வசிகாமணியே. (உ)

End :

வாயுகுமாரன் மாருதிபகவான்மலரடி கையிலேந்த
வாலிகுமாரனுடைவாள்பற்ற வரதன் பரதனுமே,
மீயுயர் மதிவெண்குடையு திழற்ற வீரனிலக்குவனு
மெய்ப்புறு தம்பியுமொப்பறு கவரிகள்வீச விண்ணோர் பரவத்,
தூயமறைப்பொருள் மாதவரோதச் சூரியவம்சமுதற்
சூட்டியசுடர்விடு திருமுடிமுறையே சுருதிசொலுங்கிரமம்,
சேயுயர்கீர்த்தி வசிட்டன்வனைந்தான் திருப்புல்லாணியில்வாழ்
செகநாதா தெய்வச்சிலைமாயா தெய்வசிகாமணியே. (எ௰க

* * * *

புல்லுமாரிஷி சக்கரப்புனல்மூழ்கி(ப்) புகழ்திருவாசின்கீழ்ப்
புண்ணியதவஞ்செயவே வைகுந்தைப்புயல் பிரசன்னராகி
வில்லியிராமன் கடல்மேற்சீறும் வேலைதெய்வச்சிலையை
விருப்பொடுநல்கி விண்மடவாரெழுவர் விளைசாபம்போக்கி,
அல்லிமென்மலரா லயோத்தியிலந்தண ராயிரமர்ச்சிப்ப
வன்புறுசுந்தரத் தோழன் பரவ வனுக்கிரகவாழ்வருளஞ்
செல்விபற்மாசனி கல்விக்கரசி சீர்தருபுல்லாணிச்
செகநாதா தெய்வச்சிலைமாயா தெய்வசிகாமணியே. (எ௰உ)

(கு-பு.)—

இது, திருப்புல்லணை யென்னும் விஷ்ணுதலத்திலமர்ந்துள்ள திருமாலின் தோத்திர ரூபமானது. திருமால் இராமாவதாரமெடுத்து இராவணனைய ழிக்க, விலங்கைக்குச்செல்லக் கடல் வழிவிடாதிருக்கத் தர்ப்பசயனத்திருந்து பிராயோபவேசஞ்செய்து கடலை வசப்படுத்தியபடியால் இவ்விராமாயணக் கதையை அத்தலப்பெருமாள்மீது வைத்துப் பாடப்பட்டுள்ளது இந்நூல். இது காப்புச் செய்யுளுடன் எழுபத்தாறு விருத்தங்களை யுடையது. நூலாசிரியர் பெயர் முதலிய வரலாறு ஒன்றும் புலப்படவில்லை.

(c) தெய்வச்சிலைப்பெருமாள் வாகனமாலை.
DEYVACCILAIPPERUMĀḶ VĀHANAMĀLAI.

Foll. 26*a*—29*b*.

A eulogy describing the ten days' festival of god Deyvaccilaiyān (Rāma) on different vāhanas or vehicles, such as Garuḍa, lion, Hanumān, etc.

Complete in ten stanzas.

Beginning:

தெய்வச்சிலைப் பெருமாள்பேரில் வாகனமாலை.

அம்புயப் பூந்தடஞ்சூழ் குருகைவாழுநம்
மாழ்வார் மறைப்பிரபந்தம்
அரும்பாகவதர்முன் னுகவனு சந்திப்ப
வந்தணர் பின் வேதமோத
உம்பர்பொன் மலர்மாரி சொரியவுலகம்பரவ
வுலவுகருடக் கொடிமுதல்
உக்கிரவனுமக்கொடிகள் விருதுடால்சுற்றவே
யுபயசாமரம் வீசவே
தம்பட்டடம்மானம் நாகசுரம்பூரிகை
தவில்துந்துபி முழங்கத்
தத்தைமென்மொழிசிறிய முத்தநகையார்கோடி
சதிமுறை நடித்துவரவே
செம்பொனவரத்தின சிங்காதனப்பவனி
திருப்புல்லாணி மணிவீதியில்
தேவேந்திரன்முதலான தேவரடி பரவவரு
தெய்வச்சிலைக் கடவுளே. (க)

மறமழுதரித்தவராவர் பிரமரிருபாலும்
வணங்கியே நிற்பதொருபால்
வச்சிரதரனுஞ்சுரரும் வருணனுந் தொழுதுபதம்
வணங்கியேவருவ தொருபால்
பொறிவழிமனஞ் செலாமுனிவரர் பராவியே
போற்றியே வருவதொருபால்
பூலோகபுவலோக சுவலோகமுதலான
புவனந்துதிப்ப தொருபால்
நெறிநின்றவழிநின்று பொருளென்றுதநியோர்கள்
நேசித்துவருவ தொருபால்
நித்தியசூரியர்வந்து வைகுண்டவாசனென
நிருமித்துவருவ தொருபால்
திறிகரடமதயானையான சமயங்களைத்
தின்று தின்றுமிழும் வேகச்
சிங்கவாகனமீது புல்லாணிமீதுவரு
தெய்வச்சிலை கடவுளே.

End:

ஆதிசெகநாதர் தெய்வச்சிலைப் பெருமா
ளன்னமாய் நூல்பயின்றூர்
ஆதியுமாகியருள் பஞ்சபேரவடிவு
திருவவதாரங்கள் செய்து
சேதுமூலத்திலுயர் திருவரசு
நீழலிற்றர்ப்பாசனத்திருந்துஞ்
செய்தவஞ் செய்தும் வருணன் வாராதலீற்
திருவுளம்வெகுண்டு சீறு

நீ இராகவன் கையில் நெடிய தெய்வச் சிலையை
  நேசமுடனே கொடுப்ப
நெடு நீரிலக்கினி பாணப்பிரயோகமு
  நேமிப்ப வருணனந் நீர்
மோது சகரர் தீர்த்த வாவிவழியாய் வந்து
  முதல்வ நின்னடைக்கலமென [வரவறிகிலேன்]
முகமலர்ந்தருள் புரியுமும் மூர்த்தியாகியதில்
  முதன் மூர்த்தியான முதலே.

(கு-பு.) —

இது, திருப்புல்லணைத் தலத்து அமர்ந்துள்ள திருமாலின் பத்து நாளுற்ச வங்களில் சிங்கம், அனுமான், கருடன், யானை, அனந்தன் முதலிய வாகனங் களில் திருக்கோலங்கொண்டு வீதிவலம் வருவதை வருணித்துக் கூறுவது. பத்துப் பாடல்களாலாகியது.

(*d*) திருவரங்கர் தோத்திரம்.
TIRUVARAṄGARTŌTTIRAM.

Foll. 30.

Stanzas in praise of the Vaiṣṇa va shrine in Srirangam and of Lord Raṅganātha worshipped there.

Complete in 13 stanzas but wants the stanzas 1–4, 7 and 13.

Beginning:

சீரங்க நாயகரைச் சீரங்க நாயகியைச்
சீரங்க மான திருநகரைச்—சீரங்க
நீணுக மென்முடிமே னின்றசைந்தா டும்பதமுங்
காணுத கண்ணென்ன கண். (ரு)

ஓதியநம் பிள்ளைதிரு வோலக்க மண்டபமு
மாதியரங் கேச ரடியிணையுங்—கோதறுசீர்ச்
சோணுடு தென்னரங்கஞ் சூழ்செம்பெ(ா) னேழ்மதிளுங்
காணுத கண்ணென்ன கண். (சு)

* * * *

அடிவரவு :—கஸ்தூரி, ரங்கவி, தென்னர், புன்னைநிழல், சீரங்கநா, ஓதிய நம்பி, பெம்மான், அகண்டகாவிரி, எம்பெருமான், தாமோதரன், தேனூர் துளப, ஒரு வடக்கு, திருக்காவிரி.

End:

ஒருவடக்கு வாசலுய ருக்ரநர சிங்க
னருளுறையூர் நாய்ச்சியா ரம்மன்—இருபதமும்
வீணுர வாரமற மேலும்வை குந்தமுறக்
காணுத கண்ணென்ன கண். (௰௨)

(கு-பு.)—

இது திருவரங்கரையும், திருவரங்க நகரையும் சிறப்பித்துக்கூறும் பதின்மூன்று பாடல்களாலாயது. திருவரங்கப் பெருமானையும், அவ்வாலயத்தின் கோபுர முதலியவற்றையும் காணாத கண் பயனற்றது என்னு முகத்தால் அப்பெருமானையும் அத்தலத்தையும் புகழ்வது. இந்தப் பிரதியில் முதல் நான்கு வெண்பாக்களும் ஏழாவது வெண்பாவும் 13-வது வெண்பாவுமில்லை

(e) தெய்வச்சிலையான் வண்ணவிருத்தம்.
DEYVACCILAIYĀN VAṆṆAVIRUTTAM.

Foll. 31. Fol. 32*a* contains a love stanza in three lines.
Similar to the work described under subdivision (*a*) of this No.
Complete.

Beginning:

வண்ணவிருத்தம்.

உரைக்குள் ளாமெய்க் கலவிக் கமையுங்
கருத்தில வேனைத் தொல்லைத் துயர்தின்
றுலைத்திவ் வாறிச் செய்கைக் கலிவந் தலையாதே.

End:

திரட்கைமேல் வைத் தெய்திக் தினமும்
படிக்குள் ளாகித் தன்னிப் பாவுந்
திருப்புல் லாணித் தெய்வச் சிலையெம் பெருமாளே.

(கு-பு.)—

இதுவும் திருப்புல்லாணிப் பெருமாள் விஷயமான துதி. இதன் பின்னர் 32-வது (a) ஏட்டில்

" ஒருங்காங்கயலே குயிலினமே
யுறவாங்கயல் வேட்குயிலினமே
உயர்ந்து திரண்ட புளினமே
யுறங்காதவனன் புளினமே
மருங்கே நெருங்கு மரக்கலமே
மனதோ வனலா மரக்கலமே
வாடைக் கோதுங் கு[யிலி](ருகி)னமே
மார்பிற் குவளைக் குருகினமே

யருங்கானலி னீள்கே தகையே, யாசைதரு மங்கே தகையே, யலருதற் சூட்டெடகினமே, யன்னையசை சூட்டெடகினமே" என்னும் செய்யுள் முற்றும் பெருமல் மூவடியாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

(f) தெய்வசிலையான் வாகனமாலை.
DEYVACCILAIYĀN VĀHANAMĀLAI.

Foll. 33*a*—34*a*. 34*b* is left blank.
Similar to the work described under subdivision (*c*) of this No.
Complete in 8 stanzas.

Beginning:

வாகனமாலை.

வாழிதிருப் புல்லாணி வாழி திருவாசு
வாழி யிலங்கை வழிகண்டார்—வாழிமறை
வாழிபூ மேலிருந்த மாது செகநாதர்
வாழிதெய் வச்சிலைமா மால். (௧)

வண்டூர்புல் லாணிவரு மாயன்தெய் வச்சிலைமால்
கண்டூ ரவப்பவனி கண்டவள்வான்—அண்டர்பிரான்
அம்பரம்ப தந்தொழும்பி னம்பரந்த ணந்தனங்க
னம்பரம்பெரு ரும்புழுங்கு மால். (௨)

End:

புல்லாணி மாயவனே புத்தேளிர் மற்றோர்பேர்
வல்லாணி யென்செவிக்கு மாறுகாண்—சொல்லாலே
நின்னையே பாஷிப்பே னின்னையே போஷிப்பே
னின்னையே நேசிப்ப னே.

(கு-பு.)—

இது திருப்புல்லணைச் தெய்வச்சிலையான் விஷயமான துதி. வெண்பாக்கள் நான்கும், கலித்துறை நான்குமாக எட்டுச் செய்யுட்களாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(g) நம்மாழ்வார்துதி.

NAMMĀḺVĀRTUDI.

Foll. 35.

Stanzas in different kinds of Veṇpā metre, in praise of Nammāḷvār also known as Śaṭhakōpa.

Contains four stanzas each stanza being intended to illustrate a kind of Veṇpa.

Beginning:

பாடுவ தெல்லாம் பராங்குசனை நெஞ்சத்தாற்
றேடுவதெல் லாம்புளிக்கீழ்த் தேசிகனை—யோடிப்போய்க்
காண்பதெல்லா நங்கையிரு கண்மணியை நாவிரும்பிப்
பூண்பதெல்லாம் மாறனடிப் போது.

(எ-து).—வெண்சீர் வெண்டளையாய் வந்த இருகுறள் நேரிசை வெண்பா. (௧)

End:

குலமுங் குடியுங் குணமுங் குறியும்
புலனும் பொறியும் பொருளு—நலனும்
வகுளா பரணன் வளமார் குருகூர்
மகிழ்மா லிகையான வாம்.

(எ-து).—புளிமா வரிசையா கவந்தவெண்பா. (௪)

(கு-பு.)—

இது, வெண்பாவின் வகைகளுக்கு உதாரணங்காட்டுமிடத்துச் சடகோபர் விஷயமான துதியாக வியற்றப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் நான்கு வெண்பாக்களேயுள்ளன. இது இத்தனைச் செய்யுளுடையதென்றும், இயற்றியவர் இன்னரென்றும், நூலின் பெயரின்னதென்றும் புலப்படவில்லை. இதன் பிறகு, இரண்டு ஏடுகளில் சில விடுதிப் பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 464.

Palm-leaf. 11⅛ × 1½ inches. Foll. 122. Lines, 12 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. R. Rāghava Ayyaṅgār Avargal, Ramnad.

திருமந்திரம்.

TIRUMANTIRAM.

Same work as that described under No. 1185 of the D. C. Tamil MSS. Vol. III.

Contains 2,782 stanzas only.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1185 நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் 2782 பாடல்கள் உள்ளன. ஆதலின் முற்றுப்பெறவில்லை. இதற்கும் அச்சுப்பிரதிக்கும் பாடபேதம் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

R. No. 465.

Palm-leaf. 17½ × 1¾ inches. Foll. 300. Lines, 9 on a page. Tamil. Injured.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. R. Rāghava Ayyaṅgār Avargal, Ramnad.

கம்பராமாயணம் (யுத்தகாண்டம்).

KAMBARĀMĀYAṆAM (YUDDHAKĀṆḌAM).

Same work as that described under R. No. 514 of the D. C. Tamil MSS., Vol. II.

Contains the Yuddhakāṇḍa portion.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 514 ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் யுத்தகாண்டமொன்றேயுள்ளது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 466.

Palm-leaf. 15⅞ × 1¼ inches. Foll. 58. Lines, 11 on a page. Tamil Fair.

Presented in 1920-21 by Sthānīkam Anantarāmakrṣṇa Ayyangār of Tirukkottiyūr.

(*a*) சௌம்யநாராயணப்பெருமாள் கும்மிப்பாட்டு. SAUMYANĀRĀYAṆAPPERUMĀḶ KUMMIPPĀṬṬU.

Foll. 1*a*—3*b*.

Kummi songs in praise of Saumyanārāyaṇapperumāḷ, a form of god Viṣṇu, worshipped at Tirukkōṭṭiyūr : by Haridāsar ;

Complete.

Beginning :

சௌம்ய நாராயணப் பெருமாள்பேரில் கும்மிப்பாட்டு.

பொன்மகன் சொக்க ந[ரு](ரா)யணன் கோட்டி
புரி[வி](யி)னில் வா[ள்](ழ்) வேதபாராயணர்
தன்னடிமேலே கு(ம்)மித்தமி[ளி](ழி) னின்னிசை
யாலே விளம்பவே
நன்னய மாகவே துன்[று](னு)புக[ள்](ழ்)சேனை
நாதர் மலர்ப்பதங் காப்பாமே
மனுநீதர் மலர்ப்பதங் காப்பாமே.
திருநாவீறன் மகிழ்வாய் மாறனிரு
நறைமலர்ப்பாதங் காப்பாமே
தமிழ்மறைக ளெப்போதுங் காப்பாமே.

மருவுந் திருப்பாற்[க்]கடலாடி(த்) திரு மாமகளை
நிதங் கொண்டாடி(க்)—கருணைகள் தேடித்
திருக்கோட்டிக் கண்ணனைப் பாடி(த்)
தினந்தினம்
வரிசையதாக வஷ்டாங்க விமானத்தை
வலமாய்க்கும்மி யடியுங்கோடி
நீங்கள்-நலமாய்க்கும்மி யடியுங்கோடி.

End :

பங்களக்கும்மி யடியுங்கோடி நல்ல
வங்கணக்கும்மி யடியுங்கோடி
இங்கிதக்கும்மி யடியுங்கோடி யீண்டி
இருந்து கும்மி யடியுங்கோடி
எழுந்திருந்து கும்மி யடியுங்கோடி.

தேவலங்கார[றை](ரை)வாழ்த்துங்கோடி கோஷ்டிச்
செங்கண் மாதவனடி போ[த்து](ற்று)ங்கடி

ஆவலுடன் புக[ள்](ழ்)தேடுங்கோடி
வெகுவன்பாயிருந்து கொண்டாடுங்கோடி
மனந்தென்புடனே வாழி பாடுங்கோடி. (உ௰சு)

Colophon:

சவுமியநா[ரு](ரா)யணப்பெருமாள்பேரில் கும்மிப்பாட்டு[யெ]
(எ)ழுதிமுகிந்தது ; முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, திருக்கோட்டியூர் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சௌம்ய நாராயணப்பெருமாள் விஷயமான கும்மிப்பாட்டு. இயற்றியவர் அரிதாசரென்று தெரிகின்றது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(b) திருநாள்வாகனக்கவி.
TIRUNĀḶVĀHANAKKAVI.

Foll. 3b—4b.

Brings out the greatness of god Saumyanārāyaṇapperumāḷ of Tirukkōṭṭiyūr by praising the different vehicles used in the festivals celebrated for Him: By Haridāsa.

Stanzas 1 to 11 complete and the 12th incomplete.

Beginning:

திருநாள் வாகனக்கவி, குறுவிருத்தம்.

ஸ்ரீப்புவிகளே துதிக்குந் தேவேந்திர
னானயனு முவகைகூறு
மிப்புவியிற் றென்கோட்டிச் சௌமியமால்
முதல் [த்]திருநா[ள்க்](ட்)கிலங்குதங்கச்
சப்பரத்தி லெழுந்தருளி வீதிசுற்றிவரும்
பவனிதன்னைப்போற்ற
மைப்புணரி சூழ்புவிக்[கி](கு)
மிக்கரசாயிருப்பர்வெகு வண்மேதானே. (க)

End:

திருவாருந் திருக்கோட்டி(ச்) சவுமியமால்
செம்பதுமத் திருத்தாள் போற்றி
அரிதாசன் சொனன திரு[ஞ](நா)ள்விருத்தங்
கற்றுணர்ந்தோ ரனேககாலம்
விரிவான தனதனைப்போல்[ச்] செல்வமது
பெற்றுயர்ந்து விளங்க வேதன்
பரிவாக மகிழ்ந்திட நன்றாயிருப்பர்
தினநாலாம் ப(த)த்திற்றானே. (௰௨)

Colophon:

திருநாள்வாகனக்கவி குறுவிருத்தம் எழுதிமுகிந்தது ; முற்றும்.

சந்[ை]த விருத்தம் :—

நாட்டில்[த்]திசைதிசை போய்வாய்நகைவிழி
காட்டிக்கனிவொடு நாமீதசடரை
நாட்டில்[த்]துதிசொலி வீணேயெனதுடல்—மெலிவேனு,
ஆட்டிக்கூரமவிடு நீசைலேதிகர்
பூட்டிச்சுழல்சென்ம வாறுநிதமுன
தாட்டிக்குனேயவ தேதேதிலேயிலே—யருள்வாயே,
தோட்டிக்கரியுடல் வேருயுயிரினே
யோட்டிக்கொலுமது சூதாமருமலர்
சூட்டிச்சனகியை மாலாய்மருவிய—ரெகுராமா,
கோட்டிக்கதிர்மதி தேரோடமுபட
மாட்டிப் பொருபொழில் சூழ்மாவளமிகு
கோட்டி . . . .

(கு-பு.)—

இது, திருக்கோட்டியூர் சௌம்யநாராயணப்பெருமாள் திருவிழாவில் ஒவ்வொருதினத்துமுள்ள வாகனச்சிறப்பை விளக்குவது. பன்னிரண்டு விருத்தப் பாடல்களாலாகியது. இறுதியிலுள்ள வண்ணவிருத்தம் முற்றுப் பெறவில்லை. நூலாசிரியர் அரிதாஸரென்று இறுதிச்செய்யுளால் தெரிகின்றது.

(c) சௌம்யநாராயணப்பெருமாள் கும்மிப்பாட்டு. SAUMYANĀRĀYAṆAPPERUMĀḶ KUMMIPPĀṬṬU.

Foll. 5a—6b.

Similar to the work described under subdivision (a) of this number Incomplete.

Beginning :

செந்திருவா[ள்](ழ்) திருக்கோட்டியூர் மேவிய
 [ஸ்ரீ](சி)தரன்மேல் கும்மிபாட்டுரைக்க(ச்)
சுந்தரஞ் சேர்சங்குசக்கரத்தா[ள்](ழ்)வார்தன்
 துய்ய மலர்ப்பாதங் காப்பாமே.

* * *

வட்ட[னு](று)தல் பெருந்தேவி துணை . . .
 வாருடன் சந்திரமதியுடனே
சட்டமாய்ப் பேசுமன்னமுத்தே நீங்கள்
 தா[னி](மி)கு மூ[னு](ன்று)பேர் வார்[று](ரு)ங்கோடி

End :

கைதனில்தெண்டு தானுங்கொண்டுஅவர்
 கழுத்தில் துளசிமாலை பூண்டு
இடையில் கா[சா](ஷா)யந் தரித்துக்கொண்டவர்
 இதோவிருக்கிறுர் பா[று](ரு)ங்கடி

பூமிபுகழும் திருக்கோட்டியூர்தன்னை(ப்)
புகழும் வைகுந்தமென்றுசொல்லும்
தாமரைப்பூவினில் வாழ்கின்றலட்சுமி
தாயார் ச[ன்னி](ந்நி)திபாருங்கடி.

(கு-பு.)—
இதுவும் சௌமியநாராயணப்பெருமாள் விஷயமான கும்மிப்பாட்டு. இந்தப்பிரதியில் முற்றுப்பெறவில்லை.

(*d*) ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஏசல்.
ŚRĪ KIRUṢṆAN ĒSAL.

Foll. 7*a*—8*b*.

A lyrical poem in the form of a dialogue between a mother and her daughter, in which the mother's queries about the daughter's love to Lord Kṛṣṇa are cleverly met by the latter's evasive replies.

By Śeṇpahamannār.

Complete.

Beginning :

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஏசல்.

காரிறந்த குழல்களது கலந்தவிழ்ந்து
நெகிழ்ந்ததென்ன மகளே—யெங்கள்
சீர்சிறந்த ராசவளர் ஸ்ரீகிருஷ்ணனுனைக்கூடி
யணைந்தாரோ?—அதுகேள்
பார்புக[ளு](ழு)ம் பெண்களுடன் பந்து மிக
நானடித்துக்குதித்தேன்—அதனால்
தார்விழுந்து குழல்கலைந்து கலந்தவிழ்ந்து
நெகிழ்ந்ததடி தாயே. (க)

End :

இத்தனைதான் குறிகளவு உன்னிடத்தில்
இதமாகக்கண்டேன்—இதுக்கு
உ[த்த](ற்ற)துதா[ன்யெ](னெ)ன்னிடத்திலுண்மையுடன்
சொல்லடிநீ மகளே—
சத்தியமாய்ச் சொல்லுகிறேன் தாயேநீ
யென்வார்த்தை கேளாய் நான்
நித்திரைசெய்திடும்போது சொ[ர்]ப்பனம்போல்
கண்டேனடிதாயே. (மச)

சேர்ந்தவகை யென்னிடத்தில் ஒளிப்பானேன்
மகளே—நாளும்
புத்திதரும்நீயுங் கிருஷ்ணன் பிரியாமல்வாழி
மிகவாழி—மலர்மேவிய
செங்கமலமகாலக்ஷ்மி தான்வா[ழும்](ழி)வாழி
செந்தமிழால் மகிழ்ந்துரைத்த செண்பகமன்னர்
தானும்வாழி மிகவாழி. (மரு)

தாயொருத்தி, தன்மகள் கிருஷ்ணபகவான்மீது காதல் கொண்டுள்ளதைக் குறிப்பால் உணர்ந்து, அவளை வினவ, அவள், தான்பந்தாடுதல் முதலியவற்றால் தன் உருவம் முதலியன மாறினவாகக் கூறி யுண்மையை மறைத்துளாள் என்னு முகத்தால், கிருஷ்ணபகவானுடைய சௌந்தர்யாதிகளையும், அவர்மாட்டுக் காதல்கொண்ட பெண்ணின் அன்பு மிகுதியையும் விளக்குவது இந்நூல்.

இதை யியற்றியவர் செண்பகமன்னனென்னும் பெயருடையாரென்று இறுதியிலுள்ள கண்ணியால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்று மிருக்கிறது.

(e) திருமாமகள் நா(ய்)ச்சியார் உலா.
TIRUMĀMAKAḶ NĀYCCIYĀR ULĀ.

Fol. 9 *a*.

A kind of prabandham called Ulā written in praise of Tirumāmahaḷ NāyccIyār, the consort of god Viṣṇu, worshipped in Tirukkōṭṭiyūr

Complete.

Beginning:

சீருலவு விண்ணவருஞ் சீதரனும் வாவியும்ப்
பாருலகில்வர்த இருப் பாற்கடலி—னூருரகம்
நாணாக மந்தரமே நாட்டி[னு] லொருநாளுங்
காணா வமுதங் கடைந்தெடுக்கப்—பூணினணி
வந்துதித்த பின்னருன்னை மாயன் மணந்தன்றே
யிந்த வுலகுக் கிறையானார்—சந்ததப்பூ
மானே நினதருளின் வண்ணமயினால் மாமலரோன்
தானே யுலகந் தனைப்படைத்தான்—ஆனேறு
பெற்றோனு நின்னருளே பெற்று முலகனைத்து
முற்றோர் கணத்தி லொழித்துவிட்டான்—கற்றறி நூல்.

End:

—வென்றிமதன்
தாயேநின் னன்பை(த்)தருவாய் பெருவாழ்வு
நீயே துணையென்று நேசித்தேன்—தூயதமிழ்
ஆராயுங் கோட்டிநக ராளவந்த மிக்கசொக்க
நாராயணர்[பி](பு)றத்து நண்ணியே—பேரான
அந்தரியீ ரேழுலகை யாண்டதிரு மாமகளாஞ்
சுந்தரிநின் றாளே துணை.

Colophon:

திருமாமகள் நா(ய்)ச்சியார்பேரில் உலாமுடிந்(த)து. முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, இலக்குமியின் தோத்திரரூபமானது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*f*) சௌம்யநாராயணப்பெருமாள் சோபனப்பாட்டு.
SAUMYA NĀRĀYAṆAPPERUMĀḶ ŚŌBHANAPPĀṬṬU.

Fol. 9*b*.

Songs wishing welfare to Saumyanārāyaṇapperumāḷ of Tirukkōṭṭiyūr.

Complete.

Beginning :

சோபனமே திருக்கோட்டியூர் மாயற்குச் சோபனமே
மாகதமேனிக்குச் சோபனமே.

End :

நாட்டியபுகழ் நல்கியசெல்வ நம்பினரே
உம்பர் வணங்கிய
கோட்டிநம்பி நம்பிகள்பணிமுடி கொண்டாற்குச்
சோபனமே.
பெண்கட்கரசாகிய பெருமாள் பெண்பெருமாள்
நம்பெருமாளெனுங் கொண்டலுக்கு
அழகாகிய செண்பகக்கோலத்துக்குச்
சோபனமே.

(கு-பு.)—

இது, திருக்கோட்டியூர் சௌமிய நாராயணப்பெருமாள்மீது இயற்றியுள்ள சோபனப்பாட்டு. இந்தப்பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(*g*) புல்லாணிப்பெருமாள் கதவுதிறத்தற் பாட்டு.
PULLĀṆIPPERUMĀḶ KADAVUTTIṞATTAṞ PĀṬṬU.

Foll 10*a*—12*a*.

Rhythmic songs descriptive of what is known as Praṇayakalaha (love-quarrel) festival celebrated on the ninth day during the Brahmōtsva of god Viṣṇu, worshipped in Tiruppuḷḷāṇi or Darbhaśayana.

Complete.

Beginning :

பொன்மகள் மேவு புல்லாணிக் கோயில்[ப்]
பொற்கதவைத் திறமாநே[ந](ன)-
வந்துநிற்க இளப்பமோ நாநே[ந](ன)-

நானென ஆரடா கதவைத் தள்ளு(கி)றாய்
நாத[நி](ணி)ல்லா திருந்த வேளையில்-
செகநாதர் பத்தாந் திருநாளையில்

நாளையு மந்திவா விழி யாரணங்கே
நாரணனென் றறியாதுபோல-
நீயாரடா வெ[ங்கு](ன்கி)றீர் வாதுபோல

End:

சேர்ந்தோங் கோபந் தீர்ந்தோம் ரதியுடன்
சித்த[க](ச)ன் போலே நாமே - சித்தம்
மகிழ்ந்து வாழ் வோமே.

வாழி யங்கையனும் அம்புயத் தையலும்
அனைவோரும் மகிழ்ந்தார் வாழியே
இதைப்புகழு மவர்களெல்லாம் வாழியே.

Colophon:

புல்லாணி யெம்பெருமான் பேரில்
கதவு(த்)திறத்தல் பாட்டு முகிந்தது. முற்றும்.

(கு.-பு.)—

இது, திருப்புல்லணை யென்னும் தர்ப்பசயனத்தில் எழுந்தருளியுள்ள திருமாலின் விஷயமானது. ஒன்பதா நாளுற்சவத்தில் பிரணய கலகம் என்பதைப் பற்றிய ஒருவகை இசைப்பாட்டாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(h) ஸௌம்யமூர்த்தி கும்மிப்பாட்டு.
SAUMYAMŪRTTI KUMMIPPAṬṬU.

Foll. 12a—13b.

Kummi songs in praise of god Viṣṇu, worshipped as Śrī Saumya-nārāyaṇa in Tirukkōṭṭiyūr.

Complete.

Beginning:

திருவருள்சேர் தென்கோட்டிக்
 கருமுகில் மாயவ[ந்](ன்) தன் -கோட்டிக்
குரு சேவடியைத் தொழுது
 கும்மிப் பாவுரை செய்வேனே.

வனசமலர்ப் பொகு[கு]ட்டு வந்தகன்னி[க்]காக
 கூந்தன்மா வந்தகன்னிகா?
மர்து திரு மாமகள்தன்
 பாதமலர் துணையே.

தண்டுளப வனத்துதித்த கண்டுமொழி
 யார்க்கு கற்கண்டுமொழி
தாயான திருக்கோதை நாயகி
 தாள் துணையே.

* * * *

End:

திருப்பதி [னூத்தெ](நூற்றெ)ட்டு மிக்காந் திருப்பதி
யென்றிசைக்குமிக்காந் திருப்பதி
திவ்விய மாநகர் கோட்டிமால் முன்னே
பவ்வியமாய்க் கும்மியடிப்பீரே.

* * * *

சுந்தரஞ்சேர் கும்மித்தமிழை வந்துகந்து கே[ழுப்](ட்)போர்
தமிழைவத்துத்? துலங்கப் புவியில் வா[ட்](ழ்க்)கை
பெ[த்து](ற்று) நலங்கள் பெறுவாரே.

வாழி திருக் கோட்டிநகர் வாழிபரி[ெ]சனங்கள் நகர்வாழிபரி
வாழி தெய்வ(ா)லங்கார மாயன் வாழி சுபம்பெறவே.

(கு.-பு.)—

இதுவும், திருக்கோட்டியூர் சௌம்ய நாராயணப் பெருமாள் விஷயமான கும்மிப்பாட்டு. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன புலப்படவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

(i) புல்லாணியெம்பெருமான் நலங்கு.
PULLĀṆIYEMPERUMĀN NALAṄGU.

Foll. 14*a*—16*b*.

Describes the ceremony called Nalaṅgu which is performed in the course of celebrating the marriage festival of god Viṣṇu worshipped in Tiruppullāṇi with Padmāsani (goddess Lakṣmi): By Vēdānta kavi.

Complete.

Beginning:

புல்லாணி யெம்பெருமான் பேரில் நலங்கு.

சீர்பெருகும் புல்லாணி(த்) திருமகள்பத் மாஸனிமேல்
பார்பெருகு நலங்குதனை(ப்) பைந்தமி[ளா](ழா)ல் சொலவே. (க)

* * * *

பாருலகில்[ப்] புல்லாணி(ப்) பங்கயப்பூ மேலிருந்தாள்
சீருலவு(ஞ்) சீதாகல் லியாண மதைச் சொலவே. (ரு)

மா[னி](நி)லஞ்சேர் [விட](மகா)லெட்சுமி வளர்மி[து](தி)லா புரிதனி [லே
நானிலமுங் கொண்டாடும் செனகமகா ராசன். (சு)

நகர்தனிலே தெசரதமால் எரிதறு? ரெஸாம?
வகைவகையா[யி](ய்) அவரவர்கள் சேனையுடன் வந்தார். (எ)

End:

சந்திரன்போல்[க்] குளிர்ந்தமுகத் தாமரையே தந்தருள்வாய்
மந்திரஞ்சேர் புல்லாணி மகி[ள்](ழ்)ந்து நலங் கணிவேன். (ருஉ)

* * * *

[எ](இ)ழையாயி ரம்பொன்விலை யேற்றமுள்ள கூறைதன்னை
த[னை](ழை)மனதாய்த் தந்தருள்கை சந்தனமெல் வாமணிவேன். (௫௰௫)

என்றுதிருப் புல்லாணி யெம்பெருமான் சானகிக்கே
யொன்றுவிதம் விதமாக [யு](வு)கந்து நலங் கணிந்தார். (௫௰௬)

நலங்கணிந்து நால்வர்களும் நன்மைமிகு மண்டபத்தில்
நிலங்கமழப் பிரியாமல் நீதியுடன் வாழ்ந்தார். (௫௰௭)

மேதினிசேர் புல்லாணி வேதாந்தக் கவிமணதில்
சோதியெனும் பத்மாசனி குடியிருந்து சொன்னுள். (௫௰௮)

செந்திரு[ஞ்]சேர் புல்லாணி செய்யபத்மா சனிவாழி
மந்திரஞ்சேர் தெய்வச்சிலை மால்செகநா தர்வாழி. (௫௰௯)

பூமே விருந்தவள்மேல் போ[த்து](ற்று)நலுக் குறுபத்தி
ஒணநாவி? விணிதிக்கின்றபேர்? தாகமில்லை தாவாழி. (௬௰)

Colophon:

நலங்கு எழுதிமுகிந்தது. முற்றும்.

(கு பு.)—

இந்நூல், திருப்புல்லணை யென்னுந் தலத்தின்கண் அமர்ந்துள்ள பத்மாஸநி யென்னும் இலக்குமிக்கு விவாகம் நடத்துவதாகவும், அதில் நலங்கு முதலிய மணக்கோலங்கள் நடப்பனவாகவும் விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. நூலாசிரியர் வேதாந்த கவி என்பது 58-ஆவது கண்ணியால் தெரிகின்றது.

(*j*) சௌம்யநாராயணப்பெருமாள் வண்ணம்.
SAUMYANĀRĀYAṆAPPERUMĀḶ VAṆṆAM.

Foll. 17*b*.—18*a*.

Similar to the work described under subdivision (*h*) of this number. Herein Saumyanārāyaṇapperumāḷ is conceived as Lord Kṛṣṇa and some of the sports of Kṛṣṇa are described.

Complete.

Beginning:

தட்டுச்சிந்துவண்ணம்.

ஆக்கள் பசித்தினை யாமலே தடி
தூக்கியி டைக்குல ரூபமாயிசை
யுற்றகழைக்குழல் வைத்தழைத்ததைப்
பின்னடிக்கள் சிவக்கவே நிரை

மேய்க்கில் மருத்துவன் ஏவு மாமழை
தீ(ர்)த்து இ(டை)டச்சியர் கூறைவாரி யொளித்துமனைக்கு
ளுறிக்கலசத்தை யிறக்கியனைக்கள் பொசிக்கும் நாளினில்
ஆய்ச்சி விழிக்கடை தியளாய் வெகு சீற்றமுறக்

End:

அலைக்குள் மிதக்கவே கரை

சேர்த்து நறைட்புனல் மூழ்கியே திரு-
தார்த்த னெனக்கனி கூரயான் மண-
மொய்த்த பொழிற் குளனைத் தொரு
துய்த்தலகத் தவருக்கும் நினைக்குமால் தரும்
முளரி மயில்சேர் சுரத விதமே. (க)

Colophon:

தட்டுச்சிந்துவண்ணம் எழுதிமுகிந்தது. முற்றும்.

(கு.-பு.)—

இது ஷெ பெருமாள் விஷயமாகிய வண்ணம். இச்செய்யுள் ஒன்றே இந்தப் பிரதியிலுளது.

(*k*) சௌமியமூர்த்தி பள்ளியுணர்த்தல்.
SAUMYAMŪRTTI PAḶḶIYUṆARTTAL.

Foll. 18*a*—19*b*.

Stanzas compiled by way of awakening from sleep god Saumyanārāyaṇapperumāḷ of Tirukkōṭṭiyūr in the morning.

Complete.

Beginning:

பள்ளி[யொ]யுண(ர்)த்தல்.

காளி[க](ய)ன் மேல் நடமாடின வரிகரி
கனகனுடல் தனைக்கீ[ன்ற](ண்ட)வன் அரிகரி
வாளியால் வாலியை வென்றவன் அரிகரி
மாவலியைச் சிறைவைத்தவன் அரிகரி.

கஞ்சனைக் காலால்[க்] கடிந்தவன் அரிகரி
கனகனுடல் தனைக்கீ[ன்ற](ண்ட)வன் அரிகரி
வஞ்சக வாணனை வென்றவன் அரிகரி
வண்மைசேர் கோட்டியூர்மாயவன் அரிகரி.

End:

கங்குலொழிந்[தி](த)து திங்கள் [வெ](வி)டிந்தது
கன்றுகள் தாம்பொடு நின்றுகதறுது
அங்கையிலே கலசங்கொண் டோடிவா
வாவினின்பால் த[னை](னக்)கோவந்து நிற்[கு](கி)றாய்
பங்கயமாது புவிமாது கொண்டாட(ப்)
பாடிக்கறக்க வொண்ணுது பசுக்களை(ச்)
சங்கரனய்யந் தவிர்த்திடு கோட்டிவா[ள்](ழ்)
தாமோதரா பள்ளி யெழுந்தருள்வாய்.

மச்சமாய்க் கூறும் வராக[ர]மாய்ச் சிங்கமாய்
வாமனுமாய் மூன்று ராமாவ தாரமாய்
இச்சையுடன்புவி ராமனுமாக
விளிய[வ] கிருஷ்ணவதாரமுமாகிய
பைந்தமிழ் நீறிய பள்ளியுணர்த்தை(ப்)
படிப்பவரும்வந்து கே[ள்ப்](ட்)அவரும்
இந்திரன்போலவே செல்வங்களாகி
யினிதிலும்பர் கெதியெய்துவரே.

Colophon:

பள்ளியுண(ர்)த்தல் [யெ](எ)ழுதி முகிந்தது.

(கு-பு)—

இது, திருக்கோட்டியூர் - சௌம்ய நாராயணப்பெருமாள் விஷயமான திருப்பள்ளியெழுச்சி. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*l*) சௌம்யநாராயணப்பெருமாள் வண்ணம்.
SAUMYANĀRĀYAṆAPPERUMĀḶ VAṆṆAM

Foll. 20*a* –21*a*.

A eulogy on Saumyanārāyaṇapperumāḷ of Tirukkōṭṭiyūr wrtiten in Vaṇṇam metre.

Complete.

Beginning:

வேலைநெடுந்திரையாகிய பாயவிரிந்ததிலேதிமிர்
ஆயிரம்படநாகபஞ்சணைமீதுறங்கிய நண்பா - பைந்தாமா
சீர்பெறுபஞ்சவரேவிய காரியஞ் சொல்லவே துரி
யோதனன்சபையூடு பண்டிருகால்வருந்த நடந்திடுந் தூதா,
மற்புயல்சிங்கேறந்த(த்) தென்கோட்டியூர்ப்பள்ளன்
மந்தகாசம்பண்ணிக்கொண்டு வந்தான்சொந்தப்பள்ளீரே.
ஆண்டைரெண்டுகெட்டலாமோ கெகனி பள்ளிப்பொறு
ஆனபங்குஉங்களுக்கு நானேனவொய்க் கூண்டு பிரித்துத்தருவேன்
சண்டைபண்ணுமலொன்றாய்க் கூடியிருந்தே
களித்துக்கூடிச்சுகிப்போம்
என றுரைக்கவிரண்டுபேருந் தேனும்பாலும்போல்
களங்கமில்லாமலே யுளவுசல்லாபமாய்[யெ]ஒன்றுகூடி(ப்)
பள்ளனுடன்வாழ்ந்து சுகிப்போம் நாயனுண்டெனவேகோட்டிப்
பண்ணைத்தொண்டவர் செய்வோம்.

End:

வாசல்கடந்தளவே வெகுதூரம் வந்தவள்போல்
[யெ](எ)மதூரமாந்தலையோவித்தென்றறியாமல்
நின்றுபுலம்புமென்பேதை காடுகள்வெந்து ததலேகவருய (?)
விரிந்திடுமேயதிலே பதுங்கிய மாசுணம் புரிபோலவந்துசுருண்டனே
விதியி துகர்மானுபவ[ர]மே.

Colophon:

வண்ணம் எழுதிமுகிந்தது : முற்றும்.

சௌமிய மூர்த்தி துணை.

(கு-பு)—

இது திருக்கோட்டியூர் சௌம்ய நாராயணப்பெருமாள் விஷயமாகிய வண்ணச்செய்யுள். இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

(m) பள்ளியேசல்.

PAḶḶIYĒSAL.

Foll. 22a—24a.

Songs relating to the censure and praise of gods Śiva and Viṣṇu worshipped at Tiruppattūr and Tirukkōṭṭiyūr respectively. The work is in the form of a controversial discussion between two women belonging to the Pallar caste of those places

Complete.

Beginning:

திருக்கோட்டியூர், திருப்பத்தூர்ப்பள்ளியேசல்[ச்]சிந்து.

தூ[த்து](ற்று)வதும் எத்துவதும் கோட்டியூர்ப்பள்ளியுங்கள்
சொந்தமுதல்என்[கய்](கை)யிலே தந்ததுண்டோடி
பா(ர்)த்தவர்க்கு எ[த்த](ற்ற) வார்த்தை சொல்லுறாயடிநீ
பண்ணையாரேவந்த(ால்) சேதிசொல்லுவேனடி
சொல்லுசொல்லு திருப்பத்தூர்(ப்)பள்ளிசொன்னதினால்
பண்ணையாண்டையென்ன செய்குவார்.

End:

பிட்டுவாணிச்சிக்[கி](கு) மண்வெட்டிச்சுமந்து
பிரம்பாலடிபட்டானுங்கள் பெம்மானல்லோடி
குட்டுமார்(க்)கரென்னத் திருக்கோட்டியூர்ப்பள்ளிகொண்ட
குசன்சொல்லுவானென்றஞ்சிக் கெஞ்சுக்கொண்டல்லோடி
திரிபுரமெரித்தநுங்கள் நாயனென்[கு](கி)றாய் - அந்தச் -
செலுகத்தை(க்) கேட்கில்நகைசெய்வதல்லோடி
குருகுலத்து ஐவரையும் நூற்றுவரையும்வெல்லக்
கோ[ள்](ளா)ளித்துக்கொண்டானுங்கள்கொண்டலல்லோடி
இப்படியே புத்தூர்ப்பள்ளி கோட்டியூர்ப்பள்ளியுங்கலந்து
ஏசலிட்டு ஆண்(ை)டவசை பேசிநிற்கையில்

(கலிப்பா.)

ஆ[ளி](ழி)யுடைப்பூமா னருள்வாழி வான்சொரிந்து
மேழியுழும்பார்வாழி வேதநெறிவாழி
ஊழியுலகுள்ளவரையோங்கு சொக்கனாரணமால்
வாழிதிருக்கோட்டி(யூர்) வயிணவரும் வாழியவே[த](ர).

(கு-பு)—

இது, திருக்கோட்டியூர், திருப்பத்தூர் என்னுமிரண்டுஸ்தலங்களிலுள்ள பள்ளி ஸ்திரீகளிருவர் ஒருவரையொருவர் நிகழும்போது, அவ்விரண்டு ஸ்தலத்தில் அமர்ந்துள்ள திருமால், சிவபிரான் ஆகிய இருவரது பெருமை சிறுமைகளையும் எடுத்துக்கூறி ஏசுவதாக இயற்றப்பட்டுள்ளது. தாழ்ந்த நடையாலாகியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(n) திருவரங்கரூசல்.
TIRUVARAṄGARŪŚAL.

Fol. 25.

A swing-song poem addressed to Lord Raṅganātha worshipped at Śrīraṅgam.

Complete.

Beginning :

புதுவைநகர்ப்பட்டர்பிரான் சரணங்கள்போற்றி
பொய்கைபூதன் பேயார் பாதம்போற்றி
சதுமறைச்சொற் சடகோபன்சரணம்போற்றி
தமிழ்ப்பாணன்றொண்டரடிப் பொடி[ற்று](தா)ள்போற்றி
முதுபுகழ்சேர் மழிசையர் கோன்பதங்கள்போற்றி
முடிக்குலசேகரன்கலியன் கழல்கள்போற்றி
மதுரகவியெதிராசன் கூரத்தாழ்வான்
வாழுவான்பட்டர் திருவடிகள்போற்றி.

திருவாழுந்திருவாழி சங்கம்வாழுந்
திருவனந்தன் கருடன்சேனையர்கோன்வாழும்
* * * *
பெருவாழ்வுதந்தருணம் பெருமாளெங்கள்
பெரியபெருமாளரங்கராடிரூசல். (க)

End :

மலைமகளுமானுமொருவடந்தொட்டாட்ட
வாசவனுஞ்சசியு மொருவடந் தொட்டாட்ட(க்)
கலைமகளுமயனுமொருவடந் தொட்டாட்ட(க்)
கந்தனும்வள்ளியுங்கலந் தோர்வடந்தொட்டாட்ட
அலைமகரப்பாற் கடலுளவதரித்த
வலர்மகளும்நிலமக்ளு மாயர்காதல்
தலைமகளுமிருமருங்கேயாட வெங்கள்
தண்ணரங்கர் மணவாள ராடிரூசல்.

Colophon :

பழைய ஏடு ௩௰௩. புதுசு ௩௰. ஆக ௬௰௩.

(கு-பு.)—

இது, ஸ்ரீரங்கமென்னுந் திவ்ய தலத்திலெழுந்தருளியுள்ள ரங்கநாதஸ்வாமி விஷயமான ஊஞ்சற் பாடல். இதில் முற்றும் இருக்கிறது.

(o) சௌம்யமூர்த்தி தாலாட்டு.
ŚAUMYAMŪRTTI TĀLĀṬṬU.

Foll. 26a—27a.

Lullaby songs addressed to Saumyamūrtti a form of Lord Viṣṇu, worshipped at Tirukkōṭṭiyūr.

Complete.

Beginning :

சீராட்டுஞ் செல்வத் திருக்கோட்டி நாரணற்கு(த்)
தாராட்டுஞ்சொல்லச் சங்குசக்கரமே காத்தருள்வாய்
மருமாமலர்சிறந்தமண்டபத்தில் வீ[த்தி](ற்றி)ருக்குந்
திருமாமக[ள்க்](ட்)கினியதேன்மொ[ள்](ழி)யைச்சொன்னாரார்
காரணத்தால்மாமன் கஞ்சன்விடுத்த[முற](ம)த
வாரணத்தின்கோடொ சிந்தமாயவனைச்சொன்னாரார்.

End :

நலந்திகழ்நாரணன்முனிவன் நாள்தோறும்போ[த்தி](ற்றி)செய(க்)
கிலந்தியபூபாதுடனே சொக்கநாரணரேகண்வளரீர்
இந்திராதிய.ர்சமைத்த [ரேற்றின்](ரத்ந)மணித்தொட்டிலுள்ளே
பைந்துளபமாலை பரமனே கண்வளரீர்
வாழிதிருக்கோட்டி மா[ன](ந)கருமந்தணரும்
வாழிசொக்கநாரணரும் நாலுவ (?) கம்வாழியதே.

Colophon :

ஸௌமிய—ஒதி—பேரில் தாலாட்டு முகிந்தது ;

முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, திருக்கோட்டியூர் சௌமிய நாராயணப்பெருமாள் விஷயமான தாலாட்டுப் பிரபந்தம். இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

(p) திருமாமகள் நாய்ச்சியார் தாலாட்டு.
TIRUMĀMAKAḶ NĀYCCIYĀR TĀLĀṬṬU.

Foll. 25b—26b.

Lullaby songs addressed to goddess Lakṣmi worshipped as Tirumāmakaḷ Nāyccіyār at Tirukkōṭṭiyūr.

Complete.

Begnning :

திருமாமகள் நாய்ச்சியார் பேரில் தாராட்டு.

சீர்பூத்தகோட்டித் திருமகளைத் தாராட்டக்
கார்பூத்தமேனிக் கட[ளையே](ளே) காத்தருள்வாய்

முத்துவிளையுங்கோட்டி மொய்குழலைக்காப்பவர்தன்
பத்துவகையாளவரும் பஞ்சாயுதங்களுமே
ஐவ[ய்]ட(க)ங்கள் போ[த்தி](ற்றி)செய்ய மன்னுதிருக்கோட்டியூர்வா[ள்])ழ்
செய்யதிருமாமகளார் செங்கீரையாடுகவே.

* * * *

நீராட்டுமையெழுநீநெ[த்தி](ற்றி)யின்மேல்காப்பணிந்து
தாராட்டுக்கோட்டிநகர் பைங்கிளியேதாலேலோ.

End :

எம்பிரான்கோட்டிக் கிறைவனார்தேவிதன்மேல்
அம்பியனாதமே யாராராடித்தாரார்
ஆணிக்கனகத் தளகையான் தான்விடுத்த
மாணிக்கத் தொட்டிலுள்ளே திருமாமகளே கண்வளரீர்
வாழிதிருக்கோட்டி சொக்கனாரணற்கு
வாழிதிருமாமகளார் வாழியென்று(ம்)வாழியே.

Colophon :

திருமாமகள்நாய்ச்சியார்பேரில் தாலாட்டு
[யெளு](எழு)திமுகிந்(த)து முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, திருக்கோட்டியூரில் கோயில் கொண்டுள்ள திருமாமகள் நாய்ச்சியார் விஷயமான தாலாட்டுப் பிரபந்தம். இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

(q) கோதைநாய்ச்சியார் தாலாட்டு.

KŌDAINĀYCCIYĀR TĀLĀṬṬU.

Foll. 26b 31b.

Lullaby songs addressed to goddess Gōdā (Bhūdēvi), worshipped at Srivillipputtūr.

Complete.

Beginning :

சீரார்ந்தகோதையர்மே[ல்ச்](ற்) சிறப்பாகத்தாராட்ட(ப்)
பாரோர்புகழநிதம் பாடவேவேணுமென்று
காரார்ந்ததென்புதுவைக் கண்ணன்திருக்கோயில்
ஏரார்ந்தசேனையர்கோ னிணையடியுங்காப்பாமே.
தென்புதுவைவிஷ்ணுசித்தன் றிருவடியை[ஞ](நா)ன்றொழுது
இன்பமுடன்றாராட் டிசையுடனேயான்கூற(த்)
தெங்கமுகுமாவர்[ளை](ழை) சூழ்ந்தோங்குஞ்சீரங்கம்
நம்பெருமாள்பாதம் நமக்குத்துணையாமே.
சீரார்ந்தகோயில்களும் சிறப்பானகோபுரமும்
காரார்ந்தமேடைகளும் கஞ்சமலர்வாவிகளும்
மின்னார்மணி[க]மகுடம் விளங்கவுலங்கிருதமாய்

End :

மன்றலுஞ்செய்து மகிழ்ந்துமது[வ]பர்க்கம்
கன்றலுமூன்றுங்கழித்து ஆங்கிருந்தான்
அக்கினியைவளர்த்து அழகாயலங்கரித்து
வாய்நல்லார்நல்ல மறையோதிமந்திரத்தால்

* * *

பட்சமுடனிருந்து பாக்கிலேயுந்தான்போட்டு(க்)
கோதையுடன்கூடிக் குங்குமச்சப்ப[ற](ர)த்தில்
சீதையுடன்கூடிச் சிறப்பாகத்தானிருந்தார்
அச்சேதிகேட்டு ஆழ்வார்மனமகிழ்ந்து
இச்சேதிவைடவங்க ளெங்குங்கிடையாது
என்றுபெரியாழ்வா ரிளகிமனங்கிள(ர்)ந்து
குன்றுகுடையெடுத்த கோனைமகிழ்ந்துநிதம்
வாழிமுத(ற்)பாடி மங்களமுந்தான்பாடி
ஆழிமுதற்பாடியாழ்வாரும் போ[த்தி](ற்றி)நின்றார்.
வா[மும்](ழி)புதுவைநகர் மாமறையோர்தாம்வாழி
ஆழிநிறவண்ணன்முத லாழ்வார்கள்தாம்வாழி
கோதையரும்வாழி கோயில்களுந்தாம்வாழி
சீதையரும்வாழி செகமுழுதும்தாம்வாழி.

Colophon :

கோதைநா(ய்)ச்சியார்பேரில் தாராட்டு
எழுதிமுடிந்(த)து. முற்றும்.

(க-பு)—

இது கோதைநாய்ச்சியார் விஷயமான தாலாட்டு என்னும் நூல். இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

(s) Foll. 32a—33b	contain	Harikīrtana	in	Sanskrit.
(t) Foll. 35a—36b	,,	,,	,,	Telugu.
(u) Foll. 37—38a	,,	,,	,,	Sanskrit.
(v) Foll. 38b—42 a.	,,	,,	,,	Telugu.

(w) பலவித கீர்த்தனங்கள்.

PALAVIDA KĪRTTANAṄGAḶ.

Foll. 43a—56a.

Contains devotional songs in praise of Subrahmaṇya of Paḻani, Saumyanārāyaṇa of Tirukkōṭṭiyūr and some amatory and philosophical songs.

Beginning:

[யேதி](எனி)ன்ன[ம்]ந்தா[மி](ம)சம்செய்யலாமோ
நான்[யேளோ](எழை) யென்றறிந்தும்
வானோர்புகழ்ந்திடும் செந்தினில்மேவிய
மன்னு, சுப்பிரமணியன் [யெ](எ)ன்மீதில் (எனின்னம்)

* * * *

சாலவித்தைசெய்[கு](கி)றானே - மாயவன்
செகசாலவித்தை செய்[கு](கி)றானே
சாலவித்தை செய்[கு](கி)றான் ஞாலமோரடித்துக்கொண்டு
கோலமால்திருக்கோட்டில் சவுமியநாராயணனே (சால)

End:

ஓடித்திரியும்[னெ](ந)ஞ்சை யோடாமலடக்கிநான்
உறுதிப்படுத்துவதும் [யெ](எ)ப்போ
நாடியுன்பதத்தைக்கொண்டாடுமடியாருடன்
கூடிச்சுகித்தறிய . . . .
எவரென்னை வைதாலும் [யெ](எ)திர்த்துப்பேசாமலே
நான் மவுனமாயிருப்பதுமெப்போ

* * * *

மோசஞ்செய்யாதே - ராகவா கருடனு(ண)ட
முதுகேறியென் முன்னுகவா
பாசமறச்செய்தென்னுசைதிரவென்னோடு
பேசிப்டேர் பராங்குசதாசனு . . . .

(கு.-பு.)—

இதில் பழனி முருகக்கடவுள் விஷயமான சில கீர்த்தனங்களும், திருக் கோட்டியூர் சௌமிய நாராயணப்பெருமாள் விஷயமான கீர்த்தனமும், சிருங்கார ரஸம் நிறைந்த சில சில்லறைக் கீர்த்தனங்களும், ஞானபரமான சில கீர்த்தனங்களும் உள்ளன.

R. No. 467.

Palm-leaf. 8¾ × 1⅝ inches. Foll. 141. Lines, 8 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920–21 by M.R.Ry. Sarvāṅgam V. Ayyāsāmi Āśari of Tiruccendūr, Tinnevelly district.

பொருத்தநூல்.

PORUTTANŪL

A treatise in horoscopy dealing with the various kinds of agreement that are essential for deciding whether persons between whom marriage is proposed are fit to be united in wedlock.

Complete.

Beginning :

பதினைஞ்சாம் செருக்க(ப்) பொருத்தம் பார்க்க. அசுபதிபலன்.

சுந்தரமே யசுபதியா[ன்](ண்) பரணிபென்ணு(ண்ணு)ய(த்)
தோன்றியதை(ப்) பொருத்திவைத்தால் பெண்மூப்பாகும்
சந்ததியு மொன்றிரண்டுண் டாகும்பாரு
தர்ம[ம] குணமாயிருக்கும் வா[ள்](ழ்)வுமேறும்
சிந்தையுடன சுபதிபெ[ன்](ண்) பரணியாணுய்த்
தேவியது மன்னனுக்கு ளடக்கமாகும்
மைந்தருண்டு வா[ள்](ழ்)வுகொஞ்சம் புத்தியுள்ளாள்
வம்புரையாள மர்ந்தபுத்தி வா[ள்](ழ்)வுள்ளாளே. (க)

வாழ்வுண்டு மசுபதியாணு ரல்பெண்ணுய்
மன்னவர்க்குப் பணிந்திருக்கும் வாழ்வுமுண்டாம்
தாழ்வில்லா(ப்) பாக்கியங்க ளநேகமுண்டு
சந்ததியு முண்டாகுந் தவமுஞ்செய்வள்
கோவில்லா வசுபதிபெண் ணுரவாணுய்க்
குடும்பத்தி லெப்போது மலைவுகாணும்
பாழ்மனதா யாகிவிடும் பிச்சையீயாள்
பாவருண்டு[ம்] சேதமுண்டு[ம்] பகையுண்டாமே. (உ)

End :

விருட்சப்பொருத்தம்.

வாக்குத்தான் விருட்சமது பொருத்தங்கேளு
வகையான காஞ்சூரை கருங்காலிரண்டும்
ஆக்கமுண்[டும் இ](டாம்)ருபேரு மொன்றுபோலாம்
அரசருடை யுபகார மனேகமுண்டாம்
தீர்க்கமுண்டு மாடாடு செல்வமுண்டாம்
செட்டுமுதல் பூமியது லாபமாகும்
நாக்[கு நாள்](கினல்) பெரியோரை யடுத்துவா[ள்](ழ்)வார்
நன்மையது பெருகிவரும் [தின்](தீ)மைபோமே. (௩௪)

* * * *

ஆ[ம்]மெனமே[ம](வ) [பி](ப)லாமரமுங் கடம்புவத்தி
யாண்பெண்ணு முறவாகுமனேகஞ் செல்வம்
வாமெனவே பாக்கியங்கள் பெருகிவா[ளு](ழு)
மன்னவர்க ளுறவாகும் வரிசையுண்டாம்
தா[ம்]மெனவே பொன்னு[ம்] முத்தமுண்டாகும்பார்
தனஞ்சேருங் காலியது பெருகி வா[ளு](ழு)ம்
பூ[ம்]மெனவே மகிழ்ந்திருக்கும் நீதியுண்டாம்
பொருத்தமது சகல(ம)து(வு) ரைக்கமு[த்தே](ற்றே). (௬௰)

Colophon :

முகிந்த(து) முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மனிதர்கள் விவாகஞ் செய்வதற்குப் பார்க்கும் நட்சத்திரப் பொருத்த முதலிய பொருத்தங்களை விரிவாய்க்கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 468.

Palm-leaf. 13 × 1½ inches. Foll. 74. Lines, 9–10 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920–21 by M.R.Ry. Sarvāṅgam V. Ayyāsāmi Āśrāi of Tiruccendur, Tinnevelly district.

(*a*) சுக்கிரன்யோகபாவம்.

ŚUKKIRANYŌGABHĀVAM.

Foll. 1*a*—26*b*.

A treatise on horoscopy attributed to Śukra. It enables one to predict good or evil to a person in accordance with the relative position of the planets in his horoscope.

Complete.

Beginning:

சுக்கிரன் சொன்ன யோகபாவம். [ரூ]ராசயோகம்.

முந்திவிநாயகனே முக்கண்ணர் தம்மகனே
தொந்தி வ[யத்தோ](யிற்றோ)னே யும்மைத்தொழுதோமே
சிந்தையிலு மெந்நாளுஞ் சீர்பாதந்தெண்டனிட்டு
உகந்தும்மை யடிபணிந்தோ[உ](மு)[த்த](ற்ற) சிந்தை நீயருள்வாய். (௧)
மகமேருகிரியில் வாழு மலரவன்பதிக்குரைத்த
யுககலியதாக்கு நாகரும்மது தெரியாதார்க்கும்
மிகசுக சுங்கனுரு மேதினியுள்ளபேர்க்கும்
சுகம்போகந் தீதுங்காண(ச்) சொன்னசொல்கேள் மெய்யாக. (௨)
அந்தொரு மொழியைக்கேட்டு அகத்தியர் தமி[ள](ழ)ாய்ச்செய்து
விந்திய பருவதத்தில் மேவிடமகிழ்வ தெற்கு(ச்)
செந்தொரு வருக்குமேகாண் செப்பினர் வசனம்பத்தி
யிந்தொரு குறியைச்சொல்ல [யி](வி)டர் பிற[ம]வருவதில்லை. (௩)

* * * *

பிறைந்[ண்ண](ன்ற) விடத்துக்கேழுமொருபக்க நாலுபேருஞ்
சிறையண்ணினுலு [ை]ம[த்தோ](ற்றோ)ர் பேருமோர்பக்கமாகில்
குறைவன்றி ராசயோகங்கொடுப்பரே மிதமில்லாமல்
அலறயில்லை நிசமேயுண்டு அம்புலிக்கதிகமாதே. (௪)

End:

மந்தனுஞ் செவ்வாய்கூட மதிக்கேழில் வந்துநிற்க(ச்)
சொந்தமா யிரவிபாம்பு தொடுத்துநா லிவர்க்கேயாக
அந்தமாய் வெள்ளி பொன்னு மம்புலிக்காறெட்டாகில்
எந்தநா ளாகில்மாதே யிவனுக்கே யோகமில்லை. (௰௪)

அனைத்திரி கோணகேந்திர மமர்ந்துநா லஞ்சிற்கூட்டம்
புனைத்துதி[ந்](த்) திடவேயன்றில் பாக்கிய வா னுமல்ல [மில்லை
அனைத்திடு மொ[ண்ணு](ன்று)டாண்டு[ம்]முன்பின்னுயி(மி)ருந்திடில்யோக
பிணித்தமூ ணரிபுனறு (?) ரண்டுமிருந்திடில் பிழைப்புமில்லை. (௰௫)

ஒருவிட மொருவனிற்க [மற்றொ](வொ)ருவிட மிருவர்நிற்க
திரு[க்]கிடப்பின் யொ(வொ)ருவாராகத் திரும்பவே மூணுபேரும்
அருகொருப்பின் னொருவராகி லவனுக்கே யோகமில்லை
மருவிக்கண் டுரைக்கச்சுங்கன் மாண்ட ரறியவேண்டி. (௰௬)

சுக்கிரன்சொன்ன அவயோகமுற்றும்.

(கு-பு.)—

இது சோதிடத்தைச் சார்ந்தது. இராசி சக்கரங்களில் இன்ன கிரகங்கள் இன்னின்ன இடங்களிலிருந்தால் இன்னின்ன யோகமென்றும் அவற்றிற் குரிய பலன்களின்னின்னவென்றும் விளக்குவது. சுக்கிரன் சொன்னதாக நூலின் தலைப்பிலும் ஈற்றிலும் எழுதப்பட்டுள்ளது. செய்யுட்கள் மிகவும் பிழையுடனுள்ளன. எழுத்துப்பிழைகளுமதிகம். இதன் பின்னர் 27 என்னும் எண்ணமைந்த ஏட்டில் சில சோதிடப்பாடல்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(ὁ) கணிதாமிருதம்.

GAṆITĀMIRUTAM.

Foll. 28*a*—40*b*.

Similar to the work described above.

Contains from the II Bhāva to the end of the XII Bhāva.

Beginning:

ஹரி : ஓம். நன்ருக.

கணிதாமிருதம். இரண்டாம்பாவகபலன்.

லக்கின முதயங்கீர்த்தி மூர்த்திமானென்பதாகு(ம்)
லக்கினத்ததி பன்றானும் நட்பாட்சியுச்சமேற
லக்கினத்ததி பன்றானுங் கேந்திரத்திரிகோணமெய்த
லக்கினந்தன்னை யந்த(வ)திபனை யெழில்[ற]கோணேக்க.
கீர்த்திமேன்பாடு முண்டாங்கிளர் வலியுடையோனவன்
வார்த்தையின் வழக்கில்யாரு மதித்திட வல்லனவன்
தோத்திரப் பிரியனவன் துலங்கியவடிவனவன்
பார்த்திபர் போற்றவாழ்வன் பகையில்லைபாரின் மிக்கான்.

* * * *

குடும்பத்தானத் தோன்பாவக் கோளாகிப்பகைநீசத்தி
லொடுங்கத்தா னுறெட்டீராறாகிய வோரைசாரில்
இடும்பகைக் கோளாந்தன்னை யேழுநோக்கில் (?)
குடும்பத்துக் கழிவுண்டாகுங் குலவரைக்கொங்கைமாதே. (௰௭)

Colophon:
[ெ](இ)ரண்டாம்பாவக முற்றும்.

End:

பன்னிரண்டாம்பாவக பலன்.

அ[ளி](ழி)வு சாங்குறிகளின்ன மீராறிலறையலாகும்
வ[ளு](மு)வி நற்கோட்களோடு மீராறுமுடையவான்கோள்
மு[ளு](மு)தம் ந[ற்ய](ட்ப)ரட்சி யுச்சங்கேந்திரத்திரிகோணமுற்றிற்
ப[ளு](மு)திலாச் செல்வமுண்டாம் பாக்கியவானுமாவான். (க)

* * * *

செவ்விய செவ்வாயந்த வியனுதனுகச்சேரி
லெவ்வமி லுளவிலியுமுடம்பிற[ம்](ப்) பினத்தோர்க்கியுங்
[ை]கவ்வை[க்] கொள்காரியாகில் லோபியர்க்கடுத்தோர்க்கியும்
வெவ்விய வெய்யோனுகில் வேதியர்வேந்தர்க்கியும். (ந)

Colophon:
மிஉ-ம் பாவகப்பலன் முற்றும்.
ஆகவிருத்தம் (௱உமிக). கி(ரு)ஷ்[ட்]டிணமூ[ற்றி](ர்த்தி) சகாயம்,

(கு-பு.)—

இந்நூலும் சோதிடத்தைச் சார்ந்ததே. இலக்கினமுதலாகப் பன்னிரண்டு பாவங்களிலும் இன்னின்ன கிரகங்கள் இருந்தால் இன்னின்ன பலனுண்டாமெனத் தெரிவிப்பது. இந்தப் பிரதியில் இரண்டாம் பாவந்தொடங்கியே உள்ளது.

(c) பீரங்கிஞானித்திரட்டு.

BĪRAṄGIÑĀNITTIRAṬṬU.

Foll. 41*a*—74*b*.

A treatise on astrology. The author appears to be Bīraṅgiñāni.

Complete.

Beginning:

பீரங்கிஞானித்திரட்டு, பாயிரம்.

வாக்குண்டாம் . . . . . . சார்வார்தமக்கு.

சரவணபவன் முன்னிற்க.

கங்கை மரபாம் பீரங்கி ஞானியென்னுங் கருணைநிதி
யெங்கும் வழங்கும் பலநூலைத்திரட்டியொரு நூலெனச்சேர்த்துச்
சங்கை தெரியாப் பஞ்சரிப்புத் தமிழுக்காகாதென நிறுத்திப்
பங்கமில்லா நாட்காலிற் பரிந்தகிரகம் பார்த்துரைத்தான். (க)

பன்னுந்தமிழாற் சோதிடங்கள் பரித்தமுனிவர் நூற்றிருபேர்
பொன்னின்மலர்த்தா ளிருதயத்திற் பொருத்தித்தெரிந்து திரட்டியது
இன்னவிதமென் றெழுதினதி லெய்தும் புகழுமிரு நிதியும்
அன்னபலன்க ளறிந்துகொண்டபேரு மதிகபலன் பெறுவார். (உ)

மனையிற்புதல்வர் பிறந்தக்கால் மாதாமாமன்பிதாமூவர்
இனமிச்சிறுவன் பாக்கியங்க ளெல்லாந்தெரியுமிவர்நாளில்
வனமிக்கிழலாய் (?) மங்கையராய் வந்துபிறக்கிலதிசயமாந்
தினமெய்ப்புடனே யறிவீராய்ச் செல்விதனக்கிப் பயன்பாரே. (ங)

உன்னியசாத கங்களொரு(த்)தர் போலிராதென்றெண்ணிப்
பன்னியபலன் களாறுபத்தினுன் குரைக்கத்தக்க
பன்னிரண் டரையுமேதான் பாற்கடலென்றுபார்த்து
இன்னிலத்தறிய வென்றெண்ணு யிரந்திரட்டினேனே. (௪)

* * * *

அங்கிசபலனிவ்வளவென்றறிவது.

ஆனபலனங் கிசத்துக்கிரு பதுக்குமெக்கால்
அரிவைபெறு முப்பதெனிலரை மூக்கால்நடக்கும்
போனதொரு வயசுபத்துநா லாகிற்பொன்னே
பூரணமாயுள்ள பலன்பொருந்தியே நடக்கும்
மானமுறுகோ ளரசிநிறைந்த பலன்முன்னே
வரித்திடுவர் மறைநூலின் வண்மையினைக்கேளாய்
கானமருங்குழல் மானேகண்டுபலன் சொல்லிக்
காவமறிந்த வருமைகாண மொழிவாயே. (௰௫)

Colophon:

பாயிரமுற்றும்.

சகோதரங்களுக்குப் பலனறிவது.

செய்யவன் திருந்தச்செய்வன் செல்வியனழகுமுன்னோன்
மையுமம்மணியும் பொன்னும்வழங்குவன் மகிமையுள்ளோன்
தெய்வமெத்த விசித்தாந்தந் தேடுவன்சகத்தினல்லன்
ஐயமிட்டுண்ண வல்லானசுபதி நா[ழி](ளி)னனே. (க)

End:

மாரகம்.

எட்டேழ்மூன் றிரண்டுபதினொன்றிருந்த மாரகத்தோர்தம்மோ
டொட்டிய கிரகத்தாலு மொருதசையபகாரத்தில்
மட்டவிழ்குழலி நாசமனதரும் பொருளுங்கேடாம்
நட்டமாம் பூமிவிட்டு நாடோறுமலைவன்தானே. (உச)

Colophon:

மாரகம் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் சோதிடத்தைச் சார்ந்தது. இதில் நட்சத்திரபலன் சந்திரலக்கின பலன் முதலிய பல விஷயங்களடங்கியுள்ளன. இந்தப்பிரதியில் முற்று மிருக்கிறது. செய்யுள் நடை தாழ்ந்தது. இயற்றியவர் பீரங்கிஞானியெனத் தோற்றுகிறது.

R. No. 469.

Paper. $10\frac{1}{4} \times 9\frac{1}{2}$ inches. Foll. 30. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1920–21 from a MS. of M.R.Ry. Lakṣmīnārāyaṇa Ceṭṭiyār Avargaḷ, Pudunagaram, Palghat.

இராகவப்படலம்.

IRĀGAVAPPAṬALAM.

The first 55 stanzas give the genealogy of the solar race of kings and thereafter the story of Śrī-Rāma is briefly described in 150 stanzas; as narrated to Rukmiṇī by Nārada.

This appears to be a portion of the Tamil Śrī-Bhāgavata.

Beginning:

இராகவப் படலம்.

திருவுடன் புவிமா னி[னை](ணை)யுடன் வயங்கச்
சிறந்திடும் பயோததி நாப்பண்
கருவரை மிசையிற் கவின்கொளும் நளினக்
காடுபூத் தெனக் கரங்கள் கால்
உரனெழிற் றொப்புள் திகழ்ந்திட லிணையி
லுரகநல் லணையி(ன்)மீ தொளிர் கொள்
அரியினை யடைந்தே யழிவிலாப் பதத்தி
னமரயா மியற்று வந்தொண்டர். (௧)

அயமுறு தூண்டி ல[வ]யமிசைக் கிருமி
தனையுண வாமென வருந்தி
மயிலையங் குழல்வதெனப் பவம் விளைத்து
மறலிகைக் கொடாதுய்ய மன்னே
தயரதன் றவத்தாற் றனயனா யெழுந்து
தசக்கிரீவன் றனைத் தடிந்து
குயில் மொழிச் சனகியுட னயோத்தி யில்வாழ்
கோதண்ட குருவினை நினைதி. (௨)

குவலையத் தரசர் திரள்களை வதித்து(க்)
குழூமிய குருதியின் முழுகு
முவணமயில் மழுவோன் சரிதையைக் கேட்ட
வுருப்பிணி ரேணுகை சுதனுந்
தவனுர மடங்கப் பகழியால் வாங்குந்
தசரத ராமனென் றுரைத்தாய்
அவனெவன் மொழியென் றியம்பிட முனிவ
னணங்குநீ கேட்டியென் றறைவான். (௩)

End:

வீடணன் றனக்கு விமானமீ தரங்கத்
துறையும் வித்தகன் றனையுதவி
யாடக மிலங்கு மிலங்கையி னரசை
யாளுதி யெனவிடை யருளிப்

பீடுடைப் பரதன் பிறங்கு சத்துருக்க
னிவ ரிருவரும் பெருந் திகிரி
கோடென வயங்கச் சரயுவிற் படிந்து
கலுழன்மேற் றுலங்கி(ன)ன் கோமான். (உாஉ)

இரவிசேய் முதலா யிரங்கிய கவிக
ளெண் ணிலருட னயோத்தியினின்
கரிமுத லுறலீ கடையதா முயிர்கள்
கமலநன் னகரிகட யடைய
வருளிவிண் ணமரர்மலர் மழை பொழிய
வந்தர துந்துபி முழங்க
விரசையைக் கடந்து சனகிவந் திறைஞ்ச
விமலன் வைகுண்டத் தினமர்ந்தான். (உாஙு)

அராவணை துறந்தட லரக்கர் குலமா[ழ](ள)த்
தராதலமு மெண்ட சரதன் றனையனென்ன
திராவசை யுறவே திருபணுகி நிலனுளு
மிராமனெனு மாதிசெய லீதென வறைந்தான். (உாச)

* * * *

தவந்திகழும் நாரதனெனுந் த(ை)கமை யோன்றன்
பயங்களற நன்கொடு பகர்ந்தவுரை கேளாக்
கவந்தனுயிர் கொண்டருள்செய் காளைபுக ழுன்னி
யுவந்தருளு ருக்குமிணி மாமுனியோ டோதும். (உாஎ)

* * * *

விற்றொழிலினுல் வடிவினுல் மிகு குணத்தால்
கற்றுநிறை நூலுணர்வினு லருள்களாலு
முற்றுணரின் மற்றுநிக ரோதுவமை யில்லா
நற்றுவரை மன்னனென நாயகி விளம்பும். (உாயக)

ஆரவ னுதித்தகுல மேதரசு செய்யும்
பாரெது செருத்திறமை யேது பகருமம்(ம்)
பேரெது விரித்தருள் செய்யென்று பொறிபேசச்
சீரியதென் யாழ்முனிசிறக்க வுரைசொல்வான். (உாயஉ)

Colophon:

விய௵ தைமீ' ௴ புதன்கிழமை சதுர்த்தி-௴வ. உத்திரட்டாதி ௱வ. சிவ நாமயோகமுங்கூடிய சுபதினத்தில் புது நகரம் சுவாமி செட்டியார் மகன் கிரியண்ணன் இராகவப்படலம் எழுதி நிறைந்தது.

சம்பூர்ணம்.

(கு-பு.)—

இது, சூரிய வமிசத்தரசர் பரம்பரையை 1–55 பாடல்களுள் தொகுத்துக் கூறிப் பின்னர் இராமாயணக் கதையைச் சுருக்கமாக 150 பாடல்களால் விளக்குவது. ருக்மிணி பிராட்டிக்கு நாரதமுனிவர் கூறுவதாக வமைந்துள்ளது. இது தமிழ்ப் பாகவதத்தின் ஒரு பகுதி யெனத் தோற்றுகிறது. ஆராய்ந்துணரவேண்டும்.

R. No. 470.

Palm-leaf. $16\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 115. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avargaḷ, Piḻḻailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

அஷ்டஸ்லோகீவ்யாக்யானம்.

ASṬAŚLŌKĪVIYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 57 ante.

Incomplete.

(கு-பு.) --

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 57-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது 2-வது சுலோகந் தொடங்கி 7-வது சுலோகம் வரை உள்ளது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 471.

Palm-leaf. $17 \times 1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 75. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avargaḷ, Piḻḻailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

கத்யத்ரயவ்யாக்யானம்.

GADYATRAYAVIYĀKHĀNAM.

Same work as that described under R. No. 16 ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக் 16-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே; இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 472.

Palm-leaf. $10\frac{5}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 17. Lines, 5 on a page. Tamil. Injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avaragaḷ, Piḻḻailōkācāriyar Sannidhi, Srirangam.

நம்மாழ்வார்தாலாட்டு.

NAMMĀḺVĀRTĀLĀṬṬU.

Same work as that described under R. No. 443 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 443-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 473.

Palm-leaf. 10¼ × 1⅜ inches. Foll. 19. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avargaḷ, Piḷḷailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

தத்வத்ரயம்.
TATVATRAYAM.

Same work as that described under R. No. 49(*b*) ante.
Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்துக் காட்லாக் 49(*b*)ல் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றியிருக்கிறது. இதன் முதலேடு பாதி முறிந்துள்ளது.

R. No. 474.

Palm-leaf. 11⅛ × 1⅛ inches. Foll. 316. Lines, 7–12 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avargaḷ, Piḷḷailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

(*a*) மதுரகவி ப்ரச்னமும், வ்யாக்யானமும்.
MATURAKAVI PRAŚNAMUM VIYĀKHYĀNAMUM.

Foll. 1*a*—3*a*. Fol. 3*b* is left blank.
Same work as that described under R. No. 94(*h*) ante.
Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடக் காட்லாக் 94(*h*) பிரதிபோன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றியிருக்கிறது.

(*b*) குருபரம்பராப்ரபாவம்.
GURUPARAMPARĀPRABHĀVAM.

Śritāla. 14½ × 1½ inches.
Foll. 4*a*—316*b*.

Same work as that described under R. No. 45(*a*) ante.
Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடக் காட்லாக் 45(*a*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 475.

Palm-leaf. 17½ × 1⅝ inches. Foll. 66. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avargaḷ Piḷḷailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

திருப்பாவைவ்யாக்யானம்—மூவாயிரப்படி.

TIRUPPĀVAIVYĀKHYĀNAM—MŪVĀYIRAPPAḌI.

Same work as that described under R. No. 38 ante.
Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக் 38-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 476.

Palm-leaf. 16 × 1¾ inches. Foll. 74. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avargaḷ, Piḷḷailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரதீபிகை.

RAHASYATRAYASĀRADĪPIKAI.

Same work as that described under R. No. 109 ante.
Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடக் காட்லாக் 109-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் 23-வது அதிகாரந் தொடங்கி 26-வது அதிகாரம் வரை நான்கு அதிகாரங்களும் 27-வதாகிய மூலமந்திராதிகாரத்தில் முதற் பாதி பாகமுமே உள்ளன. இறுதியில் இந்நூல் எழுதப்பெற்ற 10 ஏடுகள் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தமில்லாமலுள்ளன. இதனேடுகள் சிதைந்திருக்கின்றன.

R. No. 477.

Palm-leaf. 19 × $1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 72. Lines, 7 in a page. Telugu. Injured. Old.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avargaḷ, Piḷḷailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

திருமாலைவியாக்யானம்.

TIRUMĀLAIVIYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 23(*a*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 23(*a*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 478.

Palm-leaf. 13 × $1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 176. Lines, 6 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avargaḷ, Piḷḷailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

இலக்கணவிளக்கம்.

ILAKKAṆAVIḶAKKAM.

Same work as that described under No. 36 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 36-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் எழுத்ததிகாரம் மாத்திரமுளது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 479.

Palm-leaf. $16\frac{1}{4}$ × $1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 91. Lines, 5 in a page. Tamil Injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāryar, Piḷḷilōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

(*a*) மணவாளநாராயணசதகம்.

MAṆAVĀḶANĀRĀYAṆAŚATAKAM.

Foll. 1*a*—27*b*.

Same work as that described under No. 195 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 195-வது நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் 1—74 பாடல்களேயுள்ளன. ஆதலின் முற்றுப்பெறவில்லை. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

(b) பெரியதிருமொழி.

PERIYATIRUMOḺI.

Foll. 28b—91a. Fol. 91b is left blank.

Same work as that described under R. No. 33(a) ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்துக் காட்லாக் 33(a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இதில் 1—7 சதகங்களும், 8-வது சதகத்தின் முதல் பதிகமுமே உள்ளன.

R. No. **480.**

Palm-leaf. 17½ × 1⅝ inches. Foll. 124. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. N. C. Narasiṁhācāriyar Avargaḷ, Karur, Trichinopoly district.

திருவாய்மொழிப்ரதிபதம்.

TIRUVĀYMOḺIPRATIPADAM.

Same work as that described under No. 733 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 733-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை நூல் திருவாய்மொழியின் ஆறுவது சதகம் ஒன்பதாவது பதிகந்தொடங்கி, ஒன்பதாஞ் சதகம் எட்டாம் பதிகம் வரையிலுமுள்ளது.

R. No. **481.**

Palm-leaf. 15¾ × 1⅝ inches. Foll. 103. Lines, 6 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. N. C. Narasiṁhācāriyar Avargaḷ, Karur, Trichinopoly district.

திருவாய்மொழிப்ரதிபதம்.

TIRUVĀYMOḺIPRATIPADAM.

Same work as that described under No. 733 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 733-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை நூல், திருவாய்மொழியின் ஐந்தாவது சதகத்துக்கும், ஆறுவது சதகத்து முதலெட்டுப் பதிகங்களுக்குமே உள்ளது.

R. No. 482.

Palm-leaf. $18\frac{1}{8} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 234. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. N. C. Narasimhācāriyar Avargaḷ, Karur, Trichinopoly district.

திருவாய்மொழிவியாக்யானம்—ஈடு.
TIRUVĀYMOḺIVIYĀKHYĀNAM : ĪḌU.

Same work as that described under R. No. 37 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்துக் காட்லாக் 37-வது நம்பல் பிரதியில் வந்துள்ளதே, இதில், இவ்வியாக்யானம், ஒன்பதாவது சதகத்துக்கும், பத்தாவது சதகத்தின் முதலேழுபதிகங்களுக்கும் எட்டாவது பதிகத்தின் முதல்பத்துப்பாடல்களுக்குமே உள்ளது.

R. No. 483.

Palm-leaf. $18 \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 194. Lines, 7-9 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. N. C. Narasimhācāriyar Avargaḷ, Karur, Trichinopoly district.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்.
RAHASYATRAYASĀRAM.

Same work as that described under No. 971 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 971-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது.

R. No. 484.

Palm-leaf. $15\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 51. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. N. C. Narasimhācāriyar Avargaḷ, Karur, Trichinopoly district.

திருவாய்மொழிப்ரதிபதம்.

TIRUVĀYMOḺIPRATIPADAM.

Same work as that described under No. 733 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 733-நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப்பிரதியில் இவ்வுரை திருவாய்மொழியின் ஒன்பதாவது சதகத்தின் எட்டாந் சதகந்தொடங்கிப் பத்தாவது சதகம் முழுதுக்கும் உளது.

R. No. 485.

Palm-leaf. 15¾ × 1½ inches. Foll 127. Lines, 10–11 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. N. C. Narasiṁhācāriyar Avargaḷ, Karur, Trichinopoly district.

திருவாய்மொழிப்ரதிபதம்.

TIRUVĀYMOḺIPRATIPADAM.

Same work as that described under No. 735 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 735-வது நம்பர் பிரதி போன்றுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை, திருவாய்மொழியின் ஆறுவது சதகந்தொடங்கிப் பத்தாவது சதகம் முழுதுக்கும் உள்ளது.

R. No. 486.

Palm-leaf. 16½ × 1½ inches. Foll. 182. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Much injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. N. C. Narasiṁhācāriyar Avargaḷ, Karur, Trichinopoly district.

திருவாய்மொழிவியாக்யானம்—ஈடு.

TIRUVĀYMOḺIVYĀKHYĀNAM: ĪDU.

Same work as that described under R. No. 37 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இவ்வுரைநூல், மூவருடத்துக் காட்லாக் 37-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முதல் மூன்று சதகங்களும், 4-வது சதகத்தின் முதலேழு தசகங்களும், எட்டாவது தசகத்தின் முதற்பத்துப்பாடல்களுமே உள்ளன. இதில் இடையிடையே பல ஏடுகளில்லை. ஆதலின் அவற்றிலடங்கிய கிரந்தமுமில்லை. ஏடுகளின் நுனி செல்லரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் பின்னர், குருபரம்பரை முதலியன எழுதப்பெற்று ஒன்றோடொன்று சம்பந்தமில்லாத பதினெட்டேடுகள் இந்தப்பிரதியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

R. No. 487.

Palm-leaf. 16⅜ × 1¼ inches. Foll. 523. Lines, 7 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. M. Kailāsam Pillai Avargal, Koilpatti, Nattam post, Madura district.

கம்பராமாயணம்.

KAMBARĀMĀYAṆAM.

Same work as that described under No. 514 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Contains the Kandas 1 to 5 only.

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 514-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே இந்தப் பிரதியில் முதலைந்து காண்டங்களேயுள்ளன.

R. No. 488.

Palm-leaf. 16½ × 1¼ inches. Foll. 388. Lines, 8-9 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. M. Kailāsam Pillai Avargal, Koilpatti, Nattam post, Madura district.

கம்பராமாயணம்.

KAMBARĀMĀYAṆAM.

Same work as that described under No. 514 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Contains the Yuddhakāṇḍa only.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 514-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் யுத்தகாண்டமொன்றே உள்ளது. இதன் பின்னர் இரண்டேடுகளில் இக்காண்டப் படலங்களின் அட்டவணையும், பின்னர் நான்கு ஏடுகளில் இக்காண்டத்துக் களியாட்டுப் படலமும், மாயா சீதைப் படலமும் இரண்டாவதுபிரதியாக எழுதப்பட்டுள்ளன. ஏடுகள் மிகவும் பழையன.

R. No. 489.

Palm-leaf. 16¾ × 1⅝ inches. Foll. 98. Lines, 8 in a page. Tamil. Slightly injured.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. R. Vīrarāghava Ayyangār, Mēlappālaiyam, Karur taluk, Trichinopoly district.

உபதேசரத்தினமாலைவியாக்யானம்.

UPADĒSARATTINAMĀLAIVIYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No. 51 ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 51-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 490.

Paper. 10¼ × 6¼ inches. Foll. 50. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1921-22 from a MS. of M.R.Ry. Tambu Śaṭakōpa Ayyaṅgār Avargaḷ, Alwartirunagari, Tinnevelly district.

(a) திருவிருத்த ஈட்டரும்பதவிளக்கம்.
TIRUVIRUTTA ĪṬṬARUMPADAVIḶAKKAM.

Foll. 1a—35b. Fol. 36 is left blank.

Same work as that described under R. No. 458 ante.

Wants 1 to 16 stanzas in the beginning.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 458-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் 17-வது பாடல் தொடங்கி முற்றுமுள்ளது.

(b) சுப்பிரமணியர் முப்பத்தாறு.
SUPPIRAMAṆIYARMUPPATTĀṞU.

Foll. 37a—41b. Fol. 42 is left blank.

Same work as that described under R. No. 440 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 440-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியிலும் அதிலுள்ள பாகமேயுள்ளது. பிழைகளதிகம். இடையிடையே சிற்சில எழுத்துக்களும், பதங்களும் தொடர் மொழிகளும் எழுதப்படவில்லை.

(c) வைத்தமாநிதி திருப்பணிமாலை.
VAITTAMĀNIDHI TIRUPPAṆIMĀLAI.

Foll. 43a—50b.

Same work as that described under R. No. 440 ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 440-வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 491.

Palm-leaf. 13 × 1⅝ inches. Foll. 374. Lines, 10 in a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Cokkalingam Pillai Avargal, Karnam, Karungālakkudi (Melur post), Madura district.

திருக்குறள், உரையுடன்.
TIRUKKURAL WITH COMMENTARY.

Same work as that described under No 151 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 151-வது நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 492.

Palm-leaf. 6 × 1⅝ inches. Foll. 54. Lines, 8 in a page. Tamil. Fair. Old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Kōmbai Śankaranārāyaṇa Vādyār Avargal, Uttamapalaiyam, Madura district.

(*a*) கருவைக்கலித்துறையந்தாதி.
KARUVAIKKALITTURAIYANTĀDI.

Foll. 1*a*—26*b*.

Same work as that described under No. 245 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

Colophon:

கருவையந்தாதி முற்றுப்பெற்றன. இ॰॰து விசுவ[ஞ](நா)தய்யர் பு[ஷ்](ஸ்)தகம். விபவஹு கார்த்திகைமீ 9உ எழுதி முகிந்தது. தெக்ஷிணாமூர்த்தி துணை.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 245 நம்பர் போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) கருவைப்பதிற்றுப்பத்தந்தாதி.
KARUVAIPPADIRRUPPATTANTĀDI

Foll. 27*a*—53*a*. Fol 53*b* is left blank.

Same work as that described under No. 246 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 246-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இது இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) தும்மல்நூல்.
TUMMALNŪL.

Fol. 54.

A treatise on the art of divination based on sneezing.

Incomplete.

Beginning:

ஞ(ா)யிற்றுக்கி[ள](ழ)மை, முதற் சாமம் - கி[ள](ழ)க்கு, நன்மை. தென்கி[ள](ழ)க்கு, மத்திமம். தெற்கு, உறவின்முறையார் வரவு. தென்மேற்கு நல் வார்த்தை. மேற்கு, நோய்.

End:

நான்காஞ் சாமம், கி[ள](ழ)க்கு—சுபம். தென்கிழக்கு, யாத்திரை.

* * * *

வடக்கு, பொருள[ளி](ழி)வு. வடகி[ள](ழ)க்கு, சிலுகு. திங்கட் கிழமை முதற் சாமம். . . . . . .

(கு-பு.)—

இது, ஞாயிறு முதலிய எழு வாரங்களின் பகலிரவுகளில் ஒவ்வொரு யாமத்துககும் கிழக்கு முதலிய எட்டுத் திக்கிலும் மனிதர் தும்மலின் பயன் இன்னதென விளக்குவது. இந்தப் பிரதியில் ஞாயிற்றுக் கிழமைக்கு மாத்திரமுள்ளது. ஆதலின் முற்றுப் பெறவில்லே.

R. No. 493.

Palm-leaf. 16½ × 1½ inches. Foll. 93. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Purchased in 1921–22 from M.R.Ry. Aṣṭagōtram Vēṅkaṭācāriyar Avargaḷ, Srirangam.

(a) திருவாய்மொழிவியாக்யானம்–ஈடு.
TIRUVĀYMOḶIVIYĀKHYĀNAM : ĪḌU.

Foll. 1*a*—21*b*.

Same work as that described under R. No. 37 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடக் காட்லாக்கின் 37 வது நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில், இந்நூலின் முதற் பத்து முதற் பதிகமும், இரண்டு மூன்று நான்கு பதிகங்களின் முதற் பாட்டுமே உள்ளன.

(b) சென்னியோங்குவியாக்யானம்.
ŚENNIYŌṄGUVIYĀKHYĀNAM.

Foll. 22*a*—23*b*.

Same work as that described under R. No. 62 ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக் 62-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இதில், பெரியாழ்வார் திருமொழியின் ஐந்தாம் பத்து நாலாம்பதிகத்து முதற் பாட்டின் உரைமட்டுமேயுள்ளது.

(c) ஸ்ரீவசனபூஷணவ்யாக்யான விசாரம்.
ŚRĪVACANABHŪṢAṆAVYĀKHYĀNAVICĀRAM.

Foll. 24*a*—42*b*.

A commentary on Maṇavāḻamāmuni's Śrīvacanabhūṣaṇavyākhyāna which itself is a commentary on Piḷḷailōkācārya's Śrīvacanabhūṣaṇa, described under R No. 49(*b*) ante.

Contains a small portion in the beginning.

Beginning:

பரம காருணிகரான பெரிய ஜீயர் ஸ்ரீ வசனபூஷணத்துக்கு வ்யாக்யானம் அருளிச்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி இப்பிரபந்தம் ஸர்வர்க்கும் பரிக்ராஹ்யமென்கைக்காக ப்ரமேயம் ப்ரயோஜநவைலக்ஷண்யத்ரயத்தை அருளிச் செய்கிறார். ஸகல வேதஸங்க்ரஹமான வென்று தொடங்கி, திருநாமமாய்த் தென்னுமளவாக. ப்ரபந்தஸாரஸங்க்ரஹத்தில் அவிக்நேந பரிஸமாப்த்யர்த்தமாக மங்களம் ஸ்ரீபாஷ்யாதிகளில்[ப்] போல அருளிச்செய்யவேண்டியிருக்க, அது செய்யாதொழிந்தது ஸ்ரீ ஸாஹாஸ்ர வ்ருத்தியையாலே.

மூலத்திலே ஸ்ருதீதிஹாஸ புராணங்களாலே யென்கிற பஹுவசநம் ஸங்கோசமில்லாமையாலே ஸூத்ராதிகளில் ப்ரத்யேகம் அந்வயிக்கிறதென்[னு](று) திருவுள்ளம்பற்றி ஸூத்ரிகளாவனவென்[ன](ற)ருளிச் செய்தார். இந்த நியாயம் மேலுங் கண்டு கொள்வது.

* * * *

ஸம்ஸார நிவ்ருத்தும் தோற்றுகிறதென்[னு](று) திருவுள்ளம்பற்றி ஸம்ஸார நிவர்த்தகமாக அவதரிப்பிக்கிறார். உதாஹாரமேதாத்ராதியாலே.

(கு-பு.)—

இது பிள்ளைலோகாசாரியரியற்றிய ஸ்ரீவசன பூஷணமென்னும் நூலின் வியாக்யானத்துக்கு உரையாகும். இந்தப் பிரதியில் முதலிற் சிறிது பாகமேயுள்ளது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

(*d*) தத்வத்ரயப்ரமாணத்திரட்டர்த்தம்.
TATTVATRAYAPRAMĀṆATTIRAṬṬARTTAM.

Foll. 43*a*—55*b*.

A gloss on the Pramāṇattiraṭṭu which is a collection of authoritative quotations taken from the Tattvatraya of Piḷḷailōkācārya.

Incomplete.

Beginning:

ஹரி: ஓம் ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:.

தத்வத்ரய ப்ரமாணத்திரட்டர்த்தம், நம்முடைய ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஸாதித் தது.

அநாதிமாயயாஸுப்த:— உத்பத்தி சூன்யையாயிருக்கிற ப்ரக்ருதியிலே திரோஹிதஸ்வஸ்வரூபனாய், ஸம்ஸாரோஹம் அஹம்—ஸ்வாயீந னாயிருக்கிற நான், ஸம்ஸார:— விசித்ரஸ்ருஷ்டிகளுக்கும் நியந்தா; அஹம்ஸோஹமி நான் அஜ்ஞ ஸம்பந்தியாலன்[னி](றி)க்கே ஸ்வரூப ஸாதந விசேஷங்களாலே ஹோமத்தையுடையவன்.

End:

ப்ரதம ப்ரவ்ருத்தியிலே ஜீவனாலே க்ருதமான ப்ரயத்நத்தையபேக்ஷித்து ப் பரமபுருஷன், ஜீவனை ப்ரவ்ருத்திப்பிக்கிறான். அந்யதா-விஹிதப்ரதிஷேத வையர்த்த்யாதிப்ரஸங்க:. ஜீவனுக்கு ப்ரதமப்ரவ்ருத்தியிலே ஸ்வாதந்த்ர்ய ம் அங்கீகரியாதேபோனால், ஸ்வர்க்காம: யஜேத, ஸ்வர்க்காமோ ந யஜேத என்கிற விதிநி ஷேத சாஸ்த்ரத்துக்கு வையர்த்த்யம் வரும். ஜீவன் நிக்ரஹாநுக்ர ஹங்களுக்கு அவிஷயமாக ப்ரஸங்கிக்கும். அ[து](வை)கள் ப்ரஸங்கி யாமைக்காக ஜீவக்ருதப்ரயத்நத்தையபேக்ஷித்துப் பரன் ஜீவனைப் ப்ரவ்ரு த்திப்பிக்கிறான்.

அந்த ப்ரதமப்ரவ்ருத்தியிலே ஸ்வாதந்த்ர்யமும் ஸர்வேச்வரனாலே [கு](கொ)டுக்கப்பட்டது. அதுவும் . . ப்ரபஞ்சஸ்ருஷ்டித்தினுடைய ஸம்ப்ர . . . . மென்[னு](று) கருத்து.

(கு-பு.)—

இது, பிள்ளை லோகாசாரியரியற்றிய தத்வத்ரயம் என்னும் நூலின் பிரமாணத் திரட்டினது பொருளை விளக்குவது. இயற்றியவர் இன்னா ரெனத் தெரியவில்லை.

(*e*) ச்ருதப்ரதீபிகா.
ŚRUTAPRADĪPIKĀ.

Foll. 56*a*–93*b*.

See the Sanskrit Part of this Triennial Catalogue.

Incomplete.

R. No. 494.

Palm-leaf. 16½ × 1¼ inches. Foll. 122. Lines, 5 in a page. Tamil. Injured. Old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Cokkaliṅgam Piḷḷai Avargaḷ, Karnam, Karuṅgālakkuḍi, Melur taluk, Madura district.

வீரய்யனம்மானை.

VĪRAYYANAMMĀNAI.

Stanzas relating to the biography of Vīrayyan, son of a king of Benares.

Incomplete.

Beginning :

கணபதியைநோக்கிக் கைதொ[ழு](ழு)வே னம்மானை
கணபதியை[ன](ந)ம்[ப](பு)வோர்க்குக் கருமங்கள்தாம் தொலையும்
விநாயகனைத்தொ[ழு](ழு)தால் விக்கினங்கள் தீர்ந்துவிடும்
அய்யனே கண்மணியே யாதிசிவன் புத்திரனே
துய்யகணபதியே தோகைநல்லாள் புத்திரனே.

* * * *

அம்மானை பாடுகிறேனவதிகளும் . . . . .
வீரையன்மேல்[ப்]பாடு(கி)றேன் விக்கினங்கள் தீரவென்று
அச்சங்கள்தீரவென்று ஆண்டவன்மேற் பாடுகிறேன்
அத்திமுகனே யறுமுகனே முன்னடவாய்.

* * * *

கா[ற்]க்கக்கடனையா க(ர்)த்தாவே தென்மதுரை
விநாயகன் தோத்திரமு முடிந்ததுவேயம்மானை.

வடக்கே வடதேசம் வைகுண்ட(ப்)பதவியைப்போல்
காசியென்னும் பட்டணமாம் கயிலாசபதவியைப்போல்
கங்கைநதியாம் கயிலாசப் பொய்கைகளாம்

* * * *

பட்டணத்தையாளும் பராச வேந்தனுந்தான்
சட்டமுடன் செங்கோல்தரித்திருக்கு நாளையிலே
மைந்தனுமே யில்லா மனதுமிக வாடி

* * * *

தெப்பக்குளத்தருகே திருந்தநந்தவனம் வைத்தார்

* * * *

பார்வதியுமீசுவரரும் பரிந்து தயவாகி
சந்தானமயக்கந்தான் தீர்க்கவேணுமென்று
காசிநதிவேந்தனுக்குக் கண்மணி தானங்கொடுத்து
ஆனபுத்திரதான(ம்) அடைவாகத்தாங் கொடுத்தார்.

End :

மாளிகைவயவிட்டு மண்டபமுந் தான்கடந்து
கோபுரவாசல் குறுத்து மெள்ளத்தானிறங்கி(ப்)
பொல்லாத வீரையனும் பொறுமையுடன்தான்டந்து
தானிருக்குங்கோட்டை தாண்டிக் குதிக்கையிலே
கண்டந்தச்சே[வு](வ)கரும் கள்ளனென்று தாம்பிடித்து

* * * *

(கு-பு.)—

இது வீரய்யன் என்னும் ஓர் பிரபுவின்மீது இயற்றப்பட்ட நூல் எளிய நடையிலானது. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப்பெறவில்லை. ஏடுகளிற் சில மாறுபடக் கோக்கப்பட்டுள்ளன.

R. No. 495.

Paper. 10½ × 6¼ inches. Foll. 94. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1921–22 from a MS. of M.R.Ry. L Rāmasubba Ayyar of Vēmbattūr, Ramnad district.

(*a*) அண்டகோளவிலாஸம்.

ANḌAGŌḶAVILĀSAM.

Foll. 1*a*—85*b*. Fol. 86 is left blank.

Gives a description of the seven nether worlds and seven upper worlds; the work is divided into four chapters and is stated to have been written after consulting the Śrī-Bhāgavata, etc. The author Muttuvēṅkaṭasubba Ayyar of Vēmbattūr, near Paramakudi, Ramanad district, says that he belonged to the well-known Vēmbattūr Śaṅgattār family.

Complete.

Beginning :

அண்டகோளவிலாஸம். அவையடக்கம்.

ஆரணவடிவாயொற்றை யணிமருப்பிருகால் முக்கண்
காரணநால் வாயைந்துகையனை வேம்பத்தூரில்
ஏரணியிருசகஸ்ரத்தெண்கணபதியைப் போற்றிச்
சீரணியண்டகோளத்தியல்பினைச் செப்பலுற்றும். (க)

என்பது—வேதசொரூபமாகி யொருகொம்பு மிரண்டுபாதமு மூன்றுகண்ணுந் தொ[ன்வ](ங்)கா[ணி](தி)ன்றவாயுமைந்து கையையுமுடைத்தாயழகு பொருந்திய வேம்பத்தூரின் மேவுமிரண்டாயிரத்தெட்டு விநாயகனை(த்) தோத்திரஞ்செய்து பெருமைபொருந்திய அண்டகோளப் பிரமாணங்களைச் சொல்வோமென்றவாறு. (க)

* * * *

வேதவியாசரனைய வேதாங்கமு
மோதுவேதாந்த சாஸ்திரமுணர்ந்திடுங்
கோதில் பால்வண்ணராம குருபதப்
போது சென்னியிற் சூட்டிப்புகலுவாம்.

* * *

(எ.-து.)—

* * *

இருடிகள் பகருபதினெண்புராணத்
தியல் பண்டகோளத்தின்மான,
மொருமுனிசொற் போலிலையெனப் பெரியோ
ருரைத்திடவறிந்ததின் சுகரால்,
அருளிய பாகவதமுடன் காந்த
மாக்கினெயங் கூருமம்பலநூல்,
சுருதியுமுணர்ந்த பராசரமுனிவன்
றுதிக்கு மைத்திரேயர்க்குச்சொல்லும். (ரு)

* * * *

(எ.-து.)—

* * * *

புரையறுவிண்டு புராணத்தின்படியே
புகன்றிடும் வடமொழியதனைக்,
குருவரனருளாலொரு தொகைப்படுத்தி(க்)
கூறுமென் சிற்றறிவதனுல்
கருதியநான் கத்தியாயமாய்த் தமிழாற்
கழறிடப் பாவினம்பலவாய்
உரை[லயச்]செயுமென்புன் சொற்பிழைதிருத்தி
யுலகினிற்கொள்ளுவர் பெரியோர். (சு)

(எ.-து.)—

* * * *

சிலவையர் வடமொழியாற் செப்புங்
கோலமாலண்டகோ[வ](ள)த் தியல்பினைப்
போலயானுந் தமிழிற் புகன்றது
மா[லையை](வினைச்) சுமப்பான் முன்[வலுவொ](கொதுகொ)க்கும்.

(எ.-து.)—

* * * *

மகாவிஷ்ணுவைத் தாங்[கப்படா](கா)நின்ற கருடன் முன்பாக(க்) கொதுகு பரந்தது போலாமென்றவாறு. (எ)

பா(ர)வண்டத்தோடு கனங்கோடியுமேற் பொன்பதி
யுங்கோடியாமுட்
சேருமங்கியுருத்திரன்மேற் கனல்சுவாலை
பதின்கோடி செப்பு[ம்]ந்தூம
மேருறுமைந்துகோடியின் மேனிரையமுப்பான்
கோடியுடனிரண்டிலக்க
மாருமதின்மேல் வெளிமூவயுதமேற் கூர்மாண்டத்
தளவுசொல்லும். (அ)

(எ.-து.)—

* * * *

கோடிக்கோர் குறையிலக்கமேல் வெளியொன்
 பானிலக்கங் கூறுமேலே
சாடதல . . . . யென்பலக்கத்
 தெழுவதாஞ் சகஸ்ர
மாடகனூர் புரமொன்பானிலக்க மறிந்தாங்கு
 மவனிகோடி
யோடுமை[ப்](ம்) பான்கோடியுமென்ற[சு](பு)வர்லோகஞ்
 சொர்லோக மொன்றுங்கோடி. (கூ)

(எ.-து.)—

* * * *

எண்ணுமகாலோக மிருகோடியின்மேற் சனலோக
 மிருநாற்கோடி
பண்ணுதவலோகம் பன்னிரு[ங்]கோடி
 யயனுலகு பதினாறும்
கண்ணனுறைலோக மிருநாற்கோடி கந்தபுரங்
 கவுரிபாக
வண்ணல்புர மறுகோடி கோடியண்டமுகடிகச்
 சதமாங்கோடி. (கம)

(எ.-து.)—

* * * *

கொந்துறு மாலண்டகோளத் தமிழ்தனைத்
தந்துவிற் கோவைசெய் தரளம்போலவே
முந்துறச் சுருக்கமாய் மொழிந்தன மதி
னுய்ந்திடும்வகை தொகையுரை செய்வாமரோ. (மக)

அவையடக்க முற்றும்.

முதலாவது பாதாளவருணனையுரைத்த வத்தியாயம்.

பூரணமாகி யெங்கும் பொருந்துமால்வடிவமான
காரணவாரி தன்னிற்கலந்த பல்லண்ட நாப்பண்
ஏரணியண்டகோளத்தியல் வடமொழியின்மானத்
தாரணியோர்கட்கெல்லாந் தமிழினாற் சாற்றுவோமே.

(எ.-து.)—எங்கும் நிறைந்து வியாபித்திருக்கிற மகாவிஷ்ணு ஸ்வரூபமான காரணசமுத்திரத்தில் மிதவாநின்ற பல்லாயிரங்கோடி அண்டமத்தியில் இருக்கின்ற அழகுபொருந்திய இந்த அண்டத்தினியைந்த வடமொழியின் பிரமாணங்களைச் சகலமான சனங்களுக்கும் தெரியும்படிக்குத் தமிழினாலே சொல்லுவோமென்றவாறு. (க)

* * * *

வேறு.

பானுவின் கதிர்த்துள் பரமாணுவா
மானதூளிரண்டோ ரணுவவ்வணுத்
தானேமும்மடிசாற்றுந்திரேணுவா
மானமிரண்டு கொண்டாலோர் மயிர்துனி.

End:

மீகாக்குமிந்திரனை முனிவர்களை யவர்மாதை
விண்ணோர் த[ன்னை](ம்மை)ப்,
பாகாருமொழிச்சி யெனுமரம்பை யரைச்சி(றை)றசெ
ய்து பகலோன் தன்னூர்க்
கேகாமல் விலக்கினவனூரெரித்தவன் வருட
மானே திங்கள்
வாகான மணித்தேதி மாலண்டகோளமதை
வகுத்தல்செய்தாம்.

(எ.-து.)—சுவர்க்கலோகத்திலிரா நின்ற முனிவர்களையும்

* * * *

இலங்காபுரியை யெரித்தவன் பேரையுடைய வருஷம், பரமேசுவரன் வாகனமாகிய மாசம், நவமணியான தேதியில் பெருமைபொருந்திய அண்டகோளத்தை உரைத்தோமென்றவாறு.

உரைசெயு மண்டகோளத் தன்மையை யுலகத்தோர்கள்
புரையறவுணரஞான முறுமிகுபுகழு முண்டாய்த்
தரையுறு கவிவல்லோர்கள் சற்சனர் துதிக்கச்செய்ய
மரைமகளருள் பெற்றுப்பின் வான்துய்த்து வீடுசேர்வார்.

(எ.-து.)—

* * * *

அத்தன் வெண்கமலத்தன் மாலுறுமண்டகோள விலாசமோ
கத்துவெண்டிரையமுதெனக் கவிராச பண்டிதனனுவயன்
மெழுத்தவெண்ட யிருண்ட சுந்தரராசன் வேம்பத்தூர் வேதியன்
முத்துவேங்கட சுப்பயன் சொலுமுத்தமிழ்ககளும் வாழியே.

(எ.-து.)—

* * * *

Colophon:

நான்காவது மேலுலகமுரைத்த வத்தியாய முற்றும்.
துர்முகி௵ மார்கழி௴ உ௰கஉ வேம்பத்தூர்
சாமுவையன் எழுதினேன் சுபமஸ்து.
குருசரணாரவிந்தமே கதி.

(கு-பு.)—

இந்நூல், பாதாளம் முதலிய வுலகங்களின் இயல்பையும், உயரம் அகலம் முதலியவற்றையும், மகமேரு முதலிய மலைகளினியல்புகளையும், கங்கை முதலிய ஆறுகளினியல்புகளையும் விவரமாகக் கூறுவது. பாதளவருணனையுரைத்த வத்தியாயம், நவகண்டமுரைத்த வத்தியாயம், எழுகடலறுதீவுரைத்த வத்தியாயம், மேலுலகமுரைத்த வத்தியாயம் என நான்கு அத்தியாயங்களாகப் பகுக்கப்பட்ட நான்கு பிரிவினையுடையது. இது வடமொழியிலுள்ள பாகவத முதலிய நூற்களினின்று தொகுக்கப்பட்டதாக அவையடக்கத்திற் கூறியிருப்பதால் உணரப்படுகிறது. இந் நூலாசிரியர் ராமநாதபுரம் ஜில்லா

யைச்சேர்ந்த பரமகுடிக்கு அருகிலுள்ள வேம்பத்தூரிலிருந்த முத்துவேங்கட சுப்பய்யர் என்பவர். அழகர் கலம்பகம், திருவிளையாடற் புராணம் முதலிய நூல்களையியற்றிய பண்டிதரின் பரம்பரையைச்சேர்ந்தவர் இவர். இந்தப் பிரதியில் இந் நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) தென்திருப்பேரைத்திருப்பணிமாலை.

TENTIRUPPĒRAITTIRUPPAṆIMĀLAI.

Foll. 87*a*—94*b*.

Same work as that described under R. No. 440 ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 440 நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்நூல் இதில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 496.

Paper. 10½ × 6¼ inches. Foll. 31. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1921-22 from a MS. of Maṅgāttammaṅgār, Vaḍakkuttirumāḻigai of Alwartirunagari, Tinnevelly district.

தம்பிரான்படி.

TAMBIRĀNPAḌI.

On the proper procedure and mode of singing the songs of Tiruvāymoḻi, etc., with tunes and musical instruments by Araiyars (a sect of Śrī-Vaiṣṇavas) during the festivals celebrated in some of the big Vaiṣṇava shrines, such as Srirangam, etc.

Gives also the inner meaning for some of the stanzas therein.

Complete.

Beginning:

முந்[தர](த்ற)வ்யாக்யானம்.

தம்பிரான்படி. அரையர்படி.

திருவல்லவாழைச் செப்(ப)ப்பாராயென்[றா](ரு)ர் திருவுள்ளத்தைப் பார்த்து; அது தம்முடைய த்வரைக்கீடாக ப்ரவர்த்தித்(த)தில்லை; ஸம்ஸார பீஜமடிய[றா](ரு)மையாலேயன்றே விது கடுக விழியாமலிருக்கிறது என்று திருவுள்ளம்பற்றி "உன்மனத்தாலென்னினைந்திருந்தா" யென்று அத்தலையாலே பேறென்றிருக்கும்வராகையாலே நம்முடைய ஸகல வ்யாவ்ருத்தி

பயநிவ்ருத்திக்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதப்ராப்திக்கும் உறுப்பாக ஸர்வ ரக்ஷகனாய் ஸர்வஸ்வாமியானவருடைய ஸகல பலங்களையும் கொடுக்கக்கடவனாய் விரோதிநிரஸநசீலனாய், பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளால் அறுவிக்க வொண்ணாதஸ்வபாவத்தையுடையனாய், ஸகலஸமாச்ரயணீயனாய்க் கொண்டு தெற்குத்திருமலையில் வந்துநின்றான். நாம் அங்கேபோய் அனுப விப்போம். அதிலே யொருப்படென்று, பிதாவானவன், முந்[தர](துற) நமஸ்கரித்துக்காட்டி, பின்னை பிள்ளை ப்ரஜையை நமஸ்கரி(ப்பி)க் குமாபோலே வணங்குதும் வாமடநெஞ்சேயென்று காட்சியிலேமு[ர்ப](ற்)படு த்தின தன் திருவுள்ளத்தோடே கூடுகிறார். "முந்[தர](துற)வுரைக்கே" னித் யாதி ப்ராப்ய விஷயத்திலும் வணங்குகிறாய், த[விரி](வறி)லுந் தவ[ரு](று)கிறாய், இதர விஷயங்கள் முந்[தர](துற)முன்னம்விட்டுக்கொடுதி[ர்க்](ற்)கப் பாரென்கிறார்.

முந்[தர](துற)வுரைக்கேன்—மு[ர்ப்](ற்)பட உனக்கு ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன். உனக்குச்செய்யவேண்டுமவை[த்தி](யிற்றி)ல் நான் முந் [தர](துற)ச் சொல்லுவது ஒன்றுண்டு. அதாவது, விரைக்குழல்மடவார் கலவியைவிடு. பரிமளப்ரசுரமான குழலையுடையராய், மடப்பத்தையுடைய ரான ஸ்திரீகளோட்டை ஸம்ச்லேஷத்தை நன்[ன்](ற)ன்று குவாலாக நினைத்திருக்குமத்தைவிடு, தடுமா[ர](ற)ல்-அலாபத்தால் வரும் வ்யஸநம் பொறுக்கவொண்ணாதென்று அத்தைவிடு. தடுமாற்றத்தைப்பண்ணுவதொன் றென்றெண்ணுதல், அன்றிகேகே கலவியாயிருக்கிற தடுமாறலென்[று](னு) தல். இது[வு](வி)றே முந்துறவுரைக்குமது.

ப்ராப்ய விஷய ப்ராவண்யத்திலும் இதர விஷயப்ராவண்ய நிவ்ரு த்தியே முந்[தர](துற)ச்செய்ய வடுப்பது.

*   *   *   *

மாலிருஞ்சோலை வணங்குதும் வா-விரோதிநிவ்ருத்திக்கும், இஷ்டப்ராப்தி க்கும் உபாயமாய் மருகன்கடியும் மண்மலை "யென்றும்," மயன் மிகுபொ ழில் சூழ்மாலிருஞ்சோலை யென்றும் ஸந்நிஹித விரோதியான அவி த்யாதிகளைப்போக்கி விலோபநீயமாய்க் கிட்டினாரைப் பிச்சேற்றி(த்)தனக்கு உள்ளுறையான விஷயத்திலே மூட்டக்கடவதான திருமலையை வணங்கு வோம் வா.

*   *   *   *

மாலிருஞ்சோலை வணங்குதும் வா மடநெஞ்சே, ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யாநு ப்ரவேசங்களைத் தவிர்த்து, கேவல ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தில் நில்லாதே, அ தின் எல்லையான ததீயசேஷத்துத் தளவும்வந்து, நின்திருவெட்டெழுத் துங்கற்று, மற்றெல்லாம் பேசிலும் நானுற்றது முன்னடியார்க்கடிமையென் றிருக்கிறவென் ப்ரக்ருதிக்குச்சேர, எம்பெருமான்றாள் தொழுவார் எப் பொழுதுமென்(ம)னத்தே யிருக்கின்றாரே யென்றிதுவே (நிஷ்டை) நின்ற பாகவதசேஷாயனி மென்று அறுதியிடும்படி எனக்குஸத்ருசமான நெஞ்சே யென்கிறார்.

End:

மாலைசூடி மதிள்ரங்கேசற்கு வழங்கியமல்லி [ஞ](நா)டியே
வில்லிபுத்தூர் வல்லியே.
மலையலங்காரனு மணமிகமருவிய மங்கைநல்ல
கொங்கைநலமருளிய கோதையே.
வேலைசூழ் தென்னிலங்கை வென்றுமாலையிட்டா
ன[ன்று](ந்நா)ளில்
அன்றுமாலையிட்டவளே யாயிழையேவிறல்
புனைபட்டர்பிரான்
மட்டவிழுந்தளவின்கீழ் வாழ்வுடனேவந்துதித்த
விழுதிதியே.
வில்லிபுத்தூருறைவார்க்கும் மல்லிகைத்தோள்
மன்னனுர்க்கும்
நல்லபாவை பாடவல்ல நாச்சியாரே.

இட்டமாமிடமெல்லாமின்றே பொய்மீ[ழ](ள),
வெனே(த்)திருநா ?
தெண்டிரைக்கடல் கடைந்து தெள்ளமுதிவுமை ?
வினைகடியவெங்கும்
இன்றேபோய் வீழ்வேனேவண்குருவண் ?
டணியுமகிழ்மாறன்

* * *

வானோர்தண்கா கண்ணமங்கை வரமங்
கைவும் கண்டின்றேமீ[ழ்](ள்)வே[னே](னே).
மட்டவிழுஞ்சோலைமலை வண்புதுவை வரபரு
வாய் ? மாவலியை வஞ்சித்து,
நெஞ்சுருக்கி மண்ணளந்தபெருமாள்.

(திருநா)ராயணபுரந் தென்மதுரை வடமதுரை, வருந்திருவை(த்)திருமார்பில் வைத்தருளும் தெய்வங்கள் பெருமான்...கைபெரும்பூதூர்வ, ... பாற்கடல் யோகமதுண்டு, வரியரவிற் கண்டுயிலும் மணவாளப்பெருமாள், கொண்டவராங்(கம்)க[ன்னி](ண்ண)புரம் வே[ளி](ளு)க்கைக்கே நம்பெருமாள் கூடு வாராகி[னில்](ல்நீ)கூடிடு கூடலே.

Colophon :

ஹரிஃ ஓம். ஸுபமஸ்து.

தம்பிரான்படி முற்றிற்று.

(கு.பு.)—

இது ஸ்ரீரங்கம் முதலான விஷ்ணு கோவில்களின் உற்சவகாலங்களில் திருவாய்மொழி முதலிய திவ்வியப்ரபந்தகங்களை இசை தாளங்களுடன் பாடும்சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் (அரையர்) சொல்லும் முறையையுடையது. இதில் சில பாடல்களுக்கு விசேஷார்த்தங்களும், சில கட்டிய முறைகளும் உள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 497.

Palm-leaf. 11½ × 1½ inches. Foll. 18. Lines, 8 in a page. Tamil. Injured. Old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Śaṅkaraveṅkatramaṇayya Avargaḷ, Periyakulam, Madura district.

கணக்குநூல்.

KAṆAKKUNŪL.

A treatise on mathematics.

Incomplete.

Beginning:

ஸ்ரீ ராமஜயம்.

ஒரு பட்டணம், அந்தப்பட்டணத்துக் கோட்டை முதல் வாசல் ஒன்று. இரண்டாங் கோட்டைக்கு இரண்டுவாசல். மூன்றாங் கோட்டைக்கு மூன்று வாசல். நாலாங்கோட்டைக்கு நான்கு வாசல்.

* * * *

பத்தாங்கோட்டைக்குப் பத்து வாசல். இந்தக்கோட்டையினுள்ளே சில குதிரைவந்து[னுளே](நுழை)ந்[துது](தன). முதல் கோட்டைக்குள்ளேபோ[ர](கிற)போது ஒரு பங்காய்ப் போச்சுது.

இரண்டாங்கோட்டையில் போ[ர](கிற)போது இரண்டு பங்காய்(ப்) போச்சுது. . . . .
பத்தாங்கோட்டையில் போ[ர](கிற)போது பத்து பங்காய்(ப்)போச்சுது.

[யி](இ)இல் வந்த குதிரை யெ(வ்)வள வென்று சொல்லவும். குருவே துணை. ராமா.

முதல் கோட்டை வாசலுக்கு, குதிரை 2,520. இரண்டாங்கோட்டை வாசலுக்கு, குதிரை 1,260.

* * * *

பத்தாங் கோட்டைவாசலுக்கு(க்)குதிரை 250.

ஸ்ரீ ராமசந்திர பகவான், ராமசுவாமி.

அண்டவாளுத்தண்ட கயிலாசகிரியிலே
யுணுவாகியொரு தீவிலே
ஆ[ள](ழ)மெ[ளு](ழு)நூறு கோடி
கோவளவில் ஒரு செவியிலே
ஆதிசந்திரப்ரகாச திகளுய (?) அ[ள](ழ)கு பவளக்
கொடிமுளைத்த நாளொன்றுக்கு
ஆறுநெற்[க்]கடைவளர்ந்து,
அண்டந்துளைத்து நட்சத்திரமண்டலத்தளவு
கண்டு நின்றதே
அந்த நாளிந்திரன் கப்பல் சென்றே பவளம்
அடிகண் டெடுத்துவந்து

அலேகடற் கரையேறி கெடிமுரசதிர்ந்துவந்த
வரபதி சிறந்திருக்க(வி)யாபாரிவந்து இப்பவளம் விலேயெ
ணக்கே[ள்](ட்)க.

விரலளவு பவளமெழுநூறெண வான்பவள
முளைத்தன்றுவின் கண்ட நாள் அளவு விலே தொகைசொல்
[லுமே.

End:

இந்தப்படிக்[கி](கு)(ப்)பார்த்துக்கொள்ளவும். கி[ரி](றி)துசெய்க்[கி](குப்)பாசனமாகிய ஒரு கண்மாயி. அந்த(க்)கண்மாயிக்[கி](கு)[ணு](நா)லு மடையுண்டு. முதல் மடையை (த்) [து] (தி) றந்து விட்டால் . . . . .

(கு-பு.)—

இது கணித விஷயமானது. பல கணக்குமுறைகளேத் தெரிவிப்பது. இயற்றியவர் இன்னுரெனத் தெரியவில்லே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுப் பெறவில்லே. எழுத்துப்பிழையதிகம்.

R. No. 498.

Palm-leaf. 16½ × 1 inches. Foll. 24. Lines, 5 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Cokkaliṅgam Piḷḷai Avargaḷ, Karuṅgālakkuḍi, Melur post, Madura district.

(*a*) சுப்பிரமணியசுவாமிகாதல்.

SUPPIRAMAṆYASVĀMIKĀDAL.

Foll. 1*a*—20*b*. Foll. 21 and 22 are left blank.

A poem describing the love of a lady towards god Subrahmaṇya in Virāli hill, near Trichinopoly.

Incomplete.

Beginning:

ஹரிஃ ஓம்.

சுப்பிரமணியசுவாமி பேரிற் காதல்.

பூமணிவி ராலிகிரி பூத்தமணி மேல்[க்]கு கன் மேல்
பாமணிசொற் காதலேயான் பாடவே—வாமமணி
சொந்தமணி யுந்துநட சுந்தரிப யின்றமணி
கந்தமணி தந்திமுகன் காப்பு.

மாமாது காரணி குமாரனுலாவு கதிர்
காமர் விராலிகிரிக் கந்தன்மேற் காதலுக்கு,
நீகன ரசிக ? வுரை நேர் பொருளெலாமுதவு
வாகனைய ரூபாகுவாகன விநாயகனே.

தானமயிலாளி தாமயிலுலாவு கையோன்
கானமயிலேறி வருங்காங்கயன்மேற் காதலுக்கு (ப்)
பூவடமுமுந்நூலும் பூணுவிட (ப்) பார்வதியே
மாவடவிலேவளரு மாயனே முன்னடவாய்,

* * *

உன்னியபூங் காவிரிகளுண்டு மிழ் தேன் பாய்ந்துபயிர்
பின்னிவிளைராச கெம்பீர வளநாடன்
வாணி குடிகொண்டதமிழ் வாசனை சேர்கோனாட்டில்
காணி குடிகொண்ட கடுவன் குடிநாடன்.

End :

மட்டார்மருக்கொழுந்து மங்கையிவள் தான்பரித்து
எட்டாத கொம்பிருக்கு மின்பமலர்க்காசை கொண்டாள்

* * * *

இந்தவகை யரிவாரிங்காரெனவே தான்
பைந்தொடியாள் பூவெடுக்கும், பண்பாசைக் கென்ன சொல்வே [ன்.
ஆங்காமதே னுவந்தே யண்டிவண்டைத் தேன்கேட்கும்
பாங்கான பூமரங்கள் பார்த்தேமின்னேது சொல்வாள்.
செண்பகமே பாதி[ரை](ரி)யே சேந்தபனி நீரோ
பண்பகமென் மீதிரங்கிப் பார்த்துமலர் தாரீரோ
வாடிவந்தேனே செருந்தி மாமரமே பார்மகிழே
சூடிவிந்தை யாய்மகிழ்ந்து தூயமலர் தாரீரோ.

(கு-பு.)—

இது, திரிசிராப்பள்ளிக்கு அருகிலுள்ள விராலிமலையில் வீற்றிருக்கும் முருகக்கடவுள் மீது ஒரு நாயகி காதல்கொண்டதாக இயற்றப்பட்டுள்ள சிறு நூல். இந்தப்பிரதியில் முருகக்கடவுள் அரசிளங்குமரனாய் வேட்டைக்குச் சென்று ஒரு மானின் பின்னே தொடர, நாயகி, தானும் ஒரு சோலைக்கண் சென்று பல தோழியருடன் பூக்கொய்யும் பாகம்வரையில் உள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(b) சூடாமணிநிகண்டு.
CŪḌĀMAṆINIGHAṆṬU.

Fol. 23.

Same work as that described under No. 13 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Contains six stanzas only.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 13-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இதில், முதலாறு பாடல்கள் மட்டுமேயுள்ளன. இதன் பின்னர் 24-வது ஏட்டில் மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழின் சப்பாணிப்பருவத்து 7, 8 ஆகிய இரண்டு பாடல்கள் எழுதப்பெற்றுள்ளன.

R. No. 499.

Palm-leaf. 14¾ × 1 inches. Foll. 97. Lines, 5-6 in a page. Tamil. Fair. Old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. M. Vīraṇappiḷḷai, son of Māriyappappiḷḷai, Tiruvādavūrkōṭṭa, Melur taluk, Madura district.

(a) மாணிக்கவாசகரம்மானை.

MĀṆIKKAVĀCAKARAMMĀNAI.

Foll. 1a—82b. Fol. 83 is left blank.

A poem narrating the biography of Māṇikkavācakar: by Nallūr Śaṅkaramūrti.

Complete.

Beginning:

தென்னவன் பிரமாதிராயன் திருக்கதையம்மானையாகச்
சொன்னபின்றுயர நீங்கி(ச்)சுகமுடன் வாழ்ந்து நன்றாய்
மன்னவன் செங்கோலோங்கி மகிழ்ச்சியாயிருப்பதற்குக்
கன்னமாமுகத்தோன் தொந்திக்கணபதி காப்புத் தானே.

வாதவூர் தன்னில் மறையோனெனவே தான்
வேதியர்கள் தங்கள் குலம்விளங்கவே வந்து
சைவத் தலைவன்தன் தேவிதன்வ[யத்தி](யிற்றி)ல்
தென்னவனூர் தான்பிறந்த செல்வத்திருக்கதையை
யெல்லோருந் தான்கே[ள்க்](ட்)க வின்பமுடன் பாடுதற்கு
அத்தன் திருமகனே யாயோன்மருகோனே.

* * * *

நல்லூரில் நல்லதம்பி தரு நமச்சிவாயனுக்கு(ச்)
சகோதரமாய்ப் பின்னுதித்த சங்கரமூர்த்தி மைந்தன்
பாடுமடியேன் பரங்கிரி நாதன் துணையாய்

* * * *

திருவாதூர் வாழ்கின்ற செல்வப்பிராமணரில்
சாதிமறையோன் சைவத்தலைவனவன்.

End:

திருப்பணியுஞ் செய்து கட்டி முடிந்தபின்பு
மாணிக்கவாசகரை மல[ற்](ர்க்)கரத்தினு[ல்த்த](ற்ற)ழுவி(க்)
கூட்டியவர் சென்று கோவிலுக்குள் தானேகி
அபிஷேகம் [நெய்](நை)வேத்திய மவர்கையா[ல்த்](ற்) றுனருளி

* * * *

அந்தப்படியே யவரிருந்தாரம்மானை.
மாணிக்க வாசகரம்மானை கேட்போர்க்கு(க்)
காணிக்கையாகக் கயிலாசம் சேர்வார்கள்
கற்றுப்படித்தவர்கள் காதாரக்கேட்பவர்கள்
பெற்றுப் பெருகி(ப்) பெரியகுடியாயிருப்பார்
பாடினவர் கேட்பவர்கள் பயெ[ந](ன)டுத்துச் சொல்வோர்கள்
இந்தக்கதையை யெழுதிப்படித்தவரும்
இன்னமின்னஞ் சொல்லு மென்றின்பமாய்க் கேட்போரும்
இந்தக்கதையை யெழுதிக்கொடுத்தோரும்
இன்பசுகமெல்லாமினிப் பெருகவாழியவே,

Colophon:

மாணிக்கவாசகரம்மானை முற்றுப்பெற்றது. விசுவாவசு௵ மாசி௴ ௰௨ எ[ழி](மு)தினது.

திருவாதூர்க் கோட்டை

(கு-பு.)—

இது, திருவாதவூரராகிய மாணிக்கவாசக ஸ்வாமிகளுடைய வரலாற்றை விளக்குவது. எளிய நடையிலாயது. இயற்றியவர் நல்லூர் சங்கரமூர்த்தியென்பவர். இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(b) மாணிக்கவாசகரம்மானை.

MĀṆIKKAVĀCAKARAMMĀNAI.

Foll. 84*a*—97*b*.

Same work as that described under subdivision (*a*) of this number.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது முன்பிரதி போன்றது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 500.

Palm-leaf. 15½ × 1½ inches. Foll. 139 Lines, 10 in a page. Tamil. Much injured. Old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Uttamapālaiyam C. Rāmanātha Ayyar Avargal, Periyakulam.

(a) இலக்கணக்கொத்து, உரையுடன்.

ILAKKAṆAKKOTTU WITH COMMENTARY.

Foll. 2*a*—50*b*.

Same work as that described under R. No. 209 (*a*) ante.

Complete.

Colophon:

சுபகிருது வருடம் கன்னி[மை] மாதம் ௰௯-திக்[தி](கு), சோமவாரநாள் பகல் பன்னிரண்டு மணி நேரத்தில் ஈ. ஈ. வேதகிரி முதலியாரவரது இலக்கணக்கொத்துரைபாட மேல் பிரதி பார்த்தெழுதினது. முற்றும். தன் சொந்தத்துக்கு, முத்[தை]தய சுவாமி துணை. பாயிரம், "௰௩" வேற்றுமையியல் "௫௰" வினையியல் "௨௧" ஒழிபியல் "௪௩" ஆக, சூத்திரம் "௱௨௰௭".

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக் 209 (*a*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன. இந்தப்பிரதியின் முதலேட்டில் "இஃது, திண்டுக்கல்லில் அண்ணாமலையாராதீன முத்(தை)தய தேசிகர் சுதன் அண்ணாமலை தேசிகன் இலக்கணக்கொத்து, மூல முரைபாடம், தன் சொந்தத்துக்காக எழுதினது. ஆரம்பம், சுபகிருது௵ புரட்டாசி௴ ௮௨ குருவாரம் நாள். "ஸ்ரீமது" என்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

(*b*) அகப்பொருள்விளக்கம், உரையுடன்.
AGAPPORUḶVIḶAKKAM WITH COMMENTARY.

Foll. 51*a*—139*a*. Fol. 139*b* is left blank.

Same work as that described under No. 69 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 69-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இது உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

R. No. 501.

Palm-leaf. $18\frac{7}{8} \times 1\frac{1}{2}$ inches. Foll. 173. Lines, 10, 11 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured. Old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry Śaṭhakōpācāriyar Avargaḷ, Piḷḷailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

ஸ்ரீவசனபூஷணவியாக்யானம்.
ŚRĪVACANABHŪṢAṆAVIYĀKHYĀNAM.

Same work as that described under R. No 66 ante.

Complete.

(கு.பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக் 66-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகளிற் சில ஒருபுறம் செல்லரிப்புண்டுள்ளன.

R. No 502.

Palm-leaf. $14\frac{3}{4} \times 1\frac{7}{8}$ inches. Foll. 122. Lines, 5 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented in 1921-22 by R. Vīrarāghava Ayyaṅgār, Mēlapālaiyam, Karūr taluk.

(*a*) 𑌵𑍈𑌦𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌃.
VAIDYACINTĀMAṆIḤ.

Foll. 2*a*—27*b*.

See the Sanskrit Part of this volume.

(*b*) வைத்யசிந்தாமணி, தமிழுரையுடன்.
VAIDYACINTĀMAṆI WITH TAMIL COMMENTARY.

Foll. 27*b*—120*a*.

A treatise in Sanskrit verse on the treatment of different kinds of fever and other diseases. The work is followed by a commentary in Tamil. This work seems to be a different one from the work generally known as Vaidyacintāmaṇi.

Incomplete.

Beginning:

अथ [वै]द्यसारयोग(र)ग्निकुमार[ं](रः) वक्ष्यते.
सन्निपातवि(?)ध्वंसनो हारव्याघ्रान् [illegible][षि](षि)षक् |
[illegible] इति ||

அக்நிகுமாரம், இங்குரபூபதி, நவலோஹாக்நிகுமாரம், ரக்தாக்நிகுமாரம், லகுவக்நிகுமாரம், மஹாக்நிகுமாரம், பிரதாபாக்நிகுமாரம், பிராணாக்நி குமாரம், திவ்யாக்நிகுமாரம், உத்தமாக்நிகுமாரம் [வெ]ரஸாக்நி குமாரம் இப்படி தசவிதாக்நிகுமாரம்.

रसं गन्धकं ताम्रं तीक्ष्णं [illegible]
[illegible] ||

* * * *

रसोऽयमग्निकुमाराख्यो [illegible] सन्निपातके |

டீகை.—சுத்திபண்ணின ரஸம், கந்தகம், நாபி அரபொடி, சோம்பு அரபொடி இந்த அஞ்சுவகையும் ஸமம் கூட்டி சிறுவுள்ளடியிலைச்சா[த்தி](ற்றி)ல் மூன்றுநாளரைத்து, காசிக்குப்பியில் வைத்து, குப்பிக்கு எழுசீலை மண் செய்து, வாலுகாயந்திரத்தில் இரு[வ](ப)து ஜாம[ம்] மெரித்துக் குளிர ஆறவிட்டுப் பின்பு, குளிகை உளுந்துமாத்திரம் உ(ரு)ண்டைபண்ணி இஞ்சிச் சா[த்தி](ற்றி)லே [கு]கொடுக்கவும்.

ஸகல ஸந்நிபாதஜ்வரமும் தீரும்.

* * * *

இதி ஸந்நிபாதாஞ்சனகண்டம் ஸம்பூர்ணம்.

अथ हिक्का(र)चिकित्स्यते विज्ञानं [illegible] |

விக்கலுக்கு—

यष्टिकं जीरकं कोष्ठं टङ्कणं शुण्ठी [illegible] |
[illegible] जम्बीरसंयुक्तं हिक्काश्वासविनाशनम् ||

டீகை.—அதிமதுரம், ஜீரகம், கோஷ்டம், வெண்காரம், சுக்கு, தேன்விட்டு எலுமிச்சம்பழச்சாறுவா(ர்)த்து மர்த்தித்துக் [கு](கொ)டுத்தா(ல்) விககல் தாகம் நிற்கும்.

End:

ரக்[தஷ்ஷ](தோஷ)ஸந்நிபாதகஷாயம் :—

पथ्याक्षधात्रीपर्पटपटोलयवानी वह्निकं पाटलीमूलयुतम् |
[illegible] कण्टकारीयुक्तं क्वाथं विनिहन्ति ज्वरसन्निपातम् ||

டீகை.—கடுக்காய், தா[ளி](ன்றி)க்காய், நெல்லிமுள்ளி, பர்ப்படாம், பேய்ப்புடல், ஓமம், சித்திரமூலம், பாதிரிவேர், கண்டங்கத்தரி, தூது[வ]ளை

அ[ற](ர)த்தை, சி[த்த](ற்ற)ரத்தை, கிரந்தித்தகரம், தக்கோலம், இதுவெல்லாம் சமன் கூட்டிக் கஷாயம்.

ப்ரலாபஸந்நிபாத கஷாயம்—

[illegible] |
[illegible] ||

டீகை.—தக்கோலம், சித்திரமூலம், வெள்ளெருக்கு, பேய்ப்புடல், சுக்கு சீந்தில், கிரந்தித்தகரம், மாவிலிங்கை யி[து](வை) சமன் கூட்டிக் கஷாயம்.

[illegible] கஷாயம்—

[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] கஷாயம்—

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

(கு-பு.)—

இது, வடமொழியிலுள்ள வைத்தியசிந்தாமணியென்னும் நூலின் சுலோகங்களும், அவற்றிற்குத் தமிழ் டீகையும் அமைந்துள்ளதொரு நூல். அநேக ஜ்வரங்களுக்கும் நோய்கட்கும் உரிய வைத்தியமுறைகளைக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுப்பெற்றதாகத் தோற்றவில்லை. வைத்தியசிந்தாமணியினும் இது வேறானது என்று ஏற்படுகிறது. நூலாசிரியர், மொழிபெயர்த்தவர் இவர்கள் பெயர் வரலாறு முதலிய ஒன்றும் புலப்படவில்லை.

(c) திருச்செந்தூர்வெண்பா.

TIRUCCENDŪRVEṆPĀ.

Foll. 121*a*—121*b*.

Ten stanzas in the Veṇpā metre in praise of god Subrahmaṇya worshipped at Tiruccendūr.

Complete.

Beginning:

பிறைகுடிமானேந்திப் பெற்றவனின்ற[வு]லகில்
மறைமுடிவு ரூபமென வந்துதித்துச்—சிறைநீக்கி
வந்தவினை தீர்ப்பான் மானிடர்க்[கு]ெ[ய](க)ன்று[ந்]திருச்
செந்தூர் வடிவேலர்தான். (க)

தானின்று யாவர்க்குந் தக்கபடி யே யருளா
தேனுண்[ட] மது [வது]போற் றின ந்தோறும்—கோனின்று
[ப்]பார் மும்மதத்தோருங் கல்விமிகச் சேர்ந்தோரும்
காப்பார் வடிவேலைக்கண்டு. (உ)

End:

*   *   *   *

. . . . , ...

எண்ணிரண்டு வெண்பா[வை]வியம்பினுல் யாவருக்குங்
கண்ணிரண்டு மென்றுங் களிகாணும்—எண்

. . . . , ... :

பொருட்காளாம் பேறுதரும்.
அய்யிரண்டு வெண்பா[வும](வ)றிவுடனே தான் ப(டிப்பின்)
செய்யிரண்டு வெவ்வினையுமாறு மே-இனியிவ்வாக்கேறும்(?)
கவ்விரண்டும் வேலரடி கண்காணு . . .

(கு-பு.)—

இப்பத்து வெண்பாக்களும், திருச்செந்தூர் சுப்பிரமணியக் கடவுள் துதி ரூபமாக இயற்றப்பட்டுள்ளன. செய்யுள் நடை மிகப்பிழையுடனுள்ளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இறுதியேடு முறிந்துள்ளது.

R. No. 503.

Palm leaf. 8½ × 1 inches. Foll. 90. Lines, 7 in a page. Tamil. Injured. Old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. C. Rāmanātha Ayyar Avargal, Uttamapalaiyam, Periyakulam.

(*a*) திருமந்திரசூத்திரம்.

TIRUMANTIRASŪTTIRAM.

Foll. 1*a*—31*a*. Fol. 31*b* is left blank

A work in two hundred verses dealing with Yōga, Vēdānta and Rasavāda (alchemy) and attributed to Tirumūla Nāyanār. But these stanzas are not to be found in the printed edition

Complete.

Beginning:

ஹரிஓம் ஓஂ. திருமந்திரசூத்திரம்.

எண்ணுயிரத்தி லிருநூறுமந்திர
மண்ணுவிசொன்னு ரடியேனறிந்தேன்
சென்னுன் சிவப்புச் சேர்பச்சைநீலம்
வண்ணனறிவான் வகாரத்தி[ரை]ரயரமே. (க)

இறையான சூத்திர மேல்வாசலப்பா
மறைவாயிருக்கு மதியமிர்தந்தான்
மறைவாசல் மூடடுத் தெறித்துளங்கொண்டால்
இறவாதிருப்ப ரிறையவனுமே. (உ)

*   *   *   *

வீட்டுக்குளொன்றும் வெளியி[னில்ெ](வி)ரண்டுங்
கூட்டிமுடிக்கக் குறிப்பறி[ய](வ)ளர்க்கு
[யே](ஏ)ட்டுக்குள் சர்க்கரையென்றேயெழுதி
யூட்டுணர்தித் திப்புவுண்டாகு[ம் வ](ம)ரறே. (ல)

End:

செல்லுமிரவிதான் திரமானசத்தி
செல்லுமிந்தப் பரசிவமானரூபஞ்
செல்லுந்தளிர் தான் சிவநீர் சிவ[ெ]கங்கை
செல்லமுப்பூவுஞ் சேர்ந்தகுருவே. (௱௯௯)

குருவான் தந்தையென் னந்தியப்பா
திருமூலனானே செய்தொழில் சொன்னேன்
கருவூரான் கொங்கணன் பேரணிவர்கள்
தருபோகனென் சேய் தமிழடியென்னே. (௨௱)

Colophon:

திருமூலநாயனாருளிச்செய்த சூத்திர முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது யோகம், வேதாந்தம், ரஸவாதமென்னும் மூவகையினையும் பற்றியது. இயற்றியவர் திருமூலநாயனாரென இறுதிச் செய்யுளால் தெரிகின்றது. ஆயினும் அச்சிடப்பட்டுள்ள திருமந்திரத்துள் இப்பாடல்கள் காணப்படவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இருநூறுபாடல்களும் உள்ளன.

(b) எண்ணாயிரத்திரட்டில் முதற்குருதுரிசி.

ENṆĀYIRATTIRAṬṬIL MUDAṞKURUTURIŚI.

Foll. 32a—39b.

This is said to form a part of the Ennāyirattirattu (Tirumantiram) attributed to Tirumūlanāyanār.

Complete in 51 stanzas.

Beginning:

சந்திரனு . . . . பெண்டிரு
மந்தமுராரியகத்தின் மனைவியுங்
கெந்தகத்தோடேகீறிெ . . . டில்
சுந்தரராணையே சுககுருவாமே. (௧)

குருவினுடைய குண(ம்)பாடுகேட்கி
லரிவிதமூன்று மரைத்தொன்பதின்மேற்
பருகிடப்பூசிப் பயந்தனல் காட்ட
விரிவாமன்னீரும் வெண்ணீறதாமே. (௨)

வெண்ணீற்றினாலே வீரம் வெதுப்பிடும்
டண்ணீ[த்து](ற்று) வீரத்தாற் பாடாணங்கட்டிடு
முண்ணீத்துபாடாணமுள்[த்]தாமிரமறு
மெண்ணாயிரத்துக்குமிது தலையென்றரே(ா). (௩)

End:

வளமா மறுபது மாட்டவ ராகமாம்
களமான வஞ்ஞூறு கனத்த கசமாகுந்
துளபான வாயிரஞ் சூட்டிக் கனபுடம்
உளமாம் பெரியோர் களுரைத்தபடி பாரே. (௫௰௧)

பாரே புடஞ்சொன்னேன் பாச்சச்சாறு சொன்னேன்
வாரே மேற்பூச்சு மருந்துவகை சொன்னேன்
சேரே நல்வாதமுஞ் சித்தெட்டு முன்சொன்னேன்
ஆரேனும் பாருங்கோ ளப்பா முடிவிதே. (ருக)

Colophon :

எண்ணாயிரத் திரட்டில் முதற்குருதுரிசி முற்றும்.

(கு-பு.)—

திருமூலரியற்றிய திருமந்திரம் எண்ணாயிரத்திரட்டென்றும், அதில் முதற்குருதுரிசி ஐம்பத்தொரு பாடலில் சொல்லப்பட்டுள்ளதென்றும் இதனால் தெரிகின்றது. இதன்பின்னர் 40 என்னும் எண்ணமைந்த ஏட்டின் ஒருபுறத்தில் சுக்கலாம்பரதரம் என்னும் சுலோகமும்,

ஶுக்லாம்பரதரோ தேவ꞉ ஶசி[வ](ர்ண)ஶ்சதுர்ப்புஜ꞉ |
மொராக்ஷ꞉ கொ०கணாயீஶொ ஸ०ஹநாயொ ஜயாநுக꞉ ||
ஸர்வஜ்ஞொதாரணாயீஶொ நவ விஜய꞉ ப்ரதீதி꞉க[ர](ர꞉)||

என்ற வடமொழி ஸ்லோகங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(c) எண்ணாயிரத்திரட்டில் முதற்குருதுரிசி.

EṆṆĀYIRATTIRAṬṬIL MUDAṞKURUTURIŚI.

Foll. 41*a*—50*b*.

Same work as that described under subdivision (*b*) of this No.

Complete.

(கு-பு.)—

இது (*b*) நம்பர் பிரதியின் காபி. இதில் முற்றுமுள்ளது.

(d) திருமந்திரசூத்திரம்.

TIRUMANTIRASŪTTIRAM.

Foll. 51*a*—90*b*.

Same work as that described under subdivision (*a*) of this No.

Complete.

(கு-பு.)—

இது (*a*) நம்பர் பிரதியைப் பார்த்து எழுதியது ஆயினும் இடையிடையே, தமிழில் வட்டவெழுத்து கோலவெழுத்து என்னு மிருவகை எழுத்தும் கலந்து எழுதப்பட்டுள்ளது.

R No 504.

Palm-leaf. 11¾ × 1¼ inches. Foll. 26. Lines, 9 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Kōmbai Śaṅkaranārāyaṇa Vādyār Avargaḷ, Uttamapalaiyam, Madura district.

(a) சிதம்பரசபாநாதர் கீர்த்தனை.

CIDAMBARASABHĀNĀTHAR KĪRTTANAI.

Foll. 1*a*—20*b*.

Rhythmic songs in praise of Sabhānāthar, also known as Naṭarāja, a form of god Śiva, worshipped at Chidambaram : by Muttutāṇḍavar.

Complete.

Beginning :

கடவுள்துணை.

சிதம்பர சபாநாதர்பேரில் முத்துத்தாண்டவர் பாடிய கீர்த்தனம்.

இராகம், கல்யாணி. தாளம், ஜம்பை.

பல்லவி.

பூலோக கைலாசகிரி சிதம்பரமல்லாற்
புவனத்தில் வேறு முண்டோ.

அனுபல்லவி.

சாலோக சாமீப சாரூப சாயுச்சிய
சபைவாண ரானந்தத் தாண்டவம் புரிவதால்— பூலோக

சரணங்கள்.

நாலுமக மேருவென்னும் நாலுகோபுர நிலையும்
நவரத்ந மணிகளால் ஒ[ழி](ளி)ர்சித்ர மதில்களும்
மேலுலகை யளவிடுதற்[ப்]போ லுயர்ந்தே வெயில்
விரிந்த கம்பத் திரள்களும்
காலுலவு மாயிரக்கால் மணிமண்டபமும்நவ
கங்கையு நிரைந்த சிவகங்கையின் விசாலமும்.

End :

கீர்த்தனம், ராகம் ஆரபி, ஏகதாளம்.

(பல்லவி.)

மாணிக்கவாசகர் பேறெனக்குத்தர
வல்லாயோ வறியேன்

(அனுபல்லவி)

காணிக்கையாக் கொடுத்தே னுனக்கென்னை
ஆணிப்பொன்னே தில்லை யம்பலவாணா— மாணிக்க

சரணங்கள்.

நோயும் வறுமையும் சண்டை யிடாதே
நோக்கரை நோக்காக நோக்கி விடாதே
தாயுந் தமருங் சலித்துவிடாதே—சந்தியில்வையாதே.

* * * *

தற்பதமாம் நாலாசத்தினி பதமும்
சாயுச்சியமும் பெறவே
பொற்பூ மாரியிமையோர் சொரிந்திடப்
பொன்னூசலாடுந் திருவாதிரை நாளில்
கற்பூர தீபம்போ லென்ற னுடலைக்
கனகசபையிற் கலந்துகொள்வாயே— மாணிக்க (கூ

பதம்.—ராகம் கல்யாணி. ஆதிதாளம்.

(பல்லவி)

வருவார் வருவாரென்றென் மனத்தைத் தேற்றுவ ரல்லால்
வந்தா ரென்பாரைக் காணகிலேன்.

அநுபல்லவி.

தெருவிற்கும் வாசற்கும் திரிவார் சகிமாரெல்லாம்
தில்லாபுரீசர் முன்போய்—தில்லாரென் காதல்சொல்லார்

* * * *

காமனார் வந்தாலென்ன
சோமனார் வந்தாலென்ன
பூமலர் வாடுமுன்னே—யேமசபேசர் என்முன்— வருவார்

(கு-பு.)—

இது, சிதம்பரத்தில் வீற்றிருக்கும் சபாநாதராகிய நடராஜர்மீது, முத்துத் தாண்டவர் என்னும் புலவரியற்றிய கீர்த்தன ரூபமான இசைப்பாடல்களை யுடைய நூல். நடை நன்றாகவுள்ளது. இந்தப்பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

(b) நந்தனார்கீர்த்தனக்கதைவரலாறு.

NANDANĀRKĪRTTANAKKADAIVARALĀṞU.

Foll. 21*a*—22*b*.

A short treatise narrating the biography of the well-known Śaiva devotee Nandanār, also called Tirunāḷaippōvār.

Incomplete.

Beginning:

நந்தனார் திவ்வியநாம கீர்த்தனம், கதையின் வரலாறு.

திருவெண்ணீறு தரித்த பரமசிவனார் திருக்கொலு வீற்றிருக்கும் வெள்ளி மலையானது, இமயமலையின் பக்கத்திலிருக்கின்றது. அது பெரியோர்கள் பரிசுத்தமனம்போலும், படிகம்போலும் பலவுலகிற் புண்ணியங்களெல்லாந் திரண்டொருண் டொருவடிவாகப்பிரகாசிக்கின்றது . . . .

* * * *

தென்திசையில் ஆதனூரில் அவதரித்த திருநாளைப் போவாரென்னுந் திருநாமம் பெற்றவர், சிவனது திருவருளால் வருகின்றாரென்று இருகரமுஞ் சிரமேற் குவித்து அத்திசையை நோக்கி வந்தனஞ்செய்து ஆனந்தக் கண்ணீர் அங்கமெங்குஞ் சிந்த உபமன்னியர் போகும்போது

End:

நாளைப்போவோமென்றபடியால் அவருக்குத் திருநாளைப்போவாளென்று மறுபெயர் வந்தது. அதன் பிறகு திருநாளைப்போவார் சிதம்பரம் வந்ததும், சுவாமி அவருக்குக் காட்சி தந்ததும் இதனடியில் வரும் நொண்டிச் சிந்தினால் தெரிந்து கொள்ளலாம்,

(கு-பு.)—

இது திருநாளைப்போவாரென்னும் நந்தனார் சரித்திரத்தின் சுருக்கமாகவுள்ளது. இதில் முற்றுப்பெறவில்லை.

(c) திருநாளைப்போவார் சரித்திரக் கீர்த்தனை.
TIRUNĀḶAIPPŌVĀR CARITTIRAKKĪRTTANAI.

Foll. 23a—26b.

Similar to the work described above. Apparently by Muttutāṇḍavar. Incomplete.

Beginning :

நந்தனென்கின்ற திருநாளைப்போவார் நாயனர் திவ்விய சரித்திரக்
கீர்த்தனை.

கற்பக விநாயகர் துதி. காப்பு.

வெண்பா.

கந்தன் தனையளித்த காதலனுர் பே[ரு](ர்)பெற்ற
நந்தன் சரித்திரத்தை நானியம்பச்—சுந்த[ற்](ர)ஞ்சேர்
தில்லைமணி கோபுரத்திற் றேடிவளர் கற்பகத்தான்
அல்லும் பகற்றுணையே யாம்.

முக்குறுணி விநாயகர் துதி.

விருத்தம்.

நந்தணி கரத்தான் றில்லை நாயகனருளால் வந்த
(ந)ந்தன் முக்குறுணியான் றன்னளின பொற்றாள் வணங்கி
நந்தன் பேருருட்பாலுண்ட நற்புகழ்சொலிப்பின் பேரா
நந்தமுற் றுலகினுளும் நலமுடன் வாழ்குவேனே.

*   *   *

விநாயகர் துதி. தரு. இம். மோகனம்.

ஆதிதாளம் (பல்லவி)

கண நாதா சரணம்-காத்தருள்-கணநாதா சரணம்.

அநுபல்லவி.

மணமார் சேஷன்தாங்கிய-பார்மீதினிலே நேருங்
குணமார்நந்தன் சரித்திரங்கூறக் கிருபைகண்பாரும்—கணநாதா

(சரணங்கள்)

சொல்லும் ப்ரணவமூலா-தூயவேதாந்தநாதா
துலங்கு முனிவர் மனத்துகளறுத்தருட் போதா
நல்லமோதகமுதல் நாடி நுகர் விநோதா
நாயேன் சொல்லுந் தமிழைநாடி ரக்ஷிக்குந்தாதா-கணநாதா

End :

அம்பலத்தாடியையக் கும்பிடவே
ஆதனூர்தனிலிருந்து-விடும்
அம்புபோலப் பரந்தையமின்றி(த்)
தில்லை யருகில் வந்தார்

மனந்தேறிக்கொண்டார் குறை யா[ரி](றி)க் கொண்டார்
    கெண்டா மணியோசை-காதில்
கேட்குதென்றூர் அதைப் பார்க்கவென்றே
    கொண்டாட்டமாகி வந்தார்-கை
குவித்துக்கொண்டே தனக்கம்பிட்டதோ

(கு-பு.)—

இது, நந்தனூர் சரித்திரத்தைக் கீர்த்தனரூபமாகச் செய்யப்பெற்றதொரு நூல். நந்தனூர், தனது ஆதனூரினின்று புறப்பட்டுத் தில்லை நகருக்கு வந்த பாகம் வரையிலிருக்கிறது. இயற்றியவர் முத்துத்தாண்டவர் என்று தோற்று கின்றது.

R. No. 505.

Palm-leaf. 13¾ × 1 inches. Foll. 37. Lines, 6 in a page. Tamil. Fair but old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. C. Rāmanātha Ayyar Avargal, Uttamapalaiyam, Periyakulam.

சிதம்பரஞானிப்பாட்டு.
CIDAMBARAÑĀNIPPĀṬṬU.

A philosophical treatise in which a disciple expresses to his Guru, his admiration and respect to Dēvī and Śiva and states that he gained salvation through the grace of Cidambaravalli.

Wants 1—22 stanzas in the beginning; otherwise complete.

Beginning:

வே[ரு](று). தருச்சிந்து.

இப்படியெ[ளு]ழுப்பலாமோ யென்னித்திரையை
    யிப்படியெ[ளு](ழு)ப்பலாமோ.
இப்படியெ[ளு](ழு)ப்பலாமோ பொற்படிகை
    தூக்கமுரை[ர](ற), முற்படியி[ல்க்](ற்) காணமல்
நின்றுள்படி யன்போடச் சொல்லையன்
    [யி](இ)ப்படியெ[ளு](ழு)ப்ப (உங)

*   *   *   *

கொச்சகம்.

அத்தர் சதாசிவனுராடுஞ் சபைதனிலே
பித்தர் சடைமுடியும் பிரம்போடுந்தானெடுத்து
நித்தம் பி[சத்து](தற்று)கிருய் நி[ன](னை)வுகனவாகச்
சுத்த மதியவத்தை தோன்றினதைச் சொல்வாயே. (கூ௰க)

சிந்து.

கனவுகண்டேனே அடண்ணே நி[ன](னை)
    வுட்கொண்டேனே.
கனவுருத்தரிசாக்கிரஞ்சொப்பனம்-காணுஞ்
    சுழுப்திகரிதுரியாதீதக் கனவுகண்டேனே (கூ௰உ)

End:

விருத்தம்.

வரம்பெ[ர](ற)வென் றுசொல்லி மதியுள்ளோன்மனத்தாற்பாடி
யுரம்பெறுமந்திரத்தா லு[ட](ச்)சரித்தருவையே[த்தி](ற்றி)ப்
பரந்தரும் வடிவேயென்று டண்புடன் பூசைசெய்யச்
சிரம்பெறுகமலவல்லி சீடர்முன்றோன்றினளே.

தோன்றிட மதியுள்ளோனுஞ் சுற்றிடம்வலமாய்வந்து
பூண்டிடப்பாதஞ்சென்னி புன்மையாய்ப்போற்றிசெய்து
வேண்டிடவல்லிதானு மெச்சியேயெடுத்துவா[ள்](ழ்)த்தித்
தாண்டவவண்மைதன்னில்[த்] தானவளுபதேசித்தாள்.

உபதேசித்தாள்புவனமொன்றென்றேசித்தர்மொ[ளி](ழி)
சிவதேசமாமெனவே சித்தருக்குக்கைகொடுக்கு
நவதேசமூன்றெனவு நாதாந்தவீடெனவும்
சுபதேசநாசிநுனி சொக்குமணிமூலமுந்தி. (௩௰௧)

முந்தித்திருநடன முனிவோர்பதஞ்சலிமுன்
இந்தித்தோமென்னவுமே சென்றுகின்றதுபோல்
வந்தத்திபாதம் வணங்கியகமகிழ்ந்து
தந்தித்திதாமெனவே தான்சபையைச்சு[த்தி](ற்றி)வந்தான். (௩௰௨)

(கு-பு.)—

இந்நூல் குருவிடம் உபதேசம்பெற்ற ஞானியொருவன், தன் அநுபவத்தைக் குரு வினவ, தேவியின் மகிமையையும் சிவபிரான் மகிமையையும் வியந்து, அவர்களைத் துதித்துச் சிதம்பரவல்லியென்னும் தேவி காட்சிதந்து தனக்கு யோகவழியாய் மோட்சவின்பமளித்ததாகக் கூறுவது. ஒருவகை யிசைப்பாட்டாலாகியது. இடையிடையே சில வெண்பாவும் விருத்தங்களும் விரவப்பெற்றது. இந்தப் பிரதியில் முதலில் 22-பாடல்களில்லை. நூலாசிரியர்பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

R. No. 506.

Paper. 10½ × 6¼ inches. Foll. 82. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1921–22 from a MS. of Maṅgāṭṭammaṅgār, Vaḍakkuttirumāḷigai, Alwartirunagari, Tinnevelly district.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரதமம்.
RAHASYATRAYASĀRATAMAM.

An unfavourable criticism of the 18 doctrinal differences pointed out by the Vaḍakalai sect of Śrī-Vaiṣṇavas. The work is written in support of the Tenkalai sect and the arguments are based upon the Rahasyatrayasāra, etc.

Complete.

Beginning :

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீஹயவதநபரப்ரஹ்மணே நம:.

ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்ததேஶிநே நம:.

ஜயதி ஸகலவித்யாஸம்பதாம் ஜந்மபூமி:
ஜ்ஞாநஜநநிவிபோதோத்பாதகோ வாக்யவம்ஶ்ய: |
ஸரஸபதிமதாம் ஸந்நதஸ்ரீநிவாஸார்யபாத
ப்ரவணவிமலசித்தோ ராமாநுஜார்யநாமா ||
தத்த்வேஷ்வேதே விதுஷ: ஸந்தி ஸந்தத ப்ரஸாதா நாஸ்தி தேஷாம்
ஶப்தஜ்ஞாநம் ந தத்த்வம் ந ததுபஜநிதோ ஹாநி ஸம்ஸயா ய: |
ஸம்ஸாராப்ரதப்தா ஶரணவஶகதா: ஸ்வார்த்தஸ்வார்த்தநிஷ்டா:
யஸ்மிந்நேதே ஸமஸ்தம் ஸ விஶதமகரோத் ஸாரஸாரார்த்ததத்த்வம் ||
ஶரண்யாநாம் ஸம்ஶ்ரிதாஶ்ரயஸ்யாதிகாரோபலக்ஷிதயே |
உபாத்தம் ஸாரஸாரார்த்த தேஶிகாஷ்டாக்ஷரம் ஸகருஷ ||
ரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தாநாம் தேஶாய நம: |
ப்ராசார்யாய ப்ரதாம், க்ருபயா ஸமுக்திஸம்பதா ||
உபாயஶ்ரீவிஶிஷ்டஶரணவரஸ்வாயத்திதி
நித்யகைங்கர்யம் தத்க்ஷ: பாதாரவிந்த பரப்ராப்திகாய நம: |
ததாஜ்ஞாநுஸாரப்ரதிபத்திம் கைங்கர்யமேக:
ப்ரபத்த்யர்த்தப்ரத்யர்த்திதி க்ருபயா ப்ராப்தயே ||

*   *   *   *

ஸாபேக்ஷ்யாபேக்ஷிதம் ஹ்யதி ந ஸத்ர்யம் ப்ராப்யஸ்வந்யநாநந்யஶ்
த்யாகஸ்ஸாகம் ப்ரபத்தே: ப்ரணவவிஶேஷதோஷாக்ஷரத்வம் தேநாநு |
ஸம்ரக்ஷ்யாதி பாஸ்தி ஶக்தி: ப்ரஹ்மவிதநதோ நித்யநித்யாதிகாநாம்
தோஷேத்வேத்வ வாத்ஸல்யேவி ச பரத்வஸ்வாதந்த்ர்யம் ஶ்ரயாமி ||

ஸகாரத்திலே ஸூசிதமான ஸ்ரீஸம்பந்தம் லக்ஷ்மீஸம்ஹிதாதி வசநாந்தரோக்தமான உபாயத்வமேவ ஆகவேண்டுகையாலும், த்வயத்தில் ஸ்ரீமானுக்கு(ச்) சொல்லுகிற உபாயத்வம் விஶேஷணஸ்தை யான பிராட்டிக்கு(த்) துல்யமாகையாலும் ஸ்ரீக்கு உபாயமேயென்னில், லக்ஷ்மீஸம்ஹிதாதி வசநத்தில் ப்ரயாணரக்ஷகத்வாதியான த்ருதீயையாலே ப்ரகடிதமான கூற்றயமென்னுமிடம் ஸித்தமாகையாலும் வசநாந்தரத்திலும் 'நாந்யாபேக்ஷணம் ஹ்யேவம்' என்று இங்கே சங்கிதமான மான உபாயத்வம் நிஷித்தமாகையாலும், ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலே இரு பத்துமூன்றுமதிகாரத்திலே

முக்ஷ ரா வஹ ஹ்ரஷீகெஶா டெவா காாரணா ரா யா |
ரக்ஷகஸ்வ ஹிஸா ஷெ வெ டா ஷெவி வ மீயதெ ||

என்கிறபடியே ஸவதீகளுக்கொண்டு ஸவ ரக்ஷண யஜ்ஞ தீக்ஷித
ஞன ஸவெ ஶ்வார னுக்கு ஸ்ரீஸூ ஷூத்திலே சொல்லுகிற வதீ ஸம்பந்த
த்தில் வரும் கலக்கங்களுக்கு நிஹாதத்தாலே வரிஹாரம் காட்டுகிறோம்.

End :

தத்வத்ரயத்தில், "இராமோவுகண்டால் ஐயோவென்றிரங்க" என்றும், ஸ்ரீவசனபூஷணத்திலே, "பரிபூர்ணநுபவ[ன்](ம்) நடவாநிற்க அதுண்ட துருக்கா(ட்)டாதே தேசாந்தரகதனை புத்ரன் பக்கலிலே விதஹ்ருதயங் கிடக்குமாபோலே ஸம்ஸாரிகள் பக்கலிலே திருவுள்ளம் குடிபோய், அவர்கள் பிரிந்தால் ஆற்றமாட்டாதே" என்றும் பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச் செய்தருளினர். தத்வத்ரயவ்யாக்யானத்திலே "க்ருபை துக்கிகளுக்கு என்று, க்ருபையாவது வரதுஃகாஸஹிஷ்ணுதமாகையாலே, ஆவாரார் துணை யென்றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும் நாவாய்போல் பிறவிக்கடலுள் நின்று நான் துளங்குகை முதலான துக்கமுடையவனும் [களு](க்ரு)பைக்கு உறுப்பா யிருக்குமென்கை"—என்று பெரியஜீயர் அருளிச்செய்தருளினர்.

ஆகையால் நம்மாழ்வார் முதலான ஆழ்வார்களும் எம்பெருமானர் முதலான ஆசார்யர்களும் அருளிச்செய்தருளின திவ்யஸூக்திகளுக்கு விரோத மாகவுபாயவரிகளு நம் கதஹா நவங். இப்படி, பிள்ளை லோகாசார்யர், ஜீயர் முதலான நம் ஆசார்யர்கள் அருளிச்செய்த ஸவிஶே ஷங்களுக்கே வ்யாமோவதி ஸம்ப்ரதாயங்களுண்டு; ஆகையாலே இதுவே ப்ராமாணிகர்களுக்கு உபாதெயமென்றதாயிற்று.

Colophon :

ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரகஶ் ஸமாப்தஃ.

ஸஜஃ வஂக ரஹஸ்ய த்ரயஸாரகஂ விஸ்தாராஃ வெ ணா |
ஶ்ரதிக்த்ய ஹாவொவொஷெயாக காகூாமெகவூஶஃ ||

ஸ்ரீரஸ்து. ஶுபமஸ்து.

(கு-பு.)—

இந்நூல், வைஷ்ணவமதத்தில் தென்கலை ஸம்பிரதாயத்தைச்சார்ந்தது. வடகலை ஸம்பிரதாயத்தினர் கூறும் லக்ஷ்மியின் விபுத்வம் முதலிய பதி னெட்டு பேதங்களையும் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் முதலிய நூல்களின் வாக்கியங் களைக்கொண்டே மறுப்பது இந்த நூலாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரிய வில்லை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 507.

Palm-leaf. 16½ × 1⅝ inches. Foll. 42. Lines, 6 in a page. Tamil. Fair. Old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Śaṅkaraveṅkaṭarāmayyagār, Periyakulam.

ஆஸ்தானகோலாஹலம்.
ĀSTHĀNAKŌLĀHALAM.

A treatise in arithmetic.

Complete.

Beginning :

ஹரி : ஓம். சுபமஸ்து. ஆஸ்தானகோலாகலம்.

முன்னூல் கணக்கால் மொழிந்தவைதன்னை
என்னுலதிவிளியன்றமரியாதி
சின்னூற்கணக்காய்(த்) திரட்டியக்கணக்கும்
நன்னூலவர்முன் நயந்துரைப்பேனே.

நாலாகலைநிபுணர் மிக்கானகுணசீலர் நல்லறிவுள்ளோர்கள் [(ப்)
பூமேலானவெக்கணக்குந்தான் வகையுள்ளதெல்லாம் விளம்பி[ர்தெ](ரெ)ன
பாலானவாரிதனிற் பிறந்தமிர்தம்போலும்பண்பாகுமாஸ்தான
கோலாகலமெனும்பேர்வகுத்துமாப்பாரறியக்கூறினேனே.

கூடலிவ்நாகன் குணமோர்வளித்தி
ஆடவர்தாரின ஞவிலிப்பெருமாள்
பாடலைப்பாணர் பந்தம்பணிவோன்
நாடவர்நகைக்க நயந்துரைப்பேனே.

ஆஸ்தானகோலாகலம் சுருக்கம் வருமாறு.

எண்ணுமெழுத்துங் கண்ணெனத்தகுமென்று அவ்வைசொன்னு(ற்)போலும், பொன்னொன்றுபணிபலவென்[ை](ரூற்)போலும் சகலமான கணக்கும் . . . . பேருமுண்டு.

* * * *

அந்தக்கணக்கதிகாரங்களை(க்) குருவாகவெண்ணிச் சுருக்கமாக எந்தவகைக் கணக்கிலும் சுருக்கமாக அளக்கப்பட்டதும், படிக்கப்பட்டதும், எண்ணிக்கைப்பட்டதும், உள்வட்டம், [பிர](புற)வட்டம் முத்துகை விக[ர்ப்](ற்)ப(க்) கடைதலை, விற்பூட்டு செவித்தான கணக்கு, நிலத்தீர்வை, பணவரிசை, நெல்வரிசை, கொள்ளுகிறவகை, வி[க்](ற்)கி[ர](ற)வகை, நிலம் அளவு, காலளவு, குளவெட்டு, மரக்கால் வியன் நெல்லுக்குத்தவிடுகிறது [அய்](ஐ) வகை விகற்பம், எ[ளு](ழு) வகை விக[ர்ப்](ற்)ம், எண்பது வகைவிக[ர்ப்](ற்)பம், பதினொரு தொகை விக[ர்ப்](ற்)பம் அப்பாலுமிப்படி பேரிட்டுவந்த விக[ர்ப்](ற்)பக்கணக்கெல்லாம் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்.

End :

திட்[ப்]பம் (மரு) திட்பம் ஹ.(?)அதிட்[ப்]பம் உமஉஇ, அதிட்பம் ஹக்கு அற்[ப்]பம் ச இ. அற்[ப்]பம் ஹக்கு. அதற்[ப்]பம் சமரு அதற்[ப்]பம் தெசாரம் மக ஆகக்கீ[ள்]ழ்த்தானம் இந்தப்படி பார்க்கவும். ஸ்ரீராமர்துணை. குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இது கணிதநூல். பலவகைக் கணக்குக்களையும் சுருக்கமாகத் தெரிந்து கொள்ளும் வழிகளை விளக்குவது. இது சிறந்தநூலெனத் தோன்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதையியற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

R. No. **508.**

Palm-leaf. 6⅞ × 1 inches. Foll. 56. Lines, 7 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Kōmbai Śaṅkaranārāyaṇa Vādyār Avargaḷ, Uttamapalaiyam, Madura district.

பிள்ளைப்பிணிவாகடம்.

PIḶḶAIPPIṆIVĀHAṬAM.

A treatise on medicine dealing with diagnosis of the ailments and diseases of children and the necessary treatments for curing them.

Apparently complete.

Beginning:

ஹரி: ஓம். நன்றாக.

வாலக்கிரிசைக்குச் செய்யும்படி.

பிள்ளை[ப்]பிறந்த முதனாள், முத(ல்) மாதம், முத(ல்) வருஷத்தில் கண்டி யென்னும் பேய் அணுகும்.

அதின் குணம்—[வு](உ)டல் வெதுப்பும் வயிறு க[ளி](ழி)யும், உடல் குளிர் நடுக்கும். இதுக்குப்[ெ]பலி—மாவினாலே பாவைசெய்து சிவந்த சோறும் சிவந்த பு[ற்](ஷ்)பமும் சூ(ட்)டி விளக்கே[த்தி](ற்றி)ப் புதுக் கலசத்திலிட்டு [வு](உ)ச்சிநேரம் நா(ச்](ற்)சந்தியில் வைக்கவும்.

பிள்ளைக்கு(ப்) பிச்சியிலையும் புட[லெ](வி)லையும் துவைத்து(த்) துவாலை யிடவும்.

End;

கணைக்கு(க்)[கி](க)ஷாயம்.

செஞ்சந்தனம் பூலாவீர்க்கும் சமன் கூட்டிப் பசுவின் வெண்[ணை](ணெ) யில் ம(ர்)த்திச்சுக்[கு](கொ)டுக்க[யீ](ஈ)ரல் வலி செஞ்செரிப்புச் சோத்தியம் இது வெல்லாம் தீ[று](ரு)ம்.

* * * *

இந்தக் கெர்ப்பம் ஆணோ பெண்ணோ ;

கார்குழல் கன்னிகர்ப்பம் கருத்திணையறியவேண்டில்
பேர்தனைச் சொல்லச்சொல்லி(ப்)பேரெழுத்ததனை யெண்ணி
ஓரெ[ளு](ழு)த் தொ[று](ரு) மூன்றாக்கியுற்றதோர் பக்கங்கூட்டி
யீரெழுத்ததனையி(வி)ரட்டைப் பெண் ணென்றையாணே.

(கு-பு.)—

இந்நூல், குழந்தைகள் பிறந்த பின்னர், அவைகட்கு உண்டாகும் தோஷங்களும் நோய்களும் இன்னின்னவென்றும், அவற்றின் குறிகளின்னின்னவென்றும், அவற்றைப் போக்கச் செய்யவேண்டிய சிகிற்சைகளின்னின்னவென்றும் விவரமாகத் தெரிவிப்பது. அத்தோஷத்தை நீக்குதற்குச் சில மந்திரங்களும் அவற்றின் சக்கரங்களும் இதிலுள்ளன. இது முற்றுப்பெற்றதென்றே தோற்றுகிறது. இயற்றியவர் பெயர் முதலியன தெரியவில்லை.

R. No. 509.

Śrītāla. 10¼ × 1¾ inches. Foll. 264. Lines, 14 in a page. Tamil. Injured. Old.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Cokkaliṅgam Piḷḷai Avargaḷ, Karuṅgālakkuḍi, Melur taluk, Madura district.

சீவகசிந்தாமணி.

JĪVAKACINTĀMAṆI.

Same text as that described under No. 102 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 102 ஆவது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் மூலம்மட்டு முள்ளது. அச்சுப் பிரதிக்கும் இதற்கும் பாடபேதம் மிகவுண்டு. இது மிகப் பழைய பிரதி. ஏடுகள் சிறிது சிதைந்துள்ளன.

R. No. 510.

Paper. 10½ × 6¼ inches. Foll. 157. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1921–22 from a MS. of M.R.Ry. Nārāyaṇan Nambūdirippād (Kūtalūr-mana), South Malabar.

அர்த்தசாஸ்திரம் (கௌடிலீயம்), தமிழுரையுடன்.

ARTHAŚĀSTRAM (KAUṬILĪYAM) WITH TAMIL COMMENTARY.

A commentary in Tamil on the well-known Arthaśāstra attributed to Kauṭilya.

Contains from the 2nd Adhikaraṇa (Adhyakṣapracāra) to the end of the 7th Adhikaraṇa (Ṣāḍguṇya) only.

Beginning :

(ஆகாரகடாக்ஷவ்யவச்சேதம்) என்[னி](ப)து ஸூத்ரம். ஆகார மாவது (ஸ்வ)வர்ணாதிகள் ஜநிக்கும் தேசம். கடாக்ஷமாவது, ஸ்வ வர்ணாதிகள் செய்வானுள்ள ஆரம்பம். அவற்றைச் செய்யுமது. ஆகாரகடாக்ஷ வ்யவச்சேதமென்பது ஸூத்ரார்த்தம். ஸம்பந்தமாவது, ப்ரதேசவ்ருத்தாராக ஆகாரகடாக்ஷேஷு வாஸயேத் என்[னு](று) கீழ்(ச்) சொல்லி அவற்றே ஆகாரகடாக்ஷங்களை(ச்) சொல்லி[த்தி](ற்றி)ல்லையாகின்றமையால் இப்போ[ள்](து) ஆகார கடாக்ஷங்களைச் சொல்லி[த்தெ](ற்றெ)ன்[னி](ப)து ஸம்பந்தம். ஆகாராத்யக்ஷம் ப்ரஷ்டவ்யாக்ஷ ப்ராதுர்யாஸவாகரணிராமஜ்ஞ: தத்ஜ்ஞ: என்[று](ற)வாறு. ஆகாராத்யக்ஷம் சுல்பசாஸ்திரமும், தாதுசாஸ்த் ரமும், ரஸபாகமும், மணிராகமும் அ[றி](றி)வது. ப்ரிஷ்ட்டப்ராஷ்ட்ரமா வது, செம்பும் இரும்புமென்று இஜ்ஜாதிகள் உளவான நிலம் அறிவா [னெ](னு)ள்ள சாஸ்த்(ர)ம் என்று சிலர்.

End :

கஜிதவ்யஸநகோவாரிர்த்தேஷேஷேத்ரநவம்ருஹ: ।
இதேரணெவஹவெத்ஸாஙூ[ம்]: [ப்ராஸி] (ஹாதிக)வ்யஸநேநவ[ஸ]
[(-)]:॥

விஜிகீஷுவினுடைய மித்ரவ்யஸனவழி மேல் யாவனொரு சத்துரு செருக்[க](கு) இன்றியே வ்ருத்தியினைச் செய்வோன் அந்த ஶத்ருவினை மித்ரனைக்கொண்டே ஸாதிப்பது மித்திரனுடைய வ்ய ஸநங்கெடுத்திட்டு.

கஜிதவ்யஸநாத்திதம்[விவ்ருத்யேத்
விவஜேத்யேத](உத்தீகம்யதிராஜ்ஞ்யதி) ।
கரிவ்யஸநவி[ஶாஹம்](ஶ்யாதக்)
ஶத்ருணைவ வ்யஸிஜ்யதி ॥

விஜிகீஷுவினுடைய யாவனொரு மித்ரன், என்னுடைய மித்ரன் கஜிதவ்யஸநவழிமேல் வ்ருத்தியிட்டு விஜிகீஷுவினோடு விரக்தனு வோன் அவனை ஶத்ருவினுடைய வ்யஸநம் கெடுத்து ஶத்ருவினைக் கொண்டே ஸாதிப்பது.

[ஏ](வம்)விதேந்த்ரநவ்யஸநாரா(ம்) ஷாட்குண்யம் யோநுவஶ்யதி ।
ஸ பந்திநிமஜெபத்தோஜாவிஷ்டைஶ்ச க்ரீடதி வாயிதெவை: ॥

இவ்வண்ணமிருன்ன ஷாட்குண்யவாஷ்ராதாமாதியாயிருந்[ந](த)து யாவனொருத்தன் அ[றி](றி)வோன் அவன் பந்தி என்னு நின்ற நிமஹத்தில் வாயிதெவன்மாரை பமயிச்சு அவர்களோடு தான் வாஸிச்சவண்ணம் விளையாடும் என்றவாறு. மித்ராயும் ஶத்ரா யும் நிறுத்தும் மண்டல சரிதமாகின்ற ஸூத்ரம் முடிஞ்(சி)(சு)து.

Colophon :

பதினெட்டாமத்தியாயமும் ஶாஸ்த்ரமும் அதிகரணமும் முடிஞ்[சி]
[சு]து.

(கு-பு.)—

இது, வடமொழியில் கௌடிலீயம் என்னும் அர்த்த சாஸ்திரத்தின் (புறப்பொருளின்) தமிழுரை. அத்யக்ஷப்ரசாரம் என்னும் இரண்டாவது அதிகரணத்தின் 12 ஆவது அதிகாரந் தொடங்கி, ஷாட்குண்யமென்னும் ஏழாவது அதிகரணம் வரை ஆறு அதிகரணங்களே உள்ளன. உரையாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

R. No. **511.**

Paper. 10½ × 9½ inches. Foll. 132. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1921–22 from a MS. of His Holiness Vānamāmalai Rāmānuja Jīyarsvāmi, Vānamāmalai Mutt, Nanguneri, Tinnevelly district.

ஸ்ரீ பாஷ்யார்த்தஸங்க்ரஹம்.

SRĪBHĀṢYĀRTHASAṄGRAHAM.

A summary in Maṇipravāḷa style of composition of the Śrī Bhāṣya of Śrī Rāmānuja together with the Brahmasūtras. The author whose name is not given was the disciple of Vādihaṁsāmbuda, also called Rāmānujācārya.

Contains the Adhyayas 3 and 4 only.

Beginning:

ஶ்ரீரஸ்து. ஶுபமஸ்து.

ஶ்ரீமத்வாதிஹம்ஸாம்புதகுரவே நம:.

ஶ்ரீபாஷ்யவ்யாக்யா—மணிப்ரவாளம்.

ஶ்ரீஶாரீர(க)மீமாம்ஸாபாஷ்ய ஸங்க்ரஹ:.

ஶ்ரீ:.

இப்படி பூர்வத்விகத்திலே, குத்ருஷ்டிகளுடைய குயுக்திகளாலே அவிசால்யமான நிகிலஜகதேககாரணத்வத்தோடே விஶிஷ்டனாய், ஸகலஹேயப்ரத்யநீகனான ஶ்ரிய:பதி பரப்ரஹ்மாபி—தமான ஸித்தவஸ்துவை விசாரித்து, உத்தராதிகத்தாலே வேதாந்தவேத்ய ஸாத்யமான பரப்ரஹ்மப்ராப்த்யுபாஸநவிஷயப்ரவ்ருத்திப்ர—காரத்தையும், தத்ஸாத்யமான பரப்ரஹ்மப்ராப்திரூபமான ஃபலத்தையும் விசாரிக்கிறோமென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

End:

ஜ்ஞாநப்ராப்திஸாதநஜ்ஞாநப்ராப்திஸாதகம்.

இந்த முக்தனுக்கு ஜ்ஞாநப்ராப்தி:—ஸ்வப்ராப்த்யாபாவ:, பரிபூர்ண ப்ரஹ்மாநுபவ பரீவாஹரூபகைங்கர்யங்களுக்கு விச்சேதமின்[று](றி)க்கேயிருக்கை. இந்த ஜ்ஞாநப்ராப்தியானது, ஸாதநமத்யே ப்ரபத்தி ஸ்வதந்த்ரமான ஸாதநத்தாலே ஸித்திக்கிறதென்று தோன்[னு](று)கிறது. . . . .

ந ச புநராவர்த்ததே, இதி வேதாந்தஸூத்ரவாக்யஶேஷாஶய |
நாவ்ருத்திவர்ணிதே ஸாராஜ்ஞாநஸம்ஸித்திம் பரமாம் கதா: * * * * * *
* * * * * * ஆகையால் காலதத்வமுள்ளளவும் இத்யக்ஷய்யம் ப்ரதிஷ்டிதமாய்த்து என்[னு](று) ஸ்ரீபாஷ்ய வாக்யத்துக்கு தாத்பர்யம். இதி ஸர்வம் ஸமஞ்ஜஸம்.

இந்தப் பிரகாரம் ஜிஜ்ஞாஸாதி ஜந்மாத்யதிகரணாதி ப்ரத்யாஹ்ருதமான ஸர்வாதிகரணங்களும் ஜ்ஞாநஸாதநங்கள் என்றபடி. . .

* * * *

Colophon:

இதி ஸ்ரீபாஷ்யார்த்தஸாரஸங்க்ரஹே சதுர்த்தாத்யாயஸ்ய சதுர்த்த: பாத:. . . . .

அந்த யதிபதி ஹ்ருதயாரூடமான அர்த்தத்தை வேதாத்மக கருடவாஹனரான ஸ்ரீஹயக்ரீவன், ஜ்ஞாநதாயக ஸத்குருவான வாதிஹம்ஸாம்புத ஸஞ்ஜ்ஞரான ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யரோடே கூட அடியேனுடைய ஹ்ருதயத்திற் ப்ரதிஷ்டிதமாம்படி அநுக்ரஹித்தார். இப்படி ஹயக்ரீவன் அநுக்ரஹித்த அர்த்தத்தை அடியேன் பத்ரங்களிலே லேகனம் பண்ணின மாத்ரம். இந்த கிரந்தகர்த்தா ஹயக்ரீவனே; ஆகையால் இந்த க்ரந்தத்தை நிந்தித்தாலும் ஸந்தோஷித்தாலும் ஸ்ரீஹயக்ரீவனுக்கே கோபமும் ப்ரீதியும் உண்டாமென்[னு](று)திருவுள்ளம்.

(கு-பு)—

இந்நூல் வடமொழியில் பிரம்ம சூத்திரத்துக்குப் பாஷ்யகாரராகிய இராமாநுஜர் செய்துள்ள பாஷ்யத்தின் பொருளைச் சுருக்கமாக விளக்குவது. மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் 3, 4 அத்யாயங்கட்கே யுள்ளது. இதில் வேதாந்த தேசிகர் இயற்றிய அதிகரணஸாராவளியின் சில ஶ்லோகங்களுரையும் உள்ளது.

R. No. 512.

Palm-leaf. 10¼ × 1 inches. Foll. 39. Lines, 6 in a page. Tamil. Slightly injured.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Cokkaliṅgam Piḷḷai Avargaḷ, Karnam, Karuṅgālakkuḍi, Melur post, Madura district.

சரநூல், உரையுடன்.

ŚARANŪL WITH COMMENTARY.

A treatise on prognostication based upon certain details connected with the process of expiration at particular times. The work is in the form of a dialogue between Pārvatī and Śaṅkara.

Incomplete.

Beginning:

உமரி : ஓம். நன்றாக.

சர சா[ஷ்](ஸ்)[த்]திரம்.

சந்திரன் பானக்கினியிற் பூதமுன்னுள்
  தங்கியபக்கங் கரணம் யோகம் வாரம்
வந்துசொலுஞ் சோதிடத்தை யறியாதா[ரு](ர்)க்கு
  மன நினைவாய் வகையுமையாள் வணங்கிக் கேட்க,
உந்தியுயிரசைவை நிலையறிந்தோரெல்லா
  முணரலாமுணரும்வகை யாதோவென்னில்,
பைந்தொடியாய் யாஞ்சொன்ன சரநூல்தன்னை(ப்)
  பரிந்து நீ பாரென்று பரமன் சொல்வான்.

(எ-து.)—சந்திரகலையாகிய இடையிலும், சூரியகலையாகிய பிங்கலையிலும், அக்கினிகலையாகிய சு[ளி](ழி)முனையிலும், பி[றி](ரு)திவி, அப்புத் தேயுவாயு வாகாசமென்னு[ம்]மை[ய்]ந்து பூதங்களினாலே * * * * ஈசுவரி யானவள் ஸ்வாமியை வணங்கிக் கேட்க. * * * * நாமருளிச் செய்த சரநூலை விருப்பமாய் நீ பாரென்று பரமேசுவரன் அருளிச் செய்தா ரென்றது. (க)

* * * *

நவ்விவிழியாயிதய கமலந்தன்னில்
  நன்றாகவசன வயுயிர் நடக்கும்போது,
செவ்வையுடன் விழும்போது மீளும்போது மிருபத்தோராயிரத்
  [து](த)றுநூறுருச் செபித்தால் சிறந்தோர் நாளாம்,
வவ்விய மூலாதாரஞ் சுவாதிட்டான
  மணிபூரகமநாகதம் விசுத்தியாக்கினையாவருக்கும்,
பவ்வமறும் யாஞ் சொன்ன சரநூறன்னைப்
  பார்ப்பவரே யிகபரத்தின் பலன் கொள்வாரே.

(எ-க.)—மான்போன்ற(விழி)யினையுடையாளே, யிருதய கமலத்திலே யிருக்கும் பிராணவாயு முதலான[து](வை) அசைவை(ச்)சார்ந்து மூலாதார முதலான மேலாதாரங்களிலும் சுற்றி * * * இப்படி நாழிகை ஒன்றுக்கு முந்நூற்றறுபதுமாக, நாழிகை அறுபதுக்கு நாளொன்றுக்கு இருபத்தோராயிரத்தறுநூறு சுவாசமும், மூலாதாரஞ் சுவாதிஷ்டானம் மணிபூரகமநாகதம் விசுத்தி ஆக்கினைமுதலாறிலும், முறைகூறிய மூன்று நாடியிலும் பாய்ந்தோடுகிற சரத்தை விசாரித்துப் பார்க்கிற யோகிக[ளாலே]ளே யிம்மை மறுமை யிரண்டு காலத்தின் பயன் தெரியவரென்றவாறு. (உ)

End:

சேவிக்கப்போ(கி)றதுக்கும், விற்[ப்]போர் செய்யப்போ(கி)றதுக்குமாம் தி . . . . பனுமந்தப்படி சந்திரனில் சூரியனில் நடக்கிறபோது வந்தால்[ச்] சூரியனடக்கையில், சூரியன் திசையும் சூரியனெழுத்தும் ஒ[ந்தி] (ற்றி)த்தானால் காரியம் நன்று. ஆண்[ம]பிள்ளையென்று சொல்லவும். இது நடக்கில் பா[ள்](ர்)க்கில் பெண்ணென்று சொல்லவும்.

(கு-பு.)—

இது வடமொழியிலுள்ள ஸ்வர சாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தது. நாசியில் சுவாஸம் ஓடுதலைக்கொண்டு எல்லாப் பயன்களையும் அறியும் வகைகளைக் கூறுவது. பார்வதிதேவிக்குப் பரமசிவனுபதேசித்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில முற்றுப்பெறவில்லை. எழுத்துப்பிழையதிகம்.

R. No. 513.

Palm-leaf. $15\frac{3}{4}\times1\frac{1}{8}$ inches. Foll. 25. Lines, 8 in a page. Tamil. Fari.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Cokkaliṅgam Piḷḷai Avargaḷ, Karnam, Karuṅgālakkudi, Melur post, Madura district.

பெரியநாகேந்திரன்காதல்.
PERIYANĀGĒNDIRANKĀDAL.

An erotic poem relating to Periyanāgēndran, son of Kūḷappa-Nāyakan, Zamindar of Navapuri in the Madura district: by Supratīpakkavirāyar.

Incomplete.

The work has been printed.

Beginning:

கூளப்ப நாயகன் காதல்.

போரூரும் பெஞ்சைப் பெரியநா கேந்திரன் மேல்
சீராருங் காதலையான் செப்பவே—நேராரும்
அக்கனித ரச்சொலிமு னப்பனைவ லத்தில்வருங்
கைக்கசமு கக்கடவுள் காப்பு.

பொன்மாது மேவுதிம்ம ராயரருள் பூண்டிருக்கும்
நன்மா[ணி](நி)தி பெரியநாயகன் மேற்காதல் சொல
வந்துதவு சொல்மதுர வாக்குதவி யெப்பொருளுந்
தந்துதவ வேண்டுமெங்கள் தந்திமுகத்தோனே.

* * * *

கற்கோட்டை யென்றவர்மேற் கண்சிவந்து கண்டவர்செம்
பொற்கோட்டை யென்னப் புகழுதிலக் கோட்டையினன்
சிந்தம கூளேந்த்ர செகராசன் கண்மணிபோல்
வந்ததுரை சிங்கமெங்கள் மால் பெரிய நாகேந்திரன்.

* * * *

மிக்கவருட் சொக்கேசர் மீனுட்சி தம்மருளால்
திக்குவிசயஞ் செலுத்துகின்ற செங்கோலான்.

End:

இங்கேதுரை பெரியநாகேந்திரன் வீற்றிருக்க
அங்கேமலர்க் காவிலன்ன நடைப்பெண் பெருமாள்
பேராளன் பெஞ்சைப் பெரிய நாகேந்திரதுரை
வாராமைகண்டு மதிமறந்து மெய்சோர்ந்தாள்.

*   *   *   *

சிந்தம கூளேந்த்ரனருள் செய்பெரிய நாயகனைச்
சொந்தமாய்க்கூடிச் சுகித்துமிக வாழ்ந்திரென்றாள்
காவுலவுமின்னே கனகபல்லக் கேறியிந்தப்
பூவுலகு கொண்டாடப் புத்திரரைப் பெற்றிரென்றாள்.

(கு-பு.)—

இது காதலென்னும் ஒருவகை நூல். அரசிளங் குமரனொருவன் வனத்துட்சென்று வேட்டையாடுகையில், விரைந்தோடும் மானொன்றைப் பின்தொடர்ந்து தனித்துச்செல்ல, அங்கே ஓர் சோலையில் தோழியர் பிரியத்தனியே பூக்கொய்யும் ஒரு பெண்ணைக் கண்ணுற்றுக் காதல்கூர்ந்து, அம்மாதினைப் பலவகையாக வருணித்துப் புகழ்ந்து அவளுடன் முயங்கிப் பின்னர்த் தன்னூடு சேர, அந்நாயகி அவனது பிரிவாற்றாது வருந்திப் பாங்கியரால் தன்னில்லமடைந்து காதல்மீதூர, அன்னையறிந்து அம்மகளது அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டி அந்நாயகனுக்கே வாழ்க்கைப் படுத்துவதாகக் கூறுமுகத்தால் நாயக நாயகிகளின் பெருமைகளையும், சிற்றின்பச் சிறப்பினையும் பரக்கக் கூறுவது. இந்நூல், மதுரை ஜில்லா நிலக்கோட்டை தாலூகா நவபுரியென்னும் பெஞ்சை நகரிலிருந்த கூளப்பநாயகன் புதல்வன் பெரியநாகேந்திரன் என்னும் ஜமீந்தாரர் விஷயமானது. இந்நாகேந்திரன், திம்மராயர் என்னும் ஒருவரது அருள்பெற்றவனென்று "பொன்மாதுமேவு திம்மராயரருள் பூண்டிருக்கும்" என்றுதொடங்கும் இந்நூற் காப்புச் செய்யுளால் தெரிகின்றது. இந்நூலாசிரியர் சுப்ரதீபக்கவிராயர் என்பவர். இது அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இந்தப்பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 514.

Palm-leaf. $14\frac{3}{8} \times 1\frac{5}{8}$ inches. Foll. 51. Lines, 11, in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. N. C. Narasiṁhācāriyar Avargaḷ, Karur.

(*a*) ஜ்யோதிர்விஷயஃ
JYŌTIRVIṢAYAḤ.

Foll. 1*a*—4*a*.

See the Sanskrit Part of this Catalogue.

(*b*) திருவிருத்தவியாக்யானம்.
TIRUVIRUTTAVIYĀKHYĀNAM.

Foll. 5*a*—39*a*.

Similar to the work described under R. No. 219 ante.

Complete.

Beginning :

முதற்பாட்டு பொய்நின்ற—இப்பாட்டு, ப்ரபந்ததாத்பர்யத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறது; அதாவது,—அவித்யாகர்மதோஷாதிகள் விரோதியென்னுமிடமும், இவை ஸ்வரூபஜ்ஞாநம் பிறந்தவனுக்கு நிவர்த்தநீயமென்னுமிடமும், நிவர்த்தகனானவன், ஸர்வரக்ஷகனாய் அவதாரவ்யாமுக்தவாத்ஸல்யவிசிஷ்டனான ஸர்வேச்வரனென்னுமிடமும், நிவ்ருத்தவிரோதிகளுக்கு . . . .

* * * *

அடியேனென்று ஸ்வரூபத்தையும், மெய்நின்று கேட்டருளாயென்று ப்ராப்யாபேக்ஷையையும் பண்ணுகையாலே ஸகலவேதஸங்க்ரஹமாயிற்று. (க)

End :

நல்லார் நவில்—இப்படி ஸர்வேச்வரன் திருச்செவிப்பட்டம்படி தத்விஷயத்திலும் ததீயவிஷயத்திலும் தமக்குப்பிறந்த வ்யாமோஹாதிசயத்தையும் * * * தம்முடைய ஸூக்திகளைநம்பண்ணின இப்பிரபந்தத்திலே அபியுக்தரானவர்களுக்கு ஃபலம் தான், இந்நின்ற நீர்மையினியாமுறாமையென்ற பேக்ஷித்த ஸம்ஸார நிவ்ருத்தி என்றருளிச்செய்து தலைக்கட்டுகிறார். (ங)

வாதிகேஸரி அழகியமணவாளச்சீ(ய)ர் திருவடிகளே சரணம்.
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்துக் காட்லாக் 219-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதிலுள்ள உரை அதைச் சிறுபான்மை யொத்துளது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத்தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(c) திருவிருத்தவியாக்யானம்.
TIRUVIRUTTAVIYĀKHYĀNAM.

Foll. 39*b*—42*a*. Fol. 49*b* is left blank.

Same work as that described under R. No. 219 *ante*.

Contains the introductory portion only.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக் 219 நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை நூலின் அவதாரிகை மட்டுமேயுள்ளது.

இதன்பின்னர் ஏடுகளில் சோதிடவிஷயமான ப்ருஹஜ்ஜாதகம், வையாகரணஜ்ஞா முதலியவை எழுதப்பெற்றுள்ளன.

R. No. 515.

Palm-leaf. $15\frac{3}{4} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 108. Lines, 6-11 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avargal, Piḷḷailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

(a) ஸ்ரீவசனபூஷணம்.
SRĪVACANABHŪṢAṆAM.

Foll. 1a—21b.

Same work as that described under R. No. 49(c) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 49(c) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முழுதுமுள்ளது. ஏடுகள் ஒருபுறம் செல்லரிப்புண்டுள்ளன.

(b) அர்ச்சிராதி.
ARCCIRĀDI.

Foll. 22a—36b.

Same work as that described under R. No. 49(c) ante.

Complete.

(கு-பு)—

இது மூவருடக் காட்லாக் 49 (c) நம்பர் போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது. இது முடிந்தவுடன்,

“உத்தமனே யுலகாரியனே ம[தகொ](ற்றொ)ப்பாரையில்லா
வித்தகனே நல்லவேதியனே தென்முடும்பை மன்னு
சுத்தநன் ஞானியர் நல்துணையே சுத்தசத்துவனே
எத்தனைகால மிருந்துழல்வே னிவ்வுடம்புகொண்டே”

என்னும் (பிள்ளை லோகாசார்யர் விஷயமான) பாடலொன்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

(c) தத்வசேகரம்.
TATTVAŚĒKHARAM.

Fol. 36b.

Same work as that described under R. No. 94(f) ante.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 94 (f) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இநதப் பிரதியில் இந்நூல் முதலிற் சிறிதுபாகமேயுள்ளது.

(d) பிரபந்நபரித்ராணம்.
PRAPANNAPARITRĀṆAM.

Foll. 37a—38b.

Same work as that described under No. 924 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 924-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*e*) நிகமனப்படி.

NIGAMANAPPADI.

Foll. 39*a*—41*b*.

Same work as that described under R. No. 173(*d*) ante.
Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக் R. No. 173(*d*) (of the Skt. Part) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*f*) பிரமேயசேகரம்.

PRAMĒYAŚĒKHARAM.

Foll. 41*b*—42*b*.

Same work as that described under No. 931 of D.C.T. MSS.
Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 931-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*g*) நவரத்தினமாலை.

NAVARATTINAMĀLAI.

Foll. 42*b*—43*b*.

Same work as that described under R. No. 91(*e*) ante.
Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக் 91 (*e*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமுள்ளது.

(*h*) ஸாரஸங்க்ரஹம்.

SĀRASAṄGRAHAM.

Foll. 43*b*—46*a*.

Same work as that described under No. 1020 of the D.C.T. MSS.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1020-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(i) ஆத்மவிவாஹம்.
ĀTMAVIVĀHAM.

Foll 46*b* - 47*a*. Fol. 47*b* is left blank.

Same work as that described under No. 820 of the D.C.T. MSS.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 820 நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றும் இருக்கிறது.

(j) ஆசார்யஹ்ருதயம்.
ĀCĀRYAHṚDAYAM.

Foll. 47*b*—62*b*.

Same work as that described under No. 815 of the D.C.T. MSS.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 815-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே இந்தப் பிரதியில் சிறிதுபாகமேயுள்ளது.

(k) மூலமந்த்ரார்த்தஸாரம்.
MŪLAMANTRĀRTHASĀRAM.

Foll. 63*a* - 96*a* Fol. 96*b* is left blank.

A clear exposition of the meaning of the Mūlamantra in accordance with the doctrines of the Teṅgalai sect of Śrī-Vaiṣṇavas. It contains many quotations from various sources. by Yatirājajīyar of Śrīperumbūdūr.

Complete.

Beginning :

மூலமந்த்ரார்த்தஸார:.

ஶ்ரீஸஹஸ்ரகநமஶ்ரீயதிராஜஸ்வாமி[ந](:) |
மூலமந்த்ரார்த்தஸாரஸ்ய வக்தாரம் ப்ரணமாம்யஹம் ||
ஸாரஸாரஸங்க்ரஹ்ய ஸாஸ்த்ரவிஜ்ஞாநயோகிநா
ப்ரபந்நஜநஸம்ஹ்யார்த்தம் ஸங்க்ஷிப்தஸாரவக்ஷ: |

[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||

என்கிறபடியே [illegible] ஸாரமாய், உபநிஷத்ஸாரம் ஸாரமாய், [யி](இ)தில் நாராயணாநுவாகம் ஸாரதரமாய், அதில் விஷ்ணு காயத்ரியில் [illegible]மான மூல மந்த்ரம் ஸாரதமசாஸ்த்ரமாயிருக்கும். [illegible] மேலாகை “[illegible]” என்கிற [illegible]த்தாலே; இதுவே [illegible]ஆகும் [illegible], [illegible] இதி என்னக்கடவதிறே.

ஆகையாலே [illegible] என்றதுக்கு விஷயமாகாமல் [illegible] என்றதுக்கு விஷயமாய்த்து.

[illegible] |
[illegible] ||

என்னக் கடவதிறே.

“[illegible]” என்கிறபடியே இதனுடைய ஜ்ஞாநத்தாலே [illegible]திகள் கழியுண்டு ஸ்வரூபம் நிலைநிற்குமிறே.

[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||

என்கிறபடியே ஸகல சாஸ்த்ர ப்ரதிபாத்யமான அர்த்த பஞ்சகத்தையும் இம்மந்த்ரம் சொல்லுகிறது.

End :

[illegible]; “கையிற் கனியென்னக்கண்ணனைக் காட்டித்தரிலுமுன்றன், மெய்யிற்பிறங்கியசீரன்[னி](றி) வேண்டிலன் யான்” என்றும், “சீர்கொண்டு பேரறஞ்செய்து நல்வீடுசேர்துமென்னும், பார்கொண்ட மென்மையர் கூட்டனல்லே”

னென்னும் அதிகாரிகளிறே. இவர்கள் தைந்யாநுஸந்தாநபராயண ஸாத்விகஃ. "இரா(மா)நுசனைச் சார்ந்தவர் தம் காரியவண்மை, யென்னால் சொல்லொணாதிக்கடலிடத்தே" என்[னு](று) இப்பிரபந்தஸங்க்ரஹம். ஸ்வோஜ்ஜீவநோபாயமன்றிக்கே "ப்ரபந்நஜநசாதகாம்புதம்" என்னும்படி பரோஜ்ஜீவநோத்யோகபரராயிருப்பார்களாகையாலே ஸாத்விகஃ என்று விசேஷித்தார்.

ப்ரபந்தஸங்க்ரஹஃ

ஸாரோத்தாரோ மஹார்ஹாண தாத்பர்யதீர்த்தஶ்ச்சதா
ஶிஷ்டாசாரயோர்நிஷ்டாதிஸாரஸ்ய தத்வத்ரயாஶ் |
ஸ்வாத்யேணாதநயோஷ்டி ஸமாஸம்ஸ்ம்ருதி ப்ரபஸாம்ஸாயநம்
ஜ்ஞாநைச்ஷிதிஶோத்ரதீக்ஷா ப்ரயோஜநம் ஸமாதிஶத் ||

Colophon :

யதிராஜஶிஷ்யேண ஸ்ரீஹஸ்திஶைலவாஸிநா |
ஶிஷ்யஶ்ரேயார்த்தஸாரோயம் விவிச்ய ப்ரதர்ஶிதஃ ||

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நமஃ. இந்த ஸ்ரீகோசம் ஜகந்நாதப்பெருமா[ளு](ள)து. எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம். அப்பன் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இந்நூல் வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தில் தென்கலை மதத்தைச்சார்ந்தது. மூலமந்திரத்தின் பொருளைப் பல மேற்கோள்களைகொண்டு நன்கு விளக்குவது. இதில் வடமொழி ஶ்லோகங்களும் வாக்கியங்களும் மிகுதியாகவுள்ளன. இது மணிப்ரவாளமென்னும் நடையிலமைந்தது. நூலாசிரியர் ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலிருந்த யதிராஜ ஜீயர் என்று இதன் இறுதி ஶ்லோகத்தால் தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*l*) திருக்கோட்டியூர்நம்பிவார்த்தை.
TIRUKKŌṬṬIYŪRNAMBIVĀRTTAI.

Foll. 97*a*—98*a*. 98*b* is left blank.

Deals with the 18 Rahasyōpadēśas or spiritual instructions imparted by Tirukkōṭṭiyūrnambi to Śrī Rāmānuja.

Complete.

Beginning :

திருக்கோட்டியூர் நம்பி உடையவருக்கு அருளிச்செய்தது.

முமுக்ஷுக்களுக்கு ஸம்ஸாரபீஜம் நசிக்கவேணும். ஸம்ஸாரபீஜம் நசித்தாலொழிய அஹங்காரமமகாரங்கள் நிவிர்த்தியாகா[து]. அஹங்காரமமகாரங்கள் நிவிர்த்தியானாலொழியத் தேஹாத்மாபிமானம் விடாது,

End :

அநந்யார்ஹ சேஷத்வஜ்ஞானமல்லது அநந்யசரணத்வஜ்ஞானங்காண். (௰௬)
அநந்யசரணத்வஜ்ஞானமல்லது அதிகாரிபுரஸ்காரங்காண். (௰௭)
அதிகாரிபுரஸ்காரமானவனுக்கு ஸாக்ஷாத்காரம் கைகூடும். (௰௮)

இப்படி பதினெட்டாவர்த்தி நடந்த வெம்பெருமானார்க்கு இந்தப் பதினெட்டு(ம்) அருளிச்செய்தார்.

திருக்கோட்டியூர் நம்பி திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இவை, திருக்கோட்டியூர் நம்பி, உடையவர்க்கு அருளிச்செய்த பதினெட்டு ரஹஸ்யங்கள். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுள்ளன.

(*m*) அதிரஹஸ்யம்.
ATIRAHASYAM.

Foll. 99—100*a*.

A treatise on Śrī-Vaiṣṇavism stating that the three Rahasyas, i.e., Tirumantra, Caramaślōka and Dvaya—have to be considered as Antaryāmin, Vibhava and Arcā forms of God and also denoting Srirangam, Tirupati and Conjeeveram respectively.

Complete.

Beginning :

அதிரஹஸ்யம்.

திருமந்திரம் அந்தர்யாமிபரம். சரமஶ்லோகம் அவதாரபரம். த்வயம் அர்ச்சாவதாரபரம். திருமந்திரம் கோயில். சரமஶ்லோகம் திருமலை. த்வயம் பெருமாள் கோவில்.

End :

ஆகத்திருமந்திரத்தால் பெரிய பெருமாள் திருவபிஷேகத்தையும், சரமஶ்லோகத்தால் திருமார்பில் நாச்சியாரையும், த்வயத்தால் திருவடிகளையும் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு போகிறார்கள்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

(கு-பு.)—

இது வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. திருமந்திரம், சரமஶ்லோகம், த்வயம் என்னும் மூன்றனையும், முறையே விஷ்ணுவின் அந்தர்யாமி, விபவம், அர்ச்சை என்றும் மூன்றாகவும், ஸ்ரீரங்கம், திருப்பதி, காஞ்சீபுரம் என்றும் மூன்று தலங்கள் முதலியனவாகவும் கொண்டு வைஷ்ணவர்கள் நல்வழிப்பட்டொழுகுவர் என்று கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(n) திருக்குருகைரத்நம்.
TIRUKKURUKAIRATNAM.

Foll. 100*a*—104*b*.

Same work as that described under R. No. 91(*d*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்துக் காட்லாக் 91(*d*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது. இது முடிந்த பின்னர். ஓம் நம: ஶடகோபாய, ஶ்ரீமச்சடகோபசரணஶரணம் ப்ரபத்யே ஶ்ரீமதே ஶடகோபாய நம:. ஸஹஸ்ரஜ்ஞாய நமஸ்ஸ்வஸ்தி ஶடகோபமுனீஶ்வர | விஹிதிஶ்சயஸம்ப்ராப்திம் ஶுபாவிர்பாகதத்ரகம் ॥ ||

இது "ஆழ்வாரது" என்பது எழுதப்பட்டுள்ளது.

(o) ராமாநுஜாஷ்டகம்.
RĀMĀNUJĀṢṬAKAM.

Fol. 105.

See the Sanskrit Part of this Triennial Catalogue

(p) நாலுவார்த்தை.
NĀLUVĀRTTAI.

Foll. 106*a*—107*a*

Same work as that described under No. 895 of the D.C.T. MSS.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 895 நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெறவில்லை.

(q) ஸப்தகாதை.
SAPTAGĀTHAI.

Fol. 107.

Same work as that described under R. No. 96 ante.

Contains the text only.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக் 96 ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ள உரை நூலின்மூலம். இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. **516.**

Palm-leaf. 13½ × 1½ inches. Foll. 214. Lines, 10 in apage. Tamil and Grantha. Good.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. N. C. Narasiṁhācāriyār Avargaḷ, Karur.

(*a*) த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி, வியாக்யானத்துடன்.

DRAMIḌŌPANIṢATTĀTPARYARATNĀVAḶI WITH COMMENTARY.

Foll. 1*a*—73*b*.

A commentary on Vēdāntadēśika's Dramiḍōpaniṣattātparyaratnāvaḷi which summarises in one or two Sanskrit stanzas the contents of each of the Paidikas of the Tiruvāymoḻi.

Incomplete.

Beginning:

விமாஹெநிமரோஷாய-ீதயாதிவ்ரா(ஂ)காராமிணீஷு ।
ஸஂஸாரவமோீஸஷ்ஷு ஸஂஜீவநவிசக்ஷணாஷு ॥

(த்ராவிடாந்நாய)காத்ய-ீராத்நாவஷிஜிரோஹெஷு ।
வெதாஷாவாய-ீஷிஷிகாஂ விஜ்ரணாஜிஸகாஂரோ-ெதெ ॥

ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவஃ க்ருத்வாமேத்-்யமயீஂதநூஷு ।
ஜ்ஞாந-ஹாரெகமொகாது காரா-ணஂ்யாஷ்யாஷ்யவாணிநா ॥

என்றும், ஜ்ஞாநாஂஹவிநாஂஹவாண-ீவஸோ-தாராயநாராயணஃ என்றும், வண்டாஷஹொரஸ்ஸ்ஜிஷ்யடாஷ்தெநதி என்றும்,

"வேஷ்டெடஸ்ராவகாமொராயம் கஷ்ணாஂமெஸாயவாஹவெக" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியாலே திருவேங்கடமுடையானுடைய திருவவதாரமாகவும் * * * * * வேதாந்தாசார்யரென்கிற திருநாமத்தையுடையராய் * * * * சீர்நின்ற தூப்புல் திருவேங்கடமுடையான் * * * ஸ்ரீயஃபதியாலே மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற நம்மாழ்வார் ஸர்வோஜ்ஜீவநார்த்தமாகவருளிச்செய்த திருவாய்மொழியினுடைய தாத்பர்யத்தை * * * ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயஜ்ஞங்களான பத்யங்களாலே ஸங்க்ரஹமாக அருளிச்செய்ய * * * தத்ஸ்தோத்ரரூபமான மங்களத்தையாசரித்தருளிகிறூர்.

ஸாரஸ்ஸாரஸ்லகாநாஂ ஸஂவிடு-ஹ்ணிதிஸ்ராஷிஸ-ஷோஷவீரோ ।
ரோயாரோயாஜநீஷிஃஸ்லம-ணவிகதிஹிவ-ீநயஷீஂயயஷீ ॥

டாராஂடாராஂடரீகொஹவ ஜவுயிஹவநஜ்ஜநாநாஂஜநாநாஂ
டூக்ஷீரக்ஷயெஷஃ டுதிவியகாரோஷஷியாநஂஷியாநஷு ॥

ஆழ்வாருடைய ஸ்ரீஸூக்தியானது, ஸாஸ்வதீவிலஸிதங்களுக்கெல்லாம் ஸாரம், "யதூாரஹஜகஜஉவாஉீக" என்றும், ஹஜெஜ ஹாரகமெ ஸாஹா[ெ]ஷூ என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸவெஃவா ஜெய ஸாஹுராய ஸாரம் என்றபடி சாந்திரஸத்துக்கு ஆவாஸபூமி * * * நவெராகஜ்க்ஷயெக [யெ](எ)ன்கையாலே வாகக ஸவெர ஊயாரஹிகராய் உவயஃவரி ஸஞ்சரியா நிற்கிற இதர ஜனங்கள், கநஜமணவிஹஸ்தி விஶிஷ்டமான இம்மகாநிதியைக் காணமாட்டார்களென்றுஞ் சொல்லுகிறதாய்த்து. (க)

End :

இப்படி அஷ்டமசதகத்திலே பத்து தசகங்களாலும் ப்ரதிபாதிதங்களான அர்த்தங்களை ஸங்க்ரஹித்தருளுகிறார்.

உகூஂஸஹிஜி்ஃஹூகஷாஹூஶிஷயெவெஷிஹூெஹொரவஹூஂ ஹூாநாஂஷிஜூஷஹொமஂஶிகவிஷிகஸெமநூஹதிஂஶாவி |

ஹூாவெக்ஷாஸவெக்ஷஂஹூஷிகாரணவாஂஹரூகஂஹுஷயஜ உாஸஂஹூஜஸநிஷ்ாஜஉவயிவிவாவஷஹெெஷவஶஂ ||

தன்னைக் காணவேணுமென்று ஆசைப்படுகிற பேர்களாலே காணப்படுபவனாய், இதர விஷயங்களிலே பற்றற்ற பேர்களாலே தானேலப்யனுமாய், ஸ்வவிஶ்லேஷ ஸமயத்திலே தனக்கு ஆச்ரிதர் பரியவேண்டும்படியான போக்யதையை உ(டை)டயனுமாய், * * * * * * * *
அதினுடைய எல்லை நிலத்தையும் பிரகாசிப்பிக்குமவனுமிருக்கிற எம்பெருமானை அஷ்டமசதகத்திலே ஆச்ரிதேச் சாருவர்த்தியாக ஆழ்வாருளிச்செய்தாரெ[ங்கு](ன்கி)றார்.

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாவெநகீ: ஓஃ.

கொண்டபெண்டீர்.

ஞூவஹூஂயஹகீகஃா . . . .
காரிஸநஹவஃஹாஷே||

ஞூவஹூஂயஹகீகஃா, எண்டிசையுங் கீழும் மேலும் முற்றவுமுண்டபிரான் பிரளயாபத்திலே யெல்லா லோகங்களையும் திரு[ை]வயி[த்தி](ற்றி)லே வைத்து ரக்ஷித்த[த்]தாலே மிகவுங் கொண்டாடப்படுகையாலும். . .

(கு-பு.)—

இது, நம்மாழ்வார் என்கிற சடகோபர் இயற்றிய திருவாய்மொழிப் பிரபந்தத்தின் ஒவ்வொரு பதிகத்தின் தாற்பர்யத்தை ஒவ்வொரு வடமொழிப்பத்யத்தில் வேதாந்ததேசிகர் அமைத்துள்ள த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்ய ரத்நாவலி என்னும் நூலின் விரிவுரை. உரையாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப்பிரதியில் முதலெண்பத்தொரு சுலோகங்கட்கேயுள்ளது; ஆதலின் முற்றுப்பெறவில்லை.

(b) திருவாய்மொழிப்பிரதிபதம்.
TIRUVĀYMOLIPRATIPADAM.

Foll. 74a—213a. 213b is left blank.

Incomplete.

Same work as that described under No. 733 of the D.C.T. MSS.

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 733-நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் இவ்வுரை நூல் முதல் நான்கு சதகங்களுக்கே உள்ளது. இதன் பின்னர் இவ்வுரை எழுதப்பெற்ற ஏடுகள் நான்கு உள்ளன.

R. No. 517.

Paper. 10½ × 9¼ inches. Foll 66. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1921-22 from a MS. of M.R.Ry. S. Kōdaṇḍarāma Ayyaṅgār Avargaḷ, Ramachandravilas, Ramnad.

ராகதாளப்ரஸ்தாரம்.
RĀGATĀḶAPRASTĀRAM.

A work in Maṇipravāla style of composition on the different kinds of Tāḷas and Rāgas (tunes) with their names and characteristics Also contains some stanzas in Sanskrit and Telugu.

Apparently complete.

Beginning:

அகண்டப்ரஸ்தாரத்தின் கோஷ்டம்.

	ஸ	ரி	ம	8	வ	ய	நி	ஸநி	ரிநி	மநி	8நி	வநி	யநி	நிநி
1	1	2	4	8	16	32	64	127	253	504	1,004	2,000	3,984	7 936
	1	2	5	12	28	64	144	320	702	1,528	3,302	7,092	15,152	32,224
	1	3	8	20	48	112	256	575	1,275	2,79·	6,088	13,152	28,240	60,320

ஸ்வரத்திற்கு எத்தனை வீடு உண்டோ அத்தனை வீட்டிலுள்ள ஸ்வரங்களையும் கூட்டி, புக்தியென்று தள்ளி(ப்)பாக்கியாயுள்ள ஸ்வரம் ஷட்ஜமாயிருந்தால் எத்தனை ஸ இருக்கிறதோ, அத்தனைக்கும் அத்தனை வீடுகள் ளி, மற்றவைகளைக்கூட்டி, மேருவாயிருக்கிற ஸ்வரத்தின் பேதத்திலிருந்து கழித்தால் மீதத்தொகை பேதமாகும்.

ஷாடவப்ரஸ்தாரத்தில் ஔடவப்ரஸ்தாரத்துக்கு ஒவ்வொரு ஸ்வரங்களின் பேதங்கள் கண்டுபிடிக்கும் வழியாவது :—

1. ஹம்ஸத்திலிருக்கும் ஒன்றையும் ஒருபேதமேயுடைய ஒன்றையுங்கூட்டிக்கண்டுபிடிக்கிறது. மற்ற ஸ்வரங்களுக்கு நிஷாதம்வரை முன்கண்டு பிடிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ஸ்வரங்களின் தொகையை [ெ](இ)ரட்டிக்கவேண்டியது. அப்புறம், “ ஸநி ” முதலியவைகளுக்குக் கண்டுபிடிக்கும்போது, கண்டுபிடிக்கவேண்டிய வீட்டைவிட்டு, அதற்குப் பின்னுள்ள வீட்டிலிருந்து எழு வீட்டின் தொகைகளை இரட்டிக்காமல் கூட்டிப்போடவேண்டியது.

2. பாதாளம் கண்டுபிடிக்கும்வகை என்னவென்றால் :—

[ஸ்](ஷ)ட்ஜ[ம]த்திற்கு மாத்திரம் பேதம் பாதாளம் மஹாபாதாளம் எல்லாம் ஒன்றுதான்.

ரிஷபத்திற்குப் பாதாளம் கண்டுபிடிக்கவேண்டுமானால் [ஸ்](ஷ)ட்ஜ[ம]த்திற்குள்ளபேதம் ஒன்றையும் பாதாளம் ஒன்றையும் கூட்டிப்போடவேண்டியது.

மேல், காந்தாரம் முதல் நிஷாதம் வரை காந்தார வீட்டிற்குப் பின்னுள்ள ரிஷபத்தின் பேதத்தையும் (ஔடுவாதி) பாதாளத்தையும், அதற்குப் பின்னுள்ள ஸ்வரங்களின் பாதாளத்தையுங் கூட்டிப்போடவேண்டியது. இதுதான் ஒரு ஸ்வரத்துக்குப்பாதாளங் கண்டு பிடிக்கும்வழி. நிஷாதம்வரை இதேவழிதான்.

* . * * *

(1) அகாரஸஞ்ஜாதி ப்ரஸ்தாரத்திற்கு ஸம்க்ஷேபணி எழுத வேண்டிய விவரம் :—

ஷாடவம் வரை ஸஞ்சாரத்தால் ஹ்ரஸ்வபண்ணிக்கொண்டு போகவேண்டியது.

(2) [ஸ]ஸம்ஸ்வாமேஸ்ரேணி எழுதவேண்டிய விவரம் :—

ஔடுவாதீம், ஷாடவம், ஸம்பூர்ணம், அர்தஸம், ஷோடஸம் இவைகளில் ஏற்பட்டிருக்கும் தொகைகளைக்கூட்டி [ஸ](ஸ)ம்ஸ்வா ஸேஸ்ரேணி எழுதவேண்டிய வீட்டில் எழுதுகிறது.

End:

(103) பி⁴ந்நாபி⁴ந்நா(:) பூர்வஶ்ரேணீஷு காலைரஞ்சீதிதா: |
(104) விஶோகிதஶேஷவர்கை ராபி⁴ந்நாப⁴ஞ்ஜகா(:) பூர்வ ||
(105) ஶேஷகா[ஷ்க]மாராபம் பம் யமணோஶ்ஶி கவிரயா |
(106) யத்ரு கதம் தம் ஶேஷவர்ணஶ்ரேணீ ஷட்ஸ்ரோகாலகே ||
(107) யத்ரு கதம் தம் விராவோக்தோ ஷடாவவராமா வரவ்யதே |

(108) காலேவாணயுக்ராதபத்ரம் ஸயலீவஞ்ரங்கதேவாய ||
(109) உவிராமெசோயுக்ரதஞ்சம் ஸவவிக்ஷமவிராமகஃ (?) |

நவஸந்திதாளங்களின் பெயர்.

I. (1) ப்ரஹ்மதாளஃ.
(2) விஷமதாளஃ.
(3) ஸமதாளஃ.
(4) ஸிம்ஹதாளஃ.
(5) வர்ணதாளஃ.
(6) உத்ஸங்கதாளஃ.
(7) அகாராஸ்ய[க்ரு](க்ரு)வாமெடி.
(8) [ஸ](ஹ)நந்திஸிம்ஹதாளஃ.
(9) ஸிம்ஹநந்தநதாளஃ
II. ப. ஸூர்யசந்த்ரகா = பாலசந்திரன்.
0 சந்திரன் : பரமசிவனுடைய நெற்றிக்கண்.
1 மகாவிஷ்ணுவினுடைய பாணம்.

* * * *

108 தாளங்களின் அங்கங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதில் அவைகளை உற்பத்திபூர்வமாய் அறியவும் ஸ்திரப்படுத்தவும் ஏற்பட்ட சக்கரம். இதைக்கொண்டே 108 தாளங்களின் வரிசைக்கிரமத்தையும், அந்தப் பேர்களின் மத்தியிரண்டு மூன்று எழுத்துக்களால் கணக்கிட்டுக் கொள்ளலாம்.

* * * *

(100) ஸ்ரீகஜாநிக்ரம் 8००||०8 8.
(101) ஸம்காஜவஜ்ர 8०88८ப|ப 30.
(102) ஸமஹக்ஷஸம் 1818-8०8-29.
(103) ஸநம்த—ப8ട—16.
(104) ஸஙவ—ப81—13.
(105) யக்ஷணி ப18—19.
(106) யக்ஷேத்ர ப8०8ப—24.
(107) வக்ஷேஸ—18०1ട—25.
(108) ஜயநந்தநம் 1ப8 101—27.

(கு-பு.)—
இது ஸங்கீதசாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தது. ராகம், தாளம் இவற்றின் வகைகளும் இலக்கணங்களும் இன்னின்னவென விரிவாக விளக்குவது. இதை இயற்றியவர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை. இது இடையிடையே வடமொழி ஶ்லோகங்களையும் சிறுபான்மை தெலுங்கு பத்யங்களையும் உடையது. மணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது. இந்தப் பிரதியில் பூர்ணமாக உளது என்றே சொல்லலாம், எழுத்துப் பிழை அதிகம்.

R. No. 518.

Paper. 10½ × 9¼ inches. Foll. 73. Lines, 20 in a page. Tamil and Grantha. Good.

Transcribed in 1921–22 from a MS. of M.R.Ry. S. Kōdaṇḍarāma Ayyaṅgār Avargaḷ, Rāmachandravilas, Ramnad.

தாளசமுத்திரம்.
TĀḶASAMUDRAM.

A comprehensive treatise in music dealing with the different kinds of Tāḷas. The work also contains some stanzas on the different kinds of musical instruments. At the end of the work there are some Telugu stanzas on music.

Complete.

Beginning:

	1.	2.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.
	1.	ஸ	ஸ	ரி	க	ம	ப	த	நி
	2.	நி	ஸ	ரி	க	ம	ப	த	○
	3.	த	ஸ	ரி	க	ம	ப	○	நி
	4.	ப	ஸ	ரி	க	ம	○	த	நி
	5.	ம	ஸ	ரி	க	○	ப	த	நி
	6.	க	ஸ	ரி	○	ம	ப	த	நி

* * * *

இந்தப் பிரகாரமாக 22 - ஆரோஹணம் ஒருதடவைக்காக 22 - ஆரோஹணத்தோடு 1 - தடவை போட்டுக்கொண்டுவந்தால் 484 - வர்ஜ்ஜங்கள் ஜெனிக்கும். இந்தப் பிரகாரமாக 32 - மேளத்துக்கும் இந்த வர்ஜ்ஜபேதங்கள் 484 - வீதம் போட்டுக்கொண்டுவந்தால் ஆக(மொத்தம்) 34,848 வர்ஜ்ஜங்களாகும். இந்த மேளத்திலே பிறந்த ராகவர்ஜ்ஜபேதங்கள் 642 - ஆகும்

* * * *

ஏழு தாளங்களுக்கு ஶ்லோகம் :—

யிஃ-ஶீமடீ்யரூபகாணாம் ஜம்பகத்ரிபுடதாலயோ: (?) |
அடதாலைகதாலஶ்ச ஸப்த தாலா: ப்ரகீர்த்திதா: ||

ஏழு தாளங்களுக்குப் பிரத்தியேகம் பிரத்யேகமான ஶ்லோகங்கள் :—

அதாவர்ணெநமவநாம் மாராவஸாஷ்டக்ஷரேண ச[ா] |
ஆக்ஷரேணயுரீணஶ்ச[ா] அதாரபரயுராவெ[ா]மத: || (1-8-o)
அடவக்ஷரீமஸ்யஸமக்ஷவகை[ந](ஸ)ஜாதிஷு |
மவயுரவெதாமவரஶ்சதி மஸ்யஸாமாநயக்ஷணே || (1-0-1)
யுரவெதா மவகரவெமணெவமக்ஷரவகதாலகே |
அதாரபரரவகஸ்யகாமஸ்யா[ஸ](த்ர)ஷயக்ஷரா: || (1o)

[illegible] |
[illegible] ||

*   *   *   *

[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||

தாள ஸாரம் அல்லது தாள சமுத்திரம்.

சிந்தா குலந்தீருஞ் செய்கருமங் கைகூடும்
சந்தான மென்ற(ந்) தலைழுத்தேறும்—பைந்தாமம்
பானை(வ)யி[த்தா](ம்று) னைமலர்ப் பாவையளித் தானைமதத்
தானைமுகத் தானை நினைத் தால்.

தாளஸாரம், மாத்திரையறியும்படி.

விந்து விரதி விராமங் கிளர்புள்ளி
பந்த மனுக்கு(ப்) படரொத்து—முந்துதுடி
சொன்னார்[ா]கால் மாத்திரைக்குச் சொக்[கு](க)னார் மிக்கதமிழ்
நன்னு[ரா]வலர்[ா]முன் னயந்து. (க)

சுழிகொம்பு வட்டம்[க] துரித[ம்]ஞ் சுடர்[ா] சுடிகண்
விழிகண்டம் சக்கரம் வியோமம்—மொழிதிங்கள்
வெஞ்சனமே விந்துகமே மிக்கவரை மாத்திரையென்
றஞ்சனவே(ற்) கண்ணு[வ](ய)றி. (உ)

*   *   *   *

நூற்றெட்டுத் தாளங்கள்.

வடகலை நூல் தெரிந்துணர்ந்த பொதியவரை முனி
யுணர்த்த வகைநூற் றெட்டில்
திடமருவு மிரசதகிரி யிறையானார் தெரிந்து
சொன்ன தாளஞ் சிறந்தீங்
கடைவுடனே சதுர[ா]ங்கப் பிரஸ்தாரந்
தன்னிலதை யமைத்துக் கூறக்
கடத(ட)மா[ல]வியானைமுகன் கந்தன்மலர்ப்
பாதங்கள் கருத்துள் வைப்பாம்.
சச்சபுட மொன்றிரண்டு விற்கோ லொன்று
சர்ப்பமொன்றீ சானமுகஞ் சத்யோஜாதம்
இச்சைபெறும் பிரமகுலம் பிரஸ்தாரத்தில்
இருபத்தெட்டாம் பேதந் துரிதமேறில்
அச்சமறவே யெட்டாம் பேதமாகும்
ஆனலகு மேருவிலீ[று] (ரா)றும் பேதம்.
உச்சமாங் குருமேரிலாறும் பேதம்
உயர்புலுத மேருவிற்பத் தொன்பதாமே. (ஐ 13 = மா - 8)

*   *   *   *

End:

தோற்கருவியாவது :—மத்தளம், [இட](உடு)க்கை, சல்லிகை, திமிலை, கரடி, குடமுழவு, வாரொலி, அரவம், காகளம், கஞ்சம், வங்கியம் எனவிவை தோற்கருவி.

துளைக்கருவியாவது :—தீங்குழல், நாதஸ்வரம், [மொ](மு)கவீணை எனவிவை துளைக்கருவி.

* * * *

[ஆதிசொற்கட்டு.]

தக்குமந்த தக்குமந்தச் செமதக கெதிதிந் தகதக
திந்தீ தந்தா—தணங்கு செகிணங்கிடு தாந்த தித்தி
செந்தாரிக்கு சென கிடகிடதகி தாகதத—ததகித்
த செகித்த தாகத்த—தாகதத் திங்கிண.

செயராம தாளம் மாத்திரை.

4,000,000 111 00,000 112.

ஆரிப்பிரமாணம் மாத்திரை.

பப 11,004,400 ஊஊ 1111 பப 11 +.

* * * *

தாலப்ரமாணம் கதம்.

நிஶ்ஶப்தகாலம், மார்க்கம், க்ரியாங்க
க்ரஹம் ஜாதிம் கலாம், லயம் யதி
ப்ரஸ்தாரம், யாந் தஶ ப்ராண
ம்ருதங்காதாலம் பாதகம்.

இதி தஶப்ராணம் நாமம்,

லீலம்.

யாமேசந்தாகாலோஸ தஶம்ச நம்பிநிபேத்தி
ஏகதா நிமேஷேநி மியோகப்ராணம்

* * * *

ஸநமாஷ்டகமோக்த காஷ்டமெமெது

* * * *

ம்ருதங்கஸ்ய லக்ஷணம்.

யத்ராகண்டம் ஶரி[ரி]ஸம்வேஷ்ட்ய ஸதாகோஷி காலவஷ்டிஷு (?) |
ததாஸ்வாராணாம் ஸம்ஜாதா ம்ருதங்காஃ ப்ரீதயே ||

* * * *

நந்த்யாவர்தேந யஜ்ஞேந ஸ்ருஷ்டா ப்ரஹ்மணா ம்ருதங்காஸ்த்ரயஃ |
ஷட்ஜமத்யமகாந்தாராணாம் ஜந்மஹேதவஃ ||

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] (?) ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।

(த-பு.)—

இந்நூல் ஸங்கீதத்துக்கு இன்றியமையாததான தாளத்தின் வகைகளையும் இலக்கணங்களையும் விரிவாகத் தெரிவிப்பது. பெரும்பாலும் செய்யுள் நடையாலாகியது. சிற்சில விடத்துச் செய்யுட்களுக்கு உரையும் இதில் உண்டு. இறுதியில் தெலுங்கு பத்யங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமுள்ளது. பிழையதிகம்.

R. No. 519.

Paper. $10\frac{1}{2} \times 6\frac{1}{4}$ inches. Foll 15. Lines, 20 in a page. Tamil. Good.

Transcribed in 1921–22 from a MS. of M.R.Ry. Malayayapiḷḷai Kavirāyar Avargaḷ, Alwartirunagari, Tinnevelly district.

(a) புதுவை-அருணாசலம்பிள்ளைத்தமிழ், PUDUVAI-ARUṆĀCALAMPIḶḶAITTAMIḺ.

Foll. 1a—12b.

A kind of Prabandha eulogising Aruṇācalam Piḷḷai, a chieftain of Puduvai.

Complete.

Beginning:

பூமேவு தவளநிற மாங்குயில் விரும்பிவாழ்
புனிதன்சிறக்க வுந்தி
பூத்தோனை வாவிபங் காத்தோனை யொப்பில்
மணிபூண்டெ . . . . முகிலைத்,
தேமேவு பச்சைச் செழுந்துளப மார்பனைத்
திருமங்கை மணவாளனைத்
தென்குருகை நகராதி நாதனைப் போற்றியே
திருவடி வணங்குவனியான்,
பாமேவு செந்தமிழ்ப் புதுவை நகராதிபதி
பாக்கிய நிறை யோகசாலி
பரராசர் மெய்த்த சபவண . . . . னவர்
பாலனனுகூல வேலன்,

நாமேவு கலைவாணி யருள்பெருக வளருமரு
ணாசல நரேந்திரன் மீதில்
நவரசந் தருமினிய . . . . . . தமிழ்ப் பாடல்
நாளு நாளும் பாடவே (க)

End:

பார்வாழி திருவழுதி வளநாடு வாழிசுடர்
பழகுமுடி வேந்தர் வாழி
பதுமாசனத் திருமடந்தை வாழ் புதுவையம்
பதிவாழி கீர்த்தி பெற்ற,
பேர்வாழி யெங்கள் சரவண முத்துராசச(ம்)
பிரமமத ராசன் வாழி
பிள்ளைத் தமிழ்ப்பாடல்வகை கொண்டு பரிசருள
விபே? க் குணசாலி வாழி,
நேர்வாழி பூண்ட வருணாசல நரேந்திரனன்
னெறிவாழி யு[ை]பய வ[ங்கிஷ](மிச)
நீடுழி வாழியர் முப்பத்திரண் டறமு—
நிலைநிற்க வென்று வாழி,
சீர்வாழி யாகமன தியான மற வாதநீ
சிறுதே ருருட்டி யருளே
செல்வ[ர்]க் குபேர னருணாசல மகீபனே
சிறுதே ருருட்டி யருளே. (க)

Colophon:

சிறுதேருருட்டல் முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, புதவை-அருணாசலனென்னும் அரசன்மீது பாடப்பட்ட பிள்ளைக் கவி. காப்பு முதலாகச் சிறுதேர் வரை, பத்துப்பருவங்களும் உள்ளன. நூலாசிரியர் பெயர் முதலியன விளங்கவில்லை.

(b) புதுவை-சரவணமுத்துக்கலித்துறை.
PUDUVAI-ŚARAVAṆAMUTTUKKALITTUṞAI.

Fol. 13*a*. 13*b*. is left blank.

Three stanzas in praise of Śaravaṇamuttu of Puduvai.

Beginning:

ஆதிக்கஞ் செய்யுமுடி வேந்தருக் கந்தரங்கபுத்தி
போதிக்கும் யூகிமதிமந்திரி நீதண்புழு குபன்னீர்
வேதிக்குஞ் சந்தமணி மார்பபோரிலட வெற்றிச்சங்க
நாதிக்கு மெங்கள் சரவணமுத்து நரேந்திரனே. (க)

End:

பரவணமுத்துக் கடைப்பட்டுப் பின்விலைப்பட்ட தொக்கல்
சரவணமுத்துச் சிறுசோறும் பாலும்வழங்கும் வள்ளல்
புரவணமுத்துக் கவிஞர் புகழும் புதுவைநகர்ச்
சரவணமுத்துக்குப் பொன்னணி முத்துச் சரியல்லவே.

(கு-பு.)—

இது, புதுவை - சரவணமுத்து என்பவரைப் புகழும் மூன்று பாடல்களை யுடையது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(c) வேங்கடாசலமகிபன்-வண்ணம்.
VEṄKAṬĀCALAMAHIPAN-VAṆṆAM.

Foll. 14*a*—15*b*.

A love-stanza relating to king Vēṅkaṭācalamahipa.

Complete.

Beginning:

சீர்தரும் பொன்மாதுமண வாளர்தண்டம் வாள்வில்வளை
யாழிசங்கை மீதிலகு மாதவர்
நீலமலை திகழ்சோதி யார்மதுர கவிபாடு
மாறர்தொழு முகிலாதி நாதர்தாள வணிவாசுதேவரோர்
பாலுகந்த வீசர்முருகேசர் செந்தில் வேலவர்வி
சாகர்கந்தர் வேழமுக னர்பணி
தாதையுயரி[ன]ம யாசலாதிபதி பெறுகுல
பாணிதிரிபுரை வேதநாயகி சொல்கேள்மாரி.

End:

சேல்பொருங் கணைசுழன்று வாள்புருவ மோதிமி(ர்)ந்து
பாலெதிக ராமொழியோகுழற மதனூலில்
ஓதுகரிகரலீலை மால்பெருகு சிரமீது தாடனமுள
மிடறாடு சாரவே,
போகவெண் புளோரசைகுகு கூவெனுஞ் சொலோ
டிருவர் தேகமொன்றுபோல் மருவவேயணை
கால்பெருகு புதிதாகவே மதன்பிற பாகமீற--
வனுபவநேர் சையோக சுகநலமே செய்தால்
மகாசுகிர்த முனைக்கதிக பலன்வளருமே

வண்ணம் முற்றும்.

Colophon:

(கு-பு.)—

இது, வேங்கடாசல மகிபன்மீது பாடிய வண்ணச் செய்யுள். காதற் கிழத்தி யொருத்தி அவனிடம் காதல்கொண்டு அவனை வேண்டுவதாக அமைந்துள்ளது இச்செய்யுள். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 520.

Palm-leaf. 14¼ × 1¼ inches. Foll. 83. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. N. C. Narasiṁhācāriār Avargal, Karur, Trichinopoly district.

(*a*) இராமானுசநூற்றந்தாதிப்ரதிபதம்.
IRĀMĀNUJANŪṚṚANTĀDIPRATIPADAM.

Foll. 1*a*—45*b*.

Slightly different from the work described under No. 668 of the D.C.T. MSS.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 668-ஆவது நம்பர் பிரதிபோன்றது. ஆயினும், இவ்வுரை இங்குச் சிறிது வேறுபாட்டுடன் காணப்படுகிறது. இத்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(*b*) திருப்பள்ளியெழுச்சிப்ரதிபதம்.
TIRUPPAḶḶIYEḺUCCIPPRATIPADAM.

Foll. 46*a*—51*b*.

Gives the meaning (word by word) of the ten stanzas named Tiruppaḷḷiyeḻucci, attributed to Toṇḍaraḍippuḍiyāḻvār.

This forms a part of the Nālāyiradivyaprabandham.

Complete.

Beginning :

தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

கதிரவன்—சூரியனானவன், குணதிசை—கிழக்குத் திக்கிலேயிருக்கிற, சிகரம்—உதயகிரியினுடைய சிகரத்தை, வந்தணைந்தான்—வந்தணையாநின்றான், கனவிருள்—நெருங்கியிருந்துள்ள [யி](இ)ருளானது, அகன்றது—அப்பாற்பட்டது, காலை—காலமானது, * * * * அலைகடல் போன்றுள்ளது—அலைந்துகொண்டிருக்கிற கடல்போலேயிராநின்றது. ஆதலால், அரங்கத்தம்மா—திருவரங்கத்துக்கு [ஞ](நா)யகனானவனே, பள்ளியெழுந்தருளாயே—திருப்பள்ளியுணர்ந்து பா(ர்)த்தருளவேணும்.

End :

கடி—ப[றி](ரி)மளத்தையுடைய, [மலர்கமலங்கள்] மலர்க்கமலங்கள்—மலரையுடைய கமலங்களான[து கள்](வை), மலர்ந்தன இவையோ—மலரா நின்ற[து கள்](ன), * * * * * தொண்டரடிப்பொடி யென்னும்—தொண்டரடிப்பொடியென்று[ம்] சொல்லப்படுகிற, அடியனை—அடியானை, அளியனென்றருளி—கிருபைபண்ணி யருளவேணு[மி](மெ)ன்று திருவுள்ளம்

ப[த்தி](ற்றி) யருளி, உன்னடியார்க்கு—உன்னுடைய பத்தர்களுக்கு, ஆள் படுத்தாய்—அடிமைப் படுத்தினவனே, பள்ளியெழுந்தருளாய்—திருப்பள்ளி யுணரவேணும் ஸ்வாமி. (ம)

ஸ்ரீரங்கநாயகி நம :

(கு.-பு.)—

இது, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் இயற்றியுள்ள திருப்பள்ளியெழுச்சி யென்னும் பதிகத்தின் பதவுரை. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கின்றது.

(c) பரமபதசோபானம், வியாக்யானத்துடன்.
PARAMAPADASŌPĀNAM WITH COMMENTARY.

Foll. 42*a*—83*b*.

Same work as that described under R. No. 104(*a*) ante

Complete.

(கு.-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 104 (*a*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(d) ஆசார்யப்ரபத்தி꞉.
ĀCĀRYAPRAPATTIḤ.

See the Sanskrit Part of this Triennial Catalogue.

R. No. 521.

Palm-leaf. 17⅛ × 1¼ inches. Foll. 72. Lines, 7 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented 1921–22 by M.R.Ry. N. C. Narasiṁhacāriār Avargal, Karur, Trichinopoly district.

(a) அதிகாரஸங்க்ரஹ ஶ்லோகவியாக்யானம்.
ADHIKĀRASAṄGRAHA ŚLŌKAVIYĀKHYĀNAM.

Foll 1*a*—35*a*. 35*b* is left blank.

A Tamil commentary on the well-known work called Adhikāra-saṅgrahaślōka in Sanskrit, attributed to Vēdāntadēśika. Vide No. 5343 of the D.C.S. MSS., Vol. XI.

Complete.

Beginning:

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய꞉ . . . . ஸதா ஹ்ருதி॥

ஸ்ரீமானான வேதாந்த தேசிகர், கரைபுரண்ட கருணையாலே தா(மருளிச்) செய்த ஸ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரார்த்தத்தை சிஷ்யபுத்தி சௌகரியார்த்தமாய்(ச்) சுருங்க வருளிச்செய்யக் கடவராய் மு[ர்](ம்)பட ஆசார்ய ப்ரணாமமான மங்கள வியாஜத்தாலே ஸ்வரூப யாதார்த்ய(ஜ்ஞா)னத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார் "ப்ரபத்யே" என்கிற ஶ்லோகத்தால்.

விசூ்ரஹெஷெ ;- ஹக்ஷு்ரவாரயோவாவி வு்ரவக்ஷு்ரவாஹோரெதெ— என்கிறபடியே பக்தியோடு வேறுபட்டு மோட்சசாதனமாயிருக்கிற, வு்ரவஷ நஜெயெ - ப்ரபத்தியிலே,

இங்கே ஜயடூ ஸ்வார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறது.

*   *   *   *

அடியேனுக்கு, வு்ரஜ்ஞாஷாயம்—வு்ரக்ஷுஷமானஜ்ஞாநமாகிற விபாகத்ரவ்யத்தை, ததீயசேஷத்வஜ்ஞாநத்தை யென்றபடி. வு்ரதிவஷம்—அடிக்கடி, ஸர்வகாலமென்றபடி. உஹ—இருள்தருமா ஞாலத்திலே, என்று தாம் ஸம்ஸாரியவஸ்தையிலென்னக் கடவது. திஶஹ—கொடுக்கக் கடவர்கள். ஞுஶிஷாலே மங்களம் பண்ணதாய்த்து.

End :

இப்படி, தாம் செய்தருளின கிரந்தம் ஸாத்விகரிடங்களிலே உபயோகிக்குமென்கிறார் "ஞுஷிகூ்" என்கிற ஶ்லோகத்தால்.

ஞுஷிகூ்வாது—ஶாஸ்த்ரவிஶ்வாஸசாலியாய், நிஶிதவாஜிஃ—ஶு்ரதாயத்தை ய(தி)ஷரிக்க ஸமர்த்தனாய், கநஹு்ஸ—ஞய—ஃ—குணவானிடத்தில் தோஷாவிஷ்கரணமில்லாதவனாய், ஸதஂ வு்ரஷாயவஶிஶஜி ஜநாஃ—ஶு்ரதிஷூ்த்கூ் விரொயங்களாயிருக்கிற ஸம்பிரதாயத்தாலே,

*   *   *   *

ஸஜூ்கநீஂ—ஸந்மார்க்கத்தை, ஸத்விருத்யா ப்ரகாசமான ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரய ஸாராக்ய க்ரந்தத்தை யென்றபடி. கநவியாஸு்தி—அநுஸரிக்கக் கடவன். (எக)

Colophon ;

உதிரஹஸு்தூ்யஸாராய ஸஂஹு்ஶ்லோக ஸஶொஷிஃ.

(கு-பு.)—

இது, வேதாந்த தேசிகரியற்றிய அதிகார ஸங்க்ரஹமென்னும் வடமொழி ஶ்லோகங்களின் விரிவுரை. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

(b) அதிகாரஸங்க்ரஹவ்யாக்யாணம்.
ADHIKĀRASAṄGRAHAVIYĀKHYĀNAM.

Foll. 36a—72b.

Same work as that described under R. No 106 ante

Complete

(கு-பு.)—

இவ்வுரை நூல், மூவருடத்துக் காட்லாக் 106-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. இறுதியிற் சில ஏடுகள் நுனி முறிந்துள்ளன.

R. No. **522.**

Palm-leaf. 12¾ × 1⅛ inches. Foll. 341. Lines, 6—9 on a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. Kombai Śankaranārāyaṇa Vādyār Avargaḷ, Uttamapaḷaiyam, Madura district.

(*a*) உள்ளமுடையான்.

ULLAMUDAYĀN.

Foll. 1*a*—153*b*.

Same work as that described under No. 31 (*c*) of M. Seshagiri Sastri's Report No I.

Incomplete.

(கு.-பு.)—

இது, சேஷகிரி சாஸ்திரிகள் ரிபோர்ட் 1-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்நூல் இதில் முற்றுப் பெறவில்லை.

(*b*) மரணகண்டிகை.

MARANAKANDIKAI

Foll 154*a*—216*a*. 216*b* is left blank.

An astrological treatise giving certain particulars regarding the 27 lunar asterisms together with the nature and characteristics of the personss born under the influence of these lunar asterisms and the kind of death they are likely to meet with. By Mārgaliṅga Jōsyar of Pitṣaippākkam.

Complete but differs from the printed edition.

Beginning :

ஹரிஃ ஓம்.

மரணகண்டிகை.

அசுபதி நட்சத்திரம்.

செய்வன திருந்த(ச்)செய்யும் சேயிழையார்(க்)கு நல்லன்
மையறுமணியும் பொன்னும் மாட்சியுமினிது பேணும்
பொய்யுரை யொன்றுஞ் சொல்லான்புகழ்படவாழ் நல்லன்
அய்யமிட்டுண்ண வல்லன் அசுபதி நாளினானே.

மேஷராசி இதக்குக் கவி.

வடிவது சாவநல்லன் வாகுடை மனத்தனாகும்
கடிவரை கேடுசெய்யான் கல்வியே கற்கவல்லன்
உடையொடு பூவுஞ்சாந்து புழுகுமாம் பூசவல்லன்
தடவ்ஸ்ரத் தையல் நல்லார்க்கினிய வுந்தகரினானே.

இ[ன்னும்](ந்நாளு)க்குத் தெய்வம்—விக்கினேசுவரன், யோகினி—மயேசுவரி. ஜாதி—பிராமணன். கோத்திரம்—பா(ர)த்துவா[கண](ச)ன். பூதம்—பிருதிவி. யோனி—கடுவன், குதிரை. தெய்வ[கு](க)ணம். விருட்சம்—எட்டிமரம். பட்சி—ராஜாளி. நட்சத்திரம்—குதிரை தலைபோன்றிருக்கும். சித்திரை பாதம் சூனியம். 55 நாழிகைக்கு மேல் 4 நாழிகை விஷம். இந்நா

ளில் மனைகோல, விவாகம் பண்ண, பொன்பூண, அன்ன பிராசனம் பண்ண விரை தெளிக்க, வாழைவைக்க, நெல்விட்டுவைக்க உத்தமம். யாத்திரைக் கு(ப்) பாற்கொண்டு வழிபோவது. இந்நாளில் வருஷம் பிறக்கில் அகவிலை யொக்க நிற்கும். இந்நாளில் வியாதி தோன்றில் 9 நாளையில் பொறுக்கும். பொறுதபோது அரசங்கொழுந்து கருப்பஞ்சாறு பசுவின் நெய்யுடன் கூட்டி விருட்சத்தடியிலாகுதல் தண்ணீர்க் கரையிலாகுதல் எல்லா சமித்தாலும் ஓமம் பண்ணுவது. இதுக்கு மந்திரம் . . . . பசிபொறுன். பணியா ரப் பிரியன், மூக்கும், மார்பும் நெ[த்தி](ற்றி)யு முயர்ந்திருக்கும், முகத்திலே மறு உண்டு,

End :

இரேவதி நட்சத்திரத்துக்கு.

கயனினியுன்னி தங்கள் கனமுள வசந்தனுகும்
மனம்படச் செல்வனுகும் மாதாபிதாவைப் பேணும்
பயனெழுத்துள்ள வல்லன் பழையது புார்த்து வாழும்
இயவிடைக்கள்வனுகு மிரேவதி நாளினுனே.

இந்நாளுக்குத் தெய்வம்—ஈசுவரன். பூதம்—வாயு. சாதி—பிராமணன். . . . . . இந்த நட்சத்திரம் உச்சமானுல் கற்கடகத்திலே ஒரு நாழிகை செல்லும். சென்மத்தில் குளிகன் நின்றுல் சிரசுரோகியாம்.

திருந்திய யாவருமிணங்கிச் சேருவார்
அருள்மனம் வஞ்சியான் காமியாவன்
* * * *
துன்மார்க்க மிலசயச் சொல்வான்
நன்மை யென்பவருக்கு(த்) தெரிவிப்பநாசங்காண்
ரஸவித்தை படிப்பான் நன்றுகச் சொல்ல.

Colophon :

விரோதிஞு சாலிவாகன சகாப்தம் 1751-க்கு கலியப்தம் 4930. இதன் மேல் செல்லாநின்ற விரோதிஞு கார்த்திகைமீ 15உ பூர்வபட்சம் சனிக் கிழமை துவிதியையும் மூலாநட்சத்திரமும் சூலநாமயோகமும் கவுலவாகர ணமும் ராசஸவேளையும் மீனலக்கினமும் பெற்ற எமவேளையில் உள்ளமுடை யான் [கெற](கிர)ந்தம் எழுதிமுகிந்தது. சுபம்.

(கு.-பு.)—

இந்நூல் அசுவினி முதலிய 27 நக்ஷத்திரங்களுக்கும் அதிதேவதை, சாதி, பூதம், கணம், விருக்ஷம் முதலியவற்றையும், இவை, சுபாசுபங்களில் இன்னின்னவற்றுக்குரியன வென்பதையும், இவற்றில், வியாதி தோன்றினுல் பரிகாரம் இன்னின்னவென்பதையும், இந்நாளில் பிறந்தோர் இன்னின்ன தன்மையர் என்பது முதலியவற்றையும் விவரமாகத் தெரிவிப்பது. இந்நூலா சிரியர் பிட்சைப்பாக்கம் மார்க்கலிங்க சோதிடரெனத் தெரிகின்றது. அச்சுப் பிரதிக்கும் இதற்கும் வேறுபாடு மிகவும் அதிகம். இதில் எழுத்துப் பிழை மிகுந்துளது. இந்தப் பிரதியில் இது பூர்ணமாகவிருக்கிறது. இதன்பிறகு இரண்டேடுகளில் (217, 218 a) சூரியன் முதலிய ஒன்பது கிரகங்களும் முறையே இன்னின்னவற்றுக்குக்காரகர்கள் என்னும் விஷயமும், 218 b—219 ஏடுகளில் கௌரீ பஞ்சாங்கமும், 220 ஏட்டில் ஈசுவரஸ்தோத்திர ரூபமான சில வடமொழி சுலோகங்களும் சில விடுதி சுலோகங்களும் சோதிட விஷயமான சில வாக்கியங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன,

(c) அஷ்டகவர்க்கம்.
AṢṬAKAVARGAM.

Foll. 221*a*—252*a*. 252*b* is left blank.

Same work as that described under R. No. 179 (*c*) ante.

Complete.

(கு-பு.) —

இது மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 178 (*c*) நம்பரில் வந்துள்ளதே. ஆயினும் அங்குச் செய்யுள் நடையிலுள்ளது. இங்கு, சிற்சிலவிடத்து வடமொழி சுலோகங்களுடன் தமிழ் வசன நடையிலுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதன் பின்னர் 253-வது ஏட்டில், வீட்டுக்கதவினிலக்கணமுணர்த்தும் "ஓடியடைக்கவுயிர் மாயு" மென்னும் பாடலொன்றும், நீசபங்க ராசயோகத்தைப்பற்றிய பாடலொன்றும், அஷ்டகவர்க்கத்தைப்பற்றிய சில வடமொழி ஸ்லோகங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(d) க்ரஹஸ்புடம், தமிழுரையுடன்.
GRAHASPHUṬAM WITH TAMIL COMMENTARY.

Foll. 254*a*—256*b*.

A compendium of astronomical calculations laying down the method of finding out the exact position of the nine planets. It is followed by a commentary in Tamil.

Complete.

Beginning:

சுபமஸ்து. கிரகஸ்புடம்.

ஸ்ரீ [illegible], ர்வ்யாதி வாரங்களுக்கு நட்பு வாக்யம்.

* * * *

[illegible]

[illegible]

* * * *

இந்த எட்டு கிரகங்களும் மேலே எழுதியமுதல் ஸ்லோகம், நாள் ஒன்றுக்கு நடப்பார்கள். சூரியனுக்கு உச்சம் மேஷ மாஸத்துக்கு [illegible], விருஷப மாஸம் ஸமம் [illegible], மிதுன மாஸம் ஸமம் [illegible].

End:

ஏகஸ்தானம் விகலையில் பத்திலொன்று, தசஸ்தானம் விகலையில் கூட்டுகிறது. தசஸ்தானம் விகலையில் ஆறிலொன்று, ஏகஸ்தானம் கலையில் கூட்டுகிறது. ஏகஸ்தானம் பாகையில் பத்தில் ஒன்று, தசஸ்தானம் பாகையில் கூட்டுகிறது.

Colophon:

கிரகஸ்புடம் முற்றும்.

(கு-பு.) —

இது சோதிட சாஸ்திரத்தைச் சேர்ந்தது. நவக்கிரகங்கள் ராசி அம்சம் முதலியவற்றில் இருக்கும் நிலையை அறியக் கருவியாகவுள்ளது. இந்தப் பிர

இயில் இந்நூல் மிகவும் சுருக்கமாகவுள்ளது. இதன்பின்னர் மூன்றேடுகளில் குளிகசாரம் அறியும் வகையும், கிரகங்களின் ஸமயங்களறியும் வகையும், கிரகங்களின் சேஷ்டை முதலியனவும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(e) அஷ்டகவர்க்கம்.
AṢṬAKAVARGAM.

Foll. 260*a*—262*a*.

Similar to the work described under R. No. 184 ante.

Incomplete.

Beginning:

சூரியன் முதல் பிந்து 48. 5 திரிகோண ஏகாதிபதி சோத[ணே](னே) போக நின்[ன](ற)து எத்தனையோ, அத்தனை பிதுரு சகோதரமுண்டாம்.

End:

சந்திரனுக்கு [ஞ](நா)லாம் ராசி பிந்துவும் எட்டிலே பத்து எண்ணி, சூனியமான யஞத? தி ரகொண வனகாதிவக சோதனைக்கு மனுப்பிரப்படி ? பிந்து கூட(க்) கூட்டி அந்த ராசியதிபதியாலே எண்ணி லக்கம் எத்தனையோ, 27 போக இ[று](ரு)ந்தால் பத்தம் ?.

(கு-பு.)—

இதுவும் அஷ்டகவர்க்கமாயினும் இந்த நம்பரின் (c) ஸப் டிவிஷனில் வந்ததினும் வேறானது. மூவருடத்துக் காட்லாக் 184 நம்பர் பிரதியைச் சிறிது ஒத்துளது. இதன்பின்னர், மதுரை மீனாட்சியம்மை தோத்திர ரூபமான சில பாடல்கள் 262b-ல் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(f) மீனாட்சியம்மைகலிவெண்பா.
MĪNĀKṢIYAMMAIKALIVEṆPĀ.

Foll. 263*a*—268*b*.

One stanza in praise of the Goddess Mīnākṣī worshipped at M.dura; it is made out that the author was Cidambarasvāmi.

Complete.

Foll. 264 and 265 are half broken.

Beginning:

சீராரும் பூங்கமலத் தெள்ளமுதே சேயிழையே
காராரு மேனிக் கருங்குயிலே—ஆராயும்
வேதமுத லாகிநின்ற மெய்ப்பொருளே மின்னொளியே
ஆதி பராபரையே யம்பிகையே—சோதியே
அண்டரெல்லாம் போற்று மரும்பொருளே யாரணங்கே
எண்டிசைக்குந் தாயான வீசுவரியே—தெண்டிரையில்

End:

ஆசு ம(து)ரஞ் சித்திரவித் தாரமுதல்
பேசுகின்ற வுண்மைப் பெ[ற்வற்](ருவா)க்கும்—நேசமுடன்

தந்தென்னை யாண்டுகொண்டு ச[றுக்](ற்)குருவா யென்னிடத்தில்
வந்திருந்து புத்தி மதிவிளைத்து(ச்)—சந்ததமும்
நீயே துணையாக நின்றிரட்சி யங்கயர்கண்
தாயேநின் ருளே சரண்.

தேவிசகாயம்.

(கு-பு.)—

இது மதுரை மீனாட்சியம்மையின் தோத்திர ரூபமான கலிவெண்பா. இதனை யியற்றியவர் மதுரைச் சிதம்பரசுவாமியென்று தெரிகின்றது. செய்யுள் நடை சாதாரணமானது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. 264, 265 எண்ணமைந்த ஏடுகளிரண்டும் பாதி முறிந்துள்ளன.

(g) தேவிதுதி.

DĒVITUDI.

Foll. 269*a*—271*a*. 271*b* is left blank.

A eulogy addressed to Dēvī, a manifestation of the Goddess Śakti. Complete.

Beginning:

அந்தரி புரந்தரி நிரந்தரி சவுந்தரி
  ஆநங்கி மாலினி
அஷ்டாட்சரத்தில் வளர் காரணிபூரணி
  அனம்பருதிநீ ? கம்பரிநீ ? யாதிநீ பாதிநீ ப்சாதிநீ போதிநீ.

End:

தண்டையொடு கிண்கிணி சிலம்பொடு புலம்பவே
  சங்கேதமாக வ[று](ரு)வாய்
தாளிணைக் கமலமென்[ஞ்] சென்னியி லிருத்தியே
  தன் தயவாகவருள்வாய்
தயவெனுக் கின்னபடி புத்தியென் றருள் செய்து
  தயவுசெய்கிற பாவியே.

தேவிசகாயம்.

(கு-பு.)—

இது தேவியின் தோத்திரம். ஆசிரிய விருத்தத்தாலமைந்தது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியல் இவ்விருத்தமொன்றுமேயுளது. இதன்பின்னர் அரிகர அய்யப்பனேதுரை[னி](நி)ன், சரணமலரடிநான் துதித்திட, திருவுடனீ மனமே புகழ்ந்திட வருள் வீரே, என்பதை முதலாகவுடைய சிவபிரான் விஷயமான சந்தப்பாடலொன்று எழுதப்பட்டுள்ளது.

(h) 𑌗𑍋𑌚𑌾𑌰𑌫𑌲𑌂.

GŌCĀRAPHALAM.

Foll. 272*a*—278*a*.

See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(*i*) வாஸ்துபலன்.

VĀSTUPALAN.

Foll. 278*b*—280*b*.

An astrological treatise for determining the auspicious time for beginning the construction of houses and other buildings.

Incomplete.

Beginning:

கிடந்தார் மேடமொருபத்துங் கிளறு[மி](வி)டையோர் மூவேழு
மடுங்கொல் கடகம்பதிஞென்று மரியாறு தேளெட்டும்
குடந்தானி[று](ரு) பத்துமூன்றுங் கூறுமகரம் பன்னிரண்டும்
இடந்தானெடுக்க நன்றென்று ரெல்லாத்திசையு நல்லோரே.

எ-து. சித்திரைமீ 10, வையாசிமீ 21, ஆடிமீ 11, ஆவணிமீ 6, கார்த்திகைமீ 8, மாசிமீ 23, தைமீ 12, விடிவோரே எழுந்திருந்து மத்தியானம் மறித்தி[று](ரு)ப்பான். மற்ற மாஸமெல்லாம் மூன்றே முக்கால் நாழிகை எழுந்திருந்து படுத்துக்கொள்வான். அது அறிந்து மனைகோலவும்.

End:

இருந்தது கும்பஞ்சொல்லு மிலங்கியபோரைக் காட்டும்
வருந்தியே நின்றதாகில் வான்பொருள் வந்துசேரும்
பொருந்தியே கிடந்ததாகில் பொல்லாது நாசமாகும்
திருந்தியே நடந்ததாகில் செத்திடும் நாசமாமே.

(கு-பு.)—

இது, வாஸ்து புருஷன் இன்னின்ன மாதங்களில் நித்திரை முதலிய செய்வானென்றும், அப்பொழுது மனைகோலில் இன்னின்ன பயனுண்டாம் என்றுங் கூறுவது. இதன்பிறகு மூன்று ஏடுகளில் இன்னின்ன வாரங்களில் புது வஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டால் இன்னின்ன பலனென்றுணர்த்தும் பாடலொன்றும், எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டால் இன்ன பலனென்னும் பாடலொன்றும் சிதா சக்கரம் முதலிய சில சோதிட விஷயங்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(*j*) உள்ளமுடையான்.

UḶḶAMUḌAIYĀN.

Foll. 284*a*—322*a*.

This forms a portion of the work described under subdivision (*a*) of this number.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது சேஷகிரி சாஸ்திரியார் ரிபோர்ட் 1-வது நம்பரில் வந்துள்ளதே. இது சங்கிராந்தி யறியும் வகையையும், கலைவிகலை முதலியன அறியும் வகையையும் கூறுவது. உள்ளமுடையான் சூடாமணியென்னும் நூலின் ஒரு பிரிவு என்றே தோற்றுகிறது.

R. No. 523.

Palm-leaf. 14⅞ × 1⅛ inches. Foll. 63. Lines, 7–9 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1921–1922 by M.R.Ry. Cokkalingampiḷḷai Avargal, Karnam of Karungālakkudi, Mēlūr Post, Madura district.

(*a*) திருப்போரூர்ச் சந்நிதித்திருமுறை.
TIRUPPORŪRCANNIDITTIRUMUṞAI.

Foll. 1*a*—23*b*.

Same work as that described under R. No. 78(*a*) of the Triennial Catalogue of MSS., Vol. I, Part II.

Incomplete.

(கு-பு)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக்கின் 78(a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இதில், திருப்பள்ளியெழுச்சி, ஊசல், பெருங்கழிநெடில் விருத்தம், அடைக்கலப்பத்து, மட்டு விருத்தம், கலி விருத்தம், சின்னகட்டியம், வண்ணத்தாழிசை, எச்சரிக்கை, குயிற்பத்து, தாலாட்டு, பெரியகட்டியம் ஆகிய இவைகளே உள்ளன. முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், மாலை முதலியன இல்லை.

(*b*) வங்காருதுரைசாமி விருத்தம்.
VAṄGĀRUDURAISĀMI VIRUTTAM.

Foll. 24*a*—25*b*.

One benedictive stanza relating to a king by name Vaṅgārudurai-sāmi, son-in-law of one Viśvanāthadurai.

Complete.

Beginning :—

திங்கண்மும் மாரிபொழி திருமேவு தென்மதுரை
செங்கோல் செலுத்தியரசு
செய்திடு மனோன்மணி சிவகாமி காரணி
செகமெலாம் பெற்றெடுத்த

End :

மகராசலட்மியை மணமாலை சூடியே
வங்காருதுரைசாமிமால்
மனைவியொடு மைந்தர்பதினாறு பெற்றெந்நாளும்
மார்க்கண்டனென வாழியே.

(கு-பு)—

இது, விசுவநாததுரையென்பவனது மருமகனாகிய வங்காருதுரையென்பவனைப் புகழும் ஆசிரிய விருத்தம். இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இதன்பின்னர் 26, 27, 28 எண்ணமைந்தன வெற்றேடுகள். 29-வது ஏட்டில் குமாரகுருபரன் துணையாக வேண்டியது என்பது முதலிய முருகக்கடவுள் பிரார்த்தனை வசனங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

(*c*) தனிப்பாடல்.
TANIPPĀḌAL.

Foll. 30*a*—31*a*. 31*b* is left blank.

Stray stanzas extolling one Śokkaliṅgam belonging to a place by name Liṅgavāḍinagar.

Contains three stanzas only.

Beginning:

குமரன் துணை. கட்டளை.

சீர்பொருந்துந் திகழ்வேரு நிலையாகாணம்
சேர்ந்தலிங்க வாடி நகர்ச் செல்வர்மூல்லைத்,
தார்பொருந்தும் புயதுங்க சாமிநாதன்
தரணிக்கோர் கரணிக்கன் தவத்தில்வந்த,
கார்பொருந்துங் குடைமுத்து ராமலிங்கங்
கனதனவே ளாறுமுகங் கலைத்தகொங்கை,
வார்பொருந்து மங்(லை)கயரிங் கிதன்முத்தைய
மதன்துணைவர் சொக்கலிங்க மகமோமாலே.

End:

கொச்சகம்:

[யி](இ)ருவிழி யிருகயலிரு கு[ளே](ழை)யிருகதி
ரிருமுலையிரு மலையெழின் மயிலெனவே,
வருமதிமுக ரதியுன ததிமோக
மாதவந்தாள் சேர்ந்தணைவாய்,
திருமிகுபுசபல ரவிகுல ராமா
இ[ர](ற)ல் மிகுநதிகுல செயவலுவீமா,
தருமிகு கரமுகிலென வருசொக்க
லிங்கமரிச் சந்திரனே.

(கு.பு.)—

இதில் மூன்று பாடல்களுள்ளன. இவை லிங்க வாடிநகர் சொக்கலிங்க மென்பவனைப்பற்றிப் புகழ்வன. 32 என்னுமெண்ணமைந்த ஏடு வெற்றேடு.

(*d*) குற்றாலக்குறவஞ்சி.
KUṞṞĀLAKKUṞAVAÑJI.

Foll. 33*a*—63*b*.

Same work as that described under No. 308 of the Descriptive Catalogue of Tamil MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு.பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 308 நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே இந்தப் பிரதியில் அதிலுள்ளதற்கு மேல் ஐந்துவரி அதிகமாகவுள்ளது முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. 524.

Palm-leaf. 15¼ × 1⅝ inches. Foll. 78. Lines, 6 on a page. Tamil. Slightly injured. Old.

Presented in 1921—22, by M.R.Ry. Śaṅkaravenkatramaṇayagāru. Periyakuḷam, Madura district.

சங்கராசாரியம் (சோதிடம்).
ŚAṄKARĀCĀRIAM (JŌTIḌAM).

An astrological treatise dealing with the prediction of the fortunes of a person from the relative position of the planets in his horoscope at the time of birth. The work is attributed to one Śaṅkarācārya.

Contains 522 stanzas only.

Beginning:

[யி](இ)றையவன் லக்[கு](கி)னத்தி லிருந்திட வவற்குநாவில்
மறையலா மொ[ளி](ழி) தப்பாத மகநி(?)மூக்க ரெண்(. . . .)
(. . . . .) பகை நட்பாக
முறைமுறையுடன் கணித்தார் முறைமுறை பார்த்துச்சொல்வான் (௧)

*   *   *   *

(களத்திரத்தினுல் யோகம்.)

மாலவன் திங்களோடும் வருமெட்டிற் பாவர்சேரும்
பான்மொழிச் சுங்கன்பார்க்க(ப்) பகலவன் பகைவீடேகச்
சாலவே யவன்றன்யோகஞ் சாற்றினூர் மனைவியேகம்
[ஞா](நூ)லறிவித மாய்ச்சொன்னேம் நோயினு லவன்றன்யாக்கை.
(௮)

அஞ்சினுக் குடையோன் வீட்டிலமர்ந்திடக் குருவேயானுல்
தஞ்சமா மொன்றுநான்கு கேந்திரஞ் சனியேயானுல்
வஞ்சிய ராலேயோக சாலியா யிவளாலாகுங்
குஞ்சரத்துடனே யாவான் கோளிலா திருப்பானுகும். (௯)

End:

பிதிருடைத் தானமைந்தன் பெயரில்ல மாகவக்கோள்
சதிருட னுயிர்க்கிரண்டில் தரித்திடச் சுபர்வீடாக(ப்)
பதிபிதிர்க் குடையோன்ருனும் பகரிடங் கரிவீடானுல்
விதியுடன் பிதாவைக்கொல்ல விதித்தநல் முப்பத்தொன்றில். (௫௨௧)

மதிமகன் மறைவீடாக மறையவன் மால்வீடாகச்
சதிருடன் புகர்மால்தன்னைச் சற்குரு பார்வையாக
விதியுடனுயிர்க்[கு ரெ](கிர)ண்டில் விரைவுடன் கரிவந்துற்ருல்
பதிதனிலதி[ய](க) வா[ள்](ழ்)வோன் பகர்ந்திட்டார் சாதகற்கு.
(௫௨௨)

(கு-பு.)—
இந்நூல் சோதிடத்தைச் சார்ந்தது. ராசி முதலிய சக்கரங்களில் கிரகங்கள் நிற்பின் இன்னின்ன பலனென விளக்குவது. செய்யுள் நடையிலமைந்

தது. 522-செய்யுட்களே யுள்ளன. இயற்றியவர் சங்கராசாரியர் என்னும் ஒருவரென்று தெரிகின்றது. இந்நூல் அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதன் மூல ஏடு பாதி மூறிந்துள்ளது.

R. No. 525.

Palm-leaf. 17¾ × 1 inches. Foll. 76. Lines, 6-9 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1921—22 by M.R.Ry. Chokkalingam Pillai Avargal, Karnam of Karungālakkudi, Mēlūr Post, Madura district.

(*a*) அழகர்பிள்ளைத்தமிழ்.
ALAGARPILLAITTAMIL.

Foll. 1*a*—36*b*.

Same work as that described under R. No. 417 *ante*.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடைக் காட்லாக் 417 நம்பர் பிரதி போன்றது. இதில் 5, 7, 9, 34, 35-என்னும் எண்ணமைந்த ஏடுகளில்லை. உள்ள ஏடுகளும் சிதைந்துள்ளன. 10 என்று மெண்ணுள்ள ஏடு இரண்டுள்ளன.

(*b*) திருவம்பலக்கோவை.
TIRUVAMBALAKKŌVAI.

Foll. 37*a*—45*b*.

A love-poem relating to the king of Tiruvambalam.

Contains 18 stanzas only.

Beginning:

[அய்](ஐ) யம்.
கொ[ளு](ழு)நர் கோதையைக் குறிப்பறிந்திடுதல்.

சிங்கங்கிருந்ததிரு வம்பலஞ் சொற்சிலம்பில் மின்னு(ர்)
பங்கங்கிருந்த பானதியோ வளர்பார் மகளே(ா)
கங்கங்கிருந்தவன் தேவியோ வும்பர்கலக் கனிதே(யா)
டெ[ய](வ)ங்கங்கிருந்த ரதியோ[யி](வி)வள்பதி யீதென்பரே.

*　　*　　*　　*

End:

நாயகிகாதலை நவின்று கொழுநர்முன்
தாயகமாய்ச் சகி தானுரைத்திடுதல்.

சாசக்கரங்கநதைக் கத்தனந்தடித்தா[ளக்](ட்)குமயல்
விரசக்கரக்கணை வேள் தொடுபோது மெலிந்தனள்பார்
முரசக்கரக்கரி மூலமென்றோது மொ[ளி](ழி)க்கு முயிர்
வரசக்கரநயங் காட்டியமால் திருவம்பலமே.

(கு-பு.)—

இது திருவம்பலம் என்னும் தலத்து அரசனைப்பற்றிய கோவையென்னும் நூல். இந்தப்பிரதியில் பதினெட்டுப் பாடல்களேயுள்ளன. செய்யுள் நடை நன்றாகவிருக்கிறது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

(c) அரிச்சந்திரபுராணம்.

ARICCANDIRAPURĀṆAM.

Foll. 46*a*—73*b*.

Same work as that described under No. 94 of the Descriptive Catalogue of Tamil MSS.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 94-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இதில் நகரச்சிறப்பு, விவாககாண்டம், வேட்டஞ்செய்காண்டம் ஆகிய இவற்றினின்று எடுத்தெழுதப்பெற்ற சிற்சில பாடல்களேயுள்ளன.

(d) வெற்றிவேற்கை.

VEṞṞIVĒṞKKAI.

Foll. 74.

Same work as that described under No. 200 of the Descriptive Catalogue of Tamil MSS.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 200-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே இதில் முற்றுப்பெறவில்லை.

(e) நல்வழி.

NALVAḶI.

Foll. 75*a*—77*a*. 77*b* is left blank.

Same work as that described under No. 167 of the Descriptive Catalogue of Tamil MSS.

Wants twenty stanzas in the beginning; otherwise complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 167-வது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இது 21-வது பாடல்தொடங்கி இறுதிவரை உள்ளது.

R. No. 526.

Palm-leaf. $15\frac{3}{8} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 157. Lines, 9, 10 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured.

Presented in 1921-22 by M.R.Ry. N. C. Narasimhachariar Avargal, Karur, Trichinapoly district.

(a) திருவாய்மொழிவியாக்யானம், ஒன்பதினாயிரப்படி. TIRUVĀYMOḶIVIYĀKHYĀNAM ; ONPADINĀYIRAPPAḌI.

Foll. 1*a*—136*b*.

A commentary in Sanskrit on Nammālvār's Tiruvāymoḷi by Raṅgarāmanujasvāmin.

Contains from the third stanza of the 1st Padika of the first Śataka to the tenth stanza of the 10th Padika of the fifth Śataka.

Beginning:

(உ.) ஶ்ரிய: ப்ராஸ்ரு உதய்யோऽஸௌ. ஸதந்தஸேவாப்ரஸேதிஷ்டதி நாதவ ஸேவ்ய ஸக்ஷ்யக்ஷா வஶ்யதிஸஹ்(ரெநநீ) (. . . . .) பரந்த—நீஶாவரிஷ்டஸம். அந்நலனுடைதா . . . . நாமே—ஞுஶிதாவயதிஸ்யோऽஸௌ.

End:

நாகணைமிசைநம்பிரான்—நாகஶயநஸௌரிவஸகம் ஸுஹ்ருத் நம். சரணே சரண் நமக்கு என்று—வாரணாவெவ ஸுலாகம் ஶரண நீதி, நாள்தோறும் ஏகசிந்தையனாய்— . . . .

(கு-பு.)—

இது, நம்மாழ்வார் பிரபந்தமாகிய திருவாய்மொழிக்கு ரங்கராமாநுஜஸ்வாமி யென்பவர் வடமொழியிலியற்றிய உரைநூல். ஒன்பதினாயிரங் கிரந்தங்களாலாதல்பற்றி இப்பெயரிடப்பெற்றுள்ளது. இந்தப்பிரதியில் 1—15 ஏடுகளில்லை யாதலின் அவற்றிலடங்கிய பாகம் இல்லை. முதல்சதகம் முதற்பதிகம் மூன்றாம்பாடல் தொடங்கி, ஐந்தாஞ் சதகத்தின் பத்தாம்பதிகத்தில் பத்தாவது பாடல்வரையுள்ளது.

(b) ரஹஸ்யத்ரயஸாரோதாஹ்ருததிவ்யஸூரிகாதார்த்த வர்ணனம். RAHASYATRAYASĀRODĀHṚTADIVYASŪRIGĀTHĀRTHA VARṆANAM.

Foll. 137*a*—157*b*.

A commentary in Sanskrit language on the authoritative stanzas quoted from the Nālāyiradivyaprabandha by Vēdanta Dēśika in his Rahasyatrayasāra.

Complete.

Beginning :

ஶ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய꞉ கவிதார்க்கிககேஸரீ |
வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி ||

திவ்யஸூரிமஹாப்ரபந்தேப்ய꞉ ஸமுத்ருத்ய உதாஹ்ருதாநி
ப்ரமாணவசநாநி க்ரமேண விஶிஷ்ய வ்யாக்யாயந்தே
[illegible] நாராயணஸ்ய
[illegible] ப்ரமாணமாஹ.

பீதகவாடைப் பிரானார்[ப்] பிரமகுருவாகி வந்து இத்யேதத் பெரியாழ்வார் திருமொழி [illegible].

பீதகவாடைப்பிரானார்—பீதாம்பரதர꞉ [illegible] நாராயண꞉, பிரமகுருவாகிவந்து—ப்ரஹ்ம[illegible] இத்யர்த꞉.

[illegible] ப்ரமாணமாஹ.— அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய், உயர்வறவுயர்நலமுடையவனாய் இதி [illegible] திருவாய்மொழி [illegible].

End :

[illegible]—ஒழிவில் காலமெல்லா முடனாய் மன்னி வழுவிலா வடிமை செய்யவேண்டு நாம் இத்யேதத் [illegible] [illegible] [illegible].

Colophon :

இதி ஶ்ரீரஹஸ்யத்ரயஸாரோதாஹ்ருததிவ்யஸூரி [illegible] ஸம்பூர்ணம்.

ஹரி꞉ ஓம்.

(கு-பு.)—

இது, வேதாந்த தேசிகரியற்றிய ரஹஸ்யத்ரயஸாரமென்னும் நூலின்கண் எடுத்தாண்டுள்ள நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தச் செய்யுள்கட்குப் பின்புள்ளவர் செய்த வடமொழியுரை. இந்தப்பிரதியில் இது முற்றுமுள்ளது. இவ்வுரையாசிரியர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை.

R. No. 527.

Palm-leaf. 18¼ × 1½ inches. Foll. 88. Lines, 11 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1921—22 by M.R.Ry. Satakopācāriar Avargal, Pillailokacāriar Sannidhi, Srirangam.

சதுரகராதி.
CATURAKARĀDI.

A work on lexicography by Vīramāmunivar. The work is printed but this manuscript differs from the printed edition.

Incomplete.

Beginning:

நம்முதல(வன)டி யிறைஞ்சி நாவலர்
தம்முதன்மொழி(ப்) பயன்தரப் பதார்த்தமீங்
கம்முதலெழுத்தணி[யுற](யணவி)த்தந்திடு
மிம்முதற் பெயரகராதி யென்பவே. (க)

அங்கண்வானத் தமரர் தொழுமெழிற்
றிங்கண்மீதுறச் சேவடி வைத்தருள்
மங்கைமாமரியாளி னருள்கொடு
விங்கு பேரகராதி யிசைந்ததே.

(பாயிரம்.)

பூவுல கனைத்து முயன்றடி யே[ற்ற](,த்த)
யாவுல கனைத்து மேந்தியாள் கடவுளைப்
பணிந்து நான்குடிய பதமல ருலகெலா
மணிந்து வாழ்த்த வருந்தமி ழைம்பொருள்
முன்னூ றெளிந்து முன்னர்த் தந்த
தொன்னூல் விளக்கந் துதித்துக் கொண்டனர்
(நூற்)பதக் கருவியாய் நூங்கென வேண்டு
(நாற்) பதவிளக்கமு நவில்கென வேண்(ட)
யாப்புற (மறை)வுறு மென்றுணர்ந் தொளிபெறப்
(பாப்பு)றத்தவை தனிப் பசர்ந்தக ராதியா
(வவ்வ)ப் பெயர்ப் பொருளவ்வப் பொருட்பெயர்
(காட்) டியபின்னர் மீட்டிலைய வழக்கேய்
(தொ)கைவரும் பலபொருள் வகைவர விளக்கியு
முதல்வரு மெழுத்தொழி முழுதெலா மொன்றி
றுதல்வரும் பதமொரு நுண்டொடை யாக்கியும்
பெயர்பொருள் தொகைதொடை பிரித்த நான்முகத்
துயர்பொரு டொடர்பத முரைத்து நூல்வழங்க
மதுரவனுதி வளந்தர வேண்டிச்
சதுரகராதி சாற்றுது மென்றே.

ஆறுதி நமர் பெய ரகராதி.

அகக்காழ்—உள்வயிரம்.
அகங்காழ்—உள்வயிரம்.
அகங்கை—உள்ளங்கை.
அகடு—உள், நடு, பொல்வாங்கு, வ[ய](யி)று.

End :

வைப்பு—இடம், ஊர்.
வையகம்—பூமி.
வையம்—உரோகிணி, தண்டிகை, தேர், பூமி, பெருமை, வண்டில், வாகனம்.
வையாளி வீதி—குதிரையை நடத்தும் வீதி.
வௌவல்—கொள்ளையிடல், பிடித்தல், வாருதல்.
வௌவியம்—துன்பம்.

Colophon :

விலம்பி௵ மா[ற்](ர்)கழிமீ உ௳ பெயரகராதி யெழுதினது முற்றும்.

(கு-பு.)—

இது, தமிழ்ப் பாஷையில் வழங்கும் பிரஸித்தமான பதங்களை அகராதியாக அமைத்து அவற்றின் பொருளின்னவென விளக்குவது. இதையியற்றியவர் வீரமாமுனிவரென்பவர். இந்தப் பிரதியில், முதலதான பெயரகராதி மாத்திரம் உள்ளது. ஏடுகள் மிகவுஞ் சிதைந்துள்ளன. இந்நூல் அச்சிடப் பட்டுள்ளது. அச்சுப் பிரதிக்கும் இதற்கும் வேறுபாடு காணப்படுகிறது.

R. No. 528.

Palm-leaf. 12¾ × 1 inches. Foll. 86. Lines, 5, 6 on a page. Tamil. Injured. Old.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. P. S. Sankaravenkaṭrāmayya-garu, Periyakulam, Madura district.

நாதையன் விறலிவிடுதூது.

NĀDAIYAṈ VIṞALIVIḌUTŪDU.

In praise of Nādayyan, son of Kāḷatti-ayyan, a wealthy person.
Incomplete. (1—13 leaves are wanting).

Beginning :

. . . . யனுமங்கையொரு
பெண்ணடி தான்[க்] காணிக்குத்தேடுங் கருத்தாகி—யூனைத்
. . . . தேவங் கிடந்து மெத்தக்
குறைகளெனக் கோடங்கி கேட்டும்—பெறுவதற்குச்

End :

காவியொளி ர[ம்மி](த்தி)ன வங்கி யடுத்திருபால்
வீசுங் கவரியுபயதிறங் காட்ட(?)—கவலைபடுஞ்
சொற்காட்டி யொன்னூர் தொழுதுவிழுந்து கெஞ்சிப்
பற்காட்டுஞ் சென்னி பதித்தமணி—முற்காட்டும்
. . . .

(கு-பு.)—

இது காளத்தியையன் மகனுகிய நாதையன் என்னும் பிரபுவின்மீது பாடப் பட்டுள்ள ஒருவகை நூல். சிற்றின்ப விஷயமானது. இந்தப் பிரதியில் 1—13 ஏடுகளில்லை. இறுதியிலும் சில ஏடுகளில்லை. இயற்றியவர் முதலான விவரம் ஒன்றுந் தெரியவில்லை.

R. No. 529.

Palm-leaf. 15 × 1¼ inches. Foll. 118. Lines, 11 in a page. Tamil. Grantha and Telugu. Injured. Old.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Sathakōpācāriar Avargal, Piḷḷai-lōkācāriyar Sannidhi, Srīrangam.

(a) திருமந்திரார்த்த அரும்பதவிளக்கம்
TIRUMANTRĀRTHA ARUMPADAVIḶAKKAM.

Foll. 1*a* - 107*b*. 108 is left blank.

Same work as that described under R. No. 56 *ante*. The commentator appears to be Śuddhasattvam Doḍḍayacārya.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக் 56 ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. சுத்த சத்வம் தொட்டையாசாரியரியற்றியதென்று தெரிகின்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது. ஏடுகள் சிதைந்துள்ளன.

(b) திருமந்திரார்த்தப்ரமாணத்திரட்டு.
TIRUMANTRĀRTHAPPRAMĀṆATTIRAṬṬU.

Foll. 109*a*—118*a*. 118*b* is left blank.

An index of authoritative stanzas quoted from the Nālāyiradivya-prabandha in the Tirumantrārtha which work is described under R. No. 54 *ante*.

Complete.

Beginning :

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம:.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

திருமந்திரார்த்தத்தில் உதாஹ்ருத பாசுர வாக்கியங்கள்.

திருமந்திரத்தினுடைய சீர்மைக்கு வியாக்யாநே :—

(1) " மற்றெல்லாம் பேசிலுமென்கிறபடியே ,"—

(2) தங்களையுமீசுவரனையும் மறந்து வியாக்யாநே. " மறந்தேனு ன்னைமுன்ன " மென்கிறபடியே,

(3) தானே சிஷ்யனுமாய் ஆசார்யனுமாய் வி—நே. " நாநாரணனு யுலகத்தறநூல் சிங்காமை."—

End :

மணிவண்ணன் சீரார் திருத்துழாய்மாலை நமக்கருளி(க்)கொம்மை முலை கள். நாய்ச்சியார் திருமொழி. 139-வது பாட்டு. ஈவிலாத தீவினைகள். 3 பாசுரம்.

சிக்கிக் கடக்குவர் விதம்(?).

தன்னடியார் திறத்து :—பெரியாழ்வார் திருமொழி 382-பாசுரம்.

அருளார் திருச்சக்கரத்தார். 33-பாட்டு.

கண்டுகொண்டேன் கைகளார. எ. தி. 8. பாசுரம்.

நமரோடும் பிரியாதே. 9-பத்து தி. 2. பாட்டு.

* * * *

வளவேழுலகு : * * * ஸ்ரீமதே.

(கு-பு.)—

இது, திருமந்திரார்த்தம் என்னும் நூலில் மேற்கோளாக எடுத்தாண்ட நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தப் பாடல்கள் இன்னின்னவெனத் தெரிவிப்பது. முற்றுமிருக்கிறது. எழுத்துப்பிழை அதிகம்.

R. No. 530.

Palm-leaf. 16¼ × 1¼ inches. Foll. 23. Lines, 8 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Tiruvēṅkaḍattayyangār Avargal, Srīrangam.

(a) வடவேங்கடநாராயணசதகம்.

VAḌAVEṄKAṬANĀRĀYAṆAŚATAKAM.

Foll. 1a—14b. 15 is left blank.

A centum of stanzas ending with the word Nārāyaṇa, written in praise of Lord Śrīnivāsa worshipped at Tiruppati. This MS. contains four stanzas in addition to those found in the printed edition and together with the commentary on the first three stanzas. The author of the work is Divyakavinārāyaṇadāsa.

Complete.

Beginning :

ஹரி: ஓம்.

நல்லவட வேங்[கி](க)டத்து நாரா யணசதகஞ்
சொல்ல வெனக்குத் துணையாமே—மல்லற்
பணையான திண்புயத்துப் பாண்டவர்க்குமுன்[தின்](னந்)
துணையான பாதந் துணை.

(எ-து.) ஸ்ரீ வேங்கடநாயக திருவடித்தாமரைக[ளிலே](ளையே) துணையாகக் கொண்டு, நாராயண சதகம் அடியேன் சொல்லத் துணையாவது முன்னுளிலே பாண்டவ[ற்](ர்க்)குத் துணையாகத் தூது நடந்து [ற](ர)ட்சி[றற](த்த) ஸ்ரீ பாதகமலங்களைத் துணையாகச் சொல்லத் [து](தொ)டங்கினே[ம்]மென்றவாறு.

நீர்கொண்டுதண் மல[ற்](ர்)கொண்டு[தி](ந)ன்
[நெரி](னெறி)கொண்டுநின் கு[ரி](றி)கொண்டுவ[ன](ண்),
சீர்கொண்டுவந் [து](த)ணைசெய்து[ணே](னே)ச
செ[ரி](றி)வார்களென் பெ[ரு](று)வார்களோ,
பேர்கொண்டிலேன் பொருள்கொண்டிலேன்
பெரியோர்களா வருள்கொண்டிலேன்,
நார்கொண்டு கண்டருள்சோதியே
[ஞரு](நாரா)யணா [ஞரு](நாரா)யணா.

(எ-து.) ஸ்ரீமன்னு[ரு](ரா)யணமூர்த்தியாய்(ப்) பக்[குத்] தவ[ஷ்த்த](ற்ச)லனு[க](கி) அகிலாண்டகோடி பி[ற](ர)மாண்ட நாயகனுகிய[று](ரு)க்கப்பட்ட ஸ்ரீ வேங்கடகிரி வாஸனுகிய சுவாமி கிருபையினுலேயும் சூடிக்[கு](கொ)டுத்த நா(ய்)ச்சியார் சி[று](ரு)பையினுலேயும், அடியேனுரைத்த உரையை(ப்) பூலோக[ற்றி](த்தி)லே உண்டான பே[ற்](ர்) கு[த்த](ற்ற)மாக செ[ய](வ)ண்ணுமல் நவமா[யி](ய்க்) கைக்கொள்வார்கள். திருமஞ்சனம் ச[ற](ர)ணமென்ற புஷ்பம் நெ[ரி](றி)யுடனே சா[ஷ்](த்)திரப்படி வந்தனஞ் செய்து அர்ச்சிக்கப்பட்ட பெரியோர்கள் என்ன பெறுவார்களோ; பேர்கொண்டவனுமல்ல, சங்குசக்கரம் பொறிகொண்டவனுமல்ல, உபதேசம் பெற்றவனுமல்ல அசர்மவுன்? அ[னு](ந்)திய காலத்திலே தன் பிள்ளையை நாராயணுவென்றமைக்கு நாராயணுவென்று நெ?ன்று அவனுக்கு மூத்த? மோக்ஷம் [கு](கொ)டுத்து ரட்சித்த பெருமாள் திருவடிக[ளிலே](ளே) ச[ற](ர)ணமென்றவாறு.

End:

ந[தி](னி)வாழி[னி](தி)ன் பலகோவிலூர்
ந[தி](னி)வாழிநின் திருபைம்புலம்,
ந[தி](னி)வாழி[னி](தி)ன் பலதேவிமா[ற்](ர்)
ந[தி](னி)வாழி[னி](தி)ன் னூலென்னலாம்,
நனிவாழிநின் திருவேங்கடம்
ந[தி](னி)வாழி[னி](தி)ன் னடியாரெவாம்,
ந[தி](னி)வாழிநின் கவிக[த்த](ற்ற)பேர்
[ஞரு](நாரா)யணா [ஞரு](நாரா)யணா.

* * * *
* * * *

பகையானவெம் பிணிசெய்ததோர்
பதிஞயிரம் பிழையுண்டுநான்,
வகையாயுனக் குரைசெய்திலேன்
வருே[ஞ](நா)[யகு](யு)ம் நின்னருளாதலால்,
மிகையானபின் முை[ர](ற)யிட்டனன்
விடுவித்திடாய் விளையாடினல்,
நகையார்களோ குகையார்களே
[ஞரு](நாரா)யணா [ஞரு](நாரா)யணா. (ாச)

(கு-பு.)—

இது திருவேங்கடமென்னும் திருப்பதியில் எழுந்தருளியுள்ள திருமாலின் தோத்திரம். நாராயணு நாராயணுவென்பதை மகுடமாகவமைத்துப்

பாடப்பெற்ற நூற்றுநான்கு செய்யுள்களையுடையது. இது உரையுடன் அச்சிடப்பெற்றிருப்பினும் பாடபேதம் மிகுதியாகக் காணப்படுவதுடன் நான்கு பாடல்கள் இதிலதிகமாகவுமிருக்கின்றன. இதின் முதலில் மூன்று பாடல்கள் உரையுடனும் மற்றவை உரையின்றியுமுள்ளன. திவ்ய கவி நாராயண தாஸரென்பவரியற்றியதாகத் தெரிகின்றது. செய்யுள் நடை நன்றாகவிருக்கிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(b) 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌃.
INDRĀKṢĪSTŌTRAMANTRA.

Foll. 16a—17b.
See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(c) 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍂𑌕𑍍𑌤𑌮𑍍.
PURUṢASŪKTAM.

Foll. 18a—21a. 21b is left blank.
See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

(d) 𑌚𑌿𑌦𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇𑌶𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌿𑌃.
CIDAMBARĒŚASTUTI.

Foll. 22a—23a. 23b is left blank.
See the Sanskrit part of this Triennial Catalogue.

R. No. 531.

Palm-leaf. $14\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 26. Lines, 6, 7 in a page. Tamil. Injured. Old.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. C. Ramanatha Ayyar Avargal, Uttamapalayam, Madura district.

பலர்பேரிற் பாடியவண்ணம்.
PALARPĒRIRPĀDIYAVAṆṆAM.

A collection of stanzas in the Vaṇṇam metre, in praise of Māṇikka-ambalavar, etc.; also contains in the end some eulogistic stanzas addressed to Vināyaka and Sarasvatī.

Apparently complete.

Beginning:

அமான மல்லர் குஞுன்புலிசெய் அரமுத்து வெளியத்த வண்ணம்.

தனதத்த தனதத்த தனதத்த தனதத்த
தத்தான தானு தானதனுதந்த தானதனுதந்த
தானதனுதந்த தானென்னவோ.

அசுழு[த்து](ற்று) வெளியத்த நினையத்த ஞெருமுத்தை
அசனத்த விரிவுற்ற விஸ்தாரமோகி யாளிகளோ
கொண்டல் வாளிகளோ கொண்ட வாலமெல
மின்னெனவாம் நின்று மேற்கிரி சூ[ள்](ழ்),

* * * *

கொஞ்சிமாங் குயில்கூவ ஒருவர்க்கொருவர்
தக்கம்மதி கத்தயவுகப்பர், ஒருமித்திருவர்
பச்சமுடச் சாயமோக மோகமுமே சந்திரோதயமோ
செம்பொன்னூர் பதிவார் சொந்தமான
தேசோடு யென்னை[மு](ளு) மினிப்பிரியாதெப்பொழுதுமே. (௪)

End:

ச[ற](ர)ஸ்வதியே - எங்கள் வாக்கினில் வருவாயே
நல்ல - பதமலரடிகளே யனுதின மறவோம்
பார்வதி யெந்தாயே - சரணம்-பூரணி-கல்யாணி
ஆதிபார்வதி-கீ[ற்](ர்)வாணி-எங்கள் புத்தி[னி]
யில்வித்தைகள் தந்திடும் உத்தமியே சரணம்.

அரியோர ம[ர]வெனவே எங்கள் குருவுமே
யேகினரே நல்ல அன்புடன் வித்தைகள்
தென்புடனே தரும் அய்யனே யெங்குரு
வே சரணம். குருவே துணை.

(கு-பு.)—

இதில் மாணிக்க வம்பலவர் முதலான சிலர்மீது பாடப்பட்ட வண்ணங்க ளுள்ளன. இறுதியில் விநாயகர் விஷயமாகவும் சரஸ்வதி விஷயமாகவும் உள்ள ஸ்தோத்ரமும் உள்ளன. எழுத்துப்பிழை மிகவும் அதிகம்.

R. No. 532.

Palm-leaf. $17\frac{1}{4} \times 1\frac{3}{8}$ inches. Foll. 67. Lines, 10 in a page. Tamil and Grantha. Slightly injured. Old.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. N. C. Narasiṁhācāriyar Avargaḷ, Karur.

(a) அஷ்டாக்ஷரார்த்தஸங்க்ரஹகாதாவ்யாக்யானம்.
AṢṬĀKṢARĀRTHASAṄGRAHAGĀTHĀVIYĀKHYĀNAM.

Foll. 1*a*—11*b*.

Same work as that described under R. No. 372(*a*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், மூவருடத்துக் காட்லாக் 372(a) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(b) த்வயார்த்தஸங்க்ரஹகாதாவ்யாக்யானம்.

DVAYĀRTHASAṄGRAHAGĀTHĀVIYĀKHYĀNAM.

Foll. 12a—22b.

A commentary by M.R.Ry. Vīrarāghavācārya on the Dvayārtha-saṅgrahagāthā containing 12 stanzas and forming part of the Dēśika Prabandha.

Complete.

Beginning:

[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] * * * [illegible] ||
[illegible]
[illegible] |
[illegible]
[illegible] ||

இப்படி மூலமந்திரத்தாலே, [illegible] அதிகாரிக்கு [illegible] ணமான [illegible] விசேஷத்துக்கு [illegible] விசேஷத்தை [illegible] காமா[ன] கவிசதீகரிக்கையாலும் . . . . ஸதாசார்யோபதேச பரம்பராகதங்களான ததர்த்தங்களுடைய கௌரவ போக்யதாதிசயங்களையும் ஸ்புடீகரிக்கிறார்.

இன்னமுதில்—போக்யமான அமிர்தத்திலே, பிறந்தாள்—உத்பந்நையானவள். இதம்—ஹிதத்தை, கே[ழ்க்](ட்)க—பிரஸ்நம்பண்ண, [துல](தொலை)ய(ா)—மாளாத, [illegible]மான நிதியாகின்ற - நிதியாயிருந்தது [illegible] மென்றபடி. (க)

End:

சேர்க்குந் திருவாளர் சேர்த்தியின் மன்னுதல் சீர்ப்பெரியோர்க்
கேற்குங் குணங்களி லக்காம் வடிவி லிணையடிகள்
பார்க்குஞ் சரணத்திற் பற்றுத லன்னிலை நாம்பெறும்பே
றேற்கின்ற வெல்லைகளெல்லாங் களையற வெண்ணினமே.

சேர்க்கும்—சேதனனை ஈசுவரனோடு கடிப்பிக்குமவளான, திருவாளர்—ஸ்ரீயையுடையவர், சேர்த்தியில்—ஸம்ஶ்லேஷத்திலே, மன்னுதல்—ஸ்திரீபவிக்கை, ஸ்ரியஃபதிக்குப் புருஷகாரபூத ஸ்ரீயோடுண்டான நித்திய ஸம்பந்தமென்றபடி. * * * * * களை—பிரதிபந்தகம், அற—நிவர்த்திக்க, அஞ்ஞான நிவர்த்தி பிறக்கும்படி, எண்ணினம்—பரிகணித்தோம். இங்கு, பரிகணை நோக்கியாலே ஒன்றுஞ்சிந்தாமல் அநுஸந்திக்கவேணுமென்று வ்யஞ்ஜிதம். (௰௨)

Colophon :

[illegible] ||

[illegible] ||

[illegible] ||

(த-பு.)—

இது தேசிகப் பிரபந்தத்தின் ஒரு பகுதியாகிய த்வயச்சுருக்கு என்னும் பன்னிரண்டு பாடல்களின் விரிவுரை. உரையாசிரியர் வீரராகவாசாரியர் என்பவர். இந்தப் பிரதியில் இவ்வுரை முற்றுமிருக்கிறது.

(c) அடைக்கலப்பத்துவ்யாக்யானம்.

ADAIKKALAPPATTUVIYĀKHYĀNAM

Foll. 23*a*—33*b*.

Same work as that described under No. 794 of the D.C.T. MSS.

Complete.

(த-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 794-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமுள்ளது.

(d) திருச்சின்னமாலை, வியாக்யானத்துடன்.

TIRUNCCINAMĀLAI WITH COMMENTARY.

Foll. 34*a*—46*a*. 46*b* is left blank.

Same work as that described under R. No. 372(*b*) ante.

Complete.

(த-பு.)—

இது மூவருடத்துக் காட்லாக் 372(*b*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(e) கீதார்த்தஸங்க்ரஹவியாக்யானம்.

GĪTĀRTHASAṄGRAHAVIYĀKHYĀNAM

Foll. 47*a*—67*b*.

An exhaustive commentary on Vēdāntadēśika's Gītārthasaṅgraha which is a work in 21 Tamil verses of which 18 verses epitomise the contents of the 18 Adhyāyas of the Bhagavadgītā : by Vīrarāghavācārya.

Complete.

The printed edition differs in some places from this MS.

Beginning :

[illegible] * * * * * [illegible] ||
[illegible] * * * * * [illegible] ||
[illegible] * * * * [illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||
[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] என்கிற படியே [illegible], [illegible] என்று [illegible], * * * ஸ்ரீகீதா சாஸ்திரத்தினுடைய ஸாரார்த்தங்களை த்ரமிட ஸூக்திரஸிகஸாத்விக ஸமாஜசித்தரஞ்ஜநார்த்தமாக, த்ரமிடகாதைகளாலே ஸங்க்ரஹிக்கவுபக்ரமித்து * * * * மகாவாக்யார்த்தத்தை நிஷ்கர்ஷித்தருளிச் செய்கிறார்.

> கருமமு ஞானமுங் கொண்டெழுங் காதலுக்கோ ரிலக்கென்
> றருமறையுச்சி யுளாதரித்தோது மரும்பிரமந்
> திருமகளோடு வருந்திருமாலென்று தானுரைத்தான்
> தருமமுகந்த தனஞ்சயனுக் கவன் சாரதியே. 4

தருமம் - தருமத்தை, உகந்த - அபிநந்திதனை, தனஞ்சயனுக்கு-

* * * *

தான் - ஸ்வயமேவ, உரைத்தான் - சொன்னான். ஸ்ரீ கீதா சாஸ்திரத்தில் [illegible], [illegible] ஆரகமன்றிக்கே [illegible] உபதேசித்தானென்றபடி.

* * * *

[illegible] ஹக்திகள் [illegible] [illegible] தங்களாகையாலே இவைத்தை(ச்) [illegible] தொழிந்தபடி.

End :

உபயலிங்கஞன ஶ்ரிய:பதியுடைய ப்ரீணநார்த்தம் பக்திப்ரபத்தி ப்ரதான ஶ்ரீமத் கீதா சாஸ்த்ர ஸாரார்த்தங்களை, பக்தப்ரபந்ந ஜநஸுக க்ரமண தாரண யோக்யங்களாக ஸங்க்ரஹித்தோமென்று ப்ரபந்தத்தைத் தலைக் கட்டுகிறார்.

> தீதற்ற நற்குணப் பாற்கடற்றாமரைச் செம்மலர்மேல்
> மாதற்ற மாயன் மருவவின் கீதையின்வண் பொருளைக்
> கோதற்ற நான்மறை மௌலியனுசிரியன் குறித்தான்
> காதற் றுணிவுடையார் கற்கும்வண்ணங் கருத்துடனே.

கோது - அவத்யத்தாலே, அ[த்த](ற்ற) - சூந்யமான, ஹேய–ப்ரதிபக்ஷ ...ஆன என்றபடி,

இந்த [ந](நா)ன் மறை—[ந](நா)ல் வேதங்களினுடைய, மௌலியில்—மௌளிகளிலே, ஆசிரியன்—ஆசார்யன், ஸகல வேதங்களிலும் ஆசார்யபதம் பெற்றவரான ஶ்ரீமத் வேங்கடநாத தேசிகரென்றபடி * * * * *
* * * *

கருத்துடனே—அபிப்பிராயத்துடனே, அவர்கள் சுகமாக வதிகரித்துத் தரித்துக்கொள்ளவேணுமென்கிற அபிப்பிராயத்தோடேகூட, குறித்தான்—ஸங்க்ரஹித்தருளிச் செய்தார். (உ௰௧)

Colophon

> உத்தும்பக ... * * * ...||
> நாஹம் ... * * * ஶரணாகு ||
> ... * * * ... ||

இதி ஶ்ரீ ... ஸம்யமீந்த்ர ... ஶ்ரீமத் ... வீரராகவ ... ஶ்ரீ ... ஸம்பூர்ணம்.

(கு-பு.)—

இது வேதாந்த தேசிகரியற்றிய கீதார்த்த ஸங்க்ரஹமென்னும் தமிழ்ச் செய்யுட்களின் விரிவுரை. வீரராகவாசாரியரியற்றியது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது. இவ்வுரை அச்சிடப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் அச்சுப் பிரதிக்கும் சிற்சில பாடபேதமுண்டு.

R. No. 533.

Palm-leaf. 16⅜ × 1⅛ inches. Foll. 138. Lines, 10 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Śaṭhakōpācāriyar Avargal, Pillailōkācāryar Sannidhi, Srīrangam.

ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவவ்யாக்யானம்.
ŚRĪRAṄGARĀJASTAVAVIYĀKHYĀNAM.

A commentary in Maṇipravāla style of composition by Tirumaḷiśai Aṇṇāvappaṅgār on the Śrīraṅgarājastava (vide No. 10216 of D.C.S. MSS. Vol. XVIII) of Parāśarabhaṭṭa son of Kūranātha, who was also called Śrīvatsāṅkamiśra.

Complete with the Sanskrit text.

Beginning :

அவிக்நமஸ்து. ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீபராசரபட்டார்ய ஸ்ரீரங்கேச புரோஹித: |
ஸ்ரீவத்ஸாங்கஸுத ஸ்ரீமாந் ஶ்ரேயஸே மேऽஸ்து பூயஸே ||

பரமகாருணிகனான ஸர்வேஶ்வரன் ஸர்வ சேதநோஜ்ஜீவநார்த்தமாக ஸ்ரீ பராசரபட்டரை விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருள, அத்தாலும் மொழியைக் கடக்கும் பெரும் புகழான் வஞ்சமுக்குறும்பாங் குழியைக் கடக்கு நங்கூரத்தாழ்வானோடு வித்யையாலும் ஜன்மத்தாலுமுண்டான ஸம்பந்தத்தாலும் ஸாக்ஷாத்க்ருதபராவரதத்த்வராய் * * * * * பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாம்யர்ச்சாவதாரங்களில் வைத்துக்கொண்டு ப்ரமேயஸாரமான பெரிய பெருமாளை * * * * * * நிரதிஶய போக்யராயிருக்கையாலே ஹ்ருதயத்தில் சொல்லுகிற உபாயோபேயமென்றநுபவித்து, அவ்வநுபவமுள்ளடங்காமே பெரிய பிராட்டியாருடைய புருஷகாரத்வ உபேயத்வாதிகளான குணங்களை ஸ்ரீகுணரத்நகோசத்தில் வெளியிட்டருளி, நாராயணாதி ஶப்தார்த்தங்களை ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவத்தில் வெளியிடத் திருவுள்ளமாய், பூர்வஶதகத்தில் காரணஶப்தார்த்தமான விக்ரஹவைலக்ஷண்யத்தைப் பரக்க ப்ரதிபாதித்து, உத்தரஶதகத்தில் தந்நிஷ்டத்தங்க க்ருபையாலே ஶாஸ்த்ரப்ர(மாண)ம் பண்ணத்தாலே ஸதஸத்விவேகம் பண்ண ப்ராப்தமாயிருக்க, அது செய்யாதே, விக்ரஹமில்லை, குணமில்லை, விபூதியில்லையென்றிப்படிச் சொல்லுகிற பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளை நிரஸித்து, பகவத்குணங் களையும், கல்யாணவிவாஹ ப்ரஸங்கங்களான அவதார சேஷ்டிதாதிகளையும் பரக்க வருளிச்செய்து, அக்குணங்களுக்குத் தோற்று ஸ்வநைச்யத்தையும் விஸ்தரேண வெளியிடுகிறார்.

* * * *

ஶ்ருதபராந்விஜ்ஞாநயோர்விதஸ்ய [illegible] |
பாரஸ்யபாலஸ்ரீபரஸ்யபரஸ்யபாராத்மந: ||

ஸ்தோத்ரவ்யாஜேந பரவ்யாப்தாவதாரவிதஸ்ய என்றும், பகவ த்ஸ்வரூபம் ஸர்வ பவஜ்ஞபவோத்பவமென்றும் * * *

விசுத்ராஜநுங்களாலே ஸூஜநகராய் ஜெஹாவகாரகரான ஆழ்வான் விஷயத்தில் ஶேஷத்வாஸூவஸாயயுக்தராய் * * * ஸ்ரீஸூக்திகள் * * * வேதமாகிற ஒரு ஸ்த்ரீக்கு நாராயணைகவிஷமாகிற பாதிவ்ரத்யஸூசகமான மங்களசூத்ரமாகி(ன்)ற[து](ன)வோ அப்படிப்பட்ட பூஜ்யரான ஆழ்வான் பொருட்டு ஶேஷத்வஸூசகமான நமஶ்ஶப்தத்தை ஸஹஸ்ரஸிக்கக் கடவோமென்கிறார்.

ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்யோ நம உக்திமதீமஹே |
யதுக்தயஸ்த்ரயீகண்டே யாந்தி மங்களஸூத்ரதாம் ||

யேஷாமுக்தய:; கம்பணோக்தகைமுதிகநாய: என்னும்படியான வைபவமுடைய ஆழ்வானுடைய ஸ்ரீஸூக்திரூபங்களான ஸ்ரீஸூக்திகள் த்ரயொவயவாஸ்த்ரயீ, ஸாஸ்ரா: கண்டம், ஸஷேது ஸாமயாத்மகமான வேதத்ரயத்தினுடைய கண்டஸ்தானமான உபநிஷத் பாகத்தில் மங்களாநிவதாநி ஸூத்ராணிவ தேஷாம்ஸாவஸ்தா தாம் பாதிவ்ரத்யஸூசகமான மங்களஸூத்ரமாயிருக்கையை, யாந்தி ப்ராப்நு வ ந்தி[றதுகள்](ன்றன) ஸ்ரீவத்ஸ(:)சிஹ்நம் - யஸ்ய ஸமவத: - தஸ்மாதேகாஸ்மி ஶ்ரேஷ்டேப்ய:, ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நரென்கிற திருநாமமுடைய, மிகவும் பூஜ்யரான அந்த ஆழ்வான்பொருட்டு, உபஜாயாம் பஹுவசநம். நம உக்திம் - நம உக்த்யுக்திவர்ண, தாம் - பாரதந்த்ர்ய ஸூசகமான நம: என்[கு](கி)ற சப்தத்தை, அதீமஹி - அடுத்தடுத்து அநுசந்திக்கக் கடவோம். அதீமஹே என்று பாடமானபோது அநுஸந்திக்கிகிறோமென்றபடி. (க)

End:

தத்ரவாநீயநயேந தேவைர்ஹக்திவைராக்ஷ்யஜுஷோபிஹஷிதே |
ரங்கேஶ மாம் பாலி திரம்வம்யக பாநீயஶாலம் மாஹாத்ஷாப தசஸ்ராக ||

ஹெராம்ஶேஶ த்வம் - ஏதேனும் ஒரு வ்யாஜத்தையபேட்சிக்கிற தேவர். தேவ, யீஶு, ஹக்தூ, விராகஸ்ய ஹாவெ வைராக்யஞ்சாதி ஜுஷதீதி தாஷ, தேவைர்ஜாந ஹக்திகளையாவது ப்ரபத்தியையாவது ஸேவித்தவர்களே, ஜுஷிப்ரீதிஸேவநயோ: இறே. இங்கு வைராக்யசப்தம் ஆகிஞ்சந்யைகவேஷமான ப்ரபத்தியைச் சொல்லுகிறது. ஸ்தாநப்ரமாணத்தாலே தீநஸ்யபாநீயம் தஸ்யநய: தேந, மீனுக்குத் தண்ணீர் வார்க்கிற ந்யாயத்தாலே, அபிஹஷிதே - ஹரிக்கிறது ரட்சிக்கிறதென்றபடி. திதம் பவதீதி திதம் பவம் கர்மாத்யுபாயங்களாலே தரித்திரனை, கஷயெவ க்ஷ்வணக்ஷுபுத்ர கிம்பவாந திதம் பவா: உகஸ்ரோ:, மாம் - என்னை, பாலிதியக - ரட்சிக்கிற

தென்கிற யாதொன்று, தக - அந்த ரக்ஷணமானது, ஶைல ஸ்ருஷ்ட-ஜலமில்லாத பிரதேசங்களிலே, பாநீய ஸ்ராயா - பாநீயஶாலாம், தண்ணீர்ச்சாலை வைக்கிறதாக, ஸ்ராக - 'விஹாராஸெநாஸ்தா ஸ்ராயாஶாலாநிஶாநாஃ' - என்று சாலாந்தமான தத்புருஷன் விகல்பேந நபும்ஸகலிங்கமாகிறது. (௫௬)

Colophon:

ஶ்ரீகேஶவார்யதநயேநம:.

ஶ்ரீமத்பராஶரபட்டார்ய ஶ்ரீவத்ஸாங்க ஶ்ரீ ஶ்ரீநிவாஸாத்மஜோ
ஶாஸ்த்ராஸ்த்ரவித்யாஹ்வயஸ்துஸம்ஸாரவித்ராஸகஃ |
ஜாநாஜாஶாஸ்த்ரவிவேகவைபவம் ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவ
வ்யாவ்யாஶேஷஶ்ரேணிவிராஜ வைபவாஷ்டாவர்த்தேத்ரைஶ்வைஶ்வர்யகாஃ||
ஶ்ரீஹஸ்திஸார்யதநயேநம:.

(கு-பு.)—

இந்நூல் விசிஷ்டாத்வைத தர்சன ப்ரவர்த்தகரான ராமாநுஜருடைய அந்தரங்க சிஷ்யராயிருந்த கூரத்தாழ்வான் குமாரரான பராசரபட்டரியற்றியது. வைஷ்ணவ மதத்தைச் சார்ந்தது. பூர்வசதகம், உத்தரசதகம் என இரண்டு பிரிவினையுடையது. ஸ்ரீரங்கநாதனது துதிரூபமாகவுள்ளதுடன் விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தத்தை நிலைபெறச் செய்யும் நோக்குள்ளது. பூர்வசதகத்தில் பகவானது விக்ரஹ வைலக்ஷண்யத்தையும், உத்தர சதகத்தில் வேதபாஹ்யமான பிற மதங்களைக் கண்டித்து, பகவத் குணங்களையும் அவதாராதி சேஷ்டிதங்களையும் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் உரையுடன் முற்றுமிருக்கிறது. உரையாசிரியர் திருமழிசை அண்ணவப்பங்கார் என்பவர். இவ்வுரைமணிப்ரவாள நடையிலமைந்தது.

R. No. 534.

Palm-leaf. 12 × 1⅜ inches. Foll. 89. Lines, 9 on a page. Tamil. Injured. Old.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Saṅkāraveṅkatramayya Avargal, Periyakulam, Madura district.

(*a*) சோதிடநூல்.
JŌTIḌANŪL.

Foll. 1*a*—72*a*. 72*b* is left blank.

A treatise on horoscopy predicting the fortunes of persons from the position of the nine planets in the twelve different Bhāvas.

As the manuscript wants both the beginning and the end, the name of the work cannot be identified accurately.

Contains the stanzas 10–577 only. Some of the leaves are found broken.

Beginning:

கேந்திரமதனி லொளிர் மதியான வனுச்சஞ்
. . . .
மொ[ளி](ழி)ப்பான் வ[ள](ழ)க்கற வல்லன்,
வயது பத்தெட்டிலே . . . . .
யெழுபத்தோரெட் . . . .
[யே](ஏ)ழினுக் குடையோனாட்சி யிருந்திடவரவஞ் சேர்ந்தால்
பாழ்பட வொழியுஞ் செல்வம் பகரலாமனேவியாலே

தா[ள்](ழ்)வில . வானுகுஞ் சா[த்தி](ற்றி)னோர் முப்பத்தேழி
னூ[ள்](ழ்) விதிப்படியால் மேலோருரைத்தனர் கெணிதநூலால். (௰௧)

* * * *

சந்திரன் குருவீடொன்றாய்(ச்) சாரிடங் காரிவீட்டில்
வந்துயிர்தனக்கு நாலோன் மதிமகன் பாம்போடேகி
விந்தையா யுயிருக்கேழில் விளங்கிடப் பிறந்தசேய்க்குச்
சிந்தையாற் குசநாளன்னே செத்திடுங் கரிவந்துற்றால். (உ௧)

End:

மந்தனுமஞ்சாங்கே(ர)ளாய் மறை[ர](ற)யோன் வீட்டில்
வந்திடவே யெக்கோட்கள் சேராதாக
வந்துயிர்க்கொன்பான் சொன்ன புகராதாகி
மறைந்திடவே யுடனொருகோள் சே[று](ரா)தாகச்
சிந்தையுடன் சேய்மனையில் மறையோனேகச்
சேருமறையோனுடனே யொரு கோளில்லாச்
சுந்தரமாயுயிர்க் கஞ்சிலர வோணேக(த்)
தோன்றியகோளுட னொருகோள் சே[று](ரா)தாகில். (௫௭௬)

தாகுமெனத் தோன்றியபெண் தனக்குமைந்தா
சா(ர்)ந்திடுமே சுந்தரமா யேகமாகும்
வேகமிலான தியோகனுக்கு மென்று
விதித்தனர்கள் தப்பாதே கெணிதவாய்மை
தாதமென முன்னுமைத்த கோட்களோடு
சார்ந்திடவே யெக்கோட்கள் சேருமானால்
ஏகரெட்டி யொன்று புதல்வராமீது
இயம்பினர்கள் நாலிரட்டிவரினு மென்றே. (௫௭௭)

(கு.-பு)—

இந்நூல் சோதிட சாஸ்திரத்தைச் சார்ந்தது. இதில் பன்னிரண்டு பாவங்களும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளன. செய்யுள் நடை சாமானியமானது. இந்தப் பிரதியில் முதலேடு இல்லாமையாலும் இந்நூல் முற்றுப்பெறாமையானும் நூற் பெயர், நூலாசிரியர் பெயர் முதலிய வொன்றும் புலப்படவில்லை. ஆகலின் இதற்குச் சோதிடநூல் எனப் பெயர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் முதலொன்பது பாடல்களில்லை. 10-வது செய்யுள் தொடங்கி 577-வது செய்யுள் வரையுள்ளன. சில ஏடுகள் ஒரு புறம் முறிந்துமுள்ளன.

(*b*) சோதிடரத்நமாலை.

JŌTIḌARATNAMĀLAI.

Foll. 73*a*—89*b*.

Similar to the work described above

As the leaves are very much injured and broken, it is not possible to give the name of the author of the work or its extent.

Incomplete.

Beginning :

ஸரி : ஓம். சுபமஸ்து.

[ய](அ)வனியிற் பெரியோர் தங்களனுக்கிரகத்தாலே யானும்
புவனியில் சே[ஜ](ச)ாதி[ஷ](ட) ரத்நமாலை யான்புகல்வதற்கு(ச்)
சிவனு(னை)டமைந்தனை செந்தில்வேலவன் முன்வந்த
குவ[லை](ல)யம்புக[ழு](ழு) மொற்றைக்கொம்பனே காப்பதாமே. (க)

ஓதியபெ[றி](ரி)யோ[ற்](ர்)தங்க ளுடை[ற](ர)த்திடும்
[னூ](நூ)ல்கள் தன்னில்
மேதினிதன்னில் வா[ளு](ழு)ம் விளங்கிட
[யி](வி)சைகளாக(ச்)
ஜோதி[ஷ](ட)ரத்நமாலை தொகுத்துநான்
சொல்வதற்கு
ஆதியின்மூலமான ஐங்கரன்
காப்பதாமே. (உ)

*   *   *   *

வெய்யவனிந்துபுந்தி வியா[ள](ழ)னோ ட[ற](ரவு)சுங்கன்
துய்யதோர் செவ்வா[யி](ய்)மந்தன் குளிகனுமிவர்களாலே
பையவேமேடமாதி(ப) க[ய]விராப் டகைநீசத்தால்
உய்யவே நட்[ப்]புஆ[ச்](ட்)சி யுச்சத்திலுலேசொல்வேன். (ச)

*   *   *   *

லக்கினத்ததிபனோடே நேத்திரத்ததிபன் கூடி(ச்)
சுக்கிரன் பலத்துநிற்க(ச்) சொல்விழியீனமாகும்
தக்கதாய் மாந்திநிற்கச் சாதகன்செனிக்கும்போது
மிக்கவேகண்போமென்று விளம்பினர் நூல்வல்லோரே[ற](ர). (ரு)

End :

இவருடனிந்துகூடிற் குதிரையுங் குடையு . . . . . .
. . . த்துநட்பாய்த்
தவமொடுமுச்சமாட்சி தான்பலத்ததுவே வா[ள்](ழ்)வன்
அவனியிற் கனகடல்லாக்கவனேறி . . . . (ாஉரு)

*   *   *   *

[யி](இ)ந்தட நாலினுதனிருவரு மொன்ருய்க்கூடி(ச்)
சந்திர ராசிநாதன் தன்னுடன்கூடும் . . . . . .
. . . .

(கு-பு)—

இந்நூல் சோதிடவிஷயமானது. பன்னிரண்டு பாவங்களின் பலனைச் சுருக்கமாகக் கூறுவதென்று தோற்றுகிறது. இந்தப்பிரதியில் முதலாறு ஏடுகளே நன்றாகவுள்ளன. மற்றைப் பதினோரேடுகளில் சில நுனிமுறிந்தும் சில பாதிமுறிந்தும் உள்ளன். இதில் ஒன்றுமுதல் நூற்றிருபத்தாறு செய்யுட்கள் உள்ளன. இந்நூல் இத்தனைச்செய்யுட்களாலாயது. இயற்றியவர் இன்னரென்பது முதலியவிவரமொன்றும் புலப்படவில்லை.

R. No. 535.

Palm-leaf. 14⅜ × 1¼ inches. Foll. 29. Lines, 6 in a page. Tamil. Injured.

Presented in 1921–22 by M.R.Ry. Saṭhakōpācāriyar Avargaḷ, Piḷḷailōkācāryar Sannidhi, Srirangam.

முக்கூடற்பள்ளு.

MUKKŪḌAṞPAḶḶU.

A eulogy addressed to Kūḍalaḷakar, a form of god Viṣṇu worshipped at Madura. The work is in the form of a dialogue between a man and a woman of the Paḷḷar caste. The work is printed.

Complete.

Beginning :

ஹரி: ஓம் ஸ்வஸ்தி.

பூமேவு நீலவெற்பிற் பொன்னிறமு முண்டாமே
மாமேவுமுக்கூடல் மாலழகர் பள்ளிசைக்கே
பாமேவு சொல்பு[ர](ற)ம்பே பாவலரெண்ணெ[ட](ற)ட்டெழுத்தும்
நாமேவுபத்தாபத்தில் (?) நாவலருங் காப்பாமே.

மணிமரகத சோதிய ராதியர்
    சணிமார்பினிற் காவலர் கோவலர்
மலை[ர](ற)முதல்வர் முக்கூடலரேடலர் வாசத்துளவோர்
    அணியரவணைத் தூயவர் மாயவர்
அடியவர் மண்புரு (?) ரணர்காரணர்
    அழகர் பள்ளிசைப் பாவளநாவள
மரகத தருவோர் துணிவோடு
    திருத் தாள்வலி தோள்வலி
துணையெனமுதற் கூறிய தேறிய
    சுரர்பறிப் பகைக்கினிள வீறுளசூரத்துடனே
பணிவிடைசெய்யத் தானவர் வானவர்
    ப[ள](ழ)மகப்பதிப் பேரியல் சீரியல்
பகிரிளமுரைக் கோனென வாரெறி
    பாலிப்பவரே (க)

*   *   *   *

(கலிப்பா.)

காவலராரந்தேவர் முன்கைதொழுது பின்னருமே
நாவிஞலிலேயழகர் . . ரர்சூர் வளநாடு
சீ[வ]வளநன்னாடு மிசைசெந்துரைக்கப் பண்ணதனில்
ஏவலலேப்பள்ளியர்வந் தெய்தியது சொல்வேனே. (ரு)

(சிந்து.)

நெ[த்தி](ற்றி)யிலிடு மஞ்சனப் பொட்டும்
மற்றொரு திருநாமப் பொட்டும்
நெகிழ்ந்தகரு[க்](ங்) கொண்டையு[ம்ர](மி)
ரண்டாய்ப் பகுந்த வகுப்பும்
ப[த்தி](ற்றி)ய கரும்பொற் காப்பும்
கையி(ல்) வெற்றிலேயும் வாயிலோதிகையே
* * * *
சி[த்தி](ற்றி)டையும் செம்பொன் னிடைக்கிடை
பெற்றிடு பட்டாங்கு மிலங்க(த்)திரு
முக்கூடற்பள்ளி தோன்றினு[னே](ள). (சு)

(கலிப்பா.)

உளளத்தி லூசலிடு மூல்லாசபார்வை விழி
கள்ளத்திஞலிரும்புங் கல்லுங் கரையாதோ
வெள்ளத்திலே துயில்கார் மெய்ய[ள](ழ)கர் முக்கூடல்
பள்ளத்தியாரழகு பார்க்கமுடியாதே.

End:

முந்தவை[ய்]தால்வைய[ய] வென்றேமருதூர்ப்பள்ளி ச[த்தே](ற்றே)
மூப்பிளமைப் பா(ர்)த்து(ச்) சாய்ப்பாரில்லேயோ
[யி](இ)ந்தவார்த்தை முந்தச்சொன்னல் முக்கூடற்பள்ளி
சண்டையத்தனே யுண்டோவெனக்குப் புத்தியில்லேயோ. (௱எ௰)

சொன்னுலென்ன நீயும்பொ[ரு](று) நானும் பொ[ரு](று)த்தேன்கு[ளே]
சூழ்ந்திருக்க நாமேகூடிவா[ள்](ம்)ந்திருக்கலாம் [(ழை)
பன்னகத்திலாடிய முக்கூடலழகர் திருப்
பாதமலர் வாழ்த்தியாடிப் பாடியாடுவோம். (௱எக)

(கலிப்பா.)

வீ[ளி](ழி)யிதழ் செங்கமலேமேவு மனேவாழிநெடுஞ்
சூழிமுகவே[ள](ழ)மென்று . . . . ழி
ஆழியவாழிய ரருளல் திருப்பேர்
வாழிமுக்கூடல் வைஷ்ணவர்கள் வாழியதே[த](வ). (௱எஉ)

Colophon:

. . . . . ம் முற்றும். ஹரிஓம். நமஸ்து.

(கு-பு.)—

இது பள்ளு என்னும் ஒருவகை யிசைநூல். மதுரைநகரில் உள்ள அழக ரென்னும் திருமால் பெயரையவமத்து இயற்றப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதி யில் முற்றுமிருக்கிறது, எழுத்துப்பிழையதிகம். வடுகள் சிறிது முறிந்துள் ளன. இயற்றியவர் இன்னுரெனத் தெரியவில்லே. இந்நூல் அச்சிடப்பட் டுளளதெனத் தெரிகின்றது.

R. No. 3132 (of the Sanskrit Part).

Śritāla. 7¼ × 1⅓ inches. Foll. 171. Lines, 13 in a page. Grantha. Slightly injured. Old.

Presented in 1919-20 by M.R.Ry. Veṅkatrāma Vādyar Avargal, Brahmadēsam village, Ambāsamudram taluk, Tinnevelly district.

(e) துர்யாதீதக்கட்டளை.
TURYĀTĪTAKKAṬṬAḶAI.

Foll. 41a—71b.

A treatise in Advaita-Vēdānta explaining the state known as Turyātīta.

Complete.

Beginning:

புருஷார்த்தம் நாலுவிதமாவது :—தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம். அதில் (. . . . .) தர்மத்தையும் காமத்தையும் விஸ்தரிக்கும். வேதாந்தம் மோக்ஷத்தை விஸ்தரிக்கும். அதை ஸங்க்ஷேபிச்சு ஸாரமாயுள்ளதன் தர்மத்தைச் சேர்ந்தது வேதாந்தஸாரம். இது இப்போது ஸகலவேதாந்த சாஸ்திரநிர்ணயம். இத்தை விசாரிக்கிற புருஷன் அதிகாரி. வஸ்துவே விஷயம். அந்த வஸ்து இந்தசாஸ்திரம் அல்லாமல் கூடாது. * * * * சாதன சதுஷ்டய முள்ளவனே அதிகாரி. சாதன சதுஷ்டய மாவதேதென்றால் :—

நித்தியாநித்ய வஸ்து விவேகம், இஹாமுத்ரார்த்தபல போகவிராகம், சமாதிஷட்கம், முமுக்ஷுத்வம் இந்த நாலும் சாதனம்.

End:

வாசாதீதம் மனோதீதம் நிஷ்ப்ரபஞ்சம் ஶாஶ்வதம் ஜ்ஞாநாத் |
ஜ்ஞேயஸ்யாந்த்யமேகஸ்யாந்த்யம் ஸர்வஸ்யாந்த்யம் நிராமயம் ||

நிராகாரஞ்ச நிஶ்சஞ்சலம் நிஷ்ப்ரபஞ்சம் ப்ரஹ்ம [ஸ](உ)த்யதே| யஜ்ஞானம் ஸாயுஜ்யபதம். இது மனனமுடி-இது பரமகுருவாய் (?) ஶ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்வாமிகளின் நிஜநிரூபணங்கொண்டு அநுக்கிரஹி(க்க)ப்பட்ட ஸம்ப்ரதாயம்.

இது ஶ்ரீமூலஸ்வாமிகள் நந்திகேசுவர ஸ்வாமிகளிடத்தில் அநுக்கிரகம் பெ[த்த](ற்ற) ஸம்பிரதாயம். . . . . .

Colophon:

ஸத்குருப்ரஸாதேந ஶிஷ்யஸந்தானப்ரஸாதேந ஸகல ஶாஸ்த்ர விசார ப்ரஸங்காத் ஸம்ப்ரதாயமாய்க்கொண்ட துர்யாதீதக் கட்டளை ஸமாப்தம்.

ஶ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தயே நம:.

(கு-பு.)—

இது அத்வைத வேதாந்த விஷயமானது. துர்யாதீதம் என்னும் நிலை எப்படிப்பட்டதென்பதை விவரமாகக் கூறுவது. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது. வாக்கியங்களில் பிழை மிக அதிகம்.

(*i*) வைத்தியப்பாடல்.
VAITTIYAPPĀḌAL.

Foll. 115*a*—118*b*.
Contains some stanzas on medicine
Incomplete.

Beginning:

சா[த்த](ற்ற)ரிய வேதிகரத் தடாகத்துக் குள்ளே
    சதகோடி ரிஷிகள் தவங்கள் செய்து
அத்தியந்த தினக்கூடத்து மூர்த்தி யண்ணல்
    அடிமை மறவாமலே யிதயத் துங்கல்
புறத்திருல் நரசிங்காலே யத்திலேய் விட்டு
    விட்டுச் சொல்லுகிறேன் புவியின் மீதில்
நாற்றிசையோர் கொண்டாடும் நவகிரகந் தன்னை
    நன்ருக வாராய்ந்து நவிலுவேனே.

நவிலுவேன் சதாவரி கிழங்கிளுேடு
    நன்ருக ய(?)ள்ளோடும் நெருஞ்சிமுள்ளும்
தவிடெனவே படி[ன்]மூன்று அளந்துகொண்ட
    தாலத்தா லங்கிழங்க உற்பய்ய ?
சிவலனவே யமிர்தசஞ்சீவி நற்சிறப்பாக வுவகத்(?)
    பலமே கூட்ட.

End:

பரமகுரு வகத்தீசர் கையுந்தான் நன்ருய்
    நாஞுராமிநது மசூ கூடு
துரந்திரும் பிப்போகாமல் சூட்சும மாகச்
    சொல்லிவைத்த லேகியத்தைக் கொடுத்துச் சேர்ந்து
நரம்பழிந்த மானிடர்க்குக் கொடுத்துப் பாரு
    நாரமைந்த வுடம்பெல்லாம் நளின மாகும்
சரம்பிரியப் பாலியந்தான் சதாநித்தியம் பூசிச்
    சண்முகனைத் தியானஞ் சேருவாயே.

* * * *

(கு-பு.)—

இது வைத்திய விஷயமான சில பாடல்களை யுடையது. பிழைகள் மிகவும் அதிகம்.

R. No. **3146** (of the Sanskrit Part)

Palm-leaf. 14⅞ × 1⅜ inches. Foll. 149. Lines, 9 in a page. Grantha and Tamil. Good.

Presented in 1919-20 by Alarmēlmaṅgammaṅgār, Alwartirunagari, Tinnevelly district.

(*b*) *பிரயோகவிவேகம், உரையுடன்.*
PRAYŌGAVIVĒKAM WITH COMMENTARY.

Foll. 54*a*—149*a*.

Sam work eas that described under No 75 of the D C T. MSS., Vol. I.

Incomplete.

(கு-பு.)—

இது டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 75-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுப்பெறவில்லை.

R. No. **3155** (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 13⅜ × 1½ inches. Foll. 172. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Presented in 1919-20 by Alarmēlmaṅgammaṅgār, Alwartirunagari, Tinnevelly district.

(*m*) *ரஹஸ்யத்ரயம் (முமுக்ஷுப்படி).*
RAHASYATRAYAM (MUMUKṢUPPAḌI).

Foll. 38*a*—50*b*.

Same work as that described under R. No. 49(*a*) ante

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடக் காட்லாக்கின் 49(a) நம்பரில் வந்துள்ளது. முற்றுமிருக்கிறது.

(*n*) *தத்வத்ரயம்.*
TATVATRAYAM.

Foll. 51*a*—61*b*.

Same work as that described under R. No 49(*b*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடக் காட்லாக்கின் 49(b) நம்பரில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(o) ஸ்ரீவசனபூஷணம்.
ŚRĪVACANABHŪṢAṆAM.

Foll. 61*b*—85*b*.

Same work as that described under R. No. 49(*c*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 49(*c*) நம்பர் பிரதிபோனறது. இதில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(p) அர்ச்சிராதி.
ARCCIRĀDI.

Foll. 86*a*—104*a*.

Same work as that described under R. No. 49(*e*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 49(*e*) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

(q) அர்த்தபஞ்சகம்.
ARTHAPAÑCAKAM.

Foll. 104*a*—110*b*.

Same as the work described under R. No. 49(*d*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடக் காட்லாக் 49(*d*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(r) ப்ரபந்நபரித்ராணம்.
PRAPANNAPARITRĀṆAM.

Foll. 111*a*—113*a*.

Same work as that described under No. 924 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 924-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றும் இருக்கிறது.

(*s*) நிகமனப்படி.

NIGAMANAPPAḌI.

Foll. 113*a*—116*a*.

Same as the work described under R. No. 173(*d*) (of the Sanskrit Part.) of the Triennial Catalogue of MSS , Part 2, Tamil.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்துக் ஸம்ஸ்க்ருத காட்லாக்கின் 173(*d*) நம்பர் பிரதி போன்றது. முற்றுமிருக்கிறது.

(*t*) ப்ரமேயசேகரம்.

PRAMĒYAŚĒKHARAM.

Fol. 116.

Same work as that described under No. 931 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல் டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 931-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*u*) நவரத்தினமாலை.

NAVARAṬṬINAMĀLAI.

Foll. 117*a*—118*a*.

Same work as that described under R. No. 91(*e*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடக் காட்லாக்கின் 91(*e*) நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*v*) ஸாரஸங்க்ரஹம்.

SĀRASAṄGRAHAM.

Foll. 118*a*—120*a*.

Same work as that described under No 1020 of the D.C.T. MSS., Vol. II.

Complete.

(கு-பு.)—

இந்நூல், டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக்கின் 1020 நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*w*) ஆத்மவிவாஹம்.
ĀTMAVIVĀHAM.

Foll. 120*b*–121*a*.

Same work as that described under R. No. 93(*a*) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடக் காட்லாக் 93(*a*) நம்பர் பிரதி போன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுமிருக்கிறது.

(*x*) ஸாரார்த்தசதுஷ்டயம்.
SĀRĀRTHACATUṢṬAYAM.

Foll. 121*b*—122*b*.

Same work as that described under R. No. 105(*b*) ante.

Complete

(கு-பு)—

இந்நூல், மூவருடக் காட்லாக்கின் 105(*b*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

(*y*) முமுக்ஷுக்ருத்யம்.
MUMUKṢUKṚTYAM.

Foll. 122*b*—132*b*.

On the duties of a person desirous of getting Mōkṣa or salvation. This work is apparently intended for Śrī-Vaiṣṇavas

Complete.

Beginning:

[illegible]

அஜ்ஞான சமயத்திலும், ஜ்ஞானஸமயத்திலும், ஜ்ஞானம் பக்வமான ஸமயத்திலும், ஜ்ஞான பலமான ப்ராப்திஸமயத்திலும், மாதா பிதாக்களோடு, ரூப நாமங்களோடு, போஜநாதிகளோடு, ப்ரவிருத்தி நிவிருத்திகளோடு, நிஷேதங்களோடு, தேசவாஸங்களோடு, பந்துவர்க்கத்தோடு, ஐஶ்வர்யாதிகளோடு பிரார்த்தனைகளோடு வாசியற பேதித்திருக்கும். முதலடியான

ஜ்ஞாநஸமயத்தில் விவேகம் ஸஞ்சரியாமையாலே "ஶரீரமேவ ஶாகாவி காரள ஜநயக:" என்று கேவல சரீரத்தைப் பெ[த்த](ற்ற)வர்களையே மாதா பிதாக்களாக அபிமானித்து, அவர்களிட்டபேரும், அவர்கள் நியமித்த ப்ரவிருத்தி நிவர்த்திகளும் அவர்களை அனுவர்த்தித்து அத்தாலே வந்தே தின ரூபநாயங்களும், அவர்கள் விரும்பின பந்துவர்க்கமும், அவர்கள் வம்சாபிமானமும் ஐஶ்வர்யமும் அவர்கள் கல்பித்த ஸம்ஸாரவர்த்தகனுயிருப்பான்.

End:

இ[ன்னி](ந்தி)வத்திற்[ப்] பொருந்தாமையும், பொருந்தின நிலத்தில்[ப்] புகப்பெருமையுமுடையனுய், ஆக்கை விடும்பொழுதெண்ணே யென்பது, பணிக்கண்டாய் சாமாறென்பது, அடையவருளாயென்றது, கூவிக்கொள்ளுங் காலம் இன்னங் குறுகாதோ என்பதாய் ப்ரவிருத்தி நிவிருத்தி வேறுபட்டிருந்துள்ள முமுக்ஷுவுக்கே ப்ரமாணுபேக்ஷையுள்ளது. ஸகல சாஸ்திரங்களுக்கும் தாத்பர்யம் ஈஶ்வர ஸ்வாதந்த்ரயத்தையும் ஆத்மபாரதந்த்ரியத்தையும் இசைவிக்கைக்காகவாயிறேயிருப்பது.

ஶ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

(கு-பு.)—

இது வைஷ்ணவ ஸாம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. மோக்ஷமடைய விரும்புகின்றவன் செய்யவேண்டியதின்னதென விளக்குவது. மணிப்பிரவாள நடையிலாயது. இயற்றியவர் இன்னாரெனத் தெரியவில்லை. இந்தப் பிரதியில் இது முற்றுமிருக்கிறது.

---

(2) அவஸ்தாத்ரயம்.

AVASTHĀTRAYAM.

Foll. 132a—135a.

Similar to the work described under R. No. 105 (c) ante.

Complete.

(கு-பு.)—

இது, மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 105 (c) நம்பர் பிரதியோடு பெரும்பாலும் ஒப்புமையுடையது. அதினினும் இது விரிவானது. இடையிடையே வேறுபாடுகளும் இதிலுண்டு. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் பூர்ணமாகவிருக்கிறது.

---

a (1) ஞானஸாரம்.

ÑĀNASĀRAM.

Foll. 135a—140b.

Same work as that described under R. No. 52 (a).

Complete.

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 52 (a) நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியின் தொடக்கத்தில், இந்நூலாசிரியரின் தோத்திர ரூபமான

" சுருளார் கருங்குழல்[த்] தோகையர்வேல்விழியில்[த்] துவளு
மருளாம்வினைகெடு மார்க்கம்பெற்றேன் மறை[ணு](நா)ன்குஞ்சொன்ன
பொருள்ஞானசாரத்தைப் புந்தியிற்றந்தவன் பொங்கொளிசே
ரருளாளமாமுனி யம்பொற்கழல்க ளடைந்தபின்னே."

என்னும் கட்டளைக்கலித்துறை எழுதப்பட்டுள்ளது.

---

a (2) ப்ரமேயஸாரம்.

PRAMĒYASĀRAM

Fol. 141.

Same work as that described under R. No. 52 (*b*).

Complete

(கு-பு.)—

இது மூவருடத்திய காட்லாக்கின் 52 (*b*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. அதன் முதலில் இந்நூலாசிரியரின் தோத்திர ரூபமான நீங்காமலென்று தொடங்கும் செய்யுள் இதிலில்லை. இறுதியில் இந்நூலடிவரவுடன் ஞான ஸாரத்தின் அடிவரவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இது முற்று முள்ளது.

---

a (3) இராமாநுஜநூற்றந்தாதி.

IRĀMĀNUJANŪṞṞANTĀDI.

Foll. 158*a*—168*b*.

Contains only 1—88 stanzas.

Same work as that described under R. No. 29 (*b*) ante.

(கு-பு.)—

இந்நூல் மூவருடத்துக் காட்லாக்கின் 29 (*b*) நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே. இந்திப் பிரதியில் 1—88 பாடல்களேயுள்ளன. ஆதலின் முற்றுப் பெறவில்லை.

---

a (4) சரமஶ்லோகார்த்தம்.

CARAMAŚLŌKĀRTHAM.

Fol. 169.

Gives the meaning of the Carama ślōka as revealed by Gōṣṭhīpūrṇa also called Tirukkōṭṭiyūr Nambi to Rāmānuja.

Incomplete.

Beginning:

எம்பெருமானார், திருக்கோட்டியூர நம்பிஸந்நிதிக்கு எழுந்தருளி[வித்து] சரமஶ்லோகார்த்தம் கேட்ட ப்ரகாரம் [யெ](எ)ங்ஙனேயென்னில் :—

(க) முமுக்ஷுவுக்கு ஸம்ஸார பீஜம் நசிக்கவேணும்.

(உ) ஸம்ஸார பீஜம் நசித்தா[ல்](லும்) அஹங்காரமமகார நிவிருத்தியாகாது.

(ங) அஹங்கார மமகார நிவிருத்தியானு[ல்](லும்) தேகாத்மாபிமானம் விடாது.

(ச) தேகாத்மாபிமானம் விட்டா[ல்](லும்) ஸ்வஸ்வரூபத்திலே ஜ்ஞானம் பிறவாது.

End:

அநந்யஸாதனனுனுலும் அநந்யப்ரயோஜனனுகமாட்டான்.
அநந்யப்ரயோஜனுனுலும் அநந்யசரணனுகமாட்டான்.
அநந்யசரணனுனுலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவனுகை சேராது.

(கு-பு.)—

இது வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தது. இராமாநுஜர், தமது ஐந்து ஆசார்யருள் ஒருவராய் திருக்கோட்டியூர் நம்பியிடம் சென்று சரமஶ்லோகத்தின் உண்மைப்பொருள் யாதெனவினவ, அவர் கூறுமுகத்தால் சரமஶ்லோகத்தின் அர்த்தம் இன்னதெனக்கூறுவது. மணிப்பிரவாள நடையில் அமைந்துள்ளது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூல் முற்றுப்பெற்றதாகத் தோற்றவில்லை. 170 எண்ணமைந்த ஏட்டில் இந்தப் புத்தகத்திலுள்ள நூற்களின் பெயர்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

R. No. 3192 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 15½ × 1⅜ inches Foll. 190. Lines, 9 in a page. Tamil and Grantha. Fair.

Purchased in 1919-20 from M.R.Ry. A. Narasiṁhācārya, Triplicane, Madras.

(*a*) திருவாய்மொழி.

TIRUVĀYMOḺI.

Foll. 4*a*—24*b*.

Same work as that described under R. No. 58 ante.

Incomplete.

(கு-பு)—

இது மூவருடக் காட்லாக்கின் 58-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்தப் பிரதியில் இந்நூலின் முதலிரண்டு சதகங்களேயுள்ளன.

R. No. 3508 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 16 × 1¼ inches. Foll. 42. Lines, 8 in a page. Tamil. Fair.

Presented in 1920-21 by Naḍādūr Venkaṭācāriyar Avargaḷ, Srivilliputtur.

(b) இரங்கேசவெண்பா.
IRAṄGĒŚAVEṆPĀ.

Foll. 26a—34a.

Same text as that described under No. 132 of the D.C.T. MSS., Vol. I.

Complete.

(கு-பு)—

இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 132-வது நம்பர் பிரதிபோன்றது. இந்நூல் இந்தப் பிரதியில் மூலம் மாத்திரம் உள்ளது. இப்பிரதியின் முதலில், "சீர்கொண்ட காவிரிசூழ் தென்னரங்கத்தெம்பிரான், பார்கொண்ட தாளைப் பரவியே—யேர்கொண்டே, யோங்குபுகழ் வள்ளுவனு ரோதுகுறள் மூதுரை யாப், பாங்குபெறச் சொல்வேன் பரிந்து." என்னும் பாடல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

R. No. 3555 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. $15\frac{1}{2} \times 1\frac{1}{4}$ inches. Foll. 24. Lines, 8 in a page. Tamil and Grantha. Injured.

Presented in 1920–21 by His Holiness Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar-svāmi, Śrīraṅganārāyaṇa Jīyar Mutt, Srirangam.

(a) விண்ணப்பபத்திரிகை.
VIṆṆAPPAPPATTIRIKAI.

Herein the supplicant prays to the Almighty to bestow on him salvation. The work quotes many passages and words from the Nālāyiradivyaprabandha; by Śrīnivāsa, grandson of Bhaktavatsala.

Complete.

Beginning:

ஹரிః ஓம். விண்ணப்பப் பத்திரிகை.

வெதாந்தத்வயநிஷ்டாநெகோஹயா நாயஜெயிகாந |
வாயொஷீஜ்யஸ்ஜ்ஞாந வஜெஸாக்ஷிநண்ணாகாராந ||

ஷாஸ்த்ரம்வித்ரஞ்செகம் ஸவெல்ணீயம்
விஜ்ஞாநம் வாவவிவந்திகஸ்ய |
ராஜாநஜாவ்ரம் உயதொஸஜ்ஜெகாஃ
ஜிவல்ஸ்வஸம்ஸார விவயல்கஸ்ய ||

அடியேன், அஜ்ஞாநாந்யதாஜ்ஞாந விபரீத ஜ்ஞாநங்களாலே, விஹிதங்களைச் செய்யாதே, நிஷித்தங்களைச் செய்துகொண்டு, நெடுந்தடக்கைக்கு மெட்டாதே, உண்டியேயுடையே யுகந்தோடி, யானே யென்னை யறியகிலாதே,

யானேயென்றனதேயென்று அல்லழக்குப் பேசிக் கூழாள்பட்டு மாறனார்வர
வெஞ்சிலைக்கு ஆள்[ச்]செய்து [யெ](எ)ன்கிறபடியே ஸர்வ ஶாஸ்த்ர ஸார
ஸ்ரீஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகனாய், யாதானும் பத்தி.

End:

"முனியார் துயரங்கள்" என்கிற பாட்டின்படியன்றியே துயரங்களில் முனிந்து இன்பங்களில் மனங் கனிந்து ராமானுசனை வந்தெய்தின[ரு](னு)மாகாமல், ஸௌமநஸ்யத்தையும், ஸம்ஸாராநபேக்ஷனுமாகாமையாலேயும் ஸர்வஸ்வநிவேதநமாத்ராபேக்ஷாய ஸம்ஸாரநிவர்த்தகவிஷய வைஶேஷ்ய விஶேஷ ப்ரதிக்ஷேப ஸ்ரேஷ்டனுமாகாமையாலும் ஸர்வஸ்வாமி ஸக்தனுமன்றிக்கே "அ[த்தி](ற்றி)றைபற்றே" "கழிமின்தொண்டர்கள் கழித்துத்தொழுமின்," வல்வினை மோதமலைந்து . . . . "அன்னையாயத்தனாய்," "அருள்கண்டீர்" ரென்னப்பட்ட சடகோபனருளுக்கும் புறம்பாயிருந்துகொண்டு ஸத்ஸம்ப்ரதாயத்தில் வந்தால் வரட்டுமென்று க்ருபாவைபவமுடைய அடியேனை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அபிமானித்துக் கடாக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியது.

சி[த்தி](ற்றி)ன்பஞ்செய் புலனைஞ் சேக்களோர்[ப்]பால்
சீறிவரும் பிணிநோயாஞ் செ[ன்ற](ந்நா)யோர்பால்
செற்றமபிமானந்தான் சிங்க மோர்பால்
செம்புகழினன் பொன்றுஞ் சிவிங்கியோர்[ப்]பால்
குற்றமொடு குறைகளென்னும் வேங்கையோர்பால்
குமைத்திருக்க வலிப்புண்டு நின்றவென்னை
மற்றொருத்த [ரிது](ர்தி)க்கில்லை யளிப்(ப)பயோ (?)
வாழ்ந்திடுக வடியனென்றே மதிக்கவேணும்.

இது, அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பம்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம꞉.

(கு-பு.)—

இது, வைஷ்ணவ ஸம்பிரதாயத்தைச் சார்ந்தது. ஸம்ஸாரியான சேதனனொருவன், தான், பிறவிக்கடலிலழுந்திப் பிணிமூப்பிறப்புக்களால் மிக வருந்தி, நன்மார்க்கத்திற் புகாமல் தீ வழிப்பட்டு அலைவதாகவும், பகவான் நிர்ஹேதுகமான கிருபையினால் தன்னை நல்வழிப்படுத்தி மோக்ஷவின்ப மளிக்கவேண்டுமென்பதாகவும், விண்ணப்பம் செய்துகொண்டதாக வமைந்துள்ளது. ஆழ்வார் பதின்மருளிய திவ்யப்ரபந்தப் பாடல்களின் அடிகளும் தொடர்களும் பதங்களும் இதனிடையிடையே மிக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. இந்நூலின் தலைப்பில் "பக்தவத்ஸல பௌத்ர ஸ்ரீநிவாஸதாஸன் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த விண்ணப்பப் பத்திரிகை" என்று குறிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஸ்ரீநிவாஸன் என்பவர் இதனை இயற்றினாரெனத் தோற்றுகிறது. இந்தப் பிரதியில் முற்றுமிருக்கிறது.

R. No. 3492 (of the Sanskrit Part).

Palm-leaf. 15¾ × 1¼ inches. Foll. 160. Lines, 9 on a page. Grantha and Tamil. Good.

Presented in 1920-21 by M.R.Ry. Appuvayyangar Avargal, Tamil Pandit, Srīvilliputtūr, Ramnad District.

(*b*) பெரியதிருமலைநம்பியருளிச்செயல்.
PERIYATIRUMALAINAMBIYARUḶICCEYAL.

Foll. 19*a*—25*b*.

A treatise in Śrī-Vaiṣṇava religion dealing with the greatness and importance of the Rāmāyaṇa by pointing out that the meaning of the Tirumantra and Dvaya are illustrated and embodied in the Rāmāyaṇa. As taught to Rāmānuja by his Guru Periyatirumalai Nambi.

Complete.

Beginning:

ஹரி: ஓம்.

பெரியதிருமலைநம்பியருளிச்செய்தது.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

அண்ணன் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரிய:பதியாய், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனாய் ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதனனாய் ஸ்ரீபூநீளா ஸமேதனாய் ஸர்வேச்வரனாய் ஸகல ஜகத் காரணபூதனாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன் "ஜகத்ஸர்வம் சரீரம் தே" என்றும், "த்ரயாணாம் வ்யாபகம் ஹ்ருதி" என்றும், "ஸர்வஸ்ய சைவ வேத்யம்" "யஸ்யாத்மா சரீரம்" என்றும்.

* * * * * *

* * * * * *

(யோம) யாஜ்ஞவல்க்ய ப்ரஹ்மசாரிணோ ஸர்வஜ்ஞஸ்ய ப்ராணோ ப்ரஹ்மேதி ஸர்வாயங்களிலும் கலமந்தமில்லதோர் நாடென்றும் சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச் சோதியென்றும்
* * * * * * * தெளிவிசும்பென்றும்
உபநிஷத்துகளாலே மயர்வற மதிநல மருளப்பெற்ற வாழ்வார்களாலும் அ[று](ரு)ளப்பட்டதாய் * * * * *
* * * * பரமபதத்திலே * * * * *
* * * * உபய விபூதியுந் தொழிலாக வகுப்புண்டு
* * * * * * "ஸ்ரீஹநுமதே பரமவீர
ஸௌர்ய ப்ரதாபாய ஹரி: || * * * *

End :

பெருமாள் திருவுள்ளத்தை யநுஸந்தித்திருந்த பிராட்டி யநுஷ்டானத்தாலும், 'துயர்கெடுங்கடிது' என்றும், கெடுமிடராயவெல்லாம், "எழுமையுமேதஞ்சாரா" என்றும் கைங்கர்யத்தில் களைய[ரு](று)ப்பதான உத்தாரணஶ்லோகத்தில் அர்த்தமும் உத்தரகாண்டே ஸம்வ்ருத்தம். ஆகையால் ஸர்வஜ்ஞஶிகாமணியான ஸர்வாதிகாரி ப்ரஸித்திமத்வயாயுக்த ஸ்ருதிவாதகமான ஸ்ரீராமாயணம், திருவாய்மொழி போலே ஸர்வஸ்மரணாஸக்தர்களாய் ஸதைக்ரவாயராயிருக்கும் அதிகாரிகளுக்கு(க்) காலக்ஷேப ஹேதுவாகவும், ஸாம்ஸாரஸாதநமாகவும் ஸம்ஸ்ருதிவோஸ்ஸவ ஸாதநமாகவும் யாவஜ்ஜீவிதம் அநுஸந்தேயம் என்று உடையவர்க்குப் பெரிய திருமலைநம்பி ஸாதித்தருளினார்.

ஸ்ரீஶைலபூர்ணாய நம:.

அண்ணன் திருவடிகளேசரணம்.

(கு-பு.)—

இது, இராமாநுஜருக்கு, அவரது குருவாகிய பெரிய திருமலை நம்பிகள், திருமந்திரம் த்வயம் இவற்றின் பொருள்கள் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்திலே இன்னின்ன விடங்களில் அமைந்துளவென்று உதாஹரணங்களான் எடுத்துக் காட்டி, அதனால், ஸ்ரீமத் ராமாயணம், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க்குத் திருவாய்மொழியைப்போலே காலக்ஷேப ஹேதுவாகவும், போக ஹேதுவாகவும் பகவந்முகோல்லாஸ ஹேதுவாகவும் தினந்தோறும் அநுஸந்திக்கவேண்டுமென்று உபதேசித்ததாக வமைந்துள்ளது.

GENERAL INDEX.

[குறிப்பு.—இங்குக் கோடிடப்பட்டவை காட்லாக்கில் விவரிக்கப்பட்ட நூற்க ளின் பெயர்கள்; பெயர்களுக்குப் பின்வரும் சங்கியைகள் பக்கங்களைக் குறிக்கின்றன.]

ADDENDA AND CORRIGENDA TO Vol. IV OF THE TRIENNIAL CATALOGUE OF TAMIL MANUSCRIPTS.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1078	2	Palm-leaf ..	.. Paper.
1078	16	ஶ்ரீஶைல ..	.. ஸ்ரீஶைல.
1079	22	Palm-leaf ..	.. Paper.
1085	14	சூலமும் ..	.. சூலமும்.
1086	6	வங்சந் ..	.. வம்சந்.
1087	34	வாலெழிக்குரம் ..	.. வாலெழிற்குரம்.
1087	39	வழுத்ததும் ..	.. வழுத்துநும்.
1088	2	நீலொலி ..	.. நீரொலி.
1088	5	மலரவதீ ..	.. மலரவதி
1088	14	ணில்லம்வரு ..	.. ணிலலம்வரு
1088	15	சோணைக்தேனீ ..	.. சோணைத்தேனீ.
1088	19	லையிற்வி ..	.. லையினி.
1090	33	ஶேஷக்த்கெ ..	.. ஶேஷெக்தக.
1090	37	சொல்லுகிருப்போலே	.. செல்லுகிறதுபோலே.
1091	1	சொல்ல	.. செல்ல.
1091	4	ரஸிக்குமாப்போலே	.. ரஸிக்குமாபோலே.
1091	6	தென்னென்ன ..	.. தென்ன.
1092	9	வ்ரகார(ం) ..	.. வ்ரகாரொ.
1092	10	வ்ரயாநஞு ..	.. வ்ராயாநஞு.
1092	10	வ்ரஹாவ(ం) ..	.. வ்ரஹாவொ.
1092	11	ஶநாகாடெஷ ..	.. ஶநாகஷம்.
1093	4	விஶ்வஸிக்கஷூவித்த	.. விஶ்வஸிக்கப்பவித்த.
1093	6	அபறதை ..	.. பரகதை.
1095	15	கைசகபுராணம் ..	.. கைசிகபுராணம், வியாக்யானத்துடன்.
1095	16	Kaiśikapurāṇam ..	.. Kaiśikapurāṇam, with commentary.
1096	5	காப்தானே ..	.. காப்புத்தானே.
1098	33	தைதலவா ..	.. தைதுலே.
1104	24	துலகோற்கு	.. துலகோர்க்கு.
1115	16	கைசிகபுராணம் ..	.. கைசிகபுராணம், தமிழுரையுடன்.
1115	17	Kaiśikapurāṇam ..	.. Kaiśikapurāṇam, with Tamil commentary.
1118	29	ஜயஷ்ராஶெவ ..	.. ஜயஷ்ராஶெஷ்வ.
1121	32	பண்ணக்கொண்டு ..	.. பண்ணிக்கொண்டு.
1122	23	விதி	.. ஹவி.
1123	13	ஶீரயஶபதியாய் ..	.. ஶ்ரயஶபதியாய்.
1123	32	ராவமென் ..	.. ரவமென்.
1124	27	திருபேறை ..	.. திருப்பேரை.
1127	36	பாட்டியமு ..	.. பாடியமு.
1132	29	விடுத்ததாக. ..	.. விடுத்ததாக
1136	6	செறறுதழற்கே ..	.. செற்றிதழுக்கே.
1136	11	.. ..	.. End :—

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1148	15	[உண்பபதந்]	(உள்ளன்பர்).
1148	19	வாணுவாமலே	வானவாமலே.
1151	9	ஆராமாமளற்கு	இராமர்மூவர்க்கு.
1151	21	மஞ்ஞசமன்	மஞ்ஞஜவன்.
1154	2	னறுநீதிநட	னவநீதநட.
1155	27	are	is.
1155	35	மோரணபனே	மோநண்பனே.
1158	14	செய்யுளதியில்பு	செய்யுளதியல்பு.
1160	23	விகுருதி	விகிருதி.
1161	17	some	The.
1161	18	.. .	Complete.
1164	9	ஞானந்	ஞாலந்.
1164	20	ஞரைத்ததெலா	ஞரைத்தவெலா.
1169	34	டர்	சிடடர்.
1176	4	பொற	பொற்.
1179	27	[illegible]	[illegible].
1179	33	[illegible]	[illegible].
1182	2	இந்நூல்	இந்நூல் R. 133-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளதே.
1184	3	நாயுதயதி	நாயுயதி.
1184	11	ஷூஙாரீ	ஷூநாரீ.
1196	30	சென்றப்பொழுதந் ..	சென்றெப்பொழுதந்.
1197	8	மென்றனளரி	மென்றளிரி.
1197	15	குழைக்காதரஷ்ட	குழைக்காதர்வல்லியஷ்ட.
1197	16	Kulaikkādarasṭa . ..	Kulaikkādarvalliyasṭa.
1197	32	வகைமேன்மையெலாம் ..	வகை.
1198	1	எழுநூறுதொண்	எழுநூற்றுத்தொண்.
1198	4	பததொன்பதாண்டிசையுமேழில் மேடமாதம்.	பத்தொன்பதாண்டிசையுமேடம்.
1202	28	கவிஞர்களுயருஞ்சல் ..	கவிஞருயருஞ்சல்.
1207	29	நூற்றெட்டிவ	நூற்றெட்டிலே.
1207	32	ருமப்பவார் (?)	ருவப்பார்.
1216	17	கனப்பெண்ணுண்டிவாள் சேர் (?).	தனப்பெண்கள்வல்லியார் சேர்.
1217	29	eghti	eight.
1217	31	மதரகவி	மதுரகவி.
1218	13	ஆதிநாதரூசல்	நம்மாழ்வாரூஞ்சற்கவிதை.
1218	14	Ādinatharūśal	Nammālvārūñjarkavitai.
1218	17	Similar to the work described under sub-division (e) of this number.	Same work as that described under R. No. 459 (h) ante.
1219	19	இதுவும் ஆதிநாதரூஞ்சலே. முன்பிரதியினும் வேறானது.	இது, மூவருடக்காட்லாக் 459 (h) நம்பர் பிரதியில் வந்ததே.
1220	26	மாப்பியம் (?)	மான்மியம்.
1222	26	Foll.	Fol.
1223	9	Foll.	Fol.
1228	34	காப்புச் செய்யுளுடன் ..	காப்புச்செய்யுளுடன் "செகநாதா தெய்வச்சிலைமாயா, தெய்வசிகாமணியே" என்பதை மகுடமாகப்பெற்ற.
1230	16	Foll	Fol.
1231	15	கருத்திலவேலே	கருத்தில்வேலே.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
1231	9	Foll	Fol.
1232	22	Foll	Fol.
1244	1	மச்சமாய்க்கூறும்	மசசமாய்க்கூர்ம.
1244	21	பாயவிரிந்த	பாயல்விரிநத.
1247	13	கோவடாசிந்த	கோவடாசித்த.
1253	11	பின்யொ(வொ)ருவாராக ..	பின்னொருவராக.
1256	10	This appears to be a portion of the Tamil Sri-Bhagavata.	This is a portion of the Tamil Srī-Bhāgavata composed by Nellinagar Varadarāja Ayyangār.
1257	40	இது தமிழ்ப் பாகவதத்தின் ஒரு பகுதியெனத் தோற்றுகிறது. ஆராய்ந்துணரவேண்டும்.	இது, நெலலிநகர் வரதராஜையங்காரியற்றிய பாகவதத்தின ஒருபகுதி.
1258	6	அஷடஸ்லோகீ	அஷ்டஶ்லோகீ.
1270	12	ஶாஂஸ்வொராஹஂ கஹஂ ..	“ஶாஂஸ்வொராஹஂ” கஹஂ—.
1270	25	ஶாஂஸ்வாஞலே	ஶாஂஸ்வாஞலே.
1276	33	திருக்கும்வராகை	திருக்குமவராகை.
1277	21	முந்- றவுரைக்கு	முந்துறவுரைசகு.
1277	26	மருகள்கடி பும்மண்மலே ..	மருள்கள்கடியும்மணிமலே.
1278	15	பொய்மீ[ழ](ள)	போயமீள.
1278	35	ப்ரபநதகங்களே	ப்ரபந்தங்களே.
1295	33	[மான] உவாயஸ்ஂ ..	உவாயஸ்ஃ.
1302	2	ஶஹுவதஃ	ஶஷுாகஃ.
1302	8	ஃஶாஶகஃ	ஃஶாஸ்தஃ.
1309	32	ஃ-தீஸ்ரா[ா](ஃ) ..	ஃ-தீஸ்ராஃ.
1310	1	ஶ-ஷாா	ஶ-வொா
1310	1	ஸஂவதிவ்ரவெஃ ..	ஸஂவதிவ்ரவெஃ.
1310	25	ஹுமஂவ்ராவொ ஸயா ..	ஹமஂ வ்ராவொஹுயா.
1312	26	நாச்சியாரையும்	நா(ய்)ச்சியாரையும்.
1317	31	ஶுவத-[க்ஷ]	ஶு வத-க்ஷ.
1324	18	தேவரோர்	தேவரொரு
1340	4	.. .. ..	Same work as that described under No. 883, D.C.T. MSS., Vol. 11
1340	35	இவ்வுரை யாசிரியரின்னரெனத் தெரியவில்லே.	இது, டிஸ்கிரிப்டிவ் காட்லாக் 883-ஆவது நம்பர் பிரதியில் வந்துள்ளது.
1348	11	ஜிவ்ரஷெவ	ஜிவ்ரஷெவ.
1348	12	ஊஃாஃ	ஊஃாஃ.
1348	18	த்ரதீய	த்ருதீய.
1348	18	வ்ரதிவஷ	வ்ரதிவஷ.
1348	27	நியிவ ஊத்ஃஷாஹொமஃ ..	நியிவஊத்ஃஷ ஹொமஃ.
1349	2	ஊஞ்ஂ	ஊஞ்ஂ.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.		திருத்தம்.
1349	3	[illegible]	..	[illegible]
1349	10	[illegible]	..	[illegible]
1349	12	தேசிகப் பிரந்த	...	தேசிகப் பிரபந்த.
1350	14	[illegible]	..	[illegible]
1353	17	[illegible]	..	[illegible]
1353	21	அநுஸந்திக்கிகிறேர்	..	அநுஸந்திக்கிறேர்.
1358	3	நாலிஞலிலே	..	நாவிஞலிலே.
1359	18	அல்லாமல்	..	இல்லாமல்.
1359	24	[illegible],	..	[illegible](?).
1365	1	ஜ்ஞாநமயத்தில்	..	அஜ்ஞாநமயத்தில்.
1365	1	விவே,கம்	..	விவேகம்.
1265	4	நிவர்ந்திகளும்	..	நிவிர்த்திகளும்.
1365	18	ஸாம்பிரதாய	..	ஸம்பிரதாய.
1367	13	ஒருவராய்	..	ஒருவராய.
1368	33	விபரீஜ்ஞாநங்	..	விபரீதஜ்ஞாநங்.
•1369	9	[illegible]	..	[illegible].

Read R. No. 3492 (of the Sanskrit part enclosed as page 1369 *a* and *b*.

AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN INDIA.

The Superintendent, NAZAIR KANUN HIND PRESS, Allahabad.
M. C. KOTHARI Bookseller, Publisher and Newspaper Agent, Raopur Road, Baroda.
R. SUNDER PANDURANG, Kalbadevi Road, Bombay.
D. B. TARAPOREVALA SONS & CO., Bombay.
THACKER & CO. (LTD.), Bombay.
THE BURMA BOOK CLUB (LTD.), 240-A, Merchant Street, Rangoon, Burma.
THE BOOK COMPANY, Calcutta.
BUTTERWORTH & CO. (LTD.), 6, Hastings Street, Calcutta.
R. CAMBRAY & CO., Calcutta.
THACKER, SPINK & CO., 3, Esplanade East, Calcutta.
SHRI SHANKAR KARNATAKA PUSTAKA BHANDARA, Malamaddi, Dharwar.
RAMAKRISHNA & SONS, Lahore.
THE UPPER INDIA PUBLISHING HOUSE (LTD.), Lucknow.
THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY FOR INDIA, Post Box No. 501, Park Town, Madras.
CITY BOOK COMPANY, Post Box No. 283, Madras.
HIGGINBOTHAMS (LTD.), Mount Road, Madras.
THE LAW BOOK DEPOT (LTD.), 15 and 16, Francis Joseph Street, Madras.
S. MURTHY & CO., Madras.
G. A. NATESAN & CO., Madras.
P. R. RAMA IYER & CO., Madras.
P. VARADACHARI & CO., Booksellers, 8, Lingha Chetti Street, Madras.
S. VAS & CO., Madras.
THE THEOSOPHICAL PUBLISHING HOUSE, Adyar (Madras).
THE UNIVERSAL PUBLISHING CO., Bezwada (Madras).
E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Pudumantapam, Madura (Madras).
THE MODERN STORES, Salem (Madras).
THE SRIVILLIPUTTUR CO-OPERATIVE TRADING UNION (LTD.), Srivilliputtur (Madras).
S. KRISHNASWAMI & CO., Teppakulam Post, Trichinopoly Fort (Madras).
NIVASARKAR, Manager, "Hitawada," Nagpur.

IN STRAITS SETTLEMENTS.

THE FEDERAL RUBBER STAMP CO., Penang.

NOTICE.

Official publications may be obtained in the United Kingdom either direct from the office of the High Commissioner for India, 42, Grosvenor Gardens, London, S.W. 1, or through any bookseller.